

Grozījumi:

07.03.1996. likums / LV, 49 (534), 19.03.1996. / Stājas spēkā 02.04.1996.
30.05.1996. likums / LV, 100/101 (585/586), 12.06.1996. / Stājas spēkā 26.06.1996.
17.10.1996. likums / LV, 183 (668), 31.10.1996. / Stājas spēkā 01.11.1996.
30.10.1997. likums / LV, 296/297 (1011/1012), 13.11.1997. / Stājas spēkā 27.11.1997.
21.05.1998. likums / LV, 167/169 (1228/1230), 09.06.1998. / Stājas spēkā 21.07.1998.
01.06.2000. likums / LV, 223/225 (2134/2136), 14.06.2000. / Stājas spēkā 01.07.2001.
11.04.2002. likums / LV, 64 (2639), 26.04.2002. / Stājas spēkā 10.05.2002.
24.10.2002. likums / LV, 161 (2736), 06.11.2002. / Stājas spēkā 20.11.2002.
08.05.2003. likums / LV, 73 (2838), 16.05.2003. / Stājas spēkā 30.05.2003.
20.11.2003. likums / LV, 175 (2940), 11.12.2003. / Stājas spēkā 01.01.2004.
20.11.2003. likums / LV, 175 (2940), 11.12.2003. / Stājas spēkā 25.12.2003.
11.12.2003. likums / LV, 182 (2947), 24.12.2003. / Stājas spēkā 07.01.2004.
27.05.2004. likums / LV, 90 (3038), 04.06.2004. / Stājas spēkā 18.06.2004.
28.10.2004. likums / LV, 180 (3128), 12.11.2004. / Stājas spēkā 26.11.2004.
26.05.2005. likums / LV, 92 (3250), 10.06.2005. / Stājas spēkā 24.06.2005.
09.06.2005. likums / LV, 99 (3257), 28.06.2005. / Stājas spēkā 12.07.2005.
22.06.2006. likums / LV, 103 (3471), 04.07.2006. / Stājas spēkā 18.07.2006.
22.02.2007. likums / LV, 40 (3616), 08.03.2007. / Stājas spēkā 22.03.2007.
17.05.2007. likums / LV, 85 (3661), 29.05.2007. / Stājas spēkā 12.06.2007.
29.05.2008. likums / LV, 94 (3878), 18.06.2008. / Stājas spēkā 01.07.2008.
23.10.2008. likums / LV, 174 (3958), 07.11.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
12.02.2009. likums / LV, 27 (4013), 18.02.2009. / Stājas spēkā 19.02.2009.
26.02.2009. likums / LV, 39 (4025), 11.03.2009. / Stājas spēkā 25.03.2009.
16.07.2009. likums / LV, 120 (4106), 30.07.2009. / Stājas spēkā 13.08.2009.
22.10.2009. likums / LV, 171 (4157), 28.10.2009. / Stājas spēkā 29.10.2009.
28.01.2010. likums / LV, 23 (4215), 10.02.2010. / Stājas spēkā 11.02.2010.
11.03.2010. likums / LV, 51/52 (4243/4244), 31.03.2010. / Stājas spēkā 01.04.2010.
23.09.2010. likums / LV, 160 (4352), 08.10.2010. / Stājas spēkā 22.10.2010.
23.12.2010. likums / LV, 4 (4402), 07.01.2011. / Stājas spēkā 21.01.2011.
Satversmes tiesas 19.10.2011. spriedums / LV, 167 (4565), 21.10.2011. / Stājas spēkā 19.10.2011.
15.03.2012. likums / LV, 50 (4653), 28.03.2012. / Stājas spēkā 01.04.2012.
22.03.2012. likums / LV, 56 (4659), 11.04.2012. / Stājas spēkā 25.04.2012.
24.05.2012. likums / LV, 92 (4695), 13.06.2012. / Stājas spēkā 01.12.2012.
14.03.2013. likums / LV, 61 (4867), 27.03.2013. / Stājas spēkā 10.04.2013.
16.05.2013. likums / LV, 106 (4912), 04.06.2013. / Stājas spēkā 18.06.2013.
05.09.2013. likums / LV, 183 (4989), 19.09.2013. / Stājas spēkā 03.10.2013.
19.09.2013. likums / LV, 193 (4999), 03.10.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
24.04.2014. likums / LV, 92 (5152), 14.05.2014. / Stājas spēkā 28.05.2014.
29.01.2015. likums / LV, 29 (5347), 11.02.2015. / Stājas spēkā 25.02.2015.
07.05.2015. likums / LV, 97 (5415), 20.05.2015. / Stājas spēkā 03.06.2015.
11.06.2015. likums / LV, 124 (5442), 30.06.2015. / Stājas spēkā 14.07.2015.
08.07.2015. likums / LV, 140 (5458), 21.07.2015. / Stājas spēkā 04.08.2015.
30.11.2015. likums / LV, 248 (5566), 18.12.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
17.12.2015. likums / LV, 251 (5569), 23.12.2015. / Stājas spēkā 31.12.2015.
02.06.2016. likums / LV, 117 (5689), 17.06.2016. / Stājas spēkā 01.07.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
21.07.2017. likums / LV, 152 (5979), 02.08.2017. / Stājas spēkā 03.08.2017.
21.07.2017. likums / LV, 152 (5979), 02.08.2017. / Stājas spēkā 03.08.2017.
26.10.2017. likums / LV, 222 (6049), 08.11.2017. / Stājas spēkā 09.11.2017.
01.03.2018. likums / LV, 45 (6131), 02.03.2018. / Stājas spēkā 16.03.2018.
25.10.2018. likums / LV, 225 (6311), 14.11.2018. / Stājas spēkā 01.01.2019.
01.11.2018. likums / LV, 225 (6311), 14.11.2018. / Stājas spēkā 15.11.2018.
28.02.2019. likums / LV, 52 (6391), 14.03.2019. / Stājas spēkā 28.03.2019.

Kredītiestāžu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. (1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

2) **kredītiestādes filiāle** — teritoriāli vai citādi nošķirta kredītiestādes struktūrvienība, kurai nav juridiskās personas statusa un kura darbojas kredītiestādes vārdā;

3) **pārstāvniecība** — kredītiestādes struktūrvienība, kas atrodas citā valstī un pārstāv kredītiestādes intereses, bet neveic komercdarbību;

4) **finanšu pakalpojumi:**

a) noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšana;

b) kreditēšana;

b¹) finanšu līzings;

c) maksājumu pakalpojumi,

d) ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu nesaistītu bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļu izlaišana un apkalpošana;

e) tirdzniecība savā vai klienta vārdā ar valūtu vai finanšu instrumentiem;

f) uzticības operācijas (trasts);

g) ieguldījumu pakalpojumu un ieguldījumu blakuspakalpojumu sniegšana;

h) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšana, ar kuriem uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu;

i) vērtību glabāšana;

j) *(izslēgts ar 20.11.2003. likumu);*

k) konsultācijas klientiem finansiāla rakstura jautājumos;

l) *(izslēgts ar 20.11.2003. likumu);*

m) tādas informācijas sniegšana, kas saistīta ar klienta parādu saistību kārtošanu;

n) citi darījumi, kuri pēc būtības ir līdzīgi iepriekšminētajiem finanšu pakalpojumiem;

o) elektroniskās naudas emisija;

5) **kredīts** — atlīdzības darījums, kurā kredītiestāde uz rakstveida līguma pamata nodod klientam naudu vai

citas lietas īpašumā un kurš klientam uzliek pienākumu noteiktā laikā un kārtībā atdot kredītiestādei naudu vai citas lietas;

6) **noguldījums** — naudas līdzekļu glabāšana kredītiestādes kontā noteiktu vai nenoteiktu laiku ar vai bez procentiem;

7) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

8) *(izslēgts ar 22.02.2007. likumu);*

9) **klients** — persona, kurai kredītiestāde sniedz finanšu pakalpojumus;

10) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

11) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

11¹) **dalībvalsts mātes kredītiestāde** — kredītiestāde, kas ir dalībvalsts mātes iestāde Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 26.jūnija regulas (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza regulu (ES) Nr. 648/2012 (turpmāk — ES regula Nr. 575/2013) 4.panta 1.punkta 28.apakšpunkta izpratnē;

11²) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

11³) **Eiropas Savienības mātes kredītiestāde** — kredītiestāde, kas ir Eiropas Savienības mātes iestāde ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 29.apakšpunkta izpratnē;

11⁴) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

11⁵) **Latvijas Republikas mātes kredītiestāde** — Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, kurai ir meitas sabiedrība — kredītiestāde vai finanšu iestāde — vai kurai ir dalība kredītiestādē vai finanšu iestādē, bet kura pati nav citas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai Latvijas Republikā reģistrētas jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11⁶) **Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība** — Latvijas Republikā reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kura nav Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai citas Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai citas Latvijas Republikā reģistrētas jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11⁷) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

11⁸) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

12) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

13) *(izslēgts ar 22.02.2007. likumu);*

14) **uzticības operācijas (trasts)** — darījumi, kuros attiecības starp kredītiestādi un klientu balstās uz savstarpēju uzticēšanos un saskaņā ar kuru noteikumiem kredītiestāde uzņemas atbildību par klientam piederoša īpašuma pārvaldīšanu klienta labā, pārvaldot šo īpašumu šķirti no sava īpašuma;

15) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

15¹) **dalība** — tiesības uz komercsabiedrības kapitāla daļu (neatkarīgi no tā, vai tiesības ir dokumentētas vai nav), ko, veidojot ilgstošu saikni ar šo komercsabiedrību, izmanto, lai piedalītos tās pārvaldībā, vai tiešā vai netiešā ceļā iegūta līdzdalība, kas aptver 20 un vairāk procentus no komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita;

16) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

17) (izslēgts ar 11.04.2002. likumu);

18) (izslēgts ar 24.04.2014. likumu);

19) (izslēgts ar 24.04.2014. likumu);

20) (izslēgts ar 24.04.2014. likumu);

21) (izslēgts ar 24.04.2014. likumu);

22) **tranzītkredīts** — valdības kredīts, kas ar kredītiestāžu starpniecību tiek piešķirts uzņēmējiem konkrētu mērķu īstenošanai un netiek iekļauts kredītiestādes aktīvos, pret kuriem tiek vērsti kreditoru prasījumi kredītiestādes likvidācijas, tai skaitā maksātnespējas, gadījumā;

23) **nodokļu administrācija** - likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktās institūcijas;

24) **pašlikvidācija** — kredītiestādes darbības izbeigšana saskaņā ar kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumu;

25) **likvidācija** — kredītiestādes darbības izbeigšana pašlikvidācijas gadījumā, pēc tiesas nolēmuma vai maksātnespējas gadījumā;

26) **maksātnespēja** — ar tiesas spriedumu konstatēts kredītiestādes stāvoklis, kad tā nespēj izpildīt savas parādu saistības;

27) **faktiskā maksātnespēja** — kredītiestādes stāvoklis, kad tā nespēj izpildīt savas parādu saistības līdz maksātnespējas lietas ierosināšanai;

28) **maksātnespējas process** — process, kas risinās kredītiestādē no dienas, kad maksātnespējas pieteikums iesniegts tiesā, līdz dienai, kad tiesa pieņem lēmumu par maksātnespējas pieteikuma noraidīšanu vai maksātnespējas procesa izbeigšanu;

29) (izslēgts ar 01.11.2018. likumu);

30) (izslēgts ar 01.11.2018. likumu);

31) (izslēgts ar 01.11.2018. likumu);

32) **kreditors** — valsts, pašvaldība, fiziskā vai juridiskā persona vai ar līgumu saistīta fizisko vai juridisko personu grupa, kurai ir prasījuma tiesība pret kredītiestādi;

33) **nodrošinātais kreditors** — kreditors, kura prasījuma tiesība (prasījums) pret kredītiestādi ir nodrošināta ar rokas ķīlu, komercķīlu, zemesgrāmatā vai kuģu reģistrā ierakstītu hipotēku;

34) **likvidators** — kredītiestādes akcionāru sapulces ievēlētā persona (pašlikvidācijas gadījumā) vai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas ieteikuma tiesas iecelta persona, kura īsteno šajā likumā noteiktās pilnvaras un ir atbildīga šajā likumā noteiktajā kārtībā;

35) **maksātnespējas procesa administrators** (turpmāk arī — administrators) — tiesas iecelta persona, kura īsteno šajā likumā noteiktās pilnvaras un ir atbildīga šajā likumā noteiktajā kārtībā;

36) **ieinteresētās personas attiecībā uz kredītiestādi ir:**

a) kredītiestādes akcionāri, padomes un valdes locekļi, iekšējā audita dienesta vadītājs, risku direktors, par darbības atbildības kontroli atbildīgā persona un sabiedrības kontrolieris, kā arī šo personu laulātie, vecāki un bērni;

b) personas, kurām ar kredītiestādi ir darba tiesiskās attiecības;

c) personas, kuras ir bijušas ieinteresētās personas saskaņā ar šā punkta "a" un "b" apakšpunkta noteikumiem pēdējo sešu mēnešu laikā līdz maksātnespējas lietas ierosināšanai;

37) **finanšu līzings** — kredīvēšana, ko veic atbilstoši UNIDROIT konvencijā par starptautisko finansālo līzingu noteiktajiem pamatprincipiem;

38) **maksāšanas līdzeklis** — līdzeklis (atsevišķi vai kopā ar citu maksāšanas līdzekli) vai maksājuma instrumentu, kurš ļauj tā lietotājiem saņemt skaidru naudu vai citas lietas, saņemt vai veikt maksājumus, dot rīkojumu naudas līdzekļu pārvedumam vai apstiprināt naudas līdzekļu pārvedumu un kuru kā maksāšanas līdzekli pieņem arī tās personas, kas nav laidušas apgrozībā šo maksāšanas līdzekli. Par maksāšanas līdzekļiem uzskata skaidru naudu, čekus, maksājumu kartes (kredītkarte, debetkarte un citas tamlīdzīgas kartes), bankomātu kartes, maksājuma dokumentus, elektronisko naudu, attālinātu elektronisko kredītiestāžu operāciju (globālajā datortīklā vai izmantojot datoru vai tālruni) programmatūru un citus tamlīdzīgus līdzekļus;

39) *(izslēgts ar 23.12.2010. likumu);*

40) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

41) **kreditoru sapulce** — organizēta kreditoru kopīga darbības forma kredītiestādes maksātnespējas un likvidācijas procesā;

42) **kreditoru komiteja** — kreditoru sapulces ievēlēta institūcija, kas kredītiestādes maksātnespējas un likvidācijas gadījumā pārstāv kreditoru sapulci atbilstoši noteiktajam pilnvaru apjomam;

43) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

44) **dalībvalsts** — Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts;

45) **ārvalsts** — valsts, kas nav dalībvalsts;

46) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

47) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

48) **ārpakalpojumu sniedzējs** — persona, kura, pamatojoties uz rakstveida līgumu ar kredītiestādi, apņemas sniegt vai sniedz kredītiestādei ārpakalpojumus;

49) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

50) **kompetentas institūcijas** — valsts pārvaldes institūcijas, tiesas, likvidatori, administratori un citas institūcijas vai personas, kuras atbilstoši savām likumos noteiktajām pilnvarām lemj par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, veic reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju vai uzrauga reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas norisi;

51) **reorganizācijas pasākumi** — tiesiska rakstura darbības, kas varētu ietekmēt trešo personu tiesības un kas tiek veiktas, lai saglabātu vai atjaunotu kredītiestādes, tai skaitā tās filiāles, maksātspēju;

52) **brīvais kapitāls** — personai piederošo aktīvu vērtība, kas samazināta par šīs personas saistību vērtību un to aktīvu vērtību, kuri uzskatāmi par ilgtermiņa ieguldījumiem;

53) **prasījumu un saistību neto ieskaits** — pirms parādnieka likvidācijas uzsākšanas vai likumā noteiktajā kārtībā atzītas maksātnespējas iestāšanās starp parādnieku un kreditoru uz rakstveida līguma pamata nodibinātas tiesiskas attiecības no savstarpējiem līgumiem izrietošo prasījumu un saistību izteikšanai vienā prasībā vai saistībā tā, ka tiek celta tikai viena prasība un jāizpilda tikai viena saistība;

54) **prasījumu un saistību dzēšana** — prasījumu un saistību savstarpēja izteikšana vienā prasībā vai saistībā tā, ka tiek celta tikai viena prasība un jāizpilda tikai viena saistība;

55) *(izslēgts ar 16.05.2013. likumu);*

56) **ārvalsts valūta** — jebkura valūta, izņemot euro;

57) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

58) (izslēgts ar 21.07.2017. likumu);

59) **pakārtotās saistības** — saistības, kas kredītiestādei rodas no aizdevuma (neatkarīgi no noslēgtā darījuma veida) un kas, pamatojoties uz noslēgto līgumu ar kredītiestādi, aizdevējam dod tiesības atprasīt aizdevumu pirms termiņa tikai kredītiestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā un tikai pēc visu citu kreditoru prasījumu apmierināšanas, bet pirms akcionāru prasījumu apmierināšanas;

60) (izslēgts ar 24.04.2014. likumu);

61) **uzraugu kolēģija** — uzraudzības institūciju veidota konsultatīva sadarbības vienība, kas darbojas uz iesaistīto uzraudzības institūciju sadarbības līguma pamata;

62) **iekšējā pieeja** — ES regulā Nr. 575/2013 paredzētā metode, modelis vai cita iekšējā pieeja, kuru kredītiestāde izmanto riska svērto vērtību vai pašu kapitāla prasību aprēķinam:

- a) 143.panta 1.punktā minētā uz iekšējiem reitingiem balstītā pieeja;
- b) 221., 283. un 363.pantā minētie iekšējie modeļi;
- c) 225.pantā minētās pašas iestādes veicamās svārstīguma aplēses, aprēķinot riska darījumu vērtības svārstīguma korekcijas;
- e) 259.panta 3.punktā minētā iekšējā novērtējuma metode;
- d) 312.panta 2.punktā minētā attīstītās mērīšanas pieeja;

63) **sistēmiskais risks** — finanšu sistēmas darbības traucējumu risks, kam var būt būtiska negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un tautsaimniecību;

64) **sistēmiski nozīmīga iestāde** — tāda Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Eiropas Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, Eiropas Savienības mātes kredītiestāde vai kredītiestāde, kuras darbības pārtraukšana vai traucējumi var radīt sistēmisku risku;

65) **augstākā vadība** — tādas personas (darbinieki), kuru amata stāvoklis dod tām iespēju būtiski ietekmēt iestādes darbības virzību, bet kuras nav padomes vai valdes locekļi;

66) **mazāk nozīmīgā uzraudzītā kredītiestāde** — mazāk nozīmīgā uzraudzītā iestāde Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa regulas Nr. 468/2014, ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (turpmāk — regula Nr. 468/2014) 2. panta 7. punkta izpratnē;

67) **nozīmīgā uzraudzītā kredītiestāde** — nozīmīgā uzraudzītā iestāde regulas Nr. 468/2014 2. panta 16. punkta izpratnē.

(2) ES regulas Nr. 575/2013 izpratnē likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **kredītiestāde** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 1.apakšpunkta izpratnē;
- 2) **pašu kapitāls** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 118.apakšpunkta izpratnē;
- 3) **dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 30.apakšpunkta izpratnē;
- 4) **Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 31.apakšpunkta izpratnē;
- 5) **dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 32.apakšpunkta izpratnē;
- 6) **Eiropas Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 33.apakšpunkta izpratnē;

- 7) **kontrole** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 37.apakšpunkta izpratnē;
- 8) **būtiska līdzdalība** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 36.apakšpunkta izpratnē;
- 9) **riska darījumi** — ES regulas Nr. 575/2013 5.panta 1.punkta izpratnē;
- 10) **savstarpēji saistītu klientu grupa** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 39.apakšpunkta izpratnē;
- 11) **finanšu iestāde** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 26.apakšpunkta izpratnē;
- 12) **finanšu pārvaldītājsabiedrība** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 20.apakšpunkta izpratnē;
- 13) **ciešas attiecības** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 38.apakšpunkta izpratnē;
- 14) **atgūstamās vērtības samazinājuma risks** — ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 53.apakšpunkta izpratnē.

(3) Papildus šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem terminiem likumā ir lietoti termini, kas atbilst šādiem ES regulā Nr. 575/2013 lietotajiem terminiem:

- 1) **mātes sabiedrība** — terminam "mātesuzņēmums" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 15.apakšpunkta izpratnē;
- 2) **meitas sabiedrība** — terminam "meitasuzņēmums" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 16.apakšpunkta izpratnē;
- 3) **jaukta pārvaldītājsabiedrība** — terminam "jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 22.apakšpunkta izpratnē;
- 4) **mītnes valsts** — terminam "piederības dalībvalsts" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 43.apakšpunkta izpratnē;
- 5) **iesaisītā valsts** — terminam "uzņēmēja dalībvalsts" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 44.apakšpunkta izpratnē;
- 6) **uzraudzības institūcija** — terminam "kompetentā iestāde" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 40.apakšpunkta izpratnē;
- 7) **konsolidētās uzraudzības institūcija** — terminam "konsolidētās uzraudzības iestāde" ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 41.apakšpunkta izpratnē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.1996., 30.10.1997., 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 24.10.2002., 20.11.2003., 11.12.2003., 28.10.2004., 09.06.2005., 22.02.2007., 26.02.2009., 22.10.2009., 11.03.2010., 23.12.2010., 16.05.2013., 19.09.2013., 24.04.2014., 21.07.2017. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

2.pants. (1) Šis likums nosaka kredītiestāžu tiesisko statusu, reglamentē šo iestāžu darbību, atbildību un uzraudzību, kā arī nosaka to personu tiesības, pienākumus un atbildību, uz kurām attiecas šā likuma prasības.

(2) Kredītiestāžu tiesības un pienākumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanā nosaka Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likums.

(3) Ja kredītiestāde saskaņā ar likumu "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās" ir sistēmas dalībnieks, kredītiestādes maksātnespējas procesā, kā arī tad, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei daļēji vai pilnīgi apturējusi finanšu pakalpojumu sniegšanu, attiecībā uz norēķinu galīguma nodrošināšanu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmā piemēro likumu "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās".

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

3.pants. (1) Latvijas Republikā tiesības veikt kredītiestādes darbību ir dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, tās filiālei vai ārvalsts kredītiestādes filiālei.

(2) Latvijas Republikā kredītiestādi drīkst dibināt tikai kā akciju sabiedrību.

(3) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” un grozījumi par trešās un ceturtās daļas izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39. punktu)

4.pants. (1) Kredītiestādes dibināšanu, darbību, reorganizēšanu un likvidēšanu regulē šis likums, Komerclikums, Finanšu instrumentu tirgus likums un citi likumi, ievērojot tos noteikumus, kas ietverti šajā likumā.

(2) Šā likuma noteikumi kredītiestādes darbības atjaunošanai un noregulējumam piemērojami tiktāl, ciktāl Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā nav noteikts citādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 11.04.2002., 20.11.2003., 28.10.2004., 12.02.2009., 23.12.2010. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

5.pants. *(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)*

6.pants. (1) Ārvalstu kredītiestādes filiāles dibināšanu, darbību, reorganizēšanu un likvidēšanu regulē šis likums, izņemot tā 27. panta pirmās daļas 5. punktu, 34.³, 35.²—35.³², 36.², 43., 49., 49.¹, 50.⁸, 50.⁹ pantu, 57. panta pirmo daļu, 58., 59., 77., 78., 79., 80., 85., 86., 87., 90., 91., 101.³, 109. pantu, 126. panta pirmās daļas 1. un 3. punktu, 127., 128. pantu, 129. panta otro daļu, 137., 138., 140., 141., 142., 143., 144., 145., 149., 152., 170., 172., 172.¹, 173., 174., 175. pantu, kā arī citi likumi.

(2) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(3) Citā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, kura ir tiesīga sniegt finanšu pakalpojumus Latvijas Republikā, ir saistoši Latvijas Republikas normatīvie akti par statistiskās informācijas sniegšanu un sabiedrības interešu aizsardzību, kā arī šā likuma 12.¹, 37., 95. un 96.panta, V nodaļas, 108.¹ panta un XVI nodaļas prasības.

(4) Uz ārvalstu kredītiestādes filiāli vai citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāli Latvijas Republikā attiecas šā likuma 59.² un 59.⁴ panta regulējums par uzņēmuma vai tā daļas, tajā skaitā filiāles, nodalāmas mantas kopuma, aktīvu vai saistību kopuma vai ar kredītiestādes klientiem noslēgto tipveida līgumu kopuma pāreju citas personas īpašumā vai lietošanā.

(4¹) Uz citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles Latvijas Republikā darbiniekiem attiecas arī šā likuma 34.⁵ pants par prasībām kredītiestāžu darbiniekiem.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākusi finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikas teritorijā, sniedz tai informāciju par savu darbību Latvijas Republikas teritorijā statistiskās informācijas un uzraudzības vajadzībām un informāciju, kas nepieciešama citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles atzīšanai par nozīmīgu kredītiestādes filiāli Latvijas Republikas teritorijā.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.05.2008., 12.02.2009., 16.07.2009., 23.12.2010., 24.04.2014., 21.07.2017., 01.11.2018. un 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

7.pants. (1) Kredītiestādēm ir saistoši saskaņā ar šo likumu un citiem likumiem izdotie Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvie noteikumi un rīkojumi par informācijas atklāšanu, kredītiestāžu darbību regulējošajām prasībām un kredītiestāžu darbību raksturojošo rādītāju aprēķināšanas un pārskatu iesniegšanas kārtību.

(2) Kredītiestādēm ir saistoši saskaņā ar šo likumu un likumu "Par Latvijas Banku" apstiprinātie Latvijas Bankas normatīvie norādījumi un noteikumi, kas izdoti, lai nodrošinātu šajā likumā un likumā "Par Latvijas Banku" noteikto Latvijas Bankas funkciju un uzdevumu izpildi.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā

22.03.2007.)

8.pants. (1) Kredītiestādēm un personām, uz kurām attiecas šā likuma prasības, ir pienākums Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un Latvijas Bankas noteiktajos termiņos iesniegt tām visu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama likumos noteikto Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un Latvijas Bankas funkciju pildīšanai.

(2) Kredītiestādes pienākums ir gatavot publiskos pārskatus, lai informētu sabiedrību par kredītiestādes darbību un finanšu rādītājiem. Publiskajos pārskatos iekļaujamās minimālās informācijas apjomu un publicēšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(3) Kredītiestādes valdes un padomes pienākums ir rakstveidā informēt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par visiem apstākļiem, tai skaitā par aizdomīgiem un krāpnieciskiem darījumiem, kuri var būtiski ietekmēt stabilu un normatīvajiem aktiem atbilstošu kredītiestādes turpmāko vadību un darbību vai kuri var būtiski apdraudēt kredītiestādes reputāciju. Kredītiestāde informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju arī par akcionāru, kuriem ir būtiska līdzdalība kredītiestādē, esošajām vai iespējamām finansiālām grūtībām vai šādu personu ietekmi uz kredītiestādes darbību.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

9.pants. (1) Personai, kas sniedz finanšu pakalpojumus Latvijā, aizliegts izmantot savā nosaukumā (firmā) vai pašreklāmai vārdu "kredītiestāde" vai vārdu "banka" jebkurā locījumā un vārdu savienojumā tādā veidā, kas rada maldīgu priekšstatu par tās darbību saskaņā ar šo likumu.

(2) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(2¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, lai nodrošinātu citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes firmas nepārprotamu lietošanu Latvijā, var pieprasīt, lai šīs kredītiestādes filiālei Latvijā firma tiktu papildināta ar paskaidrojošu informāciju.

(3) Vienīgi Latvijā reģistrētām kredītiestādēm un ārvalstu kredītiestāžu filiālēm, kā arī citu dalībvalstu kredītiestādēm un to filiālēm, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākušas finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikas teritorijā, atļauts izsludināt noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšanu un pieņemt tos.

(4) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 11.03.2010. likumu)*

(6) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(7) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 11.03.2010. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījumi attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” un grozījumi par otrās, ceturtās, sestās un septītās daļas izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

10.pants. Kredītiestādei aizliegts izplatīt reklāmu, kas sniedz nepatiesu informāciju par tās darbību.

10.¹ pants. (1) Ārpakalpojumus kredītiestādei ir tiesīgs sniegt tikai tāds ārpalpojumu sniedzējs, kuram ir nepieciešamā kvalifikācija un pieredze tam deleģēto pienākumu izpildē.

(2) Ārpakalpojums šā likuma izpratnē ir pakalpojums, kas atbilst šādām pazīmēm:

1) kredītiestādei to sniedz ārpalpojumu sniedzējs, kurš nav saņēmis dalībvalsts attiecīgās uzraudzības institūcijas licenci (atļauju) konkrētā pakalpojuma sniegšanai;

2) tas ir kāds no šādiem pakalpojumiem:

a) kredītiestādes grāmatvedības kārtošana, informācijas tehnoloģiju vai sistēmu pārvaldība vai attīstīšana, iekšējās kontroles sistēmas organizēšana, iekšējā audita dienesta pienākumu veikšana,

b) kredītiestādes finanšu pakalpojuma vai kāda būtiska tā elementa sniegšana.

(3) Kredītiestādes iekšējā audita dienesta pienākumus var deleģēt vienīgi zvērinātam revidentam vai zvērinātu revidentu komercsabiedrībai, kas vienlaikus neveic kredītiestādes gada pārskata un konsolidētā gada pārskata pārbaudi, vai kredītiestādes mātes sabiedrībai — dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei.

(3¹) Ja kredītiestāde deleģē ārpakalpojumu sniedzējam ieguldījumu pakalpojuma, ieguldījumu blakuspakalpojuma vai kāda būtiska šā pakalpojuma elementa sniegšanu, tā papildus šajā likumā noteiktajām prasībām ievēro Finanšu instrumentu tirgus likumā ieguldījumu brokeru sabiedrībai noteiktās prasības ārpakalpojumu deleģēšanai.

(4) Kredītiestāde nedrīkst deleģēt saskaņā ar normatīvajiem aktiem vai kredītiestādes statūtiem noteiktos kredītiestādes pārvaldes institūciju pienākumus, kā arī:

1) noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšanu;

2) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšanu, ar kuriem tā uzņēmusies pienākumu atbildēt kreditoram par trešās personas parādu;

3) *(izslēgts ar 29.05.2008. likumu)*

(5) Pirms ārpakalpojuma saņemšanas kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai motivētu rakstveida iesniegumu par plānoto ārpakalpojuma saņemšanu. Iesniegumam pievieno ārpakalpojuma politikas, procedūras aprakstu un ārpakalpojuma līguma oriģinālu vai tā apliecinātu kopiju.

(6) Ārpakalpojuma līgumā nosaka:

1) saņemamā ārpakalpojuma aprakstu;

2) precīzas prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu un kvalitāti;

3) kredītiestādes un ārpakalpojumu sniedzēja tiesības un pienākumus, to skaitā:

a) kredītiestādes tiesības pastāvīgi uzraudzīt ārpakalpojuma sniegšanas kvalitāti,

b) kredītiestādes tiesības dot ārpakalpojumu sniedzējam obligāti izpildāmus norādījumus jautājumos, kas saistīti ar ārpakalpojuma godprātīgu, kvalitatīvu, savlaicīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu izpildi,

c) kredītiestādes tiesības iesniegt ārpakalpojumu sniedzējam motivētu rakstveida pieprasījumu nekavējoties izbeigt ārpakalpojuma līgumu, ja kredītiestāde konstatējusi, ka ārpakalpojumu sniedzējs nepilda ārpakalpojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu vai kvalitāti,

d) ārpakalpojumu sniedzēja pienākumu nodrošināt kredītiestādei iespēju pastāvīgi uzraudzīt ārpakalpojuma sniegšanas kvalitāti,

e) ārpakalpojumu sniedzēja pienākumu nekavējoties izbeigt ārpakalpojuma līgumu pēc kredītiestādes motivēta rakstveida pieprasījuma saņemšanas;

4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem un pieprasīt no ārpakalpojumu sniedzēja jebkuru informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas funkciju veikšanu.

(7) Kredītiestāde, kura plāno šajā likumā noteiktajā kārtībā saņemt ārpakalpojumu, izstrādā attiecīgu ārpakalpojuma politiku un procedūru. Ārpakalpojuma procedūrā nosaka:

1) iekšējo kārtību, kādā tiek pieņemti lēmumi par ārpakalpojuma saņemšanu;

2) ārpakalpojuma līguma slēgšanas, izpildes uzraudzības un izbeigšanas kārtību;

3) par sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzēju un par saņemtā ārpakalpojuma apjoma un kvalitātes uzraudzību atbildīgās personas un struktūrvienības, kā arī attiecīgo personu tiesības un pienākumus;

4) kredītiestādes rīcību gadījumos, ja ārpakalpojumu sniedzējs nepilda vai nevarēs pildīt ārpakalpojuma līguma noteikumus.

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt ārpakalpojumu sniedzēja darbību tā atrašanās vai ārpakalpojuma sniegšanas vietā, tai skaitā pieprasīt jebkādu dokumentu iesniegšanu un iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem, izgatavot dokumentu kopijas vai izrakstus, kā arī pieprasīt no ārpakalpojumu sniedzēja vai tā pārstāvjiem vai darbiniekiem paskaidrojumus un informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu vai kas nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijas funkciju veikšanai, kā arī iztaujāt jebkuru trešo personu, kas tam piekritusi, lai iegūtu informāciju par ārpakalpojumu sniedzēju.

(9) Ārpakalpojumu sniedzējs uzsāk sniegt kredītiestādei ārpakalpojumu, ja kredītiestāde 30 dienu laikā no šā panta piektajā daļā minētā iesnieguma iesniegšanas dienas nav saņēmusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas aizliegumu saņemt ārpakalpojumu.

(10) Finanšu un kapitāla tirgus komisija aizliedz kredītiestādei saņemt plānoto ārpakalpojumu, ja:

1) nav ievēroti šā likuma noteikumi;

2) ārpakalpojuma saņemšana var ierobežot kredītiestādes iespējas sniegt finanšu pakalpojumus, kā arī var aizskart kredītiestādes klientu un noguldītāju likumiskās intereses;

3) ārpakalpojuma saņemšana var ierobežot kredītiestādes pārvaldes institūciju iespējas veikt normatīvajos aktos, kredītiestādes statūtos vai citos kredītiestādes iekšējos aktos tām noteiktos pienākumus;

4) ārpakalpojuma saņemšana liegs vai ierobežos Finanšu un kapitāla tirgus komisijas iespējas veikt likumā noteiktās funkcijas;

5) ārpakalpojuma līgums neatbilst likumam un nesniedz skaidru un patiesu priekšstatu par kredītiestādes un ārpakalpojumu sniedzēja paredzēto sadarbību un prasībām attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu un kvalitāti.

(11) Ārpakalpojuma saņemšana neatbrīvo kredītiestādi no atbildības, kas noteikta likumā vai līgumā ar tās klientiem. Kredītiestāde ir atbildīga par ārpakalpojumu sniedzēja veikumu tādā pašā mērā kā par savējo.

(12) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt, lai kredītiestāde novērs trūkumus, kas radušies, saņemot ārpakalpojumu, un noteikt šo trūkumu novēršanas termiņus. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā termiņā trūkumi netiek novērsti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde izbeidz ārpakalpojuma līgumu, un nosaka tā izbeigšanas termiņu.

(13) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai kredītiestāde nekavējoties izbeidz spēkā esošo ārpakalpojuma līgumu, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka:

1) kredītiestāde neveic ārpakalpojuma sniegšanas kvalitātes pastāvīgu uzraudzību vai veic to neregulāri un nepietiekami;

2) kredītiestāde neveic ar ārpakalpojuma sniegšanu saistīto risku pārvaldīšanu vai veic to nepietiekami un nekvalitatīvi;

3) ārpakalpojumu sniedzēja darbībā ir būtiski trūkumi, kuri apdraud vai var apdraudēt kredītiestādes saistību izpildi;

4) iestājies kāds no šā panta desmitajā daļā minētajiem apstākļiem.

(14) Ja kredītiestāde konstatē, ka ārpakalpojumu sniedzējs neievēro ārpakalpojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu vai kvalitāti, tā nekavējoties informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju.

(15) Ārpakalpojuma saņemšana neatbrīvo kredītiestādi un tās pārvaldes institūcijas no pienākuma veikt normatīvajos aktos noteikto ar kredītiestādes darbību saistīto risku pārvaldīšanu.

(16) Kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai grozījumus, kas tiek izdarīti ārpakalpojuma politikā un procedūrā, ne vēlāk kā nākamajā darbdienā pēc attiecīgo grozījumu apstiprināšanas.

(17) Ārpakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs ārpakalpojuma sniegšanu deleģēt tālāk citai personai tikai pēc tam, kad

saņemta kredītiestādes rakstveida piekrišana. Kredītiestāde pirms ārpakalpojuma tālākas deleģēšanas rakstveidā informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un iesniedz šajā pantā minētos dokumentus. Uz ārpakalpojuma sniegšanas tālāku deleģēšanu un ārpakalpojuma galīgo sniedzēju attiecināmi šā likuma noteikumi.

(18) Šā panta desmitajā, divpadsmitajā un trīspadsmitajā daļā minētā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 29.05.2008. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

10.² pants. Ar finanšu nodrošinājumu saistītās tiesiskās attiecības regulē atsevišķs likums.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004. Pants stājas spēkā 25.05.2005. Sk. Pārejas noteikumus.)

II nodaļa Kredītiestāžu licencēšana

11.pants. (1) Kredītiestāde savu darbību Latvijā var uzsākt tikai pēc licences (atļaujas) saņemšanas un reģistrācijas komercdarbības veikšanai likumos noteiktajā kārtībā.

(1¹) Izvērtējot kredītiestādes akcionāru atbilstību šā likuma prasībām un šā likuma 15. panta 1. punktā minētajos dokumentos ietverto informāciju, licencē (atļaujā) var noteikt kredītiestādes darbības, tai skaitā finanšu pakalpojumu sniegšanas, nosacījumus.

(2) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu)*

(5) Licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai izsniedz uz nenoteiktu laiku.

(6) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 22.10.2009., 23.12.2010. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

11.¹ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)*

12.pants. (1) Latvijas Republikas kredītiestādēm ir jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja filiāles atvēršanai ārvalstīs.

(2) *(Izslēgta ar 29.05.2008. likumu)*

(3) Ārvalstu un dalībvalstu kredītiestādēm ir jāpaziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par pārstāvniecības atvēršanu Latvijā Republikā.

(4) Latvijas Republikas kredītiestādēm ir pienākums paziņot Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par nodomu atvērt pārstāvniecību ārvalstī vai dalībvalstī un par šādas pārstāvniecības slēgšanu.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 29.05.2008., 22.03.2012. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

12.¹ pants. (1) Citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde drīkst atvērt filiāli Latvijā, nesaņemot šajā likumā noteikto licenci (atļauju), tikai pēc tam, kad:

1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības

institūcijas paziņojumu, kas ietver:

- a) apstiprinājumu, ka attiecīgajai kredītiestādei ir spēkā esoša licence (atļauja) kredītiestādes darbībai,
- b) filiāles darbības programmu,
- c) filiāles adresi,
- d) filiāles vadītāja vārdu un uzvārdu,
- e) informāciju par kredītiestādes pašu kapitāla lielumu un kapitāla pietiekamības rādītāju,
- f) informāciju par kredītiestādes mātes sabiedrības, kas ir kredītiestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, kapitāla pietiekamības rādītāju,
- g) informāciju par noguldījumu garantiju sistēmu, kuras dalībniece ir attiecīgā kredītiestāde;

2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas rakstveida apliecinājumu, ka tā laikus informēs Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par pārbaudēm kredītiestādes filiālēs Latvijā un netraucēs Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārstāvjiem piedalīties šajās pārbaudēs, kā arī nekavējoties pēc pārbaudes beigšanas iesniegs Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ziņojumu par veiktās pārbaudes rezultātiem;

3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir informējusi attiecīgo dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju par to, ka ir gatava uzsākt kredītiestādes filiāles uzraudzību, kā arī par Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, kuri aizsargā sabiedrības intereses, vai ir pagājuši divi mēneši no dienas, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija saņēma attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu.

(2) Citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes pienākums ir informēt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju mēnesi iepriekš par jebkuriem grozījumiem šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajā informācijā, kā arī par nolūku pārtraukt filiāles darbību.

(3) Šā panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunkta izpildei ir jāiesniedz dokumenti, kas dod skaidru priekšstatu par kredītiestādes filiāles darbības stratēģiju, finansiālo prognozi turpmākajiem diviem gadiem, tirgus izpētes plānu, organizatorisko struktūru ar precīzi noteiktiem un sadalītiem struktūrvienību uzdevumiem un struktūrvienību vadītāju pienākumiem, kā arī būtisku risku pārvaldīšanas politikas un procedūras, grāmatvedības politikas un uzskaites organizācijas galveno principu, vadības informācijas sistēmas apraksts, aktīvu un informācijas sistēmas aizsardzības noteikumi, iekšējās revīzijas politikas un procedūras, kā arī aizdomīgu finanšu darījumu identifikācijas procedūras apraksts.

(4) Citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde 30 dienas pēc tam, kad tā iesniegusi savas valsts attiecīgajai uzraudzības institūcijai attiecīgu paziņojumu par finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijā Republikā, uzsāk finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijā Republikā, neatverot filiāli.

(5) Ja 30 dienu laikā pēc šā panta ceturtajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisijai nav iesniegts attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas motivēts rakstveida atteikums, uzskatāms, ka tā neiebilst pret šīs kredītiestādes finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijā Republikā.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.10.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

12.² pants. (1) Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde atver filiāli citā dalībvalstī šajā pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Kredītiestāde rakstveidā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju, ka tā vēlas atvērt filiāli citā dalībvalstī. Iesniegumā tā norāda citu dalībvalsti, kurā paredzēts atvērt filiāli, filiāles adresi, filiāles vadītāja vārdu, uzvārdu un personas kodu, ja tāds ir piešķirts.

(3) Šā panta otrajā daļā minētajam iesniegumam kredītiestāde pievieno dokumentus, kas dod patiesu un skaidru priekšstatu par plānoto filiāles darbību, sniedzamajiem finanšu pakalpojumiem, tiem atbilstošu filiāles struktūru un darba organizāciju.

(4) Iesniegumu par mazāk nozīmīgās uzraudzītās kredītiestādes filiāles atvēršanu citā dalībvalstī Finanšu un

kapitāla tirgus komisija izskata triju mēnešu laikā pēc visu nepieciešamo, atbilstoši normatīvo aktu prasībām sagatavoto dokumentu saņemšanas un par savu lēmumu rakstveidā informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju un attiecīgo kredītiestādi.

(4¹) Iesniegumu par nozīmīgās uzraudzītās kredītiestādes filiāles atvēršanu citā dalībvalstī saskaņā ar Padomes 2013. gada 15. oktobra regulas (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (turpmāk — ES regula Nr. 1024/2013) nosacījumiem, ievērojot šā likuma normas attiecībā uz filiāles atvēršanu citā dalībvalstī, izskata Eiropas Centrālā banka.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju par kredītiestādes pašu kapitāla apmēru un struktūru un pašu kapitāla prasību summu, kā arī dara zināmu savu viedokli par filiāles vadītāja piemērotību amatam.

(6) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu)*

(7) Kredītiestādes filiāle tiek izveidota un uzsāk darbību citā dalībvalstī, ja kredītiestāde ir saņēmusi attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas apliecinājumu vai ir pagājuši divi mēneši no dienas, kad attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcija ir saņēmusi šā panta ceturtajā daļā minēto paziņojumu.

(8) Kredītiestāde ne vēlāk kā 30 dienas pirms grozījumu izdarīšanas šā panta otrajā un trešajā daļā minētajā informācijā rakstveidā paziņo par tiem Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un attiecīgajai dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijai. Par grozījumu apstiprināšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisija lemj un savu lēmumu dara zināmu attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijai un kredītiestādei šā panta ceturtajā daļā minētajā termiņā un kārtībā.

(8¹) Neatkarīgi no citā dalībvalstī izveidoto filiāļu skaita tās tiek uzskatītas par vienu filiāli attiecīgajā dalībvalstī.

(9) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu)*

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 09.06.2005., 22.02.2007., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

12.³ pants. (1) Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde uzsāk finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, šajā pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Kredītiestāde rakstveidā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju, ka tā vēlas uzsākt finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli. Iesniegumā kredītiestāde norāda to dalībvalsti, kurā paredzēts sniegt finanšu pakalpojumus, un finanšu pakalpojumus, kurus tā paredzējusi sniegt.

(3) Iesniegumu par kredītiestādes finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata un par savu lēmumu rakstveidā informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju, Eiropas Centrālo banku un kredītiestādi 30 dienu laikā pēc tā saņemšanas.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 22.02.2007. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

12.⁴ pants. (1) Citas dalībvalsts finanšu iestāde, kuru kontrolē viena vai vairākas kredītiestādes, var sniegt finanšu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā, atverot filiāli vai bez filiāles atvēršanas, ja tā atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

1) kredītiestāde vai kredītiestādes, kas kontrolē finanšu iestādi, ir saņēmušas licenci (atļauju) darbībai tajā dalībvalstī, saskaņā ar kuras likumiem darbojas attiecīgā finanšu iestāde;

2) finanšu iestāde sniedz finanšu pakalpojumus tās dalībvalsts teritorijā, saskaņā ar kuras likumiem tā darbojas;

3) kredītiestādei vai kredītiestādēm, kas kontrolē finanšu iestādi, pieder vismaz 90 procenti finanšu iestādes balsstiesīgo akciju;

4) kredītiestāde vai kredītiestādes, kas kontrolē finanšu iestādi, nodrošina šīs finanšu iestādes piesardzīgu vadību atbilstoši attiecīgās kredītiestādes vai attiecīgo kredītiestāžu mītnes valsts uzraudzības institūcijas prasībām;

5) kredītiestāde vai kredītiestādes, kas kontrolē finanšu iestādi, ir publiski atklājušas informāciju par to, ka ir solidāri atbildīgas par šīs finanšu institūcijas saistībām un attiecīgās kredītiestādes vai attiecīgo kredītiestāžu mītnes valsts uzraudzības institūcija pret to nav iebildusi;

6) finanšu iestādes darbība tiek pakļauta to kontrolējošās kredītiestādes vai kontrolējošo kredītiestāžu konsolidētajai uzraudzībai, īpaši attiecībā uz kapitāla pietiekamību, lielajiem riska darījumiem un līdzdalību citās komercsabiedrībās.

(2) Latvijas Republikā reģistrēta finanšu iestāde ir tiesīga uzsākt finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, atverot filiāli, šā likuma 12.² pantā noteiktajā kārtībā vai, neatverot filiāli, šā likuma 12.³ pantā noteiktajā kārtībā.

(2¹) Nosūtot informāciju par Latvijas Republikā reģistrētas finanšu iestādes filiāli citā dalībvalstī, Finanšu un kapitāla tirgus komisija papildus šā likuma 12.² panta piektajā daļā noteiktajai informācijai nosūta informāciju par tās kredītiestādes kopējo riska darījumu vērtību, kas ir Latvijas Republikā reģistrētās finanšu iestādes mātes sabiedrība.

(3) Latvijas Republikā reģistrēta finanšu iestāde ir tiesīga sniegt finanšu pakalpojumus citas dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcija ir saņēmusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas paziņojumu, kas apliecina šādas finanšu iestādes atbilstību šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(4) Citā dalībvalstī reģistrēta finanšu iestāde ir tiesīga uzsākt finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikā šā likuma 12.¹ pantā noteiktajā kārtībā pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu, kas ietver šādus dokumentus:

1) dokumentus, kuros iekļauta šā likuma 12.¹ panta pirmās daļas 1.punkta "a", "b", "c", "d" un "e" apakšpunktā noteiktā informācija;

2) dokumentus, kuros iekļauta informācija par finanšu iestādes pašu kapitāla apjomu un to kontrolējošās kredītiestādes vai kontrolējošo kredītiestāžu konsolidācijas grupas kapitāla pietiekamības rādītāju;

3) izziņu, kas apliecina finanšu iestādes atbilstību šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(5) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saņem no finanšu iestādes mītnes valsts uzraudzības institūcijas paziņojumu par to, ka finanšu iestāde vairs neatbilst šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, tā nekavējoties nosūta paziņojumu attiecīgajai finanšu iestādei. Paziņojumā norāda, ka ar šā paziņojuma saņemšanas dienu tā zaudējusi tiesības sniegt finanšu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā šajā pantā noteiktajā kārtībā. Lai sniegtu licencējamus finanšu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā, citā dalībvalstī reģistrēta finanšu iestāde var vērsties Finanšu un kapitāla tirgus komisijā ar iesniegumu licences (atļaujas) saņemšanai vispārējā kārtībā.

(6) Ja Latvijas Republikā reģistrēta finanšu iestāde, kas uzsākusi finanšu pakalpojumu sniegšanu citas dalībvalsts teritorijā šajā pantā noteiktajā kārtībā, vairs neatbilst šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē finanšu iestādes iesaistītās valsts uzraudzības institūciju un finanšu iestādi par tās neatbilstību šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

12.⁵ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)*

13.pants. (1) Jaundibinātā kredītiestāde pirms tās ierakstīšanas Komercreģistrā iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesniegumu licences (atļaujas) saņemšanai. Kredītiestādes reģistrācija Komercreģistrā izdarāma tikai pēc tam, kad lēmums izsniegt licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai iesniegts Komercreģistram.

(2) *(Izslēgta ar 21.05.1998. likumu)*

(3) Kredītiestādes dibinātāji organizē naudas iemaksāšanu Latvijas Bankā pagaidu kontā un pilnībā apmaksā kredītiestādes dibināšanas pamatkapitālu līdz šā panta pirmajā daļā minētajam iesnieguma izskatīšanai Finanšu un kapitāla tirgus komisijā. Kredītiestādes dibināšanas pamatkapitālā var ieguldīt tikai naudu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai un citu šajā likumā

paredzēto atļauju izsniegšanas un paziņojumu iesniegšanas kārtību un iesniedzamos dokumentus, kā arī ar kredītiestāžu darbību saistītos ierobežojumus.

(5) Ieraksti Komercreģistrā izdarāmi tikai pēc šajā likumā noteikto attiecīgo licenču (atļauju) saņemšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

14.pants. (1) Iesniegumu par licences (atļaujas) saņemšanu izskata triju mēnešu laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas, bet ne vēlāk kā 12 mēnešu laikā no dienas, kad saņemts iesniegums licences (atļaujas) saņemšanai. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieņemt lēmumu par atteikumu izsniegt licenci (atļauju) jaundibināmai kredītiestādei, ja:

1) dibinot kredītiestādi, nav ievēroti likumi;

2) kredītiestādes ciešas attiecības ar trešajām personām var apdraudēt tās finansiālo stabilitāti vai ierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas;

3) citas valsts likumi un citi normatīvie akti, kas attiecas uz personām, kurām ir ciešas attiecības ar jaundibināmo kredītiestādi, ierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas;

4) kredītiestādes iesniegtie dokumenti satur nepatiesas ziņas;

5) viena vai vairākas no šā likuma 24. un 26.pantā minētajām personām neatbilst likumā noteiktajām prasībām;

6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka finanšu līdzekļi, kurus iegulda kredītiestādes pamatkapitālā, iegūti neparastos vai aizdomīgos finanšu darījumos vai nav dokumentāri pierādīta šo finanšu līdzekļu tiesiska ieguve;

7) jaundibināmā kredītiestāde ir meitas sabiedrība kādai ārvalstu kredītiestādei vai finanšu iestādei, kurai tās reģistrācijas valstī netiek veikta dalībvalstīs pieņemtajām prasībām līdzvērtīga uzraudzība uz konsolidēto finanšu pārskatu pamata, vai ja par tās uzraudzību atbildīgā ārvalsts institūcija ar Finanšu un kapitāla tirgus komisiju nav noslēgusi vienošanos par sadarbību un informācijas apmaiņu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atsaka licences (atļaujas) izsniegšanu, ja kredītiestādes darbību reglamentējošie dokumenti paredz, ka šī kredītiestāde, ieskaitot tās vadību, neatradīsies Latvijā un nav saistīta ar kādu finanšu grupu.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 26.02.2009., 23.12.2010., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

15.pants. Lai saņemtu licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, tās dibinātājiem jānodrošina:

1) dibināšanas dokumenti, statūti un kredītiestādes darbību reglamentējošie dokumenti, kas dod skaidru priekšstatu par plānoto darbību un tai atbilstošu organizāciju;

2) minimālā sākotnējā kapitāla iemaksa;

3) likuma prasībām atbilstošas kredītiestādes padomes un valdes locekļu, iekšējā audita dienesta vadītāja, risku direktora, par darbības atbilstības kontroli atbildīgās personas, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgās personas un ārvalsts kredītiestādes filiāles vadītāja kandidatūras. Ja iekšējā audita dienesta pienākumi deleģēti kredītiestādes mātes sabiedrībai — dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, kredītiestādes dibinātāji Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesniedz ar mātes sabiedrību noslēgtā līguma oriģinālu. Ja iekšējā audita dienesta pienākumi deleģēti zvērinātam revidentam vai zvērinātu revidentu komercsabiedrībai, kredītiestādes dibinātāji iesniedz šā likuma 10.¹ pantā minētos dokumentus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 24.10.2002., 11.12.2003., 28.10.2004., 22.02.2007., 02.06.2016. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

16.pants. (1) Kredītiestādi ir tiesīga dibināt:

- 1) pilngadīga un rīcībspējīga fiziskā persona;
- 2) juridiskā persona;
- 3) valsts vai pašvaldība.

(2) Ir nepieciešams, lai šā panta pirmajā daļā minētās personas būtu iespējams identificēt, lai tām būtu nevainojama reputācija, finansiālā stabilitāte, kā arī lai to finanšu līdzekļu tiesiskumu ir iespējams dokumentāri pierādīt.

(3) Izvērtējot personas reputāciju un finansiālo stabilitāti, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt šā likuma 19.pantā minēto personu identitāti, sodāmību un dokumentus, kuri ļauj pārlicināties par brīvā kapitāla pietiekamību kredītiestādes kapitālā un rezervēs izdarīto ieguldījumu apmērā, kā arī par to, vai ieguldītie līdzekļi nav iegūti neparastos vai aizdomīgos darījumos. Izvērtējot personas finansiālo stabilitāti, prasības par brīvā kapitāla pietiekamību nav attiecināmas uz kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām.

(4) Par kredītiestādes dibinātāju nevar būt fiziskās personas, kā arī juridiskās (reģistrētās) personas, uz kuru dibinātājiem (akcionāriem) un īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem) — šā likuma 19.pantā minētajām fiziskajām personām — var attiecināt šā likuma 25.panta pirmās daļas 1. vai 2.punktu, vai kuras ir pildījušas valdes vai padomes locekļa pienākumus kredītiestādē vai finanšu iestādē, kas atzīta par maksātnespējīgu attiecīgo pienākumu pildīšanas laikā, vai kuras ir pildījušas valdes vai padomes locekļa pienākumus citā komercsabiedrībā un novedušas šo komercsabiedrību līdz maksātnespējai, par ko ir paredzēta kriminālatbildība.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005., 26.02.2009., 22.03.2012., 24.04.2014., 11.06.2015. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

17.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par šā likuma 16. un 29.pantā minētajām personām, lai spriestu par to finanšu stāvokli un reputāciju, šajā nolūkā pārbaudot minēto personu:

- 1) finanšu resursu pietiekamību;
- 2) kredītiestādes darbības un vadības plānus;
- 3) līdzšinējo darbību, kompetenci un pieredzi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

18.pants. *(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)*

19.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt kredītiestādes dibinātāju identitāti. Ja kredītiestādes dibinātāji ir juridiskās (reģistrētās) personas, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt ziņas par to dibinātājiem (akcionāriem) un īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem), līdz ir iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem) — fiziskajām personām. Šajā pantā minētajām juridiskajām personām ir pienākums nodrošināt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju ar šo informāciju, ja tā nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

19.¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju pirms licences (atļaujas) izsniegšanas tādai jaundibināmai kredītiestādei:

- 1) kura ir attiecīgajā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības vai ieguldījumu brokeru sabiedrības meitas sabiedrība;
- 2) kura ir meitas sabiedrība tādai mātes sabiedrībai, kuras cita meitas sabiedrība ir attiecīgajā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība vai ieguldījumu brokeru sabiedrība;
- 3) kuru kontrolē kāda fiziskā vai juridiskā persona, kas kontrolē arī citu attiecīgajā dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pirms licences (atļaujas) izsniegšanas, kā arī licencētās kredītiestādes uzraudzības gaitā no attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieprasa un novērtē informāciju par kredītiestādes akcionāru piemērotību un to kredītiestādes valdes un padomes locekļu reputāciju un pieredzi, kuri iesaistīti citu tās

grupas uzņēmumu vadībā, kurā tiks iekļauta jaundibināmā kredītiestāde.

(09.06.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

20.pants. (1) Ārvalstu kredītiestāde var atvērt filiāli Latvijā, ja šīs kredītiestādes minimālais sākotnējais kapitāls atbilst šā likuma 21.panta prasībām un tās darbības laiks nav mazāks par trim finanšu gadiem.

(2) Šā panta noteikumi par kredītiestādes darbības laiku nav attiecināmi uz kredītiestādi, kura reģistrēta ārvalstī, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas dalībniece.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 09.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

21.pants. (1) Kredītiestādes sākotnējais kapitāls nedrīkst būt mazāks par pieciem miljoniem *euro*. Sākotnējo kapitālu veido viens vai vairāki šādi elementi, kas atbilst ES regulas Nr. 575/2013 prasībām attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitāla elementiem:

- 1) akcijas, kā arī citi kapitāla instrumenti un to emisijas uzcenojums;
- 2) iepriekšējo gadu nesadalītā peļņa vai zaudējumi;
- 3) citi uzkrātie ienākumi, kas uzrādīti visaptverošo ienākumu pārskatā;
- 4) pārējās rezerves;
- 5) kārtējā darbības gada peļņa.

(2) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(4) Pamatkapitāla samazināšanas gadījumā kredītiestādei saskaņā ar Komerclikuma 264. pantu ir pienākums publicēt oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu, ka ir pieņemts lēmums par pamatkapitāla samazināšanu, un nosūtīt paziņojumu par pamatkapitāla samazināšanu visiem zināmajiem kreditoriem, kuriem līdz minētā lēmuma pieņemšanai bija prasījuma tiesības pret kredītiestādi. Minēto paziņojumu var nesūtīt kreditoriem, kuru prasījuma tiesības ir radušās, kredītiestādei sniedzot šiem kreditoriem finanšu pakalpojumus.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 23.12.2010., 19.09.2013., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

22.pants. *(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)*

23.pants. *(Izslēgts ar 09.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2005.)*

24.pants. (1) Par kredītiestādes valdes priekšsēdētāju, valdes locekli, iekšējā audita dienesta vadītāju, risku direktoru, par darbības atbilstības kontroli atbildīgo personu, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu, sabiedrības kontrolieri, ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītāju un prokūristu var būt persona:

- 1) *(izslēgts ar 22.02.2007. likumu);*
- 2) kura ir kompetenta finanšu vadības jautājumos. Par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu var būt arī persona, kura ir kompetenta uzņēmuma vadības jautājumos;
- 3) kurai ir nepieciešamā izglītība un triju gadu attiecīga profesionālā darba pieredze atbilstoša lieluma komercsabiedrībā, organizācijā vai iestādē;
- 4) kurai ir nevainojama reputācija;

5) kurai nav atņemtas tiesības veikt komercdarbību.

(2) Kredītiestādes valdes priekšsēdētājam, valdes locekļiem, iekšējā audita dienesta vadītājam, risku direktoram, par darbības atbilstības kontroli atbildīgajai personai, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgajai personai, ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītājam un sabiedrības kontrolierim nepieciešama augstākā izglītība.

(2¹) Nevienu no šā panta pirmajā daļā minētajiem amatiem nedrīkst ieņemt persona, kuras tieša vai netieša līdzdalība ir 10 vai vairāk procentu no kredītiestādes balsstiesīgo akciju skaita.

(3) Kredītiestādei ir pienākums nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja tās neatbilst šā panta prasībām.

(4) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 24.04.2014., 11.06.2015., 02.06.2016. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 76. punktu)

25.pants. (1) Par kredītiestādes valdes priekšsēdētāju, valdes locekli, iekšējā audita dienesta vadītāju, risku direktoru, par darbības atbilstības kontroli atbildīgo personu, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu, sabiedrības kontrolieri, ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītāju un prokūristu nevar būt persona:

1) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, arī novešanu līdz maksātnespējai (neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas);

2) pret kuru kriminālieta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigta, arī tad, ja kriminālieta pret personu izbeigta uz nereabilitējoša pamata.

(2) Kredītiestādes padomes vai — attiecībā uz sabiedrības kontrolieri — akcionāru sapulces pienākums ir nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja uz tām var attiecināt šā panta pirmās daļas 1. vai 2.punktu.

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005., 24.04.2014., 11.06.2015., 02.06.2016. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

26.pants. (1) Par kredītiestādes padomes priekšsēdētāju un padomes locekli var būt personas, kuras atbilst šā likuma 24.panta pirmās daļas 2., 3., 4. un 5.punkta prasībām. Par kredītiestādes padomes priekšsēdētāju un padomes locekli nevar būt personas, uz kurām var attiecināt šā likuma 25.panta pirmās daļas 1. vai 2.punktu.

(2) Akcionāru sapulcei ir pienākums nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja tās neatbilst šajā pantā noteiktajām prasībām.

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

26.¹ pants. (1) Nosakot, cik padomes un valdes locekļa amata vietu kredītiestādes padomes vai valdes loceklis drīkst ieņemt vienlaikus, tiek ņemti vērā individuāli apstākļi, kā arī kredītiestādes darbības veids, apjoms un sarežģītība.

(2) Lieluma, iekšējās organizācijas un darbības veida, apjoma un sarežģītības ziņā nozīmīgas kredītiestādes padomes un valdes loceklis, izņemot gadījumus, kad tas pārstāv Latvijas Republiku, vienlaikus neieņem vairāk kā:

1) vienu valdes locekļa amata vietu un divas padomes locekļa amata vietas;

2) četras padomes locekļa amata vietas.

(3) Šā panta izpratnē par vienu padomes vai valdes locekļa amata vietu tiek uzskatītas padomes vai valdes locekļa amata vietas:

1) vienas konsolidācijas grupas ietvaros;

2) iestādēs, kuras ietilpst vienā un tajā pašā ES regulas Nr. 575/2013 113.panta 7.punkta nosacījumiem atbilstošā institucionālās aizsardzības shēmā;

3) sabiedrībās (tai skaitā tādās, kas nav finanšu iestādes), kurās kredītiestādei ir būtiska līdzdalība.

(4) Šā panta izpratnē par padomes vai valdes locekļa amata vietu netiek uzskatītas padomes vai valdes locekļa amata vietas biedrībās, nodibinājumos un citās organizācijās, kuru darbībai nav peļņas gūšanas rakstura.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var dot atļauju kredītiestādes padomes vai valdes loceklim ieņemt vienu papildu padomes locekļa amata vietu.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija regulāri sniedz Eiropas Banku iestādei informāciju par saskaņā ar šā panta piekto daļu dotajām atļaujām.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

27.pants. (1) Kredītiestādes licenci (atļauju) ir tiesības anulēt, ja:

1) kredītiestāde nav uzsākusi darbību 12 mēnešu laikā kopš licences (atļaujas) izsniegšanas dienas;

2) tiek konstatēts, ka kredītiestāde sniegusi nepatiesas ziņas licences (atļaujas) saņemšanai;

3) kredītiestāde pārtraukusi darbību uz laiku, kas ir ilgāks par sešiem mēnešiem;

4) kredītiestāde ir uzsākusi pašlikvidācijas procesu;

5) kredītiestāde atsakās no licences (atļaujas) reorganizācijas gadījumā;

6) tiesa apstiprinājusi šajā likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu lēmumu par kredītiestādes likvidācijas vai maksātnespējas uzsākšanu;

7) kredītiestāde vairāk nekā divus mēnešus pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas brīdinājuma par licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai anulēšanu labprātīgi un pilnā apmērā nav izdarījusi maksājumus Noguldījumu garantiju fondā;

8) kredītiestāde neievēro šā likuma un citu kredītiestādes darbību regulējošu normatīvo aktu prasības;

9) kredītiestādes akcionāriem ar būtisku līdzdalību iestājies tiem piederošo akciju balsstiesību izmantošanas aizliegums un tas ilgst vairāk nekā sešus mēnešus.

(2) Anulētā kredītiestādes licence (atļauja) netiek atjaunota.

(3) Lēmuma par kredītiestādes licences (atļaujas) anulēšanu apstrīdēšana Administratīvajā pārskatīšanas padomē vai pārsūdzēšana Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar ES regulu Nr. 1024/2013 neaptur lēmuma darbību, izņemot ES regulas Nr. 1024/2013 24. pantā noteikto gadījumu.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 26.05.2005., 23.12.2010., 24.04.2014., 11.06.2015., 21.07.2017. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

27.¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums izsniegt licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, paziņo par to Eiropas Banku iestādei.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums anulēt licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, paziņo par to Eiropas Banku iestādei.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju un Eiropas Banku iestādi par atteikumu Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei atvērt filiāli citā dalībvalstī, atteikumu citā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei atvērt filiāli Latvijas Republikā un pasākumiem, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija veikusi saskaņā ar šā likuma 108.¹

panta trešo un ceturto daļu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par:

1) licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai izsniegšanu kredītiestādei, pār kuru kontroli tieši vai netieši īsteno ārvalsts komersants, paziņo par to Eiropas Komisijai un pārējo dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām. Paziņojumā Eiropas Komisijai norāda kredītiestādes grupas struktūru;

2) būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, paziņo par to Eiropas Komisijai un pārējo dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām, ja šādas būtiskas līdzdalības ieguvējs ir ārvalsts komersants un, iegūstot būtisku līdzdalību, kredītiestāde kļūst par ārvalsts komersanta meitas sabiedrību. Paziņojumā Eiropas Komisijai norāda kredītiestādes grupas struktūru;

3) licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai izsniegšanu ārvalsts kredītiestādes filiālei, paziņo par to Eiropas Komisijai, Eiropas Banku iestādei un Eiropas Banku komitejai.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju par problēmām, ar kādām saskaras Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, uzsākot vai veicot kredītiestādes darbību ārvalstī.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju un Eiropas Banku iestādi par normatīvajiem aktiem, kuri reglamentē kredītiestāžu dibināšanu un darbību Latvijas Republikā.

(7) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir konsolidētās uzraudzības institūcija, tā Eiropas Banku iestādei un attiecīgajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām sniedz informāciju par kredītiestādes konsolidācijas grupu attiecībā uz šā likuma 14.panta pirmās daļas 2. un 3.punkta, 34.¹ panta un 50.⁹ panta prasību ievērošanu, kā arī par konsolidācijas grupas juridisko, pārvaldes un organizatorisko struktūru.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005., 22.02.2007., 22.03.2012., 16.05.2013., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

III nodaļa Būtiska līdzdalība

28.pants. (1) Tiešu vai netiešu būtisku līdzdalību kredītiestādē drīkst iegūt persona vai vairākas uz vienošanās pamata saskaņoti darbojošās personas (turpmāk šajā nodaļā — persona), kuras atbilst šā likuma 16.panta prasībām un nodrošina 19.panta nosacījumu un 29.panta piektajā daļā noteikto kritēriju izpildi, turklāt šai personai jābūt finansiāli stabīlai, lai tā, ja nepieciešams, spētu veikt papildu ieguldījumu kredītiestādes kapitāla atjaunošanai, nodrošinot kredītiestādes kapitāla atbilstību likuma prasībām un kredītiestāžu darbību regulējošo prasību izpildi.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt informāciju par personām, kas pretendē uz būtisku līdzdalību (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušajām vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamajām personām), to skaitā par juridisko (reģistrēto) personu īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām, lai izvērtētu šo personu atbilstību šā likuma 29.panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības identificēt uz būtisku līdzdalību pretendējošu (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušo vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamo) juridisko (reģistrēto) personu dibinātājus (akcionārus) un īpašniekus (patiesos labumu guvējus), līdz ir iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem) — fiziskajām personām. Šo personu identificēšanai minētajām juridiskajām personām ir pienākums iesniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās pieprasīto informāciju, ja šī informācija nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

(4) Ja personas, kuras tiek turētas aizdomās par būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, nesniedz vai atsakās sniegt šā panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju un kopā to dalība aptver 10 un vairāk procentus no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita, šie akcionāri nevar izmantot visu tiem piederošo akciju balsstiesības. Finanšu un kapitāla tirgus komisija par šo faktu nekavējoties informē attiecīgos akcionārus un kredītiestādi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.02.2009. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

29.pants. (1) Persona, kas vēlas iegūt būtisku līdzdalību kredītiestādē, par to iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un

kapitāla tirgus komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita. Paziņojumam pievieno Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Paziņojumam pievienojamās informācijas saraksts publicējams Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā.

(2) Ja persona vēlas palielināt savu būtisko līdzdalību, sasniedzot vai pārsniedzot 20, 33 vai 50 procentus no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita, vai ja kredītiestāde kļūst par šīs personas meitas sabiedrību, attiecīgā persona par to iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita. Paziņojumam pievieno Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Paziņojumam pievienojamās informācijas saraksts publicējams Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija divu darbdienu laikā no dienas, kad saņemts šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētais paziņojums, vai divu darbdienu laikā pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasītās papildu informācijas saņemšanas rakstveidā informē personu par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu un par vērtēšanas perioda beigu datumu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai šā panta piektajā daļā noteiktajā vērtēšanas periodā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienu ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par šajā pantā minētajām personām, lai izvērtētu šo personu atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 60 darbdienu laikā no dienas, kad personai nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu, izvērtē personas brīvā kapitāla pietiekamību, finansiālo stabilitāti un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību, lai nodrošinātu tās kredītiestādes noturīgu un rūpīgu pārvaldību, kurā plānots iegūt līdzdalību, kā arī personas iespējamo ietekmi uz kredītiestādes vadību un darbību. Izvērtēšanas procesā Finanšu un kapitāla tirgus komisija ņem vērā arī šādus kritērijus:

- 1) personas nevainojama reputācija un atbilstība kredītiestādes dibinātājiem noteiktajām prasībām;
- 2) padomes, valdes un augstākās vadības, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs kredītiestādes darbību, zināšanu un profesionālās pieredzes atbilstība šā likuma prasībām un nevainojama reputācija;
- 3) personas finanšu stabilitāte, it īpaši saistībā ar veiktās vai plānotās saimnieciskās darbības veidu kredītiestādē, kurā plānots iegūt līdzdalību;
- 4) vai kredītiestāde spēs pildīt šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās regulējošās prasības un vai tās uzņēmumu grupas struktūra, kuras sastāvā tā iekļausies, neierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas iespējas veikt tai likumā noteiktās uzraudzības funkcijas, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp kredītiestāžu uzraudzības institūcijām un noteikt kredītiestāžu uzraudzības institūciju uzraudzības pilnvaru sadalījumu;
- 5) vai nepastāv pamatotas šaubas, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana vai mēģināts veikt šādas darbības vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saskaņā ar šā panta sesto daļu ir pārtraukusi vērtēšanas periodu, šo pārtraukuma laiku vērtēšanas periodā neieskaita.

(6) Pieprasot šā panta ceturtajā daļā minēto papildu informāciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības vienu reizi pārtraukt vērtēšanas periodu līdz dienai, kad šī informācija tiek saņemta, bet ne ilgāk kā uz 20 darbdienu. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pagarināt minēto vērtēšanas perioda pārtraukumu līdz 30 darbdienu, ja persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai ir palielinājusi savu būtisko līdzdalību kredītiestādē, nav pakļauta kredītiestāžu, apdrošināšanas sabiedrību, pārapsdrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības uzraudzībai vai šīs personas mītnes (reģistrācijas) vieta ir ārvalstī.

(7) Saskaņā ar ES regulā Nr. 1024/2013 minēto kārtību, ievērojot šā panta piektajā daļā noteikto termiņu, lēmumu, ar kuru personai aizliedz iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, pieņem Eiropas Centrālā banka, ja:

- 1) persona neatbilst šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem;
- 2) persona nesniedz vai atsakās sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai vai Eiropas Centrālajai bankai šajā

likumā noteikto informāciju vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vai Eiropas Centrālās bankas pieprasīto papildu informāciju;

3) no personas neatkarīgu apstākļu dēļ tai nav iespējams sniegt šajā likumā noteikto informāciju vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vai Eiropas Centrālās bankas pieprasīto papildu informāciju.

(8) Saskaņā ar ES regulā Nr. 1024/2013 minēto kārtību Eiropas Centrālā banka divu darbdienu laikā, nepārsniedzot šā panta piektajā daļā noteikto vērtēšanas periodu, pēc šā panta septītajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas nosūta to personai, kurai aizliedz iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē.

(9) Ja saskaņā ar ES regulā Nr. 1024/2013 minēto kārtību Eiropas Centrālā banka šā panta piektajā daļā minētajā termiņā nenosūta personai lēmumu, ar kuru aizliedz šai personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, uzskatāms, ka tā piekrit personas būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē.

(10) Šā panta septītās daļas 3.punkta noteikumi nav attiecināmi uz juridisko (reģistrēto) personu, ja tās akcijas tiek kotētas kādā dalībvalsts regulētajā tirgū vai citā regulētajā tirgū, kura organizētājs ir Starptautiskās Fondu biržu federācijas pilntiesīgs loceklis, un šī juridiskā (reģistrētā) persona Finanšu un kapitāla tirgus komisijai sniedz ziņas par saviem akcionāriem, kuriem tajā ir būtiska līdzdalība.

(11) Ja persona ir saņēmusi piekrišanu būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē, šī persona savu būtisko līdzdalību kredītiestādē iegūst vai palielina ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no dienas, kad nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu. Ja līdz minētā termiņa beigām persona nav ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību kredītiestādē, piekrišana tās būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē zaudē spēku. Pēc personas motivēta rakstveida lūguma Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lemt par minētā termiņa pagarināšanu.

(12) Šā panta septītajā daļā minētā lēmuma apstrīdēšana Administratīvajā pārskatīšanas padomē vai lēmuma pārsūdzēšana Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar ES regulu Nr. 1024/2013 neaptur lēmuma darbību, izņemot ES regulas Nr. 1024/2013 24.pantā noteikto gadījumu.

(26.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

30.pants. *(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)*

30.¹ pants. Izvērtējot šā likuma 29.panta pirmajā un otrajā daļā minētos paziņojumus, Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijām, ja būtiskas līdzdalības ieguvējs ir attiecīgajā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapsdrošinātājs, ieguldījumu pārvaldes sabiedrība, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapsdrošinātāja, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieka vai ieguldījumu brokeru sabiedrības mātes sabiedrība vai persona, kas kontrolē dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapsdrošinātāju, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku vai ieguldījumu brokeru sabiedrību, un ja, attiecīgajai personai iegūstot vai palielinot būtisku līdzdalību, kredītiestāde kļūst par šīs personas meitas sabiedrību vai nonāk tās kontrolē.

(26.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

31.pants. (1) Ja persona vēlas izbeigt savu būtisko līdzdalību kredītiestādē, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Paziņojumā norāda personai paliekošo kredītiestādes pamatkapitāla daļu vai balsstiesīgo akciju skaitu procentos. Ja persona vēlas samazināt savu būtisko līdzdalību zem 20, 33 vai 50 procentiem no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita vai kredītiestāde pārstāj būt šīs personas meitas sabiedrība, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai.

(2) Personai, kas saņēmusi atļauju būtiskas līdzdalības iegūšanai kredītiestādē, ir pienākums 10 dienu laikā pēc darījuma noslēgšanas iesniegt rakstveida paziņojumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, ja persona tai piederošās kredītiestādes akcijas izmanto kā nodrošinājumu savu vai citas personas saistību izpildei. Paziņojumā norāda personu, kuras saistības tiek nodrošinātas, saistību veidu, apmēru, termiņu un sniedz īsu darījuma aprakstu pēc būtības, kā arī sniedz informāciju par to, kā šā darījuma noslēgšana ierobežos personas rīcību ar tai piederošajām nodrošinājumā izmantotajām akciju balsstiesībām.

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

32.pants. (1) Kredītiestāde nekavējoties, tiklīdz par to uzzinājusi, rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par ikvienas personas būtiskas līdzdalības iegūšanu, palielināšanu vai samazināšanu. Paziņojumā norāda attiecīgās personas līdzdalības apmēru procentos no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita vai informāciju par būtiskās līdzdalības izbeigšanu.

(2) *(Izslēgta ar 26.02.2009. likumu.)*

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

33.pants. (1) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(2) Akcionāram nav tiesību izmantot visu tam piederošo akciju balsstiesības kredītiestādē, un akcionāru sapulces lēmumi, kas pieņemti, izmantojot šo akciju balsstiesības, nav spēkā no to pieņemšanas brīža, un uz to pamata nedrīkst prasīt, lai tiktu izdarīti ieraksti komercreģistrā un citos publiskos reģistros, ja:

1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija šajā likumā minētajos gadījumos ir aizliegusi personai izmantot tai piederošo akciju balsstiesības;

2) persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisko līdzdalību kredītiestādē pirms šā likuma 29.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma iesniegšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisijai;

3) persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisko līdzdalību kredītiestādē šā likuma 29.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma izskatīšanas laikā.

(3) Ja kredītiestādes akcionāram ir aizliegts izmantot tam piederošo akciju balsstiesības kredītiestādē, kopējo lemttiesīgo akciju skaitu aprēķina, no visām balsstiesīgajām akcijām atņemot tās akcijas, kuru balsstiesību izmantošana ir aizliegta. Šā likuma noteikumi par būtisku līdzdalību nav attiecināmi uz kredītiestādes akcionāru, kuram būtiska līdzdalība kredītiestādē rodas citam akcionāram piemērotā balsstiesību aizlieguma dēļ.

(4) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

33.¹ pants. (1) Nosakot personas netiešā ceļā iegūtās līdzdalības apmēru kredītiestādē, ņem vērā šādas personas (turpmāk — konkrētā persona) iegūtās balsstiesības kredītiestādē:

1) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot trešā persona, ar kuru konkrētā persona ir noslēgusi vienošanos, uzliekot par pienākumu saskaņot balsstiesību izmantošanas un rīcības politiku ilgtermiņā attiecībā uz konkrētā emitenta pārvaldi;

2) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot trešā persona saskaņā ar vienošanos, kas noslēgta ar konkrēto personu un paredz attiecīgo balsstiesību pagaidu nodošanu;

3) balsstiesības, kuras izriet no akcijām, ko konkrētā persona ir saņēmusi kā nodrošinājumu, ja tā var izmantot balsstiesības un ir paudusi savu nodomu tās izmantot;

4) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot konkrētā persona neierobežotā laikposmā;

5) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot konkrētās personas kontrolētā komercsabiedrība vai kuras šāda komercsabiedrība var izmantot saskaņā ar šīs daļas 1., 2., 3. un 4.punkta noteikumiem;

6) balsstiesības, kuras izriet no akcijām, kas nodotas turējumā konkrētajai personai, un kuras tā var izmantot pēc saviem ieskatiem, ja nav saņemti īpaši norādījumi;

7) balsstiesības, kuras izriet no trešās personas vārdā un konkrētās personas labā turētām akcijām;

8) balsstiesības, kuras konkrētā persona var realizēt kā pilnvarnieks, kad tā ir tiesīga izmantot balsstiesības pēc saviem ieskatiem, ja nav saņemusi īpašus norādījumus;

9) balsstiesības, kas izriet no jebkurā citā netiešā veidā konkrētās personas iegūtajām akcijām.

(2) Persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai ir palielinājusi netiešā ceļā būtisko līdzdalību kredītiestādē, pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma iesniedz tai informāciju, kas ļauj pārlicināties par personas atbilstību šā likuma II un III nodaļas prasībām.

(3) Būtiskas līdzdalības apmēra noteikšanai neņem vērā no kredītiestādes turējumā esošajām akcijām izrietošās balsstiesības, kuras kredītiestāde ieguvusi, izpērkot šīs akcijas sākotnējās izvietošanas laikā vai garantējot sākotnējās izvietošanas laikā neizvietoto akciju izpirkšanu, ja kredītiestāde neizmanto no šīm akcijām izrietošās balsstiesības un atsavina vai dzēš šīs akcijas viena gada laikā no iegādes dienas.

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004., 22.02.2007. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

33.² pants. *(Izslēgts ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)*

IV nodaļa Kredītiestāžu darbību regulējošās prasības un kapitāla rezerves

(Nodaļas nosaukums 24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

34. pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

34.¹ pants. (1) Kredītiestāde nodrošina tās darbības raksturam, apjomam un sarežģītībai piemērotas visaptverošas un efektīvas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un darbību. Iekšējās kontroles sistēma ietver šādus pamatelementus:

- 1) kredītiestādes lielumam un darbības riskiem atbilstošu organizatorisko struktūru, kurā attiecībā uz darījumu veikšanu un kontroli starp kredītiestādes struktūrvienībām un atbildīgajiem darbiniekiem ir skaidri noteikts, nepārprotams un sistemātisks pienākumu, pilnvaru un atbildības sadalījums;
- 2) kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku identificēšanas, pārvaldīšanas, uzraudzības un ziņošanas sistēmu;
- 3) iekšējās kontroles procedūras;
- 4) atalgojuma sistēmu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka prasības kredītiestādes iekšējās kontroles sistēmas izveidei.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

34.² pants. (1) Kredītiestāde izstrādā un īsteno piesardzīgu stratēģiju, politikas, procedūras un sistēmas, kas ļauj savlaicīgi identificēt, novērtēt, analizēt un pārvaldīt kredītrisku, koncentrācijas risku, tirgus risku, operacionālo risku, procentu likmju risku netirdzniecības portfeli, likviditātes risku, pārmērīgas sviras risku un citus kredītiestādei būtiskus riskus.

(2) Kredītiestādes stratēģija, politikas, procedūras un sistēmas atbilst tās darbības sarežģītībai un apjomam, kā arī kredītiestādes padomes noteiktajam pieļaujamam risku līmenim un tiek izstrādātas, ņemot vērā kredītiestādes sistēmisko nozīmīgumu katrā dalībvalstī, kurā tā darbojas.

(3) Kredītiestāde izstrādā rīcības plānus ārkārtas situācijām, likviditātes atjaunošanai un darbības nepārtrauktības nodrošināšanai, kā arī nosaka to īstenošanai nepieciešamos pasākumus.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka prasības attiecībā uz kredītiestādes risku pārvaldīšanu un rīcības plāniem ārkārtas situācijām, likviditātes atjaunošanai un darbības nepārtrauktības nodrošināšanai.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

34.³ pants. (1) Kredītiestāde tās amatpersonām vai darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, nodrošina tādu atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst piesardzīgai un efektīvai risku

pārvaldīšanai un veicina to, bet neveicina risku uzņemšanos virs kredītiestādes noteiktā pieļaujamā risku uzņemšanās līmeņa.

(2) Kredītiestāde tās amatpersonām vai darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, nedrīkst noteikt atalgojuma mainīgo daļu tik lielā apmērā, ka tā pārsniegtu attiecīgajai amatpersonai vai darbiniekam pārskata gadā noteikto atalgojuma nemainīgo daļu, izņemot gadījumus, kad tiek ievēroti šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētie nosacījumi.

(3) Kredītiestādes akcionāru sapulce ar atsevišķu lēmumu tām amatpersonām vai darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, var noteikt atalgojuma mainīgo daļu tādā apmērā, kas pārsniedz — bet ne vairāk kā divas reizes — attiecīgajai amatpersonai vai darbiniekam pārskata gadā noteikto atalgojuma nemainīgo daļu.

(4) Kredītiestādes akcionāru sapulce attiecībā uz amatpersonām vai darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, lēmumu par atalgojuma mainīgās daļas apmēru, kas pārsniedz konkrētai amatpersonai vai darbiniekam pārskata gadā noteikto atalgojuma nemainīgo daļu, pieņem, pamatojoties uz kredītiestādes sagatavoto lēmuma projektu, kurā ietverts šādas atalgojuma mainīgās daļas noteikšanas pamatojums, norādīts attiecīgo amatpersonu vai darbinieku skaits, ieņemamie amati un veicamās funkcijas, kā arī novērtēta lēmuma ietekme uz kredītiestādes spēju uzturēt tās stabilai darbībai nepieciešamo pašu kapitāla apmēru. Lēmumu pieņem ar vismaz 66 procentu balsstiesīgo akciju vairākumu, ievērojot nosacījumu, ka kredītiestādes akcionāru sapulcē pārstāvēti vismaz 50 procenti balsstiesīgo akciju, vai ar vismaz 75 procentu balsstiesīgo akciju vairākumu, ievērojot nosacījumu, ka kredītiestādes akcionāru sapulcē pārstāvēti mazāk nekā 50 procenti balsstiesīgo akciju, ja saskaņā ar normatīvo aktu prasībām vai kredītiestādes statūtu noteikumiem šāda akcionāru sapulce ir lemttiesīga. Kredītiestādes amatpersona vai darbinieks, kas vienlaikus ir balsstiesīgo akciju turētājs, nepiedalās tāda kredītiestādes akcionāru sapulces lēmuma pieņemšanā, kas attiecas uz viņa atalgojuma noteikšanu.

(5) Kredītiestāde nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc saskaņā ar šā panta ceturtais daļas prasībām sagatavotā lēmuma projekta iesniegšanas akcionāriem elektroniski iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai šo lēmuma projektu un pierādījumus tam, ka attiecīgajām amatpersonām vai darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, atalgojuma mainīgās daļas noteikšana tādā apmērā, kas pārsniedz pārskata gadā noteikto atalgojuma nemainīgo daļu, neierobežo kredītiestādes spēju turpmāk ievērot šā likuma un ES regulas Nr. 575/2013 prasības, īpaši pašu kapitāla prasības.

(6) Kredītiestāde nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc šā panta trešajā daļā minētā akcionāru sapulces lēmuma pieņemšanas to elektroniski iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai.

(7) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka prasības atalgojuma politikai un praksei attiecībā uz tām kredītiestādes amatpersonām vai darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Sk. Pārejas noteikumu 61.punktu)

34.⁴ pants. *(Izslēgts ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)*

34.⁵ pants. (1) Lai nodrošinātu kredītiestādes reputāciju, novērstu kredītiestādes iesaistīšanu nelikumīgās darbībās, identificētu un novērstu citus kredītiestādei būtiskus riskus, kā arī sargātu klienta personas, kontu, noguldījumu un darījumu noslēpumu, kredītiestāde nosaka papildu prasības pretendentiem uz darbu kredītiestādē un darbiniekiem, kuri ir tieši iesaistīti finanšu pakalpojumu sniegšanā vai kredītriska pārvaldībā vai ietekmē kredītiestādes riska profilu un nav minēti šā likuma 24. panta pirmajā daļā.

(2) Lai noskaidrotu pretendenta piemērotību (atbilstību) darbam kredītiestādē vai kredītiestādes darbinieka piemērotību (atbilstību) veicamajiem darba pienākumiem vai amatam, kredītiestādē īpaši tam pilnvarota persona veic pārbaudi, apstrādājot pretendenta vai darbinieka sniegto informāciju un saskaņā ar šo likumu vai citiem normatīvajiem aktiem kredītiestādes iegūto informāciju par pretendentu vai darbinieku nolūkā sasniegt šā panta pirmajā daļā minētos mērķus.

(3) Ja darba pienākumi kredītiestādē ir tieši saistīti ar finanšu pakalpojumu sniegšanu vai kredītriska pārvaldību vai ietekmē kredītiestādes riska profilu, kredītiestāde nedrīkst nodarbināt šādu pienākumu veikšanai personu, kura atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

1) persona ir sodīta par tīša nozieguma izdarīšanu pret valsti, īpašumu vai pārvaldības kārtību vai par tīša nozieguma izdarīšanu tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā, vai par tāda nozieguma izdarīšanu, kas saistīts ar terorismu, un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta;

2) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā paredzētā uzraudzības un

kontroles institūcija vai Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā paredzētā kompetentā institūcija personai piemērojusi sankciju un savā mājaslapā internetā publiskojusi informāciju par sankciju (izņemot brīdinājumu) par starptautisko vai nacionālo sankciju vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanas novēršanu reglamentējošu normatīvo aktu pārkāpšanu un no sankcijas piemērošanas dienas nav pagājis vismaz viens gads;

3) personai pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process un no tā izbeigšanas dienas nav pagājis vismaz viens gads.

(4) Kredītiestāde nosaka darba pienākumus vai amatus, attiecībā uz kuriem piemērojama šā panta pirmā un trešā daļa.

(5) Šā panta trešās daļas 1. punkta nosacījuma ievērošanai kredītiestāde saņem un apstrādā personas datus no Sodu reģistra.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018. Pants stājas spēkā 01.02.2019. Sk. Pārejas noteikumu 77. punktu)

35.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

35.¹ pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

35.² pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)*

35.³ pants. (1) Kredītiestāde nodrošina, ka tās pirmā līmeņa pamata kapitāls ir pietiekams, lai segtu kapitāla saglabāšanas rezervi 2,5 procentu apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 92.panta 3.punktu. Kredītiestāde ievēro prasību nodrošināt kapitāla saglabāšanas rezervi individuāli un konsolidācijas grupas līmenī vai subkonsolidēti saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 pirmās daļas II sadaļu.

(2) Pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko kredītiestāde uztur saskaņā ar šā panta pirmās daļas prasībām, nedrīkst izmantot, lai izpildītu:

1) ES regulas Nr. 575/2013 92.pantā noteiktās pašu kapitāla prasības;

2) šā likuma 101.³ panta prasības.

(3) Kredītiestāde, kura nenodrošina kapitāla saglabāšanas rezervi saskaņā ar šā panta pirmās un otrās daļas prasībām, ievēro šā likuma 35.²⁷ panta pirmajā un trešajā daļā noteiktos sadales ierobežojumus.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.⁴ pants. (1) Kredītiestāde nodrošina, ka tās pirmā līmeņa pamata kapitāls ir pietiekams, lai segtu kredītiestādei specifisko pretciklisko kapitāla rezervi, kas tiek noteikta kā saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 92.panta 3.punktu aprēķinātās kopējās riska darījumu vērtības reizinājums ar kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu.

(2) Pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko kredītiestāde uztur saskaņā ar šā panta pirmās daļas prasībām, nedrīkst izmantot, lai izpildītu:

1) ES regulā Nr. 575/2013 noteiktās pašu kapitāla prasības;

2) šā likuma 35.³ un 101.³ panta prasības.

(3) Kredītiestāde, kura nenodrošina pretciklisko kapitāla rezervi saskaņā ar šā panta pirmās un otrās daļas prasībām, ievēro šā likuma 35.27 panta pirmajā un trešajā daļā noteiktos sadales ierobežojumus.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par pretciklisko kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 56.punktu)

35.⁵ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija reizi ceturksnī nosaka pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kas attiecināma uz riska darījumiem, kuri noslēgti ar Latvijas Republikas rezidentiem. Pretcikliskās kapitāla rezerves normu Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka, ņemot vērā:

- 1) attiecīgajam ceturksnim aprēķināto pretcikliskās kapitāla rezerves orientieri;
- 2) mainīgos lielumus, kurus tā uzskata par būtiskiem cikliskā sistēmiskā riska novērtēšanai;
- 3) spēkā esošās Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas rekomendācijas par pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija reizi ceturksnī aprēķina pretcikliskās kapitāla rezerves orientieri, ko izmanto kā pamatojumu, nosakot pretcikliskās kapitāla rezerves normu saskaņā ar šā panta pirmo daļu. Pretcikliskās kapitāla rezerves orientieris jēgpilni atspoguļo pašreizējo kredītēšanas cikla posmu Latvijas Republikā, riskus, ko rada pārmērīgi strauja Latvijas Republikas tautsaimniecības kredītēšana, kā arī Latvijas Republikas tautsaimniecības specifiskās iezīmes. Pretcikliskās kapitāla rezerves orientiera aprēķina pamatā ir Latvijas Republikas rezidentiem izsniegto aizdevumu un iekšzemes kopprodukta attiecības novirze no tās ilgtermiņa tendences, kas aprēķināta, ņemot vērā:

- 1) izsniegto aizdevumu apmēra pieauguma rādītāju un it sevišķi rādītāju, kas atspoguļo izsniegto aizdevumu apmēra un iekšzemes kopprodukta attiecības izmaiņas;
- 2) spēkā esošās Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas vadlīnijas un rekomendācijas par pretcikliskās kapitāla rezerves orientiera aprēķinu un to, kā mērāma un aprēķināma izsniegto aizdevumu apmēra un iekšzemes kopprodukta attiecības novirze no tās ilgtermiņa tendences.

(3) Pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kura ir izteikta kā procentuāla daļa no kopējās ar Latvijas Republikas rezidentiem noslēgto riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013, nosaka 0 līdz 2,5 procentu apmērā, ar intervālu 0,25 procentu apmērā vai intervālos, kas dalās bez atlikuma ar 0,25 procentiem.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kas pārsniedz 2,5 procentus, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā šā panta pirmajā daļā minētos rādītājus un kritērijus. Šāda paaugstināta pretcikliskās kapitāla rezerves norma tiek iekļauta kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normas aprēķinā.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pirmo reizi nosakot tādu pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kas ir lielāka par nulli, vai paaugstinot spēkā esošo pretcikliskās kapitāla rezerves normu, nosaka datumu, no kura kredītiestāde šo pretcikliskās kapitāla rezerves normu piemēro, aprēķinot kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu. Šis datums ir tās dienas datums, kura seko pēc 12 mēnešiem no dienas, kad saskaņā ar šā panta septīto daļu publicēts paziņojums par tādas pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu, kas ir lielāka par nulli, vai paziņojums par spēkā esošās pretcikliskās kapitāla rezerves normas paaugstināšanu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ārkārtas gadījumos var noteikt agrāku datumu nekā dienu pēc 12 mēnešiem no dienas, kad publicēts paziņojums par tādas pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu, kas ir lielāka par nulli, vai paziņojums par spēkā esošās pretcikliskās kapitāla rezerves normas paaugstināšanu.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pazeminot pretcikliskās kapitāla rezerves normu, neatkarīgi no tā, vai pretcikliskās kapitāla rezerves norma tiek samazināta līdz nullei, nosaka aptuvenu laikposmu, kurā nav paredzēta pretcikliskās kapitāla rezerves normas paaugstināšana. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var mainīt šā iepriekš noteiktā aptuvenā laikposma ilgumu.

(7) Finanšu un kapitāla tirgus komisija reizi ceturksnī publicē paziņojumu savā mājaslapā internetā, norādot vismaz šādu informāciju:

- 1) noteikto pretcikliskās kapitāla rezerves normu;
- 2) attiecīgo izsniegto aizdevumu un iekšzemes kopprodukta attiecību un tās novirzi no ilgtermiņa tendences;
- 3) saskaņā ar šā panta otro daļu aprēķinātu pretcikliskās kapitāla rezerves orientieri;
- 4) noteiktās pretcikliskās kapitāla rezerves normas pamatojumu;
- 5) datumu, no kura kredītiestāde, aprēķinot kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu,

piemēro pretcikliskās kapitāla rezerves normu, ja tiek noteikta tāda pretcikliskās kapitāla rezerves norma, kas ir lielāka par nulli, vai tiek paaugstināta spēkā esošā pretcikliskās kapitāla rezerves norma;

6) ārkārtas apstākļus, kuru dēļ šīs daļas 5.punktā minētais datums ir agrāks nekā diena pēc 12 mēnešiem no dienas, kad publicēts paziņojums par pretcikliskās kapitāla rezerves normas paaugstināšanu;

7) aptuvenu laikposmu, kurā nav paredzēta pretcikliskās kapitāla rezerves normas paaugstināšana, kā arī šāda laikposma noteikšanas pamatojumu, ja pretcikliskās kapitāla rezerves norma tiek pazemināta.

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic visus saprātīgos pasākumus, lai saskaņotu šā panta septītajā daļā minētā paziņojuma publicēšanas laiku ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.

(9) Finanšu un kapitāla tirgus komisija katru ceturksni paziņo Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai noteikto pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kā arī sniedz šā panta septītajā daļā minēto informāciju.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdaṛīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015. Panta prasības par pretciklisko kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 56.punktu)

35.⁶ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var atzīt pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kura pārsniedz 2,5 procentus un kuru ir noteikusi citas dalībvalsts vai ārvalsts iestāde, kas ir atbildīga par pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir atzinusi pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kura pārsniedz 2,5 procentus, kredītiestāde šo pretcikliskās kapitāla rezerves normu piemēro, aprēķinot kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija par to, ka ir atzinusi citā dalībvalstī vai ārvalstī noteikto pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kura pārsniedz 2,5 procentus, informē, publicējot attiecīgu paziņojumu savā mājaslapā internetā. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:

1) atzītā pretcikliskās kapitāla rezerves norma;

2) dalībvalsts vai ārvalsts, uz darījumiem ar kuras rezidenti attiecas atzītā pretcikliskās kapitāla rezerves norma;

3) ja atzīšanas rezultātā pretcikliskās kapitāla rezerves norma ir paaugstinājusies, — datums, no kura kredītiestādes atzīto pretcikliskās kapitāla rezerves normu piemēro, aprēķinot kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu;

4) ja šīs daļas 3.punktā minētais datums ir agrāks nekā diena pēc 12 mēnešiem no šajā daļā minētā paziņojuma publicēšanas dienas, — ārkārtas apstākļi, ar kuriem pamatots šāds agrāks piemērošanas uzsākšanas termiņš.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdaṛīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015. Panta prasības par pretciklisko kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 56.punktu)

35.⁷ pants. (1) Ja viena vai vairākas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes veic kredītriskam pakļautos riska darījumus ar ārvalsts rezidenti, bet šīs ārvalsts iestāde, kas ir atbildīga par pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu, nav noteikusi un publicējusi darījumiem ar tās rezidenti piemērojamo pretcikliskās kapitāla rezerves normu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt pretcikliskās kapitāla rezerves normu kredītriskam pakļautajiem darījumiem ar šīs ārvalsts rezidenti, kuru kredītiestādei nepieciešams piemērot, aprēķinot kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu.

(2) Ja viena vai vairākas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes veic kredītriskam pakļautos riska darījumus ar ārvalsts rezidenti un šīs ārvalsts iestāde, kas ir atbildīga par pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu, ir noteikusi un publicējusi darījumiem ar tās rezidenti piemērojamo pretcikliskās kapitāla rezerves normu, bet tā, pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas veiktā novērtējuma, nav pietiekami augsta, lai nodrošinātu kredītiestādi pret pārāk strauja šajā ārvalstī izsniegto aizdevumu apmēra pieauguma radītajiem riskiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt citu pretcikliskās kapitāla rezerves normu kredītriskam pakļautajiem riska darījumiem ar šīs ārvalsts rezidenti, kuru kredītiestādei nepieciešams piemērot, aprēķinot kredītiestādei specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves normu.

(3) Nosakot citu pretcikliskās kapitāla rezerves normu atbilstoši šā panta otrajai daļai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija to nenosaka zemāku par pretcikliskās kapitāla rezerves normu, kuru noteikusi attiecīgās ārvalsts iestāde, kas ir atbildīga par pretcikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu, ja šīs ārvalsts iestādes noteiktā pretcikliskās

kapitāla rezerves norma nepārsniedz 2,5 procentus no kredītriskam pakļautos riska darījumus ar šīs ārvalsts rezidentiem veicamo kredītiestāžu kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, nosakot saskaņā ar šā panta pirmo un otro daļu tādu precikliskās kapitāla rezerves normu ar ārvalsts rezidentiem noslēgtiem darījumiem, kura ir augstāka par spēkā esošo precikliskās kapitāla rezerves normu, nosaka datumu, no kura kredītiestādes šo augstāko precikliskās kapitāla rezerves normu piemēro, aprēķinot kredītiestādei specifiskās precikliskās kapitāla rezerves normu. Šis datums ir tās dienas datums, kura seko pēc 12 mēnešiem no dienas, kad saskaņā ar šā panta piekto daļu publicēts paziņojums par precikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ārkārtas gadījumos var noteikt agrāku datumu nekā diena pēc 12 mēnešiem no dienas, kad publicēts paziņojums par precikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija paziņo par to, ka saskaņā ar šā panta pirmo un otro daļu ir noteikusi ar ārvalsts rezidentiem noslēgtiem kredītriskam pakļautajiem riska darījumiem piemērojamu precikliskās kapitāla rezerves normu, publicējot attiecīgu paziņojumu savā mājaslapā internetā. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:

1) noteiktā precikliskās kapitāla rezerves norma un ārvalsts, uz kredītriskam pakļautajiem riska darījumiem ar kuras rezidentiem tā attiecas;

2) noteiktās precikliskās kapitāla rezerves normas pamatojums;

3) ja darījumiem ar ārvalsts rezidentiem ir noteikta paaugstināta precikliskās kapitāla rezerves norma, — datums, no kura kredītiestādei to ir nepieciešams piemērot, aprēķinot kredītiestādei specifiskās precikliskās kapitāla rezerves normu;

4) ārkārtas apstākļi, kuru dēļ šīs daļas 3.punktā minētais datums ir agrāks nekā diena pēc 12 mēnešiem no dienas, kad publicēts paziņojums par precikliskās kapitāla rezerves normas noteikšanu.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015. Panta prasības par preciklisko kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 56.punktu)

35.⁸ pants. Kredītiestādei specifiskās precikliskās kapitāla rezerves normas aprēķināšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par preciklisko kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 56.punktu)

35.⁹ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija identificē Latvijas Republikā reģistrētas globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes konsolidācijas grupas līmenī, ievērojot šā likuma 35.¹⁰ panta prasības un 35.¹¹ pantā minēto metodoloģiju, un citas sistēmiski nozīmīgas iestādes individuāli, konsolidācijas grupas līmenī vai subkonsolidēti atbilstoši šā likuma 35.¹³ panta prasībām un 35.¹⁴ pantā minētajiem kritērijiem.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 57.punktu)

35.¹⁰ pants. Par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi var atzīt Latvijas Republikā reģistrētu Eiropas Savienības mātes kredītiestādi, Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību, Eiropas Savienības mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai kredītiestādi. Par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi nevar atzīt tādu kredītiestādi, kas ir Eiropas Savienības mātes kredītiestādes, Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 57.punktu)

35.¹¹ pants. (1) Kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas ir atzīta par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi, tiek iekļauta vienā no vismaz piecām globāli sistēmiski nozīmīgu iestāžu apakšgrupām, pamatojoties uz šādu kritēriju izvērtējumu:

1) kredītiestādes vai grupas lielums;

2) grupas savstarpējā saistība ar finanšu sistēmu;

3) grupas sniegto pakalpojumu aizvietojamība vai grupas nodrošinātā finanšu infrastruktūra;

4) grupas sarežģītība;

5) grupas pārrobežu aktivitātes gan citās dalībvalstīs, gan ārvalstīs.

(2) Katra kritērija vērtēšanai izmanto skaitliski izsakāmus rādītājus, un visiem kritērijiem ir vienāds svars kopējā vērtējuma noteikšanā. Iedalījums apakšgrupās un robežšķirtnes starp apakšgrupām ir skaidri noteiktas, balstoties uz saskaņā ar šā panta pirmo daļu veikto vērtējumu, un atspoguļo globāli sistēmiski nozīmīgas kredītiestādes problēmu iespējamo ietekmi uz globālo finanšu tirgu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pamatojoties uz uzraudzības vērtējumu, ir tiesīga:

1) iekļaut globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi apakšgrupā, kura atbilst augstākam sistēmiskam nozīmīgumam, nekā to nosaka saskaņā ar šā panta otrajā daļā minēto metodoloģiju veiktais aprēķins;

2) atzīt par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi tādu kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kuras sistēmiskā nozīmīguma vērtējums, kas veikts saskaņā ar šā panta pirmās un otrās daļas prasībām, ir zemāks par minimālo, pēc kura kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība tiek atzīta par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi, un iekļaut šādu globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi apakšgrupā, kas ir augstāka par minimālam sistēmiskam nozīmīgumam atbilstošu apakšgrupu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju, Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju un Eiropas Banku iestādi par kredītiestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas ir atzītas par globāli sistēmiski nozīmīgām, un atbilstošajām apakšgrupām, kurās tās iekļautas, kā arī publisko globāli sistēmiski nozīmīgu iestāžu sarakstu, norādot attiecīgās apakšgrupas, kurās tās iekļautas.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pārskata par globāli sistēmiski nozīmīgām iestādēm atzīto kredītiestāžu, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību sistēmisko nozīmīgumu un atbilstošās apakšgrupas, kurās tās iekļautas, ne retāk kā reizi gadā un informē globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes par pieņemto lēmumu, paziņo šo informāciju Eiropas Komisijai, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, Eiropas Banku iestādei, kā arī publisko globāli sistēmiski nozīmīgu iestāžu sarakstu, norādot atbilstošās apakšgrupas, kurās tās iekļautas.

(6) Ja kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība tiek atzīta par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi un iekļauta atbilstošā apakšgrupā šā panta trešās daļas 2.punktā paredzētajos gadījumos, Finanšu un kapitāla tirgus komisija iekļauj šā panta ceturtajā un piektajā daļā paredzētajos Eiropas Banku iestādei adresētajos paziņojumos informāciju par šo lēmumu un tā pieņemšanas iemesliem.

(7) Kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība tiek atzīta par globāli sistēmiski nozīmīgu iestādi un iekļauta atbilstošā apakšgrupā, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesību aktā noteikto metodoloģiju.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 57.punktu)

35.¹² pants. (1) Globāli sistēmiski nozīmīgai iestādei konsolidācijas grupas līmenī nosaka globāli nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normu no 1 procenta līdz 3,5 procentiem atbilstoši apakšgrupai, kas noteikta saskaņā ar šā likuma 35.¹¹ pantu. Pirmajām četrām no šā likuma 35.¹¹ panta pirmajā daļā minētajām apakšgrupām globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normu nosaka ar intervālu 0,5 procenti, bet pēdējai apakšgrupai tā ir 3,5 procenti. Visām apakšgrupām, izņemot pēdējo, globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves norma pieaug lineāri globāli sistēmiski nozīmīgas kredītiestādes problēmu iespējamai ietekmei uz globālajiem finanšu tirgiem.

(2) Globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi aprēķina kā saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013 aprēķinātās kopējās riska darījumu vērtības reizinājumu ar tai noteikto globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normu. Globāli sistēmiski nozīmīga iestāde nodrošina, ka tās pirmā līmeņa pamata kapitāls ir pietiekams, lai segtu globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi.

(3) Globāli sistēmiski nozīmīga iestāde pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko tā uztur saskaņā ar šā panta otrās daļas prasībām, nedrīkst izmantot, lai izpildītu kapitāla prasības, kas noteiktas ES regulā Nr. 575/2013 un šā likuma 35.³, 35.⁴ un 101.³ pantā.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 57.punktu)

35.¹³ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija identificē citas sistēmiski nozīmīgas iestādes. Par citu sistēmiski nozīmīgu iestādi var atzīt Latvijas Republikā reģistrētu Eiropas Savienības mātes kredītiestādi, Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību, Eiropas Savienības mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai kredītiestādi.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 58.punktu)

35.¹⁴ pants. (1) Kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību var atzīt par citu sistēmiski nozīmīgu iestādi, pamatojoties uz viena vai vairāku šādu kritēriju izvērtējumu:

- 1) kredītiestādes vai grupas lielums;
- 2) nozīmīgums Eiropas Savienības vai Latvijas Republikas tautsaimniecībai;
- 3) pārrobežu aktivitāšu nozīmīgums;
- 4) kredītiestādes vai grupas savstarpējā saistība ar finanšu sistēmu.

(2) Kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības sistēmiskā nozīmīguma izvērtēšanas metodoloģiju, ņemot vērā šā panta pirmajā daļā minētos kritērijus, nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 58.punktu)

35.¹⁵ pants. (1) Kredītiestādei, finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kas atzīta par citu sistēmiski nozīmīgu iestādi šā likuma 35.¹⁴ pantā minētā izvērtējuma rezultātā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normu līdz 2 procentiem. Nosakot citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ievēro, ka tās piemērošana nedrīkst atstāt nesamērīgu negatīvu ietekmi uz citu dalībvalstu finanšu sistēmu vai tās daļu, vai Eiropas Savienību kopumā, radot šķēršļus Eiropas Savienības iekšējā tirgus darbībai.

(2) Citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves prasību aprēķina kā saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013 aprēķinātās kopējās riska darījumu vērtības reizinājumu ar tai noteikto citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normu. Citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves prasību ievēro, izmantojot pirmā līmeņa pamata kapitālu, kuru nedrīkst izmantot, lai izpildītu kapitāla prasības, kas noteiktas ES regulā Nr. 575/2013 un šā likuma 35.³, 35.⁴ un 101.³ pantā.

(3) Citas sistēmiski nozīmīgas iestādes, kas ir globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes meitas sabiedrība, vai citas sistēmiski nozīmīgas iestādes, kas ir Eiropas Savienības mātes sabiedrība, kurai konsolidācijas grupas līmenī ir noteikta citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves prasība, meitas sabiedrība, individuāli vai subkonsolidēti noteiktā citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves prasība nepārsniedz lielāko no šādiem rādītājiem:

- 1) 1 procents no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013;
- 2) globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves norma vai citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves norma, kas piemērojama mātes sabiedrībai konsolidācijas grupas līmenī.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pārskata par citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm atzītajām kredītiestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām noteiktās citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normas pamatotību ne retāk kā reizi gadā un informē citu sistēmiski nozīmīgu iestādi par pieņemto lēmumu, paziņo to Eiropas Komisijai, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, Eiropas Banku iestādei, kā arī publisko citu sistēmiski nozīmīgu iestāžu sarakstu.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija paziņo Eiropas Komisijai, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, Eiropas Banku iestādei un publisko par citu sistēmiski nozīmīgu iestādi atzītās kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības nosaukumu.

(6) Ne vēlāk kā mēnesi pirms tam, kad tiek publiskots pieņemtais lēmums par citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normas noteikšanu vai pārskatīšanu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija Eiropas Komisijai, Eiropas

Sistēmisko risku kolēģijai, Eiropas Banku iestādei un to dalībvalstu atbildīgajām iestādēm, kurās cita sistēmiski nozīmīga iestāde vai tās konsolidācijas grupa veic darbību, iesniedz paziņojumu, kurā:

1) detalizēti izklāstīts pamatojums, kāpēc tiek uzskatīts, ka citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normas noteikšana var būt efektīvs un samērīgs instruments riska mazināšanai;

2) detalizēti, izmantojot visu pieejamo informāciju, izvērtēta citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves normas noteikšanas varbūtējā pozitīvā un negatīvā ietekme uz Eiropas Savienības iekšējo tirgu;

3) norādīta citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves norma, kuru paredzēts noteikt.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Panta prasības par citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 58.punktu)

35.¹⁶ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, lai novērstu vai samazinātu ilgtermiņa necikliskos sistēmiskos vai makroprudenciālos finanšu sistēmas darbības traucējumu riskus, kuriem var būt būtiska negatīva ietekme uz Latvijas Republikas finanšu sistēmu un tautsaimniecību un uz kuriem neattiecas ES regula Nr. 575/2013, var noteikt kredītiestādēm vai vienai vai vairākām kredītiestāžu apakšgrupām prasību uzturēt sistēmiskā riska kapitāla rezervi. Sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasību aprēķina kā saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013 aprēķinātās kopējās riska darījumu vērtības reizinājumu ar sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu atbilstoši tam, kas noteikts saskaņā ar šā likuma 35.²⁰ panta pirmās daļas prasībām publicētā paziņojumā.

(2) Sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu nosaka vismaz 1 procenta apmērā, pamatojoties uz darījumiem, kam saskaņā ar šā panta pirmo daļu piemēro sistēmiskā riska kapitāla rezervi individuāli, konsolidācijas grupas līmenī vai subkonsolidēti atbilstoši ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajam.

(3) Kredītiestāde pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko tā uztur saskaņā ar šā panta pirmās daļas prasībām, nedrīkst izmantot, lai izpildītu:

1) ES regulā Nr. 575/2013 noteikto prasību uzturēt pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju 4,5 procentu apmērā no kopējās riska darījumu vērtības;

2) šā likuma 35.³, 35.⁴ un 101.³ pantā noteiktās prasības attiecībā uz pašu kapitāla apmēru.

(4) Kredītiestāde, kura nenodrošina sistēmiskā riska rezervi saskaņā ar šā panta pirmās daļas prasībām, ievēro šā likuma 35.²⁷ panta pirmajā un trešajā daļā noteiktos sadales ierobežojumus.

(5) Ja sadales ierobežojumu ievērošanas rezultātā, ņemot vērā attiecīgo sistēmisko risku, nav pietiekami palielināts kredītiestādes pirmā līmeņa pamata kapitāls, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var īstenot vienu vai vairākas šā likuma 113.pantā noteiktās darbības.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.¹⁷ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt kredītiestādei individuāli, konsolidācijas grupas līmenī vai subkonsolidēti prasību uzturēt sistēmiskā riska kapitāla rezervi attiecībā uz riska darījumiem:

1) Latvijas Republikā;

2) ārvalstīs;

3) citās dalībvalstīs, ja tiek ievērotas šā likuma 35.¹⁸ panta piektās daļas un 35.²⁰ panta prasības.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu tādā apmērā, kas dalās bez atlikuma ar 0,5 procentiem.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt dažādas sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas dažādām kredītiestāžu apakšgrupām.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nodrošina, ka sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasības noteikšana neatstāj nesamērīgi nelabvēlīgu ietekmi uz citu dalībvalstu vai Eiropas Savienības finanšu sistēmu un nerada šķēršļus Eiropas Savienības iekšējā tirgus darbībai.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pārskata noteikto sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu vismaz reizi divos gados.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.¹⁸ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija par to, ka tiks noteikta tāda sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma, kura nepārsniedz 3 procentus, riska darījumiem, kas noslēgti ar Latvijas Republikas vai ārvalstu rezidentiem, mēnesi iepriekš paziņo Eiropas Komisijai, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, Eiropas Banku iestādei un ārvalstu uzraudzības iestādēm.

(2) Paziņojums, ko sniedz saskaņā ar šā panta pirmo daļu, ietver:

1) detalizētu informāciju par sistēmiskajiem vai makroprudenciālajiem riskiem Latvijas Republikā, kuru dēļ tiek noteikta sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma;

2) detalizētu informāciju par iemesliem, kuru dēļ šīs daļas 1.punktā minēto risku lielums apdraud Latvijas Republikas finanšu sistēmas stabilitāti un kuri pamato nosakāmo sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu;

3) pamatojumu, kāpēc tiek uzskatīts, ka sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasības noteikšana var būt efektīvs un samērīgs līdzeklis šīs daļas 1.punktā minēto risku novēršanai vai mazināšanai;

4) novērtējumu, kas veikts, pamatojoties uz pieejamo informāciju par sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasības noteikšanas varbūtējo pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz Eiropas Savienības iekšējo tirgu;

5) pamatojumu, kāpēc sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasība ir efektīvāks līdzeklis šīs daļas 1.punktā minēto risku novēršanai vai mazināšanai nekā viens vai vairāki citi līdzekļi, kas paredzēti šajā likumā vai ES regulā Nr. 575/2013, izņemot:

a) dalībvalsts līmenī konstatēto sistēmisko vai makroprudenciālo risku novēršanas vai mazināšanas pasākumus;

b) stingrāku prudenciālo prasību piemērošanu, ja nepieciešams risināt ar mikroprudenciālā un makroprudenciālā riska intensitātes izmaiņām saistītas problēmas, kas izriet no tirgus attīstības Eiropas Savienībā vai ārpus Eiropas Savienības un ietekmē visas dalībvalstis;

6) nosakāmo sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija par to, ka tiks noteikta sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma 3 līdz 5 procentu apmērā riska darījumiem, kas noslēgti ar Latvijas Republikas vai ārvalstu rezidentiem, mēnesi iepriekš paziņo Eiropas Komisijai. Lēmums par sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas noteikšanu 3 līdz 5 procentu apmērā riska darījumiem, kas noslēgti ar Latvijas Republikas vai ārvalstu rezidentiem, netiek publicēts pirms Eiropas Komisijas viedokļa saņemšanas. Ja Eiropas Komisija neatbalsta Finanšu un kapitāla tirgus komisijas paziņojumā minētās sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas noteikšanu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija npublicē paziņojumu par sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas noteikšanu vai publicē paziņojumu par sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas noteikšanu un pamato, kāpēc nav ievērojusi Eiropas Komisijas viedokli.

(4) Ja sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma, kas noteikta 3 līdz 5 procentu apmērā saskaņā ar šā panta trešo daļu, ir attiecināma uz kredītiestādi, kas ir citas dalībvalsts mātes sabiedrības Latvijas Republikā reģistrēta meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija par to informē citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par sistēmiskā riska rezerves noteikšanu, Eiropas Komisiju un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Ja nav panākta vienošanās ar citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par sistēmiskā riska rezerves noteikšanu, un ja gan no Eiropas Komisijas, gan Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas saņemts ieteikums neattiecināt sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu uz kredītiestādi, kas ir citas dalībvalsts mātes sabiedrības Latvijas Republikā reģistrēta meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieņem lēmumu neattiecināt sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu uz kredītiestādi, kas ir citas dalībvalsts mātes sabiedrības Latvijas Republikā reģistrēta meitas sabiedrība, vai lūdz Eiropas Banku iestādi iesaistīties jautājuma izskatīšanā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 24.novembra regulai (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas lēmumu 2009/78/EK (turpmāk — ES regula Nr. 1093/2010).

(5) Ja sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma tiek attiecināta uz riska darījumiem, kas noslēgti ar citas dalībvalsts rezidentiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka vienādu sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu visiem riska darījumiem Eiropas Savienībā.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014. Trešā un ceturtnā daļa stājas spēkā 01.01.2015. Sk. Pārejas noteikumu 59.punktu)

35.¹⁹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija par to, ka tiek plānots noteikt vai mainīt tādu sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu, kura pārsniedz 3 procentus, riska darījumiem, kas noslēgti ar Latvijas Republikas vai ārvalstu rezidentiem, mēnesi iepriekš paziņo, sniedzot šā likuma 35.¹⁸ panta otrajā daļā norādīto informāciju, Eiropas Komisijai, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, Eiropas Banku iestādei un attiecīgo ārvalstu uzraudzības iestādēm.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt plānoto sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu, tiklīdz Eiropas Komisija to atļauj, pieņemot attiecīgu tiesību aktu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁰ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē par noteikto sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu, publicējot attiecīgu paziņojumu savā mājaslapā internetā. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:

- 1) noteiktā sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma;
- 2) to kredītiestāžu nosaukumi, kurām ir pienākums ievērot sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasību;
- 3) noteiktās sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas pamatojums;
- 4) datums, no kura kredītiestādes sāk ievērot no jauna noteikto vai mainīto sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu;
- 5) valstis, uz darījumiem ar kuru rezidentiem attiecas noteiktā sistēmiskā riska kapitāla rezerves norma.

(2) Ja šā panta pirmās daļas 3.punktā minētās informācijas publicēšana var apdraudēt finanšu sistēmas stabilitāti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija neiekļauj šo informāciju paziņojumā.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

35.²¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var atzīt citā dalībvalstī noteiktu sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu un noteikt kredītiestādei prasību ievērot šo citā dalībvalstī noteikto sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu attiecībā uz riska darījumiem, kas noslēgti ar šīs dalībvalsts rezidentiem.

(2) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija atzīst citā dalībvalstī noteiktu sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu, tā par to informē Eiropas Komisiju, Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, Eiropas Banku iestādi un attiecīgo dalībvalsti.

(3) Pieņemot lēmumu par citā dalībvalstī noteiktas sistēmiskā riska kapitāla rezerves normas atzīšanu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ņem vērā attiecīgās dalībvalsts atbildīgās iestādes sniegto informāciju.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, nosakot sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu saskaņā ar šā likuma 35.¹⁷ pantu, var lūgt Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 24.novembra regulu (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu izdot rekomendāciju vienai vai vairākām dalībvalstīm atzīt noteikto sistēmiskā riska kapitāla rezerves normu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²² pants. (1) Globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kopējo kapitāla rezervju prasība tiek noteikta kā šādu kapitāla rezervju summa:

- 1) kapitāla saglabāšanas rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.³ panta pirmo daļu;
- 2) pretcikliskā kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.⁴ panta pirmo daļu;
- 3) lielākā no šādām kapitāla rezervēm: globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.¹² panta otro daļu, citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerve, kas

aprēķināta, ņemot vērā šā likuma 35.¹⁵ panta otrās vai trešās daļas prasības, un sistēmiskā riska kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.¹⁷ pantu.

(2) Ja sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasība ir noteikta, lai samazinātu vai novērstu makroprudenciālo risku Latvijas Republikā, un ir attiecināma tikai uz riska darījumiem ar Latvijas Republikas rezidentiem, kopējo kapitāla rezervju prasība tiek aprēķināta nevis atbilstoši šā panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam, bet gan summējot sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasību ar lielāko no šādām kapitāla rezervēm: globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.¹² panta otro daļu, un citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerve, kas aprēķināta, ņemot vērā šā likuma 35.¹⁵ panta otrās vai trešās daļas prasības.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²³ pants. (1) Citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kopējo kapitāla rezervju prasība konsolidācijas grupas līmenī tiek noteikta kā šādu kapitāla rezervju summa:

- 1) kapitāla saglabāšanas rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.³ panta pirmo daļu;
- 2) pretcikliskā kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.⁴ panta pirmo daļu;
- 3) lielākā no šādām kapitāla rezervēm: citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerve, kas aprēķināta, ņemot vērā šā likuma 35.¹⁵ panta otrās vai trešās daļas prasības, un sistēmiskā riska kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.¹⁷ pantu.

(2) Ja sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasība ir noteikta, lai samazinātu vai novērstu makroprudenciālo risku Latvijas Republikā, un ir attiecināma tikai uz riska darījumiem ar Latvijas Republikas rezidentiem, kopējo kapitāla rezervju prasība tiek aprēķināta nevis atbilstoši šā panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam, bet gan summējot sistēmiskā riska kapitāla rezervi ar citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.¹⁵ panta otro vai trešo daļu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁴ pants. (1) Kredītiestādes — globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes meitas sabiedrības — kopējo kapitāla rezervju prasība nevar būt mazāka par to, kas aprēķināta, piemērojot šā likuma 35.²² panta noteikumus individuāli.

(2) Kredītiestādes — citas sistēmiski nozīmīgas iestādes meitas sabiedrības — kopējo kapitāla rezervju prasība nevar būt mazāka par to, kas aprēķināta, piemērojot šā likuma 35.²³ panta noteikumus individuāli.

(3) Citas sistēmiski nozīmīgas iestādes — globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes meitas sabiedrības — kopējo kapitāla rezervju prasības aprēķinā tiek iekļauts lielākais no šādiem rādītājiem:

- 1) globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves un citas sistēmiski nozīmīgas kapitāla rezerves;
- 2) globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezerves, citas sistēmiski nozīmīgas kapitāla rezerves un sistēmiskā riska kapitāla rezerves prasības.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁵ pants. Ja kredītiestāde nav globāli sistēmiski nozīmīga iestāde, cita sistēmiski nozīmīga iestāde vai globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes vai citas sistēmiski nozīmīgas iestādes meitas sabiedrība, tās kopējo kapitāla rezervju prasība individuāli, konsolidācijas grupas līmenī un subkonsolidēti tiek noteikta kā šādu kapitāla rezervju summa:

- 1) kapitāla saglabāšanas rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.³ panta pirmo daļu;
- 2) pretcikliskā kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.⁴ panta pirmo daļu;
- 3) sistēmiskā riska kapitāla rezerve, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.¹⁷ pantu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁶ pants. Kredītiestādei, kura ievēro kopējo kapitāla rezervju prasību, kas noteikta saskaņā ar šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ panta prasībām, aizliegts veikt pirmā līmeņa pamata kapitālā iekļauto elementu sadali, ja tās rezultātā pirmā līmeņa pamata kapitāls samazinātos tiktāl, ka kredītiestāde vairs neievērotu kopējo kapitāla rezervju prasību.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁷ pants. (1) Kredītiestāde, kura neievēro kopējo kapitāla rezervju prasību, kas noteikta saskaņā ar šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ panta prasībām, aprēķina maksimāli sadalāmo summu un informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju. Pirms maksimāli sadalāmās summas aprēķina kredītiestādei aizliegts:

1) veikt pirmā līmeņa pamata kapitālā iekļauto elementu sadali, kas šā likuma izpratnē ietver:

a) dividenžu izmaksu monetārā formā;

b) daļēji vai pilnībā apmaksātu prēmijakciju (akcijas, kas bez maksas tiek piešķirtas akcionāriem) vai ES regulas Nr. 575/2013 26.panta 1.punkta "a" apakšpunktā norādītu citu kapitāla instrumentu sadali;

c) pašas akciju vai ES regulas Nr. 575/2013 26.panta 1.punkta "a" apakšpunktā norādītu citu kapitāla instrumentu dzēšanu vai pirkšanu;

d) saistībā ar ES regulas Nr. 575/2013 26.panta 1.punkta "a" apakšpunktā norādītajiem kapitāla instrumentiem samaksāto summu atmaksāšanu;

e) ES regulas Nr. 575/2013 26.panta 1.punkta "b", "c", "d" un "e" apakšpunktā norādīto elementu sadali;

2) uzņemties atalgojuma mainīgās daļas vai diskrecionāro pensiju pabalstu (ES regulas Nr. 575/2013 izpratnē) maksājumu saistības vai izmaksāt atalgojuma mainīgo daļu, ja maksājumu saistības kredītiestāde uzņēmusies laikā, kad tā neievēroja šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteikto kopējo kapitāla rezervju prasību;

3) veikt procentu vai dividenžu maksājumus par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem.

(2) Maksimāli sadalāmās summas aprēķināšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(3) Kredītiestādei, kura neievēro šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteikto kopējo kapitāla rezervju prasību, aizliegts veikt jebkuru šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā minēto darbību attiecībā uz summu, kas pārsniedz saskaņā ar šā panta otrās daļas prasībām aprēķināto maksimāli sadalāmo summu.

(4) Šajā pantā, kā arī šā likuma 35.²⁶ pantā noteiktos ierobežojumus piemēro tikai maksājumiem, kuru veikšanas rezultātā samazinās pirmā līmeņa pamata kapitāls vai peļņa un kuru atlikšana vai neveikšana nerada saistību neizpildi vai pamatu kredītiestādes maksātnespējas procesa ierosināšanai.

(5) Ja kredītiestāde, kura neievēro šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteikto kopējo kapitāla rezervju prasību, plāno sadalīt peļņu vai veikt kādu no šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā minētajām darbībām, tā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un iesniedz informāciju par:

1) kredītiestādes pašu kapitāla apmēru, atsevišķi uzrādot pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla apmēru;

2) kredītiestādes starpposma peļņas apmēru un pārskata gada peļņas apmēru;

3) maksimāli sadalāmo summu, kas aprēķināta saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kārtību;

4) peļņas apmēru, kuru kredītiestāde plāno sadalīt starp tādiem maksājumiem kā dividenžu izmaksa, akciju atpirkšana, procentu vai dividenžu maksājumi par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, kā arī atalgojuma mainīgās daļas vai diskrecionāro pensiju pabalstu (ES regulas Nr. 575/2013 izpratnē) maksājumi, vai nu uzņemoties jaunas maksājumu saistības, vai veicot maksājumus saskaņā ar maksājumu saistībām, kuras kredītiestāde uzņēmusies laikā, kad tā neievēroja šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteikto kopējo kapitāla rezervju prasību.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁸ pants. Kredītiestāde nodrošina, ka peļņas apmērs un maksimāli sadalāmā summa aprēķināta precīzi, un apliecina peļņas apmēra un maksimāli sadalāmās summas aprēķinu precizitāti Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pēc tās pieprasījuma.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.²⁹ pants. Kredītiestāde, kura neievēro šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteikto kopējo kapitāla rezervju prasību, izstrādā kapitāla saglabāšanas plānu saskaņā ar šā likuma 35.³⁰ panta prasībām un iesniedz to Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā no brīža, kad identificējusi minētās prasības neievērošanu, izņemot gadījumu, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija pagarina minētā plāna izstrādes un iesniegšanas termiņu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var pagarināt minētā plāna izstrādes un iesniegšanas termiņu līdz desmit dienām, ņemot vērā kredītiestādes individuālo situāciju, darbības apjomu un sarežģītību.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.³⁰ pants. Kapitāla saglabāšanas plāns ietver:

- 1) kredītiestādes ienākumu un izdevumu aplēses, kā arī prognozēto kredītiestādes bilanci;
- 2) pasākumus kredītiestādes kapitāla rādītāju palielināšanai;
- 3) kredītiestādes pašu kapitāla palielināšanas plānu un termiņu, lai pilnībā nodrošinātu šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteiktās kopējo kapitāla rezervju prasības ievērošanu;
- 4) pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma jebkādu citu informāciju, kas tai nepieciešama šā likuma 35.³¹ panta prasību izpildei.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.³¹ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija izvērtē kredītiestādes izstrādāto un iesniegto kapitāla saglabāšanas plānu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija apstiprina minēto plānu tikai tādā gadījumā, ja tā uzskata, ka šāda plāna īstenošana ar augstu iespējamību varētu saglabāt vai nodrošināt pietiekamu kapitālu, lai kredītiestāde varētu ievērot šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantā noteikto kopējo kapitāla rezervju prasību tādā laika periodā, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija atzīst par piemērotu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

35.³² pants. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija neapstiprina kredītiestādes izstrādāto un iesniegto kapitāla saglabāšanas plānu saskaņā ar šā likuma 35.³¹ panta prasībām, tā:

- 1) pieprasa, lai kredītiestāde palielina pašu kapitālu līdz noteiktam līmenim noteiktos laika periodos;
- 2) nosaka stingrākus sadales ierobežojumus, nekā noteikts šā likuma 35.²⁶ un 35.²⁷ pantā.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

36.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

36.¹ pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

36.² pants. (1) Papildus ES regulā Nr. 575/2013 noteiktām pašu kapitāla prasībām kredītiestāde novērtē savai darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamo kapitālu un nodrošina, lai tās darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamais kapitāls būtu pietiekams, kā arī nosaka šā kapitāla elementus un struktūru.

(2) Kredītiestāde izstrādā savas darbības raksturam, apjomam un sarežģītībai piemērotu, visaptverošu, pamatotu un

efektīvu stratēģiju un procedūras un īsteno nepārtrauktai kapitāla novērtēšanai un pietiekama kapitāla uzturēšanai nepieciešamos pasākumus.

(3) Kredītiestāde regulāri pārskata šā panta otrajā daļā minēto stratēģiju un procedūras, lai nodrošinātu, ka tās aizvien ir visaptverošas un samērīgas ar kredītiestādes darbības veidu, apjomu un sarežģītību.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010., 22.03.2012. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

36.³ pants. (1) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(2) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(3) Kredītiestāde informāciju saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 astotajā daļā noteikto publisko savā mājaslapā internetā vai arī izvēlas informācijas publiskošanai citu piemērotu informācijas nesēju vai vietu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga noteikt prasību, lai šā panta trešajā daļā minētā informācija tiek publiskota biežāk nekā reizi gadā, un noteikt publiskošanas termiņus.

(5) Kredītiestāde, kura ir mātes sabiedrība, katru gadu publisko informāciju par grupas juridisko struktūru, kā arī pārvaldības un darbības organizatorisko struktūru, kas nodrošina šā likuma 14.panta pirmās daļas 2.punkta, 34.¹ panta un 50.⁹ panta otrās daļas prasību ievērošanu.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010., 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

36.⁴ pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

37.pants. (1) Kredītiestāde savus aktīvus izvieto tā, lai jebkurā brīdī tiktu nodrošināta tās kreditoru juridiski pamatoto prasību apmierināšana.

(2) Šādu prasību nodrošināšanas normatīvos noteikumus attiecībā uz Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm (likviditātes prasības) nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(²¹) Ja kredītiestādei ir konstatētas likviditātes problēmas vai ir pamats uzskatīt, ka tādas varētu rasties, Finanšu un kapitāla tirgus komisija kā mītnes valsts uzraudzības iestāde par to ziņo visu iesaistīto valstu uzraudzības institūcijām, pievienojot informāciju par neatbilstību novēršanas plānu un tā īstenošanas pasākumiem, kā arī visiem saistībā ar to veiktajiem uzraudzības pasākumiem.

(3) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 23.12.2010. likumu)*

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 23.12.2010., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

38.pants. *(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)*

39.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

40.pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

41.pants. *(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)*

42.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

43.pants. (1) Riska darījumi ar kredītiestādes akcionāriem, kuriem kredītiestādē ir būtiska līdzdalība, un šo akcionāru — fizisko personu — laulātajiem, vecākiem un bērniem, kredītiestādes padomes un valdes locekļiem, iekšējā audita dienesta vadītāju, risku direktoru, par darbības atbilstības kontroli atbildīgo personu un sabiedrības kontrolieri, šo personu laulātajiem, vecākiem un bērniem, kā arī ar komercsabiedrībām, kurās minētajām personām ir būtiska līdzdalība, nedrīkst kopsummā pārsniegt 15 procentus no kredītiestādes pašu kapitāla, kas piemērojams lielo riska darījumu ierobežojumu noteikšanai saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013.

(2) Kredīti šā panta pirmajā daļā minētajām personām, kuri katrs atsevišķi vai kopsummā pārsniedz 0,1 procentu no kredītiestādes pašu kapitāla, kas piemērojams lielo riska darījumu ierobežojumu noteikšanai saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013, vai 50 000 *euro*, atkarībā no tā, kura summa ir mazāka, piešķirami ar vienbalsīgi pieņemtu kredītiestādes valdes lēmumu.

(3) Kārtību, kādā nosakāms riska darījumu ar šā panta pirmajā daļā minētajām personām apmērs, nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

44.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

45.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

45.¹ pants. Kredītiestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība pirms līdzdalības iegūšanas kādas ārvalstī reģistrētas komercsabiedrības pamatkapitālā, kā rezultātā komercsabiedrība saskaņā ar šo likumu tiks pakļauta konsolidētajai uzraudzībai, pārliecinās, ka kredītiestāde varēs saņemt konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju no attiecīgās komercsabiedrības.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījumi attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

46.pants. *(Izslēgts ar 24.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2002.)*

47.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

48.pants. Kredītiestāde nedrīkst tieši vai netieši izsniegt kredītu pašas izlaisto vai tās mātes vai meitas sabiedrības izlaisto akciju un citu pašu kapitālā iekļaujamo instrumentu iegādei, kā arī pieņemt par kredītu nodrošinājumu pašas akcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.10.2002., 23.12.2010. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

49.pants. Kredītiestādes ārvalstu valūtu atklātā pozīcija nedrīkst pārsniegt:

1) atsevišķā ārvalstu valūtā — 10 procentus no pašu kapitāla, kas piemērojams lielo riska darījumu ierobežojumu noteikšanai saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013;

2) kopumā visās ārvalstu valūtās — 20 procentus no pašu kapitāla, kas piemērojams lielo riska darījumu ierobežojumu noteikšanai saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

49.¹ pants. (1) Kredītiestāde, kura saņēmusi atļauju izmantot iekšējās pieejas riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasību aprēķinam, izņemot atļauju operacionālā riska pašu kapitāla prasības aprēķinam, papildus ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajam aprēķina riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības Eiropas Banku iestādes noteiktā etalona portfelī vai portfeļos iekļautiem riska darījumiem un finanšu instrumentu pozīcijām.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga, konsultējoties ar Eiropas Banku iestādi, noteikt etalona portfelī vai portfeļus, kas atšķiras no Eiropas Banku iestādes noteiktajiem.

(3) Kredītiestāde sagatavo un vismaz reizi gadā iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības aprēķinu Eiropas Banku iestādes noteiktā etalona portfelī vai portfeļos iekļautiem riska darījumiem un finanšu instrumentu pozīcijām un šā panta pirmajā daļā minētā aprēķina veikšanai izmantotās metodoloģijas skaidrojumu.

(4) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir noteikusi etalona portfeli vai portfeļus, kas atšķiras no Eiropas Banku iestādes noteiktajiem, kredītiestāde sagatavo un vismaz reizi gadā iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai atsevišķu pārskatu par riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības aprēķinu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktā etalona portfelī vai portfeļos iekļautiem riska darījumiem un finanšu instrumentu pozīcijām.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

50.pants. (1) ES regulā Nr. 575/2013 paredzēto izvēles iespēju attiecībā uz prudenciālo prasību un pārejas periodu noteikšanu šīs regulas noteikumu piemērošanā nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības nolūkā nodrošināt kredītiestāžu darbību atbilstoši šā likuma un tieši piemērojamo Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām papildus noteikt kredītiestāžu darbību regulējošas prasības jomās, kuras netiek regulētas saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013, attiecībā uz Latvijas finanšu un kapitāla tirgum un kredītiestāžu darbībai piemītošiem specifiskiem riskiem, lai mazinātu kredītiestāžu darbības riskus un aizsargātu kreditoru intereses, kā arī noteikt prasības, kas izriet no Eiropas Centrālās bankas vai Eiropas Banku iestādes pieņemtajiem lēmumiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem, lai nodrošinātu dalībvalstīs vienotu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi, ņemot vērā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas pārrobežu darbības raksturu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga noteikt ar atsevišķiem notikumiem saistītu ziņojumu sniegšanas, pārskatu sagatavošanas un iesniegšanas noteikumus, kā arī kredītiestāžu uzraudzībai nepieciešamās informācijas sagatavošanas, sniegšanas un nepieciešamo atļauju saņemšanas kārtību, ja to nav noteikusi Eiropas Komisija.

(4) Par ES regulas Nr. 575/2013 458.panta piemērošanu atbildīgā iestāde ir Finanšu un kapitāla tirgus komisija.
(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

50.¹ pants. *(Izslēgts ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)*

50.² pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

50.³ pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

50.⁴ pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

50.⁵ pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

50.⁶ pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

50.⁷ pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

50.⁸ pants. (1) Kredītiestāde, kas nav ne Latvijas Republikā reģistrēta un konsolidētajai uzraudzībai pakļauta mātes sabiedrība, ne tās meitas sabiedrība, kā arī jebkura kredītiestāde, kas nav pakļauta konsolidētajai uzraudzībai saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 19.panta prasībām, ievēro šā likuma 36.² panta prasības individuāli.

(2) Latvijas Republikas mātes kredītiestāde ievēro šā likuma 36.² panta prasības konsolidācijas grupas līmenī.

(3) Kredītiestāde, kas ir Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Latvijas Republikas mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, ievēro šā likuma 36.² panta prasības konsolidācijas grupas līmenī. Ja mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība kontrolē vairāk nekā vienu

iestādi, šā likuma 36.² panta prasības konsolidācijas grupas līmenī piemēro tikai kredītiestādei, uz kuru saskaņā ar šā likuma 112.² panta pirmo, otro, trešo, ceturto, piekto un sesto daļu attiecas konsolidētā uzraudzība.

(4) Ja kredītiestādei, kas ir Latvijas Republikas mātes kredītiestādes, Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Latvijas Republikas mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, vai tās mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai tās mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir ārvalstī reģistrēta meitas sabiedrība, kura ir iestāde, finanšu iestāde vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība (ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 19.apakšpunkta izpratnē) vai kurai ir dalība minētajās iestādēs vai sabiedrībās, šāda kredītiestāde ievēro šā likuma 36.² panta prasības subkonsolidēti.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

50.⁹ pants. (1) Kredītiestāde, kas nav atbrīvota no regulējošo prasību ievērošanas individuāli saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 7.pantu, ievēro šā likuma 34.¹, 34.², 34.³ un 49.¹ panta prasības individuāli.

(2) Kredītiestāde, kas ir pakļauta konsolidētajai uzraudzībai saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 pirmās daļas II sadaļas prasībām, ievēro šā likuma 34.¹, 34.², 34.³ un 49.¹ panta prasības konsolidācijas grupas līmenī vai subkonsolidēti un nodrošina, ka tās iekšējās kontroles sistēma ir konsekventa, labi integrēta un īstenota visās meitas sabiedrībās, tostarp arī tajās, kas nav iekļautas konsolidācijas grupā saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 pirmās daļas II sadaļas prasībām, kā arī nodrošina visu uzraudzībai nepieciešamo datu un informācijas sagatavošanu. Ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauju kredītiestāde var neievērot šā likuma 34.¹, 34.², 34.³ un 49.¹ panta prasības ārvalsts meitas sabiedrībās, kas nav iekļautas konsolidācijas grupā atbilstoši ES regulas Nr. 575/2013 pirmās daļas II sadaļas prasībām, ja kredītiestāde var pierādīt, ka šīs prasības neatbilst meitas sabiedrības reģistrācijas valsts tiesību aktiem.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

51.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

52.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

53.pants. *(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)*

54.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

55.pants. Kredītiestāde novērtē savu aktīvu kvalitāti saskaņā ar šo likumu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem. Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka prasības aktīvu kvalitātes novērtēšanai un uzkrājumu veidošanai.

(16.07.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

56.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

56.¹ pants. Kredītiestādei, kuru konkursa kārtībā izvēlējusies Finanšu un kapitāla tirgus komisija, no likvidējamās kredītiestādes pilnā apmērā jāpārņem no tās emitētajām hipotekārajām ķīlu zīmēm izrietošās saistības pret šo ķīlu zīmju turētājiem kopā ar aktīviem, kas iekļauti hipotekāro ķīlu zīmju seguma reģistrā.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījumi attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

57.pants. (1) Kredītiestādei jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja, ja kredītiestāde tiek reorganizēta.

(¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka iesniedzamos dokumentus un kārtību, kādā tā novērtē kredītiestādes padomes un valdes locekļu, iekšējā audita dienesta vadītāja, risku direktora, par darbības atbilstības kontroli atbildīgās personas, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgās personas un ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītāja atbilstību

šā likuma prasībām. Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka kārtību, kādā kredītiestādes novērtē personas, kuras pilda pamatfunkcijas.

(¹²) Lai pārliecinātos par kredītiestādes padomes un valdes locekļu, iekšējā audita dienesta vadītāja, risku direktora, par darbības atbilstības kontroli atbildīgās personas un ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītāja atbilstību šā likuma prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības uzaicināt attiecīgās personas uz pārrunām.

(¹³) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai 30 darbdienu laikā no dienas, kad saņemti visi nepieciešamie dokumenti, ir tiesības neatļaut kredītiestādes padomes un valdes locekļiem, iekšējā audita dienesta vadītājam, risku direktoram, par darbības atbilstības kontroli atbildīgajai personai, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgajai personai un ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītājam sākt pildīt viņu pienākumus, ja minētās personas neatbilst šā likuma prasībām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija nevar pārliecināties par to atbilstību šā likuma prasībām.

(2) Kredītiestādei ne vēlāk kā 15 dienas pirms attiecīgā lēmuma pieņemšanas rakstveidā jāpaziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par nodomu mainīt kredītiestādes nosaukumu. Ja septiņu dienu laikā pēc kredītiestādes paziņojuma saņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisija nav motivēti iebildusi pret nosaukuma maiņu, uzskatāms, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir devusi atļauju kredītiestādes nosaukuma maiņai.

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 09.06.2005., 29.05.2008., 24.04.2014., 11.06.2015., 02.06.2016. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

58.pants. Ja kredītiestāde sadalās divās vai vairākās kredītiestādēs, jaundibināto kredītiestāžu pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par likumā noteikto minimālo sākotnējo kapitālu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

59.pants. Pēc kredītiestāžu apvienošanās izveidojušās kredītiestādes pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par likumā noteikto minimālo sākotnējo kapitālu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

59.¹ pants. (1) Reorganizācijas gadījumā katrai reorganizācijā iesaistītajai kredītiestādei saskaņā ar Komerclikuma 345.pantu ir pienākums publicēt oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu, ka ir pieņemts lēmums par reorganizāciju, un nosūtīt paziņojumu par reorganizāciju visiem zināmajiem kreditoriem, kuriem līdz Komerclikuma 343.pantā minētā lēmuma par reorganizāciju pieņemšanai bija prasījuma tiesības pret kredītiestādi, Minēto paziņojumu var nesūtīt kreditoriem, kuru prasījumu tiesības ir radušās, kredītiestādei sniedzot šiem kreditoriem finanšu pakalpojumus.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi nav attiecināmi uz reorganizācijas pasākumiem, kas tiek veikti saskaņā ar šā likuma XVI nodaļu.

(09.06.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

59.² pants. (1) Kredītiestādes uzņēmuma vai tā daļas, tajā skaitā filiāles, nodalāmas mantas kopuma, aktīvu vai saistību kopuma vai ar kredītiestādes klientiem noslēgto tipveida līgumu kopuma (turpmāk — kredītiestādes uzņēmums) pārejai citas personas īpašumā vai lietošanā (turpmāk — kredītiestādes uzņēmuma pāreja) kredītiestādei ir nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja. Ja kredītiestādes uzņēmuma pāreju veic, pamatojoties uz šā likuma 59.³ panta pirmajā daļā minēto pilnvarnieka lēmumu par priekšlikuma iesniegšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, tad atļaujas saņemšanai kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai kredītiestādes uzņēmuma pārejas priekšlikumu, kam pievienots kredītiestādes uzņēmumā ietvertu aktīvu un saistību vērtējums saskaņā ar Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā noteikto. Kredītiestādes uzņēmuma pāreja, kurai nav saņemta Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja, uzskatāma par spēkā neesošu.

(¹) Uz kredītiestādes uzņēmuma — finanšu pakalpojumu līgumu — pāreju neattiecas Komerclikuma 20.panta pirmās daļas noteikums par uzņēmuma nodevēja un uzņēmuma ieguvēja solidāru atbildību.

(2) Kredītiestādes uzņēmuma pārejai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļaujas saņemšanas nav nepieciešams saņemt kredītiestādes uzņēmuma pārejai iesaistītās kredītiestādes kreditoru vai citu personu piekrišanu,

tai skaitā piekrišanu kredītiestādes uzņēmuma vai tā daļas sastāvā ietilpstošo saistību spēkā esamībai starp šīm personām un uzņēmuma ieguvēju, kā arī visu uzņēmuma nodošanas brīdī pastāvošo blakussaistību esamībai, ja vien kredītiestādes uzņēmuma pārejas priekšlikumā nav noteikts citādi.

(2¹) Kredītiestādes uzņēmuma pārejas gadījumā ziņu sniegšana kredītiestādes uzņēmuma ieguvējam par kredītiestādes kreditoriem, debitoriem vai citām personām, ar kurām noslēgtie līgumi veido nododamo kredītiestādes uzņēmumu vai tā daļu, nav uzskatāma par likumā noteikto prasību neievērošanu.

(3) Kredītiestādes uzņēmuma pāreja attiecībā uz kredītiestādes mantu, kas atrodas ārpus Latvijas Republikas, ir spēkā neatkarīgi no šādai mantai vai atsevišķām tajā ietilpstošajām lietām, tiesībām vai saistībām piemērojamā citas valsts likuma.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par atļauju kredītiestādes uzņēmuma pārejai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.10.2009., 11.03.2010. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

59.³ pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saskaņā ar šā likuma 113.panta pirmās daļas 6.punktu ir iecēlusi pilnvarnieku, kurš ir saņēmis šā likuma 117.panta pirmās daļas 3.punktā minētās pilnvaras, ieceltais pilnvarnieks lemj par priekšlikuma par kredītiestādes uzņēmuma pāreju iesniegšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Uz kredītiestādes uzņēmuma ieguvēju netiek attiecināts Komerclikuma 20.panta pirmās daļas noteikums par uzņēmuma nodevēja un uzņēmuma ieguvēja solidāru atbildību. Šādā pārejas gadījumā Finanšu un kapitāla tirgus komisija atļauj veikt kredītiestādes uzņēmuma pāreju, ja darījums tiek veikts valsts tautsaimniecības vai kredītiestāžu sektora drošības un stabilitātes vai kredītiestādes noguldītāju interesēs, un uz šādu pāreju netiek attiecināti Komerclikuma 170.panta noteikumi par prasības celšanu sabiedrības labā.

(2) Kredītiestādes uzņēmuma pāreja, kas ir notikusi ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas ieceltā pilnvarnieka lēmumu, nav atzīstama par spēkā neesošu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

59.⁴ pants. (1) Lēmumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju kredītiestādes likvidācijas procesā pieņem likvidators.

(2) Lēmumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju kredītiestādes maksātnespējas procesā pieņem administrators, un uz kredītiestādes uzņēmuma ieguvēju netiek attiecināts Komerclikuma 20.panta pirmās daļas noteikums par uzņēmuma nodevēja un uzņēmuma ieguvēja solidāru atbildību.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

59.⁵ pants. *(Atzīts par spēkā neesošu ar Satversmes tiesas 19.10.2011. spriedumu, kas stājas spēkā 19.10.2011. Izslēgts ar 22.03.2012. likumu, kas stājas spēkā 25.04.2012.)*

59.⁶ pants. (1) Ja kredītiestāde atbilstoši normatīvajiem aktiem par komercdarbības atbalstu saņem šādu atbalstu, no komercdarbības atbalsta piešķiršanas līdz komercdarbības atbalsta sniegšanas beigām kredītiestādei ir aizliegts pildīt pakārtotās saistības, tai skaitā aizliegts atmaksāt aizdevumu, aprēķināt, uzkrāt vai izmaksāt par šādu aizdevumu procentus un citu atlīdzību.

(2) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir noteikusi kredītiestādei noguldījumu ierobežojumus, no noguldījumu ierobežojumu noteikšanas dienas līdz šādu ierobežojumu atcelšanas dienai kredītiestādei ir aizliegts pildīt pakārtotās saistības, tai skaitā aizliegts atmaksāt aizdevumu, aprēķināt, uzkrāt vai izmaksāt par šādu aizdevumu procentus un citu atlīdzību.

(3) Ja pakārtotās saistības kredītiestādei rodas pēc komercdarbības atbalsta piešķiršanas vai pēc noguldījumu ierobežojumu noteikšanas dienas, tad šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktais saistību izpildes aizliegums nav piemērojams.

(22.10.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījumi attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

59.⁷ pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

59.⁸ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde, kura saņem komercdarbības atbalstu, pārskata tās atalgojuma sistēmu, ja nepieciešams, arī nosakot kredītiestādes, padomes un valdes locekļu atalgojuma ierobežojumus, tādā veidā, kas nodrošina efektīvu risku pārvaldīšanu un ilgtermiņa attīstību.

(2) Kredītiestāde, kura saņem komercdarbības atbalstu, nosaka procentuālus ierobežojumus savu neto ieņēmumu apmēram, kuru drīkst izmantot no darbības rezultātiem atkarīgai darba samaksai, lai nodrošinātu stabilai kredītiestādes darbībai atbilstoša pašu kapitāla apmēra uzturēšanu un savlaicīgu komercdarbības atbalsta izbeigšanu.

(3) Kredītiestāde, kura saņem komercdarbības atbalstu, tās padomes un valdes locekļiem neparedz no darbības rezultātiem atkarīgu darba samaksu. Šādas kredītiestādes padome, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, izņēmuma kārtā var pieņemt lēmumu par šādas samaksas noteikšanu valdes locekļiem, bet akcionāru sapulce — padomes locekļiem.

(23.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

V nodaļa

Kredītiestādes un klienta attiecības

60. pants. Kredītiestādes un klienta attiecības regulē normatīvie akti, kā arī starp kredītiestādi un klientu noslēgtie līgumi, tostarp izmantojot distances saziņas līdzekļus.

(28.02.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

61.pants. (1) Kredītiestādes pienākums ir garantēt klientu personas, kontu, noguldījumu un darījumu noslēpumu.

(2) Saskaņā ar Latvijas Bankas normatīvajiem norādījumiem un noteikumiem kredītiestāde Latvijas Bankai sniedz makroekonomiskās analīzes veikšanai nepieciešamo statistisko informāciju par maksājumiem, kuri veikti starp rezidentiem un nerezidentiem.

(3) Latvijas Bankai ir tiesības sniegt šā panta otrajā daļā minēto apkopoto informāciju Centrālajai statistikas pārvaldei.

(4) (Izslēgta ar 28.10.2004. likumu.)

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 24.10.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

62.pants. (1) Ziņas par fizisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas pašām fiziskajām personām un to likumīgajiem pārstāvjiem.

(2) Ziņas par juridisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas šo juridisko personu pilnvarotajiem pārstāvjiem un to augstākajām institūcijām pēc šo institūciju vadītāju pieprasījuma.

(3) (Izslēgta ar 26.05.2005. likumu)

(4) Ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem saskaņā ar rakstveida līgumu sniedzamas trešajai personai, ja šādu ziņu sniegšanai trešajai personai klients nepārprotami ir piekritis.

^(4¹) Ziņas par klienta kredīta maksājumu grafiku, kredīta saistību izpildi, tajā skaitā veiktajiem maksājumiem un atlikušo parādsaistību apjomu, pēc rakstveida pieprasījuma sniedzamas klienta kredīta galvniekam vai ķīlas devējam.

^(4²) Kredītiestāde ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem sniedz arī klienta — fiziskās personas — mantiniekam, mantojuma masas aizgādnim vai testamenta izpildītājam, pamatojoties uz tā motivētu iesniegumu tiesību un likumisko interešu nodrošināšanai, un tas attiecas uz informāciju par laikposmu, kas nav ilgāks par pieciem gadiem pirms klienta nāves dienas.

(5) Ziņas par klientu un viņa darījumiem, kuras kredītiestāde iegūst, sniedzot finanšu pakalpojumus saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem, ir neizpaužamas ziņas, kas nesatur valsts noslēpumu.

(6) Ziņas par klientu, viņa finanšu instrumentu kontiem un naudas kontiem, kas saistīti ar finanšu instrumentu norēķiniem, kā arī par veiktajiem darījumiem ar regulētajā tirgū iekļautajiem finanšu instrumentiem sniedzamas regulētā tirgus organizētājam pēc tā pieprasījuma, ja šīs ziņas ir nepieciešamas tirgus organizētājam, lai nodrošinātu iekšējās informācijas izmantošanas un tirgus manipulāciju novēršanai piešķirto uzraudzības funkciju veikšanu.

(7) Ziņas par fiziskās un juridiskās personas kontiem un veiktajām kredītiestāžu operācijām (darījumiem) sniedzamas šo personu maksātnespējas procesa administratoram tā pienākumu izpildei, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu.

(8) Ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, finanšu iestādei, finanšu pārvaldītājsabiedrībai un jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kas ar ziņas sniežošo kredītiestādi ietilpst vienā konsolidācijas grupā, kuras konsolidēto uzraudzību veic dalībvalsts konsolidētās uzraudzības institūcija, ja ziņas nepieciešamas:

1) attiecīgajā konsolidācijas grupā ietilpstošo komercsabiedrību darbībai piemītošo un varbūtējo risku identificēšanai, novērtēšanai, pārvaldīšanai un uzraudzībai;

2) attiecīgajā konsolidācijas grupā ietilpstošo komercsabiedrību darbību regulējošo prasību aprēķināšanai un ievērošanai.

(9) Ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem saskaņā ar rakstveida līgumu sniedzamas:

1) ārpakalpojumu sniedzējam, ja šīs ziņas ir nepieciešamas ārpakalpojuma saņemšanai;

2) personai, kura kredītiestādei sniedz pakalpojumu, kas saistīts ar:

a) kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku identificēšanu, novērtēšanu, pārvaldīšanu un uzraudzību,

b) kredītiestādes darbību regulējošo prasību aprēķināšanu un ievērošanu.

(9¹) Kredītiestāde ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem citām personām sniedz, ja to nosaka Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likums.

(9²) Kredītiestāde ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem citām personām sniedz, ja to nosaka Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likums.

(10) Pirms ziņu sniegšanas šā panta astotajā daļā noteiktajos gadījumos kredītiestāde pārliecinās par attiecīgo ziņu aizsardzību pret izpaušanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.1996., 21.05.1998., 11.04.2002., 26.05.2005., 09.06.2005., 16.07.2009., 23.12.2010., 22.03.2012., 24.04.2014., 25.10.2018. un 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

63.pants. (1) Kredītiestādes rīcībā esošās neizpaužamās ziņas valsts institūcijai, valsts amatpersonai vai citai iestādei un amatpersonai sniedzamas šajā likumā noteiktajā kārtībā šādos gadījumos un šādā apjomā:

1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai — likumā noteikto uzraudzības funkciju īstenošanai;

2) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienestam — Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteiktajā kārtībā un apjomā;

2¹) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta sadarbības koordinācijas grupai — saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumu;

2²) Valsts ieņēmumu dienestam — Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjekta, ko uzrauga un kontrolē Valsts ieņēmumu dienests, vai viņa klienta bankas konta

izraksts par konkrētu periodu, pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjektu uzraudzību un kontroli atbildīgās struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, ja tas nepieciešams Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteikto uzraudzības funkciju īstenošanai;

3) tiesām — to lietvedībā esošo lietu ietvaros uz tiesas (tiesneša) lēmuma pamata;

4) procesa virzītājam — atbilstoši Kriminālprocesa likumā noteiktajam;

5) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu)*;

6) operatīvās darbības subjektiem — operatīvās uzskaites lietās, pamatojoties uz operatīvās darbības subjekta pieprasījumu, ko akceptējis Augstākās tiesas priekšsēdētājs vai viņa īpaši pilnvarots Augstākās tiesas tiesnesis;

7) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam — šā panta pirmās daļas 4. un 6.punktā minētajos gadījumos, kā arī pamatojoties uz priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas pieprasījumu, ko akceptējis Augstākās tiesas priekšsēdētājs vai viņa īpaši pilnvarots Augstākās tiesas tiesnesis, ja ziņas nepieciešamas, lai nodrošinātu likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu kontroli un noskaidrotu valsts amatpersonas bezskaidras naudas uzkrājumus, gūtos ienākumus, veiktos darījumus vai parādsaistības, vai ja ziņas nepieciešamas, lai nodrošinātu Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteikto normu kontroli, noskaidrotu politisko organizāciju (partiju) un to apvienību ikgadējās finansiālās darbības, priekšvēlēšanu perioda izdevumu un vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijās norādīto finanšu līdzekļu un saņemto ziedojumu (dāvinājumu) patiesumu un likumību;

8) tiesu izpildītājiem — pamatojoties uz pieprasījumu, kam pievienota tā tiesas vai citas institūcijas, vai amatpersonas nolēmuma kopija, kura izpildei tiek veiktas amata darbības, vai pamatojoties tikai uz pieprasījumu — gadījumos, kad ziņas nepieciešamas inventāra saraksta sastādīšanai, kā arī mantas aprakstes veikšanai kopīgas mantas dalīšanas nolūkā vai mantojuma lietā;

9) Valsts kasei — pamatojoties uz vadītāja vai viņa pilnvarota darbinieka pieprasījumu par budžeta finansēto institūciju kontiem un darījumiem;

10) Valsts kontrolei — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis valsts kontrolieris, par juridiskajām personām, kuru rīcībā ir valsts vai pašvaldības manta vai kuras tiek finansētas no valsts vai pašvaldības līdzekļiem, vai kuras izpilda valsts vai pašvaldības pasūtījumus un piegādes;

10¹) Datu valsts inspekcijai — normatīvajos aktos noteikto uzdevumu veikšanai, pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Datu valsts inspekcijas direktors vai viņa vietnieks;

11) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem vai Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, izņemot gadījumu, kad attiecīgajos starptautiskajos līgumos ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, nodokļu administrēšanas vajadzībām nepieciešamo informāciju par informācijas pieprasītājas valsts konkrētu nodokļu maksātāju — bankas konta esamību, bankas konta turētāju, personu, kura pilnvarota rīkoties ar bankas kontu, bankas konta pārskata perioda sākuma atlikumu un beigu atlikumu, bankas konta izrakstu par konkrētu laika periodu, ziņas par citiem konta turētāja kontiem bankā konkrētajā laika periodā, kā arī ziņas par attiecīgajiem kontiem piesaistīto maksājumu karti (tās veids, numurs un lietotājs), ziņas par attiecīgās maksājumu kartes piesaisti bankas kontam, ja:

a) attiecīgais nodokļu maksātājs neiesniedz nodokļu administrācijai konkrēto nodokļu likumos paredzētās deklarācijas vai nodokļu aprēķinus,

b) attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu audita laikā ir konstatēti grāmatvedības uzskaites vai nodokļu normatīvo aktu pārkāpumi,

c) attiecīgais nodokļu maksātājs neveic nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļu likumu prasībām;

11¹) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem vai Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, ja tajos ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, citas Eiropas Savienības

dalībvalsts vai ārvalsts (starptautiskā līguma puses) konkrēta nodokļu maksātāja vai nodokļu maksātāju grupas nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgu vai svarīgu informāciju (tai skaitā par darījumiem ar trešajām personām). Šā punkta piemērošanai paredzami svarīga vai svarīga informācija ir:

- a) attiecīgās personas bankas kontu, tai skaitā slēgto bankas kontu, numuri,
- b) to bankas kontu numuri, ar kuriem konkrēts nodokļu maksātājs ir pilnvarojis rīkoties pilnvaroto personu vai ar kuriem saistībā ar konkrētu nodokļu maksātāju vai nodokļu maksātāju grupu, to darījumiem, darījumu partneriem vai saistītām personām ir pilnvarota rīkoties pilnvarotā persona,
- c) attiecīgā bankas konta turētājs,
- d) personas, kuras pilnvarotas rīkoties ar bankas kontu, tai skaitā izmantojot kontu attālinātās vadīšanas līdzekļus,
- e) persona, kura atvēra bankas kontu,
- f) bankas konta pārskata perioda sākuma atlikums un beigu atlikums,
- g) procentu summa, kas nomaksāta par attiecīgajā bankas kontā esošajiem naudas līdzekļiem par konkrētu laika periodu,
- h) nomaksātā nodokļu summa par procentiem konkrētā laika periodā,
- i) bankas konta izraksts par konkrētu laika periodu,
- j) ziņas vai dokumenti saistībā ar konkrētu darījumu kontā, tai skaitā maksājumu uzdevumu, skaidras naudas iemaksas kvīšu, čeku, tostarp atsaukto čeku, aizdevumu līgumu un citu darījumu apliecinājošu dokumentu kopijas,
- k) kontu atvēršanu apliecinājoši dokumenti, tai skaitā līgumu par bankas konta atvēršanu, parakstu paraugu karšu un citu tādu dokumentu kopijas, kurus kredītiestāde ieguvusi klienta identifikācijas nolūkos,
- l) ziņas par citiem konta turētāja kontiem bankā konkrētā laika periodā, kā arī ziņas par attiecīgajiem kontiem piesaistītajām maksājumu kartēm (to veids, numurs, lietotājs),
- m) ziņas par attiecīgās maksājumu kartes piesaisti bankas kontam,
- n) ziņas par attiecīgās maksājumu kartes lietotāju,
- o) šā punkta "a", "b", "c", "d", "e", "f", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m" un "n" apakšpunktā norādītās ziņas un dokumenti par trešo personu atvērtajiem vai turētajiem kontiem, ja šī informācija ir paredzami svarīga vai svarīga konkrēta nodokļu maksātāja vai nodokļu maksātāju grupas nodokļu administrēšanas vajadzībām;

11²) Valsts ieņēmumu dienestam — informācijas sniegšanai Amerikas Savienotajām Valstīm, pamatojoties uz Latvijas Republikas valdības un Amerikas Savienoto Valstu valdības līgumu par starptautisko nodokļu pienākumu izpildes uzlabošanu un likuma par ārvalstu kontu nodokļu pienākumu izpildi (*FATCA*) ieviešanu, līgumā noteiktajā apjomā. Ministru kabinets nosaka termiņus un kārtību, kādā ziņas sniedzamas;

11³) Valsts ieņēmumu dienestam — informācijas par finanšu kontiem sniegšanai citai Eiropas Savienības dalībvalstij un jebkurai citai iesaistītajai valstij (likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē), ar kuru Latvijas Republikai vai Eiropas Savienībai ir noslēgts nolīgums automātiskajai informācijas apmaiņai par finanšu kontiem, likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā apjomā un uz tā pamata noteiktajā kārtībā;

12) (*izslēgts ar 23.11.2016. likumu*);

13) notāram, kas ved mantojuma lietu, ziņas, kas nepieciešamas fiziskās personas — mantojuma atstājēja mantojuma masas apzināšanai;

14) bāriņtiesai, pamatojoties uz bāriņtiesas priekšsēdētāja pieprasījumu, par:

a) mantojuma masas, bērna vai citas rīcībnespējīgas personas vārdā veiktajiem darījumiem un kontu atlikumiem, ja vecāks, aizbildnis vai aizgādņš bāriņtiesai nesniedz pieprasīto informāciju par bērna vai citas rīcībnespējīgas personas mantas pārvaldību vai ir pamatotas aizdomas, ka vecāka, aizbildņa vai aizgādņa sniegtā informācija nav patiesa,

b) fiziskās personas — mantojuma atstājēja — kontu atlikumiem mantas saraksta (mantojuma inventāra saraksta) sastādīšanai;

15) Valsts ieņēmumu dienestam — ziņas par personas ienākumu no noguldījumiem un dividendēm likumā "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un likumā "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" noteiktajos gadījumos;

16) Latvijas Bankai — likumā noteikto uzdevumu īstenošanai;

17) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, ziņas par personas kontu esamību un kontu atlikumiem, ja ziņas nepieciešamas:

a) lai izpildītu citas Eiropas Savienības dalībvalsts iestādes lūgumu savstarpējās palīdzības ietvaros sniegt nodokļu prasījuma (likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē) izpildei nepieciešamo informāciju,

b) lai izpildītu citas Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījumu (likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē) vai lai nodrošinātu tā izpildi. Šajā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests pieprasījumam pievieno citā Eiropas Savienības dalībvalstī izdotā vienotā instrumenta kopiju, kurš atļauj izpildi pieprasījuma saņēmēja dalībvalstī;

17¹) parlamentārās izmeklēšanas komisijai — tās uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju;

18) Valsts ieņēmumu dienestam — par personu, kuru rezidences (reģistrācijas) valsts ir Latvijas Republika, aizdomīgiem darījumiem likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē un minētajā likumā noteiktajā kārtībā un apjomā;

19) Valsts ieņēmumu dienestam — likumā "Par nodokļiem un nodevām" minētajos gadījumos un noteiktajā kārtībā ziņas par maksājumu saņēmējam veiktajiem maksājumiem no kredītiestādē atvērtajiem kontiem, neietverot maksātājus identificējošus datus;

20) Maksātnespējas kontroles dienestam — klienta, kas ir vai ir bijis maksātnespējīga juridiskā persona, — konta izrakstu, pamatojoties uz Maksātnespējas kontroles dienesta pieprasījumu, lai izvērtētu maksātnespējas procesa administratora rīcību;

21) informācijas tehnoloģiju drošības incidentu novēršanas institūcijai — saskaņā ar Informācijas tehnoloģiju drošības likumu pēc kredītiestādes iniciatīvas informācijas tehnoloģiju drošības incidenta vai incidenta aizdomu gadījumā, vai pamatojoties uz informācijas tehnoloģiju drošības incidentu novēršanas institūcijas pieprasījumu.

(2) Izņemot šā panta pirmās daļas 1., 2.¹, 11.², 11.³, 12. un 15.punktā minēto gadījumu, valsts institūcija, valsts amatpersona vai cita iestāde un amatpersona nepieciešamās ziņas pieprasa rakstveidā, pieprasījumā norādot ziņu precīzu nosaukumu un apjomu, kā arī ziņu pieprasīšanas pamatojumu — attiecīgo normatīvo aktu, starptautisko līgumu vai Eiropas Savienības normatīvo aktu.

(3) Kredītiestāde nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā sniedz pieprasītās ziņas, ja ievērota šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā kārtība. Šā panta pirmās daļas 12.punktā minētajā gadījumā kredītiestāde ziņas sniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā kārtībā un termiņos, bet 15.punktā minētajā gadījumā — kārtībā un termiņos, kādi noteikti likumā "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un saskaņā ar likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" izdotajos normatīvajos aktos par šā likuma normu piemērošanu. Šā panta pirmās daļas 11.punktā minētajos gadījumos Valsts ieņēmumu dienests ziņas pieprasa, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) ziņas nav iespējams iegūt no paša nodokļu maksātāja vai nodokļu maksātāja iesniegtās ziņas nav patiesas;

2) nodokļu maksātājam — fiziskajai personai — ir nokavētie nodokļu maksājumi un ziņas nepieciešamas nokavēto maksājumu piedziņai;

3) Valsts ieņēmumu dienests ir pārliecinājies, ka ārvalsts (starptautiskā līguma puses) kompetentās iestādes informācijas pieprasījums Valsts ieņēmumu dienestam atbilst saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām" izdotajiem normatīvajiem aktiem.

(3¹) Kredītiestāde, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 2., 3., 4., 5. vai 6.punktā minēto institūciju pieprasījumu, sniedz tām ziņas arī par darījuma pārraudzību klienta kontā ar mērķi novērst, pārtraukt vai atklāt noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Ar darījuma pārraudzību klienta kontā saprot procesu, kuru likumā noteiktajā laika periodā veic kredītiestāde, lai konstatētu un sniegtu ziņas (informāciju) par attiecīgajā laika periodā pieteiktu vai veiktu darījumu un šajā darījumā iesaistītajām personām. Darījuma pārraudzības gadījumā ziņu sniegšanas kārtību un termiņus nosaka Ministru kabinets.

(4) Citas dalībvalsts un ārvalsts tiesu un izmeklēšanas iestādei neizpaužamās ziņas kredītiestāde sniedz starptautiskajos līgumos noteiktajā kārtībā.

(5) Citas dalībvalsts un ārvalsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma finansēšanas novēršanas kontroles dienestam vai kredītiestāžu darbības uzraudzības institūcijai atbilstošā Latvijas institūcija neizpaužamās ziņas sniedz, pamatojoties uz savstarpējas sadarbības līgumu vai citu vienošanos. Attiecīgā Latvijas Republikas institūcija neizpaužamās ziņas iegūst šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā kārtībā. Šai institūcijai pirms informācijas sniegšanas dalībvalsts vai ārvalsts institūcijai jāpārlicinās par attiecīgo ziņu aizsardzību pret izpaušanu.

(6) Kredītiestādes rīcībā esošās neizpaužamās ziņas citai dalībvalstī vai ārvalstī reģistrētai kredītiestādei, ar kuru nodibinātas korespondentattiecības, kredītiestāde sniedz Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteiktajā kārtībā.

(7) Valsts ieņēmumu dienesta ziņu pieprasījumu par kredītiestādes rīcībā esošajām neizpaužamajām ziņām kredītiestāde ir tiesīga pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā Administratīvā procesa likumā paredzētajā kārtībā, iesniedzot pieteikumu 10 dienu laikā pēc ziņu pieprasījuma saņemšanas. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa triju tiesnešu sastāvā 20 dienu laikā pēc lietas ierosināšanas. Ja likums nosaka kādas procesuālas darbības izpildes termiņu, bet, izpildot attiecīgo procesuālo darbību šajā termiņā, netiktu ievērots šīs daļas otrajā teikumā noteiktais termiņš, tiesa pati nosaka atbilstošu termiņu attiecīgās procesuālās darbības izpildei. Administratīvās apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams.

(8) Ja kredītiestāde likumā noteiktajā kārtībā deleģē ārpakalpojumu sniedzējam kādu no tās pienākumiem vai finanšu pakalpojuma (tā būtiskās daļas) sniegšanu vai saņem šā likuma 62.panta deviņās daļas 2.punktā minēto pakalpojumu, šajā pantā minētie ziņu pieprasījumi iesniedzami pašai kredītiestādei, kura sniedz neizpaužamas ziņas likumā paredzētajā kārtībā. Ārpakalpojumu sniedzējam un šā likuma 62.panta deviņās daļas 2.punktā minētajai personai nav tiesību izpaust neizpaužamās ziņas.

(9) Kredītiestāde ir tiesīga sniegt Valsts ieņēmumu dienestam neizpaužamas ziņas, lai skaidrotu savu ziņojumu, kas Valsts ieņēmumu dienestam sniegts par aizdomīgu darījumu nodokļu jomā saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām". Kredītiestāde ir tiesīga sniegt Valsts ieņēmumu dienestam arī tādu informāciju, kas satur neizpaužamas ziņas, lai sadarbībā ar Valsts ieņēmumu dienestu identificētu darījumus, kuri atbilst likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajām darījuma aizdomīguma pazīmēm. Šajā daļā paredzētā informācija tiek sniegta tādā apjomā, kāds informācijas sniegšanai par aizdomīgiem darījumiem noteikts likumā "Par nodokļiem un nodevām". Attiecībā uz šajā daļā minētās informācijas sniegšanu ir piemērojami likumā "Par nodokļiem un nodevām" un Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā likuma subjektiem noteiktie tiesiskās aizsardzības mehānismi saistībā ar ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem nodokļu jomā.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2006., 22.02.2007., 17.05.2007., 29.05.2008., 28.01.2010., 11.03.2010., 15.03.2012., 22.03.2012., 14.03.2013., 16.05.2013., 29.01.2015., 08.07.2015., 17.12.2015., 30.11.2015., 23.11.2016., 01.11.2018. un 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

63.¹ pants. (1) Kredītiestādei likumos un Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos nav tiesību informēt klientu vai trešo personu par to, ka ziņas par klienta kontu vai tā darījumu (darījumiem) ir sniegtas tiesai vai prokuratūrai.

(2) Ja likums vai starptautiskais līgums paredz aizliegumu informēt klientu un trešās personas par ziņu pieprasījuma saņemšanu, tiesa, prokuratūra, izmeklēšanas iestāde vai operatīvās darbības subjekts, pieprasot ziņas par fizisko un juridisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem, pieprasījumā papildus šā likuma 63.panta otrajā daļā minētajai informācijai norāda uz šo aizliegumu, kā arī to, uz kāda likuma un starptautiskā līguma pamata šāds aizliegums noteikts.

(27.05.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 22.02.2007. un 28.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

63.² pants. Papildus šā likuma 63.panta pirmajā daļā noteiktajam ziņas par klientu un tā kontu Valsts ieņēmumu

dienestam kā kontu reģistra pārzinim sniedzamas atbilstoši Kontu reģistra likumā noteiktajam apjomam un kārtībai. Kredītiestādei ir pienākums sniegt šīs ziņas par šādām personām un to pieprasījuma noguldījumu un maksājumu kontiem:

- 1) par fizisko personu — Latvijas Republikas rezidentu;
- 2) par fizisko personu — nerezidentu;
- 3) par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu un nerezidenta pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā;
- 4) par juridisko personu — Latvijas Republikas nerezidentu.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017. Pants stājas spēkā 01.07.2017. Sk. Pārejas noteikumu 71. punktu)

63.³ pants. Kredītiestādei papildus šā likuma 63. panta pirmajā daļā un 63.² pantā noteiktajam ir pienākums sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par klientiem — fiziskajām personām, kas ir Latvijas Republikas rezidenti —, kuru pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu (tai skaitā slēgto pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu) iepriekšējā gada kopējā debeta vai kredīta apgrozījuma summa šīs kredītiestādes ietvaros sasniedz vai pārsniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto apmēru. Minētā informācija sniedzama likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā apjomā un termiņā un uz likuma "Par nodokļiem un nodevām" pamata izdotos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

64.pants. (1) Katrs, kas tīši vai netīši darījis zināmas atklātībai vai izpaudis personām, kurām nav tiesību saņemt attiecīgo informāciju, ziņas par kredītiestādes klientu kontiem vai klientiem sniegtajiem finanšu pakalpojumiem, ja viņam šīs ziņas uzticētas vai kļuvušas zināmas kā kredītiestādes akciju vai daļu īpašniekam, padomes, valdes, iekšējā audita dienesta vadītājam vai loceklim, sabiedrības kontrolierim vai uzticības personai, kredītiestādes darbiniekam, Latvijas Bankas, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vai valsts institūcijas darbiniekam, zvērinātu revidentu pārstāvim, kredītiestādes uzņēmuma potenciālā ieguvēja pārstāvim vai kā šā likuma 62.panta ceturtajā un devītajā daļā vai 110.¹ panta piektajā daļā minētajai personai, vai kā valsts institūcijas, konsultatīvās padomes, darba grupas, personu apvienības pārstāvim vai kā zvērinātam revidentam, ir saucams pie kriminālatbildības likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Personas, kas izdarījušas šajā pantā minētos pārkāpumus, sodāmas arī tad, ja tie izdarīti pēc tam, kad šā panta pirmajā daļā minētās personas pārtraukušas līgumattiecības vai pienākumu pildīšanu, vai darba attiecības kredītiestādē, Latvijas Bankā, Finanšu un kapitāla tirgus komisijā, citā valsts institūcijā, konsultatīvajā padomē, darba grupā, personu apvienībā vai kā zvērināts revidents, vai kredītiestādes uzņēmuma potenciālā ieguvēja pārstāvis.

(26.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012. un 16.05.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

65.pants. (1) Juridisko personu naudas līdzekļus un citas vērtības (mantu), kas atrodas kredītiestādē, apķīlā, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu vai rīkojumu vai tiesu izpildītāja rīkojumu.

(¹) Arestu juridisko personu mantai, tai skaitā naudas līdzekļiem un citām vērtībām, kas atrodas kredītiestādē, kriminālprocesā uzliek, pamatojoties uz Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu lēmumu.

(²) Juridisko personu norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu veic, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu šā likuma 66.² pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Piedziņu uz juridisko personu naudas līdzekļiem, kas atrodas kredītiestādē, vērš, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta vai tiesu izpildītāja rīkojumu šā likuma 66.² pantā noteiktajā kārtībā, kā arī uz pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu. Piedziņu uz juridisko personu citām vērtībām (mantu), kas atrodas kredītiestādēs, var vērst, pamatojoties uz tiesu izpildītāja rīkojumu vai nodokļu administrācijas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, bet pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma — citos likumos paredzētajos gadījumos.

(3) Piedziņu uz pašvaldību budžeta līdzekļiem, kas atrodas kredītiestādē, bezstrīdus kārtībā var vērst pēc Valsts kases pieprasījuma citos likumos paredzētajos gadījumos.

(4) Kredītiestāde neuzsāk darījuma attiecības ar tādu azartspēļu organizētāju vai tā starpnieku, kas norādīts kredītiestādei nosūtītajā Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas lēmumā par aizliegumu uzsākt vai turpināt darījuma attiecības ar azartspēļu organizētāju, kas darbību veic bez Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktās licences, vai tā starpnieku (turpmāk — nelicencēts azartspēļu organizētājs). Ja kredītiestāde ir uzsākusi darījuma attiecības ar nelicencētu azartspēļu organizētāju, tā pēc minētā lēmuma saņemšanas šīs darījuma attiecības izbeidz. Kredītiestāde nav atbildīga par zaudējumiem, kas radušies, izpildot Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas lēmumā noteikto.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.03.1996., 30.10.1997., 24.10.2002., 24.04.2014. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017. Pirmās un otrās daļas jaunā redakcija, kā arī 1.¹ un 1.² daļa stājas spēkā 01.07.2017. Sk. Pārejas noteikumu 71. punktu)

66.pants. (1) Fizisko personu naudas līdzekļus un citas vērtības (mantu), kas atrodas kredītiestādē, apķīlā, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu vai rīkojumu vai tiesu izpildītāja rīkojumu.

(2) Arestu fizisko personu mantai, tai skaitā naudas līdzekļiem un citām vērtībām, kas atrodas kredītiestādē, kriminālprocesā uzliek, pamatojoties uz Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu lēmumu.

(3) Piedziņu uz fizisko personu naudas līdzekļiem, kas atrodas kredītiestādē, vērš, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta vai tiesu izpildītāja rīkojumu šā likuma 66.² pantā noteiktajā kārtībā, kā arī uz pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu. Piedziņu uz fizisko personu citām vērtībām (mantu), kas atrodas kredītiestādēs, var vērst, pamatojoties uz tiesu izpildītāja rīkojumu vai nodokļu administrācijas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

(4) Fizisko personu norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu veic, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu šā likuma 66.² pantā noteiktajā kārtībā.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2017. Sk. Pārejas noteikumu 71. punktu)

66.¹ pants. (1) Valsts ieņēmumu dienests paziņo kredītiestādei šādus šā likuma 66.² pantā noteiktajā kārtībā obligāti izpildāmus rīkojumus:

- 1) rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu;
- 2) rīkojumu par naudas līdzekļu apķīlāšanu;
- 3) rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu;
- 4) rīkojumu par izpildāmo darbību vai tā naudas līdzekļu apmēra precizēšanu, kas noteikts ar šīs daļas 1., 2. un 3.punktā paredzēto rīkojumu, vai par iepriekš paziņotā rīkojuma atcelšanu.

(2) Tiesu izpildītāji paziņo kredītiestādei šādus šā likuma 66.² pantā noteiktajā kārtībā obligāti izpildāmus rīkojumus:

- 1) rīkojumu par naudas līdzekļu apķīlāšanu;
- 2) rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu;
- 3) rīkojumu par izpildāmo darbību vai tā naudas līdzekļu apmēra precizēšanu, kas noteikts ar šīs daļas 1. un 2.punktā paredzēto rīkojumu, vai par iepriekš paziņotā rīkojuma atcelšanu.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017. Panta stājas spēkā 01.07.2017. Sk. Pārejas noteikumu 71. punktu)

66.² pants. (1) Kredītiestādei ir pienākums šā likuma 66.¹ pantā noteikto rīkojumu pieņemt izpildei, izpildīt to šajā pantā noteiktajā kārtībā un termiņā un sniegt rīkojuma devējam paziņojumu par izpildi, ievērojot šā panta otrajā un ceturtajā daļā noteikto.

(2) Šā likuma 66.¹ pantā noteikto rīkojumu pieņemšanu izpildei un paziņojumu sniegšanu par rīkojumu izpildi

(turpmāk — datu apmaiņa) kredītiestāde veic vienā no šādiem datu apmaiņas veidiem:

- 1) elektroniski, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošo valsts informācijas sistēmu savietotāju;
- 2) šifrēti ar elektroniskā pasta starpniecību;
- 3) rakstveidā (papīra formā vai kā elektroniski parakstītu dokumentu).

(3) Kredītiestādei ir pienākums šā likuma 66.¹ pantā noteikto rīkojumu, kas paziņots iepriekšējās darbdienu laikā, pieņemt izpildei ne vēlāk kā līdz kārtējās darbdienu beigām (plkst. 23.59). Kredītiestāde nekavējoties aptur norēķinu operācijas pēc šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā rīkojuma pieņemšanas izpildei rīkojumā norādītajā apmērā. Kredītiestāde nekavējoties apķīlā personas kontos esošos naudas līdzekļus pēc šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 2.punktā un otrās daļas 1.punktā noteiktā rīkojuma pieņemšanas izpildei rīkojumā norādītās summas apmērā vai, ja naudas līdzekļu nepietiek, — tiklīdz tie ir saņemti personas kontos, līdz rīkojumā norādītās summas sasniegšanai.

(4) Kredītiestāde, kas, izmantojot šā panta otrās daļas 1. un 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, ir pieņēmusi izpildei šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 2.punktā un otrās daļas 1.punktā noteikto rīkojumu, triju darbdienu laikā pēc attiecīgā rīkojuma pieņemšanas izpildei paziņo rīkojuma devējam par rīkojuma izpildi, nosūtot paziņojumu par izpildi. Paziņojumā par izpildi norāda personas identifikācijas datus (par fizisko personu — vārdu, uzvārdu un personas kodu vai dzimšanas datumu; par juridisko personu — nosaukumu un reģistrācijas numuru), izpildītā rīkojuma numuru un apķīlātās summas apmēru.

(4¹) Šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 2. punktā vai otrās daļas 1. punktā noteikto un izpildei pieņemto rīkojumu turpina izpildīt līdz brīdim, kad ir uzsākta minētā panta pirmās daļas 3. punktā vai otrās daļas 2. punktā noteiktā rīkojuma izpilde. Ja rīkojuma devējs šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 3. punktā vai otrās daļas 2. punktā noteikto rīkojumu nav paziņojis kredītiestādei piecu darbdienu laikā pēc tam, kad kredītiestāde ir paziņojusi par rīkojuma izpildi atbilstoši šā panta ceturtajai daļai, kredītiestāde izbeidz šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 2. punktā vai otrās daļas 1. punktā noteiktā rīkojuma izpildi, atbrīvojot no apķīlājuma naudas līdzekļus.

(5) Kredītiestādei ir pienākums nekavējoties pēc šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 3.punktā un otrās daļas 2.punktā noteiktā rīkojuma pieņemšanas izpildei pārskaitīt rīkojuma devējam naudas līdzekļus uz rīkojumā norādīto kontu. Naudas līdzekļus pārskaita tādā apmērā, kas nav mazāks par paziņojumā par rīkojuma izpildi norādīto, izņemot gadījumu, kad rīkojumā par naudas līdzekļu pārskaitīšanu norādīts samazināts pārskaitāmo naudas līdzekļu apmērs. Ja pēc tam, kad naudas līdzekļi pārskaitīti šajā daļā noteiktajā apmērā, šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 3.punktā un otrās daļas 2.punktā noteiktais rīkojums nav izpildīts pilnīgi, kredītiestāde naudas līdzekļus apķīlā, tiklīdz tie ir saņemti personas kontos, un nekavējoties pārskaita tos uz rīkojumā norādīto kontu.

(6) Kredītiestāde līdz šā likuma 66.¹ panta pirmajā un otrajā daļā noteikto rīkojumu pilnīgai izpildei vai to atcelšanai klientam (tā pilnvarotai personai) nesniedz maksājumu pakalpojumus un nepilda citus uzdevumus, kas saistīti ar personas kontos esošo naudas līdzekļu pārskaitīšanu vai izsniegšanu no personas konta, izņemot šajā pantā noteikto naudas līdzekļu pārskaitīšanu.

(7) Saņēmusi vairākus rīkojumus, kredītiestāde tos pieņem izpildei un izpilda tādā secībā, kādā tie paziņoti. Rīkojums, kas nosūtīts, izmantojot šā panta otrās daļas 1. punktā noteikto datu apmaiņas veidu, uzskatāms par paziņotu brīdī, kad tas ievietots Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošajā valsts informācijas sistēmu savietotājā, un ir pieņemams izpildei piešķirto unikālo numuru secībā. Šā likuma 66.¹ panta pirmās daļas 4. punktā un otrās daļas 3. punktā noteiktais rīkojums (turpmāk — rīkojums par naudas līdzekļu apmēra precizēšanu) pieņemams izpildei piešķirto unikālo numuru secībā un izpildāms tādā secībā, kāda tika noteikta sākotnējā (aizstājamā) rīkojuma izpildei. Ja rīkojums par naudas līdzekļu apmēra precizēšanu palielina sākotnējā (aizstājamā) rīkojumā norādītās naudas summas apmēru, palielinājums noformējams un pieņemams izpildei kā jauns rīkojums par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, izņemot gadījumus, kad rīkojums dots izpildu lietā par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam vai vecākam, vai Uzturlīdzekļu garantijas fondam.

(8) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā kredītiestādes, izpildot šā likuma 66.¹ panta pirmajā un otrajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta otrās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā kredītiestāde, izpildot šā likuma 66.¹ panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta otrās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu.

(23.11.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019. Otrās daļas 2. un 3. punkts, kā arī astotās daļas otrais teikums (attiecinā uz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt

kārtību, kādā kredītiestāde, izpildot šā likuma 66.¹ panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta otrās daļas 2. punktā noteikto datu apmaiņas veidu) zaudē spēku 01.07.2019. Grozījumi trešās daļas otrajā teikumā un septītās daļas pirmā teikuma jaunā redakcija attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu tiks iekļauti likuma redakcijā uz attiecīgu grozījumu likumā "Par nodokļiem un nodevām" spēkā stāšanās dienu. Sk. Pārejas noteikumu 69., 71. un 80. punktu)

67.pants. (1) Noguldījumu veidi ir šādi:

- 1) pieprasījuma noguldījumi — uz nenoteiktu laiku ar pienākumu izmaksāt pēc pieprasījuma;
- 2) termiņnoguldījumi:
 - a) uz noteiktu laiku,
 - b) uz nenoteiktu laiku ar klientu iepriekšēju pieteikumu par izņemšanu.

(2) Termiņnoguldījumus, kas noguldīti uz nenoteiktu laiku, var izņemt ne agrāk kā pēc viena mēneša no noguldījuma pieņemšanas brīža. Pieteikums par noguldījuma izņemšanu, ja līgumā nav noteikts citādi, iesniedzams 10 dienas pirms noguldījuma izņemšanas.

68.pants. Termiņnoguldījumi, kuriem iestājies izmaksas termiņš un attiecībā uz kuriem līgums nav pagarināts vai noslēgts no jauna, uzskatāmi par pieprasījuma noguldījumiem, ja līgumā nav noteikts citādi.

69.pants. Procentu likmes lielumu, procentu aprēķināšanas laika posmu un procentu maksāšanas kārtību nosaka līgumā, kredītiestādei ar klientu savstarpēji vienojoties.

(07.05.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.06.2015.)

70.pants. (Izslēgts ar 07.05.2015. likumu, kas stājas spēkā 03.06.2015.)

71.pants. (1) Klients zaudē prasījuma tiesības pret kredītiestādi, ja 60 gadu laikā nav veikti nekādi darījumi ar šo noguldījumu.

(2) Prasības noilguma termiņa tecējums sākas:

- 1) termiņnoguldījumam uz noteiktu laiku — ar noguldījuma izmaksas pēdējo dienu;
- 2) pieprasījuma noguldījumam un termiņnoguldījumam uz nenoteiktu laiku — ar dienu, kad klienta uzdevumā veikts pēdējais darījums ar šo noguldījumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 28.10.2004. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

72.pants. Noguldījumi, attiecībā uz kuriem iestājies noilgums, ieskaitāmi kredītiestādes ienākumos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

72.¹ pants. (Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

72.² pants. Kredītiestāde, izveidojot vai pārdodot klientiem, kas ir privātie ieguldītāji, komplektētu privāto ieguldījumu produktus, ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra regulas (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — ES regula Nr. 1286/2014) prasības.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

73.pants. Pieprasot kredītu vai stājoties citās līgumattiecībās ar kredītiestādi, vai sniedzot pārskatu par saistību izpildes gaitu, klientam ir pienākums pēc kredītiestādes pieprasījuma sniegt tai pilnu un patiesu informāciju par savu finanšu stāvokli un īpašumu, arī par visiem īpašuma apgrūtinājumiem, kā arī citu informāciju, kas nepieciešama, lai kredītiestāde varētu pārliecināties, vai klients ir saistīts ar kredītiestādi vai veido kredītiestādei savstarpēji saistītu klientu grupu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

74.pants. *(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998. Sk. 21.05.1998. likuma spēkā stāšanās laiku nosakošo normu.)*

74.¹ pants. (1) Kredītiestāde nodrošina, ka klientu iesniegumu un sūdzību (strīdu) par tās finanšu pakalpojumu sniegšanu izskatīšanas procedūra ir efektīva. Rakstveida informācija par minēto iesniegumu un sūdzību (strīdu) izskatīšanas procedūru ir brīvi pieejama kredītiestādē un elektroniskā veidā kredītiestādes mājaslapā.

(2) Kredītiestāde sniedz rakstveida atbildi uz rakstveida iesniegumiem un sūdzībām (strīdiem) par finanšu pakalpojumu sniegšanu 30 dienu laikā no iesnieguma vai sūdzības (strīda) saņemšanas dienas. Ja šo termiņu objektīvu apstākļu dēļ nav iespējams ievērot, kredītiestāde ir tiesīga to pagarināt, par to rakstveidā paziņojot iesniedzējam.

(23.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

74.² pants. Kredītiestāde ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc klienta iesnieguma saņemšanas informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par kredītiestādes un tās klienta strīdu par bezskaidras naudas līdzekļu pārvedumu, kas pārsniedz 285 000 euro.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

74.³ pants. *(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

VI nodaļa Grāmatvedība un gada pārskats

75.pants. Kredītiestāde kāro grāmatvedību saskaņā ar likumu "Par grāmatvedību" un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem, kuriem jāatbilst Latvijas Republikas likumiem un starptautiskajiem grāmatvedības standartiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

76.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no kredītiestādes un ar to saistītajām komercsabiedrībām konsolidētus pārskatus, kuru sagatavošanas un iesniegšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003., 28.10.2004. un 30.11.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

77.pants. Kredītiestāde par katru darbības gadu sagatavo gada pārskatu, kurā iekļauj finanšu pārskatus, kā arī vadības ziņojumu un paziņojumu par vadības atbildību.

(16.07.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

78.pants. Pārskata gads sakrīt ar kalendāro gadu. Pirmais pārskata periods var būt īsāks par kalendāro gadu, bet nevar būt garāks par 18 mēnešiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

79.pants. Gada pārskatu sagatavo saskaņā ar šo likumu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem

noteikumiem, kas izdoti, pamatojoties uz šo likumu. Gada pārskatam ir jāsniedz paties un skaidrs priekšstats par kredītiestādes aktīviem un saistībām, tās finanšu stāvokli un peļņu vai zaudējumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

80.pants. Ja nav iespējams gūt patiesu un skaidru priekšstatu par kredītiestādi saskaņā ar šā likuma 79.panta prasībām, gada pārskatā ietverama attiecīga papildu informācija.

81.pants. *(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)*

82.pants. *(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)*

83.pants. *(Izslēgts ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)*

84.pants. *(Izslēgts ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)*

85.pants. (1) Kredītiestādes gada pārskatu pārbauda zvērināts revidents. Ja šāda pārbaude nav veikta, kredītiestādes akcionāru sapulcei gada pārskatu aizliegts apstiprināt.

(2) Ja zvērinātu revidentu ziņojums ir ar piezīmēm, tad dividendes var izmaksāt tikai pēc saskaņošanas ar Finanšu un kapitāla tirgus komisiju.

(3) Kredītiestāde mēnesi pirms tam, kad plāno izmaksāt dividendes, par to paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības aizliegt kredītiestādei izmaksāt dividendes, ja dividenžu izmaksas rezultātā kredītiestāde neievēros tādus šajā likumā un tieši piemērojamos ES tiesību aktos noteiktos rādītājus un ierobežojumus, kuru apmēru (līmeni) ietekmē dividenžu izmaksa.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

86.pants. (1) Kredītiestādes gada pārskats tiek pārbaudīts saskaņā ar šo likumu un Latvijā atzītiem starptautiskajiem revīzijas standartiem.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai kredītiestāde maina gada pārskata pārbaudei izraudzīto zvērinātu revidentu, ja, veicot kredītiestāžu uzraudzību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka zvērināta revidenta kvalifikācija vai profesionālā pieredze nav pietiekama kvalitatīvas pārbaudes veikšanai, vai ir konstatēts, ka revidents neievēro Latvijā atzītos starptautiskos revīzijas standartus vai ētikas normas. Par pieņemto lēmumu Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Finanšu ministriju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 23.12.2010. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

87.pants. Veicot gada pārskata pārbaudi, zvērinātiem revidentiem ir tiesības iepazīties ar kredītiestādes aktīviem, grāmatvedības ierakstiem, tos apliecinošiem dokumentiem un citu informāciju. Kredītiestādes valdes, rīkojandirektora un darbinieku pienākums ir sniegt zvērinātiem revidentiem visu nepieciešamo informāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

88.pants. (1) Kredītiestādes pienākums ir informēt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par visiem apstākļiem, kuri var būtiski ietekmēt kredītiestādes turpmāko darbību.

(2) Zvērināts revidents pārbauda, vai kredītiestāde ievēro šā panta pirmajā daļā minēto prasību. Par revīzijas pakalpojumu sniegšanas laikā un lietpratēja vai uzticības uzdevuma izpildes laikā konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem vai citiem faktiem, kuru dēļ ir apdraudēta šīs kredītiestādes saistību izpilde vai darbības nepārtrauktība, vai kredītiestādes klienta intereses vai kuru dēļ zvērināts revidents atsakās sniegt atzinumu vai sniedz atzinumu ar iebildēm, zvērināts revidents nekavējoties iesniedz rakstveida ziņojumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Vienlaikus šo ziņojumu iesniedz arī kredītiestādes vadībai, ja vien nav nepārvaramu iemeslu to nedarīt.

(3) Zvērināta revidenta pienākums ir nekavējoties iesniegt rakstveida ziņojumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par šā panta otrajā daļā minētajiem faktiem, kas atklāti, sniedzot revīzijas pakalpojumus klientam, kuru ar kredītiestādi

saista dalības attiecības vai ciešas attiecības kontroles veidā, vai pildot šāda klienta dotu lietpratēja vai uzticības uzdevumu.

(3¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no zvērinātiem revidentiem tās uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju un darba dokumentus.

(4) Šā panta otrajā, trešajā un 3.¹ daļā minētās informācijas sniegšana Finanšu un kapitāla tirgus komisijai nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu, un zvērinātam revidentam neiestājas civiltiesiskā atbildība.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 22.02.2007. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

89.pants. *(Izslēgts ar 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)*

89.¹ pants. (1) Kredītiestāde ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma kopiju kopā ar akcionāru sapulces protokola izrakstu par gada pārskata apstiprināšanu. Kredītiestāde, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu, papildus šīs daļas pirmajā teikumā noteiktajam ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc konsolidētā gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam arī konsolidētā gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma kopiju kopā ar akcionāru sapulces protokola izrakstu par konsolidētā gada pārskata apstiprināšanu. Kredītiestāde šajā daļā minētos dokumentus iesniedz papīra formā vai elektroniski.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus, ja tie iesniegti elektroniski, vai šo dokumentu elektroniskas kopijas, ja tie iesniegti papīra formā, Valsts ieņēmumu dienests ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā elektroniski nodod Uzņēmumu reģistram. Uzņēmumu reģistrs nodrošina saņemto dokumentu publisku pieejamību. Elektronisko dokumentu nodošanas un apliecināšanas kārtību nosaka starpresoru vienošanās, kuru noslēdzis Valsts ieņēmumu dienests un Uzņēmumu reģistrs.

(3) Uzņēmumu reģistrs pēc šā panta otrajā daļā minēto dokumentu saņemšanas ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu, ka šā panta pirmajā daļā minētā informācija pieejama Uzņēmumu reģistrā.

(29.05.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.01.2010., 16.05.2013. un 30.11.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)

89.² pants. Kredītiestāde gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu, ja tā sagatavo konsolidēto gada pārskatu, kopā ar zvērināta revidenta ziņojumu iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 1.aprīlī. Kredītiestāde šajā pantā minētos dokumentus iesniedz papīra formā vai elektroniski.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)

90.pants. (1) Kredītiestādes vadībai adresētu zvērināta revidenta ziņojumu kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai 10 dienu laikā pēc šā ziņojuma saņemšanas, bet ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 1.aprīlī.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt kredītiestādei papildus iesniegt zvērinātu revidentu sagatavotu paplašinātu ziņojumu ar komentāriem par iekšējās kontroles sistēmas piemērotību, kredītiestāžu darbības risku analīzi un atbilstības novērtējumu normatīvo aktu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasībām.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 17.05.2007. un 30.11.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)

91.pants. (1) Kredītiestāde pati nodrošina, lai gada pārskats un konsolidētais gada pārskats, ja tā sagatavo konsolidēto gada pārskatu, kopā ar zvērināta revidenta ziņojumu tiktu publiskots ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 1.aprīlī.

(2) Ja līdz šā panta pirmajā daļā minētajam termiņam gada pārskats vai konsolidētais gada pārskats nav apstiprināts akcionāru sapulcē, publiskojot revidēto gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu, ja kredītiestāde sagatavo konsolidēto gada pārskatu, to norāda.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)

91.1 pants. Šā likuma 89.² pantā un 91.panta pirmajā daļā minētie pārskati ir tādi, kuriem pievienotie zvērināta revidenta ziņojumi ietver revidenta atzinumus.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 64. punktu)

92.pants. *(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)*

93.pants. *(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)*

94.pants. *(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)*

95.pants. (1) *(Izslēgta ar 29.05.2008. likumu.)*

(2) Ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes gada pārskatam jābūt pārbaudītam saskaņā ar starptautiskajiem auditorpārbaudes standartiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

96.pants. Ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes filiāle nodrošina, lai ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes gada pārskats tiktu publiskots ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām. Vismaz pārskatam, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, pārskatam par finansiālās darbības rezultātiem pārskata periodā un zvērināta revidenta atzinumam jābūt tulkotam latviešu valodā. Attiecīgo informāciju ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes filiāle var publiskot savā mājaslapā internetā vai arī izvēlēties informācijas publiskošanai citu piemērotu informācijas nesēju vai vietu.

(29.05.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.07.2009., 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

97.pants. *(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)*

98.pants. Kredītiestāde sagatavo lietvedības un citus dokumentus, reģistrē un uzglabā tos saskaņā ar valstī noteikto dokumentu standartu un Arhīvu likumu.

(16.07.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012. likumu, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

VII nodaļa **Kredītiestāžu darbības uzraudzība**

99.pants. *(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)*

99.1 pants. (1) Lai panāktu Latvijas kredītiestāžu sektora drošību, stabilitāti un attīstību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic kredītiestāžu uzraudzību. Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzraudzības procesā pirms lēmumu pieņemšanas, ievērojot tās rīcībā esošo informāciju, izvērtē attiecīgo lēmumu iespējamo ietekmi uz citas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir pienākums nekavējoties veikt pasākumus saskaņā ar šajā likumā noteikto, lai novērstu kredītiestādes darbībā un kredītiestāžu sektorā trūkumus, kuri apdraud vai varētu apdraudēt kādas kredītiestādes vai visa kredītiestāžu sektora stabilu darbību, traucē pienācīgi veikt darījumus, sniegt finanšu pakalpojumus vai varētu radīt ievērojamus zaudējumus visas valsts tautsaimniecībai.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas administratīvo aktu, kas izdots saskaņā ar šo likumu, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 22.02.2007., 23.10.2008. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

100.pants. (1) Kredītiestāžu uzraudzību veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja likumos nav noteikts citādi. Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības un pienākumus kredītiestāžu uzraudzībā vienotā uzraudzības mehānisma ietvaros nosaka ES regula Nr. 1024/2013.

(2) Kredītiestāžu filiāļu uzraudzību ārvalstīs Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic saskaņā ar šo likumu un citiem likumiem, ja attiecīgo ārvalstu normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

100.¹ pants. (1) Kredītiestāde maksā Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās darbības finansēšanai līdz 0,033 procentiem ieskaitot no kredītiestādes vidējā aktīvu apmēra ceturksnī.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izdod normatīvos noteikumus par šā panta pirmajā daļā minēto maksājumu aprēķināšanas un pārskatu iesniegšanas kārtību.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētos maksājumus veic līdz ceturksnim sekojošā mēneša trīsdesmitajam datumam.

(4) Par šajā pantā minēto maksājumu nokavētu pārskaitījumu vai pārskaitījumu nepilnā apmērā aprēķina nokavējuma naudu par katru nokavēto maksājuma dienu 0,05 procentu apmērā no nesamaksātās summas.

(5) Šajā pantā minētos maksājumus ieskaita Finanšu un kapitāla tirgus komisijas kontā Latvijas Bankā.

(16.05.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.06.2013. Sk. Pārejas noteikumu 52.punktu)

101.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzraudzības procesa kārtību nosaka saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem. Finanšu un kapitāla tirgus komisija katru gadu sagatavo uzraudzības pārbažu programmu, kurā norāda:

1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā, šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteikto Finanšu un kapitāla tirgus komisijas funkciju un pienākumu veikšanai paredzētos pasākumus un tiem nepieciešamos resursus;

2) plānotos uzraudzības pasākumus, kas piemērojami:

a) kredītiestādēm, kurās veikto šā likuma 101.³ panta 4.¹ daļas 5. un 6.punktā minēto stresa testu rezultāti vai kuru novērtējums, ko veikusi Finanšu un kapitāla tirgus komisija saskaņā ar šā likuma 101.³ pantu, norāda uz riskiem, kas būtiski apdraud attiecīgās kredītiestādes finanšu stabilitāti, vai uz šā likuma, tieši piemērojamo Eiropas Savienības tiesību aktu vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdoto normatīvo noteikumu prasību pārkāpumiem;

b) kredītiestādēm, kas rada sistēmisku risku finanšu sistēmai;

c) citām kredītiestādēm pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas ieskatiem;

3) kredītiestādes, kurām paredzēts noteikt pastiprinātu uzraudzību, un tām piemērojamos pasākumus;

4) kredītiestāžu klātienes pārbažu plānu, atsevišķi norādot plānotās klātienes pārbaudes kredītiestāžu filiālēs citās dalībvalstīs, kredītiestāžu meitas sabiedrībās un kredītiestādes mātes sabiedrībā, kas ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai šādas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības citā meitas sabiedrībā.

(2) Ja saskaņā ar šā likuma 101.³ pantu veiktā novērtējumā konstatēta tāda nepieciešamība, Finanšu un kapitāla komisija ir tiesīga veikt šādus pasākumus:

1) palielināt kredītiestādes klātienes pārbažu skaitu vai biežumu;

2) norīkot pilnvarotu personu pastāvīgi atrasties kredītiestādē;

3) pieprasīt, lai kredītiestāde iesniedz papildu pārskatus vai sniedz pārskatus biežāk;

4) veikt kredītiestādes operatīvo, stratēģisko vai biznesa plānu papildu vai biežākas pārbaudes;

5) veikt mērķa pārbaudes, lai kontrolētu noteiktus riskus, kuru iestāšanās ir sagaidāma.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

101.¹ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības neatļaut kredītiestādei nodibināt ciešas attiecības vai pieprasīt izbeigt ciešas attiecības ar trešajām personām, vai aizliegt darījumus ar tām, ja šādas attiecības var apdraudēt vai apdraud kredītiestādes finansiālo stabilitāti, vai ierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

101.² pants. (1) Ja kredītiestāde plānojsi uzsākt jaunu, līdz šim neveiktu finanšu pakalpojumu sniegšanu vai būtiski grozīt kāda finanšu pakalpojuma sniegšanas kārtību, tā ne vēlāk kā 30 dienas iepriekš iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai motivētu iesniegumu. Tam pievieno attiecīgo risku pārvaldīšanas politiku un procedūru aprakstu.

(2) Pēc šā panta pirmajā daļā minētā iesnieguma saņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā izskata iesniegtos dokumentus un izvērtē plānotā finanšu pakalpojuma sniegšanas risku pārvaldīšanu un tā ietekmi uz kredītiestādes un visa kredītiestāžu sektora darbību.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par plānoto finanšu pakalpojumu vai tā sniegšanas kārtību, lai novērtētu attiecīgā finanšu pakalpojuma sniegšanas ietekmi uz kredītiestādes un visa kredītiestāžu sektora darbību un risku pārvaldīšanas kvalitāti.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieņem lēmumu par aizliegumu kredītiestādei uzsākt jaunu, līdz šim neveiktu finanšu pakalpojumu sniegšanu vai būtiski grozīt kāda finanšu pakalpojuma sniegšanas kārtību un nekavējoties paziņo par to attiecīgajai kredītiestādei, ja tās plānotā darbība apdraud vai varētu apdraudēt šīs kredītiestādes vai visa kredītiestāžu sektora stabilu darbību, traucē pienācīgi veikt darījumus vai sniegt finanšu pakalpojumus.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana par šajā pantā minētajiem jautājumiem neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

101.³ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pārbauda kredītiestādes stratēģiju, procedūras un pasākumus, ko tā īstenojsi, lai ievērotu šā likuma, citu normatīvo aktu, tieši piemērojamo Eiropas Savienības normatīvo aktu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdoto normatīvo noteikumu un pieņemto lēmumu prasības, un novērtē:

1) kredītiestādes darbībai piemītošos un varbūtējos riskus;

2) atbilstoši Eiropas Banku iestādes vadlīnijām un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas ieteikumiem veiktā sistēmiskā riska izvērtējumā identificētos riskus, ko kredītiestādes darbība rada finanšu sistēmai;

3) riskus, kas konstatēti stresa testēšanas procesā, ņemot vērā veikto operāciju (darījumu) apjomu, dažādību un sarežģītību.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka šā panta pirmajā daļā minētās pārbaudes un novērtējuma apjomu un regularitāti atkarībā no kredītiestādes lieluma, sistēmiskā nozīmīguma, veikto operāciju (darījumu) apjoma, dažādības un sarežģītības. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne retāk kā reizi gadā pārskata un atjauno šā panta pirmajā daļā minētajā novērtējumā iekļauto informāciju par uzraudzības pārbaudīto programmu iekļautām kredītiestādēm.

(3) Pamatojoties uz veikto pārbaudi un novērtējumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija lemj, vai kredītiestādes stratēģija, procedūras un īstenojamie pasākumi nodrošina pietiekamu risku pārvaldīšanu un vai kredītiestādes likviditāte un pašu kapitāls ir pietiekams tās darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai.

(3¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par šajā pantā minēto pārbaudīto un

novērtēšanas procesa organizāciju.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē Eiropas Banku iestādi, ja šajā pantā minētās pārbaudes un novērtējuma rezultātā konstatēts, ka kredītiestāde var radīt sistēmisku risku.

(4¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija šā panta pirmajā daļā minētajā novērtējumā papildus kredītriska, operacionālā riska un tirgus risku novērtējumam izvērtē vismaz:

- 1) kredītiestādes pārvaldību, korporatīvo kultūru un vērtības, valdes un padomes locekļu spēju pildīt savus pienākumus;
- 2) kredītiestādes komercdarbības modeli;
- 3) kredītiestādes pakļautību likviditātes riskam, likviditātes riska pārvaldīšanu, ieskaitot alternatīvo scenāriju analīzi, likviditātes riska mazināšanas pasākumu pārvaldīšanu, īpaši likviditātes rezervju apmēru, sastāvu un tajās iekļauto aktīvu kvalitāti, spēkā esošos rīcības plānus ārkārtas situācijām;
- 4) sistēmiskā riska novērtējumu saskaņā ar šā panta pirmajā daļā minētajiem kritērijiem;
- 5) ja kredītiestāde saņēmusi atļauju izmantot iekšējo modeli kredītriska kapitāla prasības aprēķinam, — saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 prasībām veikto stresa testu rezultātus;
- 6) ja kredītiestāde saņēmusi atļauju izmantot iekšējo modeli tirgus risku kapitāla prasību aprēķinam, — saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 prasībām veikto stresa testu rezultātus;
- 7) kredītiestādes pakļautību koncentrācijas riskam un tā pārvaldīšanu, ieskaitot atbilstību ES regulas Nr. 575/2013 prasībām attiecībā uz lielo riska darījumu ierobežojumiem;
- 8) kredītiestādes riska darījumu ģeogrāfisko izvietojumu;
- 9) diversifikācijas efektu ietekmi un to iekļaušanu risku mērīšanas sistēmā;
- 10) iespēju, ka kredītiestādei var rasties būtiski zaudējumi netirdzniecības portfeļa riska darījumu procentu likmju riska dēļ, un apsvērumus par iespējamiem šādu zaudējumu rašanās apstākļiem;
- 11) kredītiestādes pakļautību pārmērīgas sviras riskam;
- 12) citus kredītiestādei būtiskus riskus.

(4²) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne retāk kā reizi gadā veic kredītiestāžu stresa testēšanu, kuras rezultātus ņem vērā novērtējumā, kas tiek veikts saskaņā ar šā panta pirmās daļas prasībām. Stresa testēšanas metodoloģija atbilst Eiropas Banku iestādes vadlīnijās noteiktajai.

(4³) Veicot šā panta pirmajā daļā minēto novērtējumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var piemērot vienādu vai līdzīgu pieeju kredītiestādēm ar līdzīgu riska profilu (līdzīgu biznesa modeli vai riska darījumu ģeogrāfisko izvietojumu vai citu līdzīgu pieeju), kuras ir vai var būt pakļautas līdzīgiem riskiem vai kuras rada vai var radīt līdzīgus riskus finanšu sistēmai.

(4⁴) Piemērojot šā panta pirmās un trešās daļas noteikumus un ES regulas Nr. 575/2013 attiecīgās prasības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai kredītiestāde:

- 1) uztur augstāku pašu kapitāla līmeni, nekā noteikts ES regulā Nr. 575/2013, kas palielināts par kopējo kapitāla rezervju prasību, kura aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.²², 35.²³, 35.²⁴ un 35.²⁵ pantu, lai segtu tos kredītiestādes darbībai piemītošos un varbūtējos riskus un to elementus, kas nav paredzēti ES regulā Nr. 575/2013;
- 2) pilnveido savu stratēģiju, procedūras un pasākumus, kas veicami šā likuma 34.¹, 34.² vai 36.² panta prasību izpildei;
- 3) izstrādā plānu šā likuma, citu normatīvo aktu, tieši piemērojamo Eiropas Savienības normatīvo aktu un

Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdoto normatīvo noteikumu prasību ievērošanas atjaunošanai, nosakot plānā iekļauto pasākumu izpildes termiņus;

- 4) pašu kapitāla aprēķina vajadzībām piemēro speciālu uzkrājumu vai aktīvu atzīšanas un vērtēšanas politiku;
- 5) sašaurina vai ierobežo komercdarbību, darbības vai iestāžu tīklu, atsakās no darbības jomām, kas pārmērīgi apdraud tās stabilitāti;
- 6) samazina tās darbībai, produktiem vai sistēmām piemītošos riskus;
- 7) nosaka tādu ierobežojumu amatpersonu un darbinieku atalgojuma mainīgajai daļai, kurš izteikts procentos no tirajiem ieņēmumiem un ļauj kredītiestādei uzturēt stabilu kapitāla bāzi;
- 8) novirza peļņu pēc nodokļu nomaksas pašu kapitāla stiprināšanai;
- 9) samazina vai neveic peļņas sadali vai procentu maksājumus akcionāriem, pirmā līmeņa papildu kapitālā iekļauto instrumentu turētājiem, ja tas nerada saistību neizpildi;
- 10) sniedz papildu pārskatus vai biežāk sniedz pārskatus, tai skaitā pārskatus par kredītiestādes kapitāla un likviditātes pozīcijām.

(4⁵) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde ievēro šā panta 4.⁴ daļas 1.punkta prasību vismaz šādos gadījumos:

- 1) kredītiestāde nav ievērojusi šā likuma 34.¹, 34.² vai 36.² panta prasības vai ES regulā Nr. 575/2013 noteiktos lielo riska darījumu ierobežojumus;
- 2) ir identificēti riski vai risku elementi, kuri nav segti saskaņā ar ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajām kapitāla prasībām vai kopējo kapitāla rezervju prasību;
- 3) ir pamats uzskatīt, ka citu administratīvo pasākumu piemērošana vien nebūs pietiekama, lai pieņemamos termiņos atbilstoši uzlabotu kredītiestādes struktūru, procesus, mehānismus un stratēģiju;
- 4) kapitāla prasības nav pietiekamas tādēļ, ka kredītiestāde, veicot tirdzniecības portfeļa pozīciju vērtības korekcijas, nav ņēmusi vērā iespēju pārdot īsā laikā vai ierobežot ar šīm pozīcijām saistītos riskus bez būtiskiem zaudējumiem funkcionējoša tirgus apstākļos vai kredītiestāde, kas saņēmusi atļauju izmantot iekšējos modeļus kapitāla prasību aprēķinam, vairs neatbilst šādas atļaujas saņemšanas nosacījumiem;
- 5) ir pamats uzskatīt, ka kredītiestādes darbībai piemītošie riski novērtēti pārāk zemu, lai gan ir ievērotas ES regulas Nr. 575/2013 un šā likuma prasības;
- 6) kredītiestāde ir saņēmusi atļauju izmantot iekšējo modeli korelācijas tirdzniecības portfeļa kapitāla prasību aprēķinam, bet tās iesniegtie pārskati parāda, ka stresa testu rezultāti būtiski pārsniedz saskaņā ar iekšējo modeli aprēķinātās kapitāla prasības.

(4⁶) Pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts saskaņā ar šā panta prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izvērtē, vai nav nepieciešams noteikt pašu kapitāla prasības papildus tām, kas nepieciešamas kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai, ņemot vērā:

- 1) saskaņā ar šā likuma 36.² panta prasībām kredītiestādes veiktā novērtējuma kvalitatīvos un kvantitatīvos rezultātus;
- 2) saskaņā ar šā likuma 34.¹ panta prasībām izveidotās kredītiestādes iekšējās kontroles sistēmas darbību, kā arī atveseļošanas un noregulējuma plānus;
- 3) saskaņā ar šā panta pirmās daļas prasībām Finanšu un kapitāla tirgus komisijas veiktā novērtējuma rezultātus;
- 4) sistēmiskā riska izvērtējumu.

(4⁷) Pamatojoties uz atbilstoši šā panta prasībām veikto kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku

novērtējumu un ņemot vērā kredītiestādes komercdarbības modeli, šā likuma 34.¹ un 34.² pantā noteikto risku pārvaldīšanas organizāciju un iespējamo sistēmisko likviditātes risku, kas var apdraudēt Latvijas Republikas finanšu tirgus integritāti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izvērtē nepieciešamību noteikt kredītiestādēm šādas īpašas likviditātes prasības:

1) pieprasīt no kredītiestādēm papildu pārskatus par likviditātes pozīcijām vai noteikt, ka pārskati sniedzami biežāk, nekā noteikts ES regulas Nr. 575/2013 sestajā daļā vai citos normatīvajos aktos;

2) noteikt kredītiestādēm citas īpašas likviditātes prasības, tostarp arī ierobežojumus aktīvu un saistību termiņstruktūras nesabalansētībai.

(4⁸) Pieņemot lēmumu par īpašu likviditātes prasību noteikšanu un sankciju piemērošanu, pamatojoties uz atbilstoši šā panta prasībām veikto kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku novērtējumu un ņemot vērā kredītiestādes biznesa modeli, šā likuma 34.¹ un 34.² pantā noteikto risku pārvaldīšanas organizāciju un iespējamo sistēmisko likviditātes risku, kas var apdraudēt Latvijas Republikas finanšu tirgus integritāti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izvērtē šāda lēmuma ietekmi uz citu dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti un ņem vērā kredītiestādes likviditātes rādītāju atšķirību no šajā likumā vai ES regulas Nr. 575/2013 sestajā daļā noteiktajām likviditātes vai stabila finansējuma prasībām.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka kārtību, kura atbilst Eiropas Banku iestādes vadlīnijām, kādā aprēķināms kredītiestādes ekonomiskās vērtības samazinājums pēkšņu un negaidītu procentu likmju izmaiņu dēļ.

(6) Ja šā panta piektajā daļā minētais aprēķins liecina, ka kredītiestādes ekonomiskā vērtība samazināsies par 20 vai vairāk procentiem no pašu kapitāla sakarā ar pēkšņām un negaidītām procentu likmju izmaiņām par 200 bāzes punktiem vai citām Eiropas Banku iestādes vadlīnijās noteiktām izmaiņām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde veic pasākumus, kas nodrošinātu pašu kapitāla atbilstību netirdzniecības portfeļa riska darījumu procentu likmju riska lielumam.

(6¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija piemēro šā panta prasības individuāli un konsolidācijas grupas līmenī vai subkonsolidēti atbilstoši ES regulas Nr. 575/2013 pirmās daļas II sadaļas prasību piemērošanas līmenim.

(7) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana saistībā ar šajā pantā minētajiem jautājumiem neaptur tā izpildi.

(9) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par šajā pantā minēto lēmumu pieņemšanas principiem.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

101.⁴ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.⁵ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.⁶ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.⁷ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.⁸ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.⁹ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.¹⁰ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.¹¹ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.¹² pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.¹³ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.¹⁴ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

101.¹⁵ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011.)*

102.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

103.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

104.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

105.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

105.¹ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija apkopo ar atalgojuma politiku un praksi saistīto informāciju, ko kredītiestādes publiskojušas saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 prasībām, kā arī informāciju, ko kredītiestādes sniegušas saskaņā ar šā likuma 34.³ panta sestās daļas prasībām, un izvērtē atalgojuma tendences un praksi. Minēto informāciju Finanšu un kapitāla tirgus komisija iesniedz Eiropas Banku iestādei.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

105.² pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija, izmantojot intervālu viena miliona *euro* apmērā, apkopo informāciju, ko kredītiestādes publiskojušas saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 prasībām par to amatpersonu un darbinieku skaitu, kuriem pārskata gadā atalgojums ir vienāds ar vai lielāks par vienu miljonu *euro*, tai skaitā informāciju par šādu amatpersonu un darbinieku darba pienākumiem, darbības jomu un galvenajiem atalgojuma elementiem. Minēto informāciju Finanšu un kapitāla tirgus komisija iesniedz Eiropas Banku iestādei.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

105.³ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija regulāri, bet ne retāk kā reizi trijos gados pārbauda, vai kredītiestāde, kas saņēmusi atļauju izmantot iekšējās pieejas riska svērto vērtību vai pašu kapitāla prasību aprēķinam, atbilst atļaujas saņemšanas nosacījumiem, kas ietverti ES regulas Nr. 575/2013 trešajā daļā. Vērtējot atbilstību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija īpašu uzmanību pievērš kredītiestādes komercdarbības modeļa izmaiņām, iekšējo pieeju piemērošanai jauniem produktiem, tam, kā kredītiestāde pilnveido savu iekšējo pieeju, pamatojoties uz pārbaudītām mūsdienīgām tehnikām un praksi.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētajā pārbaudē ir konstatēts, ka kredītiestādes iekšējā pieeja neaptver visus būtiskos riskus, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde novērs šīs nepilnības. Lai mazinātu riskus līdz nepilnību novēršanai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var noteikt paaugstinātu koeficientu, kas izmantojams pašu kapitāla prasības aprēķinam saskaņā ar iekšējo pieeju, papildu pašu kapitāla prasības vai veikt citus piemērotus un iedarbīgus pasākumus.

(3) Ja kredītiestādes tirgus risku pašu kapitāla prasības aprēķinam izmantotā iekšējā modeļa pārbaudē konstatēts, ka iekšējais modelis nav vai vairs nav pietiekami precīzs, jo, veicot atpakaļejošu pārbaudi saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 366.pantu, ir konstatēts, ka pārsniegumu skaits neatbilst pieļaujamam līmenim, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde nekavējoties novērs šīs nepilnības, vai anulē atļauju izmantot iekšējo modeli.

(4) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka kredītiestāde neatbilst iekšējās pieejas izmantošanas atļaujas saņemšanas nosacījumiem, un kredītiestāde nevar pamatoti pierādīt, ka neatbilstībai nav būtiskas ietekmes uz riska darījumu riska svērtu vērtību vai pašu kapitāla prasību aprēķinu saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde izstrādā un īsteno pasākumu plānu, kas nodrošina neatbilstības novēršanu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde veic izmaiņas tās iesniegtajā neatbilstību novēršanas plānā, ja tajā paredzētie pasākumi nenodrošinās pilnīgas atbilstības atjaunošanu vai to īstenošanas termiņi nav pieņemami.

(5) Ja ir pamats uzskatīt, ka kredītiestāde nespēs pieņemt laikā atjaunot iekšējās pieejas atbilstību tās izmantošanas atļaujas saņemšanas nosacījumiem, un kredītiestāde nav pamatoti pierādījusi, ka neatbilstībai nav būtiskas ietekmes uz pašu kapitāla prasību aprēķinu saskaņā ar ES regulas Nr. 575/2013 prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija anulē atļauju izmantot iekšējo pieeju vai atļauj to izmantot tikai tādās jomās, kurās ir nodrošināta vai pieņemamā laikā tiks nodrošināta pilnīga atbilstība atļaujas saņemšanas nosacījumiem.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par šajā pantā minēto lēmumu pieņemšanas principiem.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

105.⁴ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne retāk kā reizi gadā izvērtē iekšējo pieeju kvalitāti, analizējot kredītiestādes pārskatu par etalona portfeli iekļauto riska darījumu un pozīciju riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības aprēķinu un īpašu uzmanību pievēršot:

1) iekšējām pieejām, kuru piemērošanas rezultātā rodas nozīmīgas atšķirības pašu kapitāla prasības apmērā vienādiem riska darījumiem;

2) iekšējām pieejām, kuru piemērošanas rezultāti norāda uz būtisku un sistemātisku pārāk zemu pašu kapitāla prasības apmēra noteikšanu vai kuru piemērošana etalona portfelim un kredītiestādes riska darījumiem uzrāda īpaši lielas vai īpaši mazas atšķirības modelēšanas rezultātos.

(2) Ja kredītiestādes piemērotās iekšējās pieejas izmantošanas rezultāti būtiski atšķiras no vairākuma līdzīgo kredītiestāžu iekšējo pieeju izmantošanas rezultātiem un var skaidri noteikt, ka kredītiestādes piemērotās iekšējās pieejas izmantošanas rezultātā pašu kapitāla prasības tiek novērtētas pārāk zemu un tas nav izskaidrojams ar kredītiestādes riska darījumiem vai finanšu instrumentu pozīcijām piemēroto risku atšķirībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde veic tādus koriģējošus pasākumus piemērojamās iekšējās pieejas pilnveidošanai, kuri nodrošinās kredītiestādes riska darījumiem piemērojamās iekšējās pieejas izmantošanas rezultātu atbilstību etalona portfeļa rezultātiem. Pieņemot lēmumu par koriģējošiem pasākumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nodrošina, ka tie neierobežo kredītiestādes iekšējo pieeju riska jutīgumu, neveicina iekšējo pieeju standartizāciju vai priekšrocību noteikšanu kādai iekšējai pieejai, nerada nepareizus stimulus un neveicina dažādu kredītiestāžu piemēroto iekšējo pieeju vienādošanu.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

106.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai vai tās pilnvarotai personai ir tiesības pārbaudīt kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas pārvaldītājsabiedrības, minēto sabiedrību meitas sabiedrību darbību un minēto sabiedrību darbības nodrošināšanai nepieciešamās funkcijas veicošu citu ar šīm sabiedrībām saistītu personu vai šo sabiedrību pilnvarotu pārstāvju darbību.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai vai tās pilnvarotai personai ir tiesības pieprasīt no šā panta pirmajā daļā minētajām personām Finanšu un kapitāla tirgus komisijas funkciju veikšanai nepieciešamo informāciju, iepazīties ar šā panta pirmajā daļā minēto personu dokumentāciju, pārbaudīt grāmatvedības datus un reģistrus un saņemt to izrakstus vai kopijas, saņemt no šā panta pirmajā daļā minētajām personām vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem paskaidrojumus, informāciju par komercsabiedrībām, kurās konsolidācijas grupai ir ieguldījumi, vai iztaujāt ikvienu citu personu, kas tam piekritusi, lai iegūtu informāciju par pārbaudāmo subjektu.

(3) Latvijas Bankas pilnvarotai personai ir tiesības pārbaudīt tās apstiprināto normatīvo norādījumu un noteikumu izpildi kredītiestādē, kā arī iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, aktīviem un pasīviem un saņemt no tās atbildīgajām personām pārbaudes veikšanai nepieciešamos paskaidrojumus un informāciju.

(4) Kredītiestādēm, kredītiestāžu meitas sabiedrībām, kuras sniedz ar kredītrisku saistītus finanšu pakalpojumus, krājaizdevu sabiedrībām un apdrošinātājiem ir tiesības tieši vai ar īpaši šim mērķim izveidotas institūcijas starpniecību savstarpēji apmainīties ar ziņām par parādniekiem un viņu saistību izpildes gaitu. Kredītiestādēm šajā daļā noteiktajā kārtībā ir tiesības savstarpēji apmainīties ar ziņām par visiem gadījumiem, kad klients pilnīgi vai daļēji nepilda šā likuma 73.panta prasības.

(5) Lai izvērtētu klienta — patērētāja — spēju atmaksāt kredītu, klienta galvnieka spēju izpildīt no galvojuma līguma izrietošās saistības vai pārvaldīt savu kredītrisku, kredītiestādes, kredītiestāžu meitas sabiedrības, kuras sniedz ar kredītrisku saistītus finanšu pakalpojumus, krājaizdevu sabiedrības, kā arī kapitālsabiedrības, kuras saņēmušas speciālo atļauju (licenci) patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktajam apmainās ar ziņām par klientu, klienta galvnieku, viņu saistībām un šo saistību izpildes gaitu.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004., 22.02.2007., 17.05.2007., 23.12.2010., 24.04.2014. un 25.10.2018. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

106.¹ pants. Kredītiestādes, kredītiestādes filiāles un tādas komercsabiedrības dalību Kredītu reģistrā, kurai ir ciešas attiecības ar kredītiestādi, nosaka Kredītu reģistra likums.

(24.05.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2012.)

107.pants. *(Izslēgts ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)*

107.¹ pants. (1) Citas dalībvalsts uzraudzības institūcijai ir tiesības veikt pārbaudes Latvijas Republikā reģistrētajās attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu filiālēs un pārstāvniecībās, kā arī tajās kredītiestādēs un komercsabiedrībās, kuras iesniegušas šai dalībvalsts uzraudzības institūcijai informāciju konsolidētās uzraudzības veikšanai, kā arī iepazīties ar dokumentāciju un saņemt paskaidrojumus un informāciju, kas nepieciešama pārbaudes ietvaros.

(2) Pirms pārbaudes uzsākšanas citas dalībvalsts uzraudzības institūcija laikus rakstveidā informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju. Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārstāvim ir tiesības piedalīties šajā pārbaudē. Citas dalībvalsts uzraudzības institūcija iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par veiktās pārbaudes rezultātiem sagatavotā ziņojuma kopiju.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības saskaņā ar savstarpēju vienošanos kā tālāk neizpaužamu sniegt citas dalībvalsts uzraudzības institūcijai informāciju, kas nepieciešama uzraudzības veikšanai šā panta pirmajā daļā minētajās Latvijas Republikā reģistrētajās attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu filiālēs un pārstāvniecībās, kā arī tajās kredītiestādēs un komercsabiedrībās, kuras iesniegušas šai dalībvalsts uzraudzības institūcijai informāciju konsolidētās uzraudzības veikšanai, ja attiecīgās dalībvalsts likumdošanas akti paredz atbildību par neizpaužamas informācijas izpaušanu.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 26.02.2009. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktū)

107.² pants. Šā likuma 107.¹ pantā noteiktās dalībvalsts uzraudzības institūcijas tiesības piemērojamas arī ārvalsts uzraudzības institūcijai, ciktāl tas nepieciešams kredītiestāžu uzraudzības veikšanai, pamatojoties uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vienošanos ar attiecīgo ārvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijām.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

108.pants. (1) Par pārbaudes rezultātiem kredītiestādes vadībai iesniedzams rakstveida ziņojums, kurā minēti pārkāpumi un sniegti norādījumi par nepieciešamajiem grozījumiem kredītiestādes turpmākajā darbībā un kredītpolitikā.

(2) Ja kredītiestāde nepiekrīt Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārbaudes atzinumam, tā ir tiesīga iesniegt sūdzību Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomei, kura ir tiesīga noteikt jaunu pārbaudi vai lemt par grozījumu izdarīšanu pārbaudes atzinumā, vai arī noraidīt sūdzību.

(3) Ja kredītiestādi neapmierina Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes lēmums, tā ir tiesīga šo lēmumu pārsūdzēt tiesā.

(4) Ja kredītiestāde nepiekrīt Latvijas Bankas pārbaudes atzinumam, tā ir tiesīga iesniegt sūdzību Latvijas Bankas padomei, kura ir tiesīga noteikt jaunu pārbaudi vai lemt par grozījumu izdarīšanu pārbaudes atzinumā, vai arī noraidīt sūdzību.

(5) Ja kredītiestādi neapmierina Latvijas Bankas padomes lēmums, tā ir tiesīga šo lēmumu pārsūdzēt tiesā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

108.¹ pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, veic darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas likumiem, tā nekavējoties pieprasa šai kredītiestādei izbeigt šādas darbības.

(2) Ja citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, nepārtrauc darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas likumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju, kuras pienākums ir rīkoties tā, lai pārkāpumi tiktu novērsti. Citas dalībvalsts uzraudzības institūcija informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par veiktajiem pasākumiem.

(3) Ja citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, turpina veikt darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas likumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju un veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu.

(4) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktās prasības neliedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai veikt darbības, lai novērstu pārkāpumus, kas ir pretrunā ar sabiedrības intereses aizsargājošiem Latvijas likumiem, un piemērotu sodus par tiem.

(5) Šā panta noteikumi netraucē citā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei izplatīt reklāmu Latvijā par tās sniegtajiem finanšu pakalpojumiem.

(6) Ārkārtas situācijā, neievērojot šā panta pirmajā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minēto kārtību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga veikt pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un citu kredītiestādes pakalpojumu saņēmēju intereses, ievērojot šo pasākumu samērīgumu ar aizsargājamām interesēm un neradot šajā daļā minētajiem kredītiestādes kreditoriem Latvijā priekšrocības salīdzinājumā ar kreditoriem citās dalībvalstīs. Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju, Eiropas Banku iestādi un Eiropas Komisiju par šīs daļas pirmajā teikumā minēto pasākumu veikšanu. Ja mītnes valsts administratīvā vai tiesu iestāde piemēro kredītiestādei reorganizācijas pasākumus, tad ar šo reorganizācijas pasākumu sākšanas dienu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas veiktie pasākumi zaudē spēku.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 22.02.2007., 22.03.2012. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

108.² pants. (1) Lai nodrošinātu tādu kredītiestāžu uzraudzību, kuras ar filiāļu starpniecību darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar iesaistīto dalībvalstu uzraudzības institūcijām, sniedz un saņem no šīm institūcijām kredītiestāžu uzraudzībai nepieciešamo informāciju par kredītiestāžu vadību un akcionāriem, kā arī informāciju, kas attiecas uz kredītiestādes licences saņemšanu, filiāļu darbības uzsākšanu un kredītiestāžu darbību regulējošām prasībām, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, noguldījumu garantijām, lielo riska darījumu ierobežošanu, vadības un grāmatvedības procedūram un iekšējās kontroles mehānismiem.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga informēt Eiropas Banku iestādi par gadījumiem, kad citas dalībvalsts uzraudzības institūcija nesadarbojas vai nesniedz informāciju pēc motivēta Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma, vai nesniedz informāciju atbilstošā (saprātīgā) termiņā.

(23.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

108.³ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, norādot pamatojumu, nosūta konsolidācijas grupā neiekļautās kredītiestādes, kurai ir Latvijas Republikā reģistrēta filiāle, mītnes valsts uzraudzības institūcijai vai konsolidētās uzraudzības institūcijai, kas uzrauga konsolidācijas grupu, kurā ietilpst kredītiestāde, kam ir Latvijas Republikā reģistrēta filiāle, lūgumu saskaņot viedokļus, lai pieņemtu lēmumu (turpmāk — saskaņots lēmums) par Latvijas Republikā reģistrētās filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

(2) Vērtējot filiāles nozīmīgumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ņem vērā šādus kritērijus:

1) filiāles Latvijas Republikā piesaistītie noguldījumi pārsniedz divus procentus no kredītiestāžu sektora piesaistīto noguldījumu apmēra;

2) filiāles darbības apturēšana vai izbeigšana var ietekmēt Latvijas Republikas maksājumu, klīringa un norēķinu sistēmu, kā arī finanšu tirgu likviditāti;

3) filiāles aktīvi un klientu skaits ir nozīmīgi Latvijas Republikas kredītiestāžu sektoram vai finanšu sistēmai.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija un filiāles mītnes valsts uzraudzības institūcija vai konsolidētās uzraudzības institūcija sadarbojas un veic visas nepieciešamās darbības, lai divu mēnešu laikā no šā panta pirmajā daļā minētā lūguma nosūtīšanas dienas pieņemtu saskaņotu lēmumu par filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

(4) Šā panta trešajā daļā minēto lēmumu var pārsūdzēt konsolidētās uzraudzības institūcijas vai filiāles mītnes valstī attiecīgās valsts likumos noteiktajā kārtībā.

(4¹) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(5) Ja divu mēnešu laikā no šā panta pirmajā daļā minētā lūguma nosūtīšanas netiek pieņemts saskaņots lēmums, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga, ievērojot mītnes valsts uzraudzības institūcijas vai konsolidētās uzraudzības institūcijas viedokli, turpmāko divu mēnešu laikā bez viedokļu saskaņošanas pieņemt lēmumu par attiecīgās filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

(5¹) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(6) Citas dalībvalsts uzraudzības institūcija var vērsties Finanšu un kapitāla tirgus komisijā ar lūgumu atzīt šajā dalībvalstī reģistrēto Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes filiāli par nozīmīgu vai arī, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir konsolidētās uzraudzības institūcija, ar lūgumu atzīt konsolidācijas grupā iekļauto kredītiestāžu filiāles par nozīmīgām. Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic visas nepieciešamās darbības, lai divu mēnešu laikā no lūguma saņemšanas dienas pieņemtu saskaņotu lēmumu par filiāles atzīšanu par nozīmīgu. Ja saskaņots lēmums netiek pieņemts, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ievēro citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieņemto lēmumu par attiecīgās filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

(7) Šā panta sestajā daļā minēto lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā.

(8) Pieņemto lēmumu par filiāles atzīšanu par nozīmīgu dara zināmu attiecīgajām Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes citās dalībvalstīs reģistrēto meitas kredītiestāžu un filiāļu uzraudzības institūcijām.

(9) Filiāles atzīšana par nozīmīgu neietekmē uzraudzības institūcijām noteiktās tiesības un pienākumus.

(10) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar Latvijas Republikā reģistrēto kredītiestāžu nozīmīgo filiāļu uzraudzības institūcijām iesaistītajās valstīs, apmainoties ar šā likuma 112.⁷ panta pirmās daļas 3. un 4.punktā minēto informāciju un veicot 112.³ panta pirmās daļas 3.punktā minētās uzraudzības darbības.

(11) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē ārkārtas situāciju, tā, ievērojot ierobežotas pieejamības informācijas atklāšanas noteikumus un pēc iespējas izmantojot jau izveidotus informācijas apmaiņas veidus, nekavējoties brīdina par šo situāciju Eiropas Centrālo banku sistēmā iekļautas iesaistīto valstu centrālās bankas, Eiropas Centrālo banku un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju.

(11¹) Ja Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs, Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē attiecīgo valstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijas par šā likuma 101.³ panta pirmajā daļā un 112.⁴ panta otrajā daļā minēto risku un to segšanai nepieciešamā kapitāla novērtējuma rezultātiem un saskaņā ar šā likuma 101.³ panta trešo daļu pieņemtajiem lēmumiem, ciktāl attiecīgie riska novērtējumi un lēmumi attiecas uz šīm filiālēm.

(11²) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar tās iesaistītās valsts uzraudzības institūciju, kurā Latvijas Republikas kredītiestādei ir reģistrēta nozīmīga filiāle, attiecībā uz rīcības plānu iespējamās likviditātes krīzes pārvarēšanai, ja tas var ietekmēt likviditātes risku iesaistītās valsts valūtā.

(11³) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija nesaņem tās pieprasīto informāciju no Latvijas Republikā reģistrēto kredītiestāžu nozīmīgo filiāļu uzraudzības institūcijām vai ja šo institūciju veiktie pasākumi nav atbilstoši, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lūgt Eiropas Banku iestādi iesaistīties jautājuma izskatīšanā atbilstoši ES regulas Nr. 1093/2010 19. pantam.

(12) Ja Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs un kredītiestāde nav iekļauta konsolidācijas grupas ietvaros izveidotajā uzraugu kolēģijā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izveido un vada uzraugu kolēģiju ar to iesaistīto valstu uzraudzības institūcijām, kurās ir reģistrētas minētās kredītiestādes nozīmīgas filiāles, lai nodrošinātu sadarbību ar minēto dalībvalstu uzraudzības institūcijām, veicot šā panta desmitajā un vienpadsmitajā daļā un 108.² pantā minētās darbības. Finanšu un kapitāla tirgus komisija veido uzraugu kolēģiju,

noslēdzot sadarbības līgumu ar attiecīgo iesaistīto valstu uzraudzības institūcijām.

(13) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ņemot vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību iesaistīto valstu uzraudzības institūcijām un iespējamo ietekmi uz attiecīgo dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti, īpaši ārkārtas situācijās, nosaka tās uzraudzības institūcijas, kurām ir pienākums piedalīties uzraugu kolēģiju sanāksmēs.

(14) Finanšu un kapitāla tirgus komisija laikus informē visus uzraugu kolēģijas dalībniekus par kolēģijas sanāksmju organizēšanu, galvenajiem izskatāmajiem jautājumiem un plānotajām darbībām, kā arī par sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

(23.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

109.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var pieprasīt kredītiestādes akcionāru sapulces vai padomes sasaukšanu un noteikt izskatāmos jautājumus. Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotām personām ir tiesības piedalīties šādās sapulcēs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

110.pants. *(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)*

110.¹ pants. (1) Informācija par kredītiestādi un tās klientu, kredītiestādes un tās klienta darbību, kura iepriekš nav bijusi likumā noteiktajā kārtībā publicēta vai kuras izpaušanu nenosaka citi likumi, vai kuru nav apstiprinājusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padome, kā arī Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likuma 20.pantā minētā informācija uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju, un tā nav izpaužama trešajām personām citādi kā tikai pārskata vai apkopojuma veidā tā, lai nebūtu iespējams identificēt kādu konkrētu kredītiestādi vai tās klientu.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisiju atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar citas dalībvalsts finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības institūcijām un Eiropas Centrālo banku, Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, saglabājot sniegtajai informācijai ierobežotas pieejamības statusu, kā arī publicēt saskaņā ar uzraudzības institūciju prasībām veikto stresa testu rezultātus.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga slēgt informācijas apmaiņas līgumus ar ārvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijām vai attiecīgās ārvalsts institūcijām, kas pielīdzināmas šā panta piektajā un sestajā daļā minētajām institūcijām, ja šīs ārvalsts normatīvie akti paredz līdzvērtīgu Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteikto atbildību par ierobežotas pieejamības informācijas neatļautu izpaušanu. Šāda informācija izmantojama vienīgi, lai veiktu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzību vai attiecīgajām institūcijām likumā noteiktās funkcijas. Saņemto informāciju attiecīgās ārvalsts institūcijas ir tiesīgas izpaust vienīgi ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rakstveida piekrišanu un vienīgi nolūkam, kādam šī piekrišana dota.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija šā panta otrajā, piektajā un sestajā daļā saņemto informāciju ir tiesīga izmantot vienīgi tās uzraudzības funkciju veikšanai:

1) lai pārlicinātos par kredītiestāžu dibināšanu un darbību reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu, īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, liela riska darījumiem, vadības un grāmatvedības organizāciju un iekšējās kontroles mehānismiem;

2) lai piemērotu likumā noteiktos tiesību ierobežojumus un sodus;

3) tiesvedības procesā, kurā tiek apstrīdēti Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotie administratīvie akti vai tās faktiskā rīcība.

(5) Šā panta pirmās un ceturtās daļas noteikumi neierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisiju atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar:

1) citas dalībvalsts finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības institūcijām un finanšu ministriju;

2) valsts institūcijām, konsultatīvajām padomēm, darba grupām vai personu apvienībām, kas dalībvalstīs vai starptautiskajās organizācijās ir atbildīgas par kredītiestāžu maksājumu pārtraukšanas, maksātnespējas, likvidācijas, krīžu vadības vai kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu uzskaites pārbaužu procedūrām;

3) personām, kas dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas kredītiestādēs, apdrošinātājos, ieguldījumu brokeru, ieguldījumu pārvaldes sabiedrībās un citās finanšu iestādēs;

4) dalībvalsts iestādēm, kas pārvalda ieguldījumu un noguldījumu kompensācijas shēmas, ja šāda informācija nepieciešama to funkciju veikšanai;

5) valsts iestādēm vai struktūrām, kurām ir pienākums pārraudzīt finanšu stabilitāti dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālo regulējumu;

6) dalībvalstu reorganizācijas struktūrām vai valsts iestādēm, kuru mērķis saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir veikt reorganizāciju, kā arī aizsargāt finanšu stabilitāti;

7) dalībvalstu līgumiskajām vai institucionālajām klientu aizsardzības sistēmām;

8) dalībvalsts iestādēm, kas veic to personu uzraudzību, kuras dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas kredītiestādēs, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantos un citās finanšu iestādēs.

(5¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija paziņo Eiropas Banku iestādei par valsts iestādēm un struktūrvienībām, kuras var saņemt ierobežotas pieejamības informāciju pārraudzības vai uzraudzības funkciju izpildei vai kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir atbildīgas par tiesību aktu pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu komercdarbības jomā.

(6) Šā panta noteikumi neaizliedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar dalībvalstu centrālajām bankām un citām institūcijām, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzīšanu, ja šādas informācijas sniegšana tām nepieciešama savu likumā noteikto funkciju veikšanai un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 26.02.2009., 22.03.2012., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

111.pants. (1) Latvijas Bankas, Finanšu ministrijas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieki, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarnieki, zvērināti revidenti, Latvijas Bankas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotas personas vai citas personas, kuras darbojušās Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarnieku vai zvērinātu revidentu uzdevumā, uzskatāmas par amatpersonām un sodāmas par neizpaužamas informācijas izpaušanu, ja tās tīši vai netīši izpaukušas atklātībā vai citām personām ziņas par kredītiestādi.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz ziņām, ko Latvijas Bankas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieki sniedz šajā likumā, kā arī citos likumos noteiktajos gadījumos un kārtībā.

(3) Ziņas par kredītiestādi drīkst sniegt tiesai un prokuratūrai krimināllietā, kā arī izpaust tiesā, ja ierosināta kredītiestādes maksātnespējas vai likvidācijas lieta.

(4) Ja Latvijas Banka vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādes darbībā konstatē likumu pārkāpumus, tā par šiem pārkāpumiem ir tiesīga informēt Valsts ieņēmumu dienestu, prokuratūru, Valsts policiju un citas valsts institūcijas, kurām ir tiesības veikt izziņu un pirmstiesas izmeklēšanu.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieks un pilnvarnieks nav atbildīgs pret trešajām personām par zaudējumiem, kas tām radušies, darbiniekam pildot savus darba pienākumus vai pilnvarniekam izpildot savus uzdevumus.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir atbildīga par zaudējumiem, kas trešajai personai nodarīti ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rīcību, pildot savas likumā noteiktās funkcijas, tikai gadījumā, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tīši rīkojusies pretprettiesiski vai pieļāvusi rupju neuzmanību.

(7) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir atbildīga par zaudējumiem, kas trešajai personai nodarīti ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieka vai pilnvarnieka rīcību, pildot savus darba pienākumus vai uzdevumu, tikai gadījumā, ja darbinieks vai pilnvarnieks ir tīši rīkojusies pretprettiesiski vai pieļāvis rupju neuzmanību.

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 17.05.2007. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

112.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

112.¹ pants. *(Izslēgts ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)*

VII¹ nodaļa

Kredītiestāžu darbības uzraudzība konsolidācijas grupas līmenī

(Nodaļa 23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

112.² pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic Latvijas Republikas mātes kredītiestāžu vai Latvijas Republikā reģistrētu Eiropas Savienības mātes kredītiestāžu konsolidēto uzraudzību mātes kredītiestādes konsolidācijas grupas līmenī.

(2) Ja kredītiestādes mātes sabiedrība ir Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Latvijas Republikas mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai arī citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kurai nav kredītiestāžu — meitas sabiedrību — citās dalībvalstīs, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic šādu kredītiestāžu konsolidēto uzraudzību šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī.

(3) Ja Latvijas Republikā un vismaz vēl vienā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei — meitas sabiedrībai — mātes sabiedrība ir viena un tā pati Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Latvijas Republikas mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic šādu kredītiestāžu konsolidēto uzraudzību šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī.

(4) Ja Latvijas Republikā un vismaz vēl vienā dalībvalstī reģistrētajām kredītiestādēm mātes sabiedrība ir Latvijas Republikā un vismaz vēl vienā dalībvalstī reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un katrā šajā dalībvalstī ir reģistrēta arī kredītiestāde — meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic konsolidēto uzraudzību, ja Latvijas Republikā reģistrētajai kredītiestādei ir lielākā aktīvu kopsumma.

(5) Ja Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei un vismaz vēl vienā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei mātes sabiedrība ir viena un tā pati finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas nav reģistrēta ne Latvijas Republikā, ne citā dalībvalstī, kurā reģistrēta cita kredītiestāde, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic konsolidēto uzraudzību, ja Latvijas Republikā reģistrētajai kredītiestādei ir lielākā aktīvu kopsumma. Šādu kredītiestādi uzskata par Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrību.

(6) Īpašos gadījumos Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pēc savstarpējas vienošanās ar attiecīgo dalībvalstu uzraudzības institūcijām nepiemērot šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto kārtību, ja tās piemērošana būtu neatbilstīga, ņemot vērā iesaistīto kredītiestāžu un to darbības relatīvo nozīmību dažādās valstīs, un ierosināt citas, nevis parastā kārtā nosakāmas uzraudzības institūcijas noteikšanu konsolidētās uzraudzības veikšanai. Pirms šāda lēmuma pieņemšanas iesaistītās uzraudzības institūcijas dod par konsolidāciju atbildīgajai kredītiestādei, jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai kredītiestādei ar lielāko aktīvu kopsummu iespēju izteikt viedokli par pieņemamo lēmumu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju un Eiropas Banku iestādi par šāda veida vienošanos un tās saturu.

(7) Finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas ir kredītiestādes mātes sabiedrība, sniedz kredītiestādei, kuras konsolidēto uzraudzību veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija, informāciju par tām kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kuras ir finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības vai kurās finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir daļība.

(8) Finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība nodrošina, ka Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Latvijas Republikā reģistrētas jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības padomes un valdes locekļi atbilst tām pašām prasībām un uz viņiem attiecināmi tie paši ierobežojumi, kas noteikti kredītiestādes padomes un valdes locekļiem attiecīgi šā likuma 24.panta pirmajā un otrajā daļā, 25.panta pirmajā daļā un 26.panta pirmajā daļā, ņemot vērā Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Latvijas Republikā reģistrētas jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības darbības specifiku.

(9) Ja Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde ir citas dalībvalsts mātes kredītiestādes, citas dalībvalsts mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai citas dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība un tā šajā dalībvalstī nav iekļauta konsolidācijas grupā konsolidētās uzraudzības nolūkiem saskaņā ar ES regulā Nr. 575/2013 noteikto, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no attiecīgajā dalībvalstī reģistrētās mātes sabiedrības informāciju, kas nepieciešama Latvijas Republikā reģistrētās kredītiestādes uzraudzībai.

(10) Tādas kredītiestāžu, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību un finanšu pārvaldītājsabiedrību meitas sabiedrības, kas atbrīvotas no iekļaušanas konsolidācijas grupā, pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma sniedz konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var veikt pārbaudes vai uzdot to veikšanu trešajām personām — zvērinātam revidentam vai zvērinātu revidentu komercsabiedrībai, lai pārbaudītu no minētajām meitas sabiedrībām saņemto informāciju.

(11) Ja jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir saistošas šā likuma prasības un līdzvērtīgas Finanšu konglomerātu likuma prasības, it īpaši attiecībā uz risku pārvaldību un iekšējo kontroli, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja tā ir konsolidētās uzraudzības institūcija, ir tiesīga pēc apspriešanās ar iesaistītajām uzraudzības institūcijām piemērot šai sabiedrībai vienīgi Finanšu konglomerātu likuma prasības.

(12) Ja jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir saistošas šā likuma prasības un līdzvērtīgas Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas likuma prasības, it īpaši attiecībā uz risku pārvaldību un iekšējo kontroli, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja tā ir konsolidētās uzraudzības institūcija, pēc vienošanās ar grupas uzraudzības iestādi apdrošināšanas sektorā ir tiesīga piemērot jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vienīgi šā likuma prasības attiecībā uz to finanšu sektoru, kas noteikts kā nozīmīgākais saskaņā ar Finanšu konglomerātu likumu.

(13) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi par šā panta vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā minēto lēmumu pieņemšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 16.05.2013., 24.04.2014. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

112.³ pants. (1) Lai nodrošinātu Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes kredītiestādes un kredītiestādes, kas ir Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, uzraudzību konsolidācijas grupas līmenī, Finanšu un kapitāla tirgus komisija:

- 1) koordinē būtiskas informācijas iegūšanu un atklāšanu uzraudzības vajadzībām, tai skaitā ārkārtas situācijās;
- 2) sadarbojoties ar konsolidācijas grupā iekļauto citu dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām, plāno un koordinē ikdienas uzraudzības darbības, tai skaitā darbības, kas nepieciešamas saskaņota lēmuma pieņemšanai par specifiskām prudenciālajām prasībām un piemērojamām sankcijām;
- 3) sadarbojoties ar konsolidācijas grupā iekļauto citu dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām un, ja nepieciešams, ar Eiropas Centrālo banku sistēmā iekļautajām šo dalībvalstu centrālajām bankām un Eiropas Centrālo banku, plāno un koordinē uzraudzības darbības gatavībai ārkārtas situācijām un to laikā, ieskaitot tādas ārkārtas situācijas, kas var izveidoties kredītiestādes finansiālā stāvokļa pasliktināšanās gadījumā vai finanšu tirgu nelabvēlīgas attīstības ietekmē. Ārkārtas situācijām paredzētās uzraudzības darbības ietver kopīgā situācijas novērtējuma sagatavošanu, krīzes pārvarēšanas plāna ieviešanu un publiskas informācijas sniegšanu. Nepieciešamās informācijas apmaiņas procesā krīžu vadības nodrošināšanai pēc iespējas izmanto jau izveidotus informācijas apmaiņas veidus.

(1¹) Ja konsolidācijas grupā iekļauto citu dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijas pienācīgi nesadarbojas šā panta pirmajā daļā noteikto uzraudzības uzdevumu īstenošanā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga domstarpību izšķiršanai vērsties Eiropas Banku iestādē saskaņā ar ES regulu Nr. 1093/2010.

(2) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(4¹) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(5¹) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(6) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(7) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(7¹) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(8) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.⁴ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija un citu dalībvalstu uzraudzības institūcijas, kuras uzrauga Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes iestādes meitas sabiedrības, Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības vai Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības, kas iekļautas konsolidācijas grupā, veic to kompetencē esošās darbības, kas nepieciešamas, lai pieņemtu saskaņotu lēmumu par:

1) konsolidācijas grupas un konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību kapitāla pietiekamības novērtēšanas procesa izvērtējumu un uzraudzības pārbaudes procesa īstenošanu, nosakot visas konsolidācijas grupas un konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru, kā arī, ja nepieciešams, nosakot visai konsolidācijas grupai un konsolidācijas grupā iekļautajām meitas sabiedrībām pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁴ daļas 1.punktu;

2) pasākumiem, kas nepieciešami, lai risinātu būtiskus ar likviditātes uzraudzību saistītus konstatējumus, tostarp tos, kas attiecas uz likviditātes riska pārvaldīšanas organizatorisko struktūru un procedūru pietiekamību, kā arī, ja nepieciešams, noteiktu īpašas likviditātes prasības saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļu.

(2) Šā panta pirmās daļas 1.punktā minēto saskaņoto lēmumu pieņem četru mēnešu laikā pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija lēmuma pieņemšanā iesaistītajām meitas sabiedrību uzraudzības institūcijām iesniegusi ziņojumu par konsolidācijas grupas risku un to segšanai nepieciešamā kapitāla novērtējumu. Šā panta pirmās daļas 2.punktā minēto saskaņoto lēmumu pieņem mēneša laikā pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija lēmuma pieņemšanā iesaistītajām meitas sabiedrību uzraudzības institūcijām iesniegusi ziņojumu, kurā iekļauts konsolidācijas grupas likviditātes riska novērtējums saskaņā ar šā likuma 101.³ panta prasībām. Pieņemot saskaņotus lēmumus, ņem vērā arī meitas sabiedrību risku un to segšanai nepieciešamā kapitāla novērtējumu, kuru veic konsolidācijas grupā iesaistīto meitas sabiedrību uzraudzības institūcijas.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieņemto saskaņoto lēmumu nosūta Latvijas Republikā reģistrētajai Eiropas Savienības mātes kredītiestādei, Latvijas Republikā reģistrētajai Eiropas Savienības mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai Latvijas Republikā reģistrētajai Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai šādas konsolidācijas grupas atbildīgajai kredītiestādei.

(4) Lēmuma pieņemšanā iesaistīto uzraudzības institūciju domstarpību gadījumā Finanšu un kapitāla tirgus komisija pēc jebkuras meitas sabiedrības uzraudzības institūcijas pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas konsultējas ar Eiropas Banku iestādi vai arī domstarpību izšķiršanai vēršas Eiropas Banku iestādē saskaņā ar ES regulu Nr. 1093/2010.

(5) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija un konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību uzraudzības institūcijas šā panta otrajā daļā minētajos laika periodos nepieņem saskaņotu lēmumu un neviena no konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību uzraudzības institūcijām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija šajos laika periodos nav vērsusies Eiropas Banku iestādē domstarpību izšķiršanai, lēmumu par īpašo likviditātes prasību piemērošanu saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļā noteikto vai lēmumu par uzraudzības pārbaudes procesa īstenošanu konsolidācijas grupas līmenī, nosakot konsolidācijas grupas darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru, kā arī, ja nepieciešams, nosakot visai konsolidācijas grupai pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsумma, pieņem Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ņemot vērā visu meitas sabiedrību uzraudzības institūciju veikto risku un to segšanai nepieciešamā kapitāla novērtējumu. Lēmumu par īpašo likviditātes prasību piemērošanu saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļas prasībām un lēmumu par uzraudzības pārbaudes procesa īstenošanu meitas sabiedrībai individuāli vai subkonsolidēti, nosakot meitas sabiedrības darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru individuāli vai subkonsolidēti, kā arī, ja nepieciešams, nosakot meitas sabiedrībai individuāli vai subkonsolidēti pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsумma, pieņem iesaistīto meitas sabiedrību

uzraudzības institūcijas, ņemot vērā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pausto viedokli un pārējo meitas sabiedrību uzraudzības institūciju veikto risku un to segšanai nepieciešamā kapitāla novērtējumu.

(5¹) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija un konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību uzraudzības institūcijas šā panta otrajā daļā minētajos laika periodos nepieņem saskaņotu lēmumu un kāda no konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību uzraudzības institūcijām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija šajos laika periodos ir vērsusies Eiropas Banku iestādē domstarpību izšķiršanai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pieņemot lēmumu par īpašo likviditātes prasību piemērošanu saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļas prasībām vai lēmumu par uzraudzības pārbaudes procesa īstenošanu konsolidācijas grupas līmenī vai nosakot konsolidācijas grupas darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru, kā arī, ja nepieciešams, nosakot visai konsolidācijas grupai pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma, ievēro Eiropas Banku iestādes lēmumu.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieņemto lēmumu nosūta visām lēmuma pieņemšanā iesaistītajām uzraudzības institūcijām un Latvijas Republikā reģistrētajai Eiropas Savienības mātes kredītiestādei, Latvijas Republikā reģistrētajai Eiropas Savienības mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai Latvijas Republikā reģistrētajai Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai konsolidācijas grupas atbildīgajai kredītiestādei.

(7) Ja notikusi konsultēšanās ar Eiropas Banku iestādi, visas lēmuma pieņemšanā iesaistītās uzraudzības institūcijas ņem vērā tās ieteikumus vai sniedz paskaidrojumu gadījumā, kad ieteikumi netiek ņemti vērā.

(8) Šā panta pirmajā daļā minētos lēmumus var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā.

(9) Šā panta pirmajā daļā minētos lēmumus vai jebkuru citu lēmumu, kas pieņemts, ja nav saskaņota lēmuma, pārskata vismaz reizi gadā vai situācijā, kad meitas sabiedrības uzraudzības institūcija pieprasa pārskatīt lēmumu par pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma vai lēmumu par īpašo likviditātes prasību piemērošanu saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļas prasībām, iesniedzot argumentētu rakstveida pieprasījumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Ja lēmuma pārskatīšanu ierosinājusi kāda no meitas sabiedrībām, to var pārskatīt Finanšu un kapitāla tirgus komisija, iesaistot tikai attiecīgās meitas sabiedrības uzraudzības institūciju.

(10) Ja Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde ir citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes kredītiestādes, Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija piedalās, izsakot savu viedokli, ar konsolidētās uzraudzības institūciju un citu dalībvalstu meitas sabiedrību uzraudzības institūcijām saskaņota lēmuma pieņemšanā par visas konsolidācijas grupas un konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru, kā arī, ja nepieciešams, par pienākumu visai konsolidācijas grupai un konsolidācijas grupā iekļautajām meitas sabiedrībām uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma, kā arī saskaņota lēmuma pieņemšanā par pasākumiem, kas nepieciešami, lai risinātu būtiskus ar likviditātes uzraudzību saistītus konstatējumus, tostarp tos, kas attiecas uz likviditātes riska pārvaldīšanas organizatorisko struktūru un procedūru pietiekamību, kā arī, ja nepieciešams, piemērojamām īpašām likviditātes prasībām saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļu. Ja rodas domstarpības starp Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un konsolidētās uzraudzības institūciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai konsolidētās uzraudzības institūcija konsultējas ar Eiropas Banku iestādi, vai pati domstarpību izšķiršanai ir tiesīga vērsties Eiropas Banku iestādē. Ja šā panta otrajā daļā minētajos laika periodos, kas tiek skaitīti no konsolidētās uzraudzības institūcijas ziņojuma saņemšanas dienas, saskaņots lēmums netiek pieņemts, bet neviena no konsolidācijas grupā iekļauto sabiedrību uzraudzības institūcijām nav vērsusies Eiropas Banku iestādē domstarpību izšķiršanai, lēmumu konsolidācijas grupas līmenī pieņem konsolidētās uzraudzības institūcija, bet lēmumu par īpašo likviditātes prasību piemērošanu saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļas prasībām Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei individuāli vai subkonsolidēti un lēmumu par Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru individuāli vai subkonsolidēti, kā arī, ja nepieciešams, lēmumu par pienākumu Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei vai tās konsolidācijas apakšgrupai uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma pieņem Finanšu un kapitāla tirgus komisija un attiecīgo lēmumu nosūta Latvijas Republikā reģistrētajai kredītiestādei un konsolidētās uzraudzības institūcijai.

(10¹) Ja noteiktajos laika periodos no šā panta desmitajā daļā minētā konsolidētās uzraudzības institūcijas ziņojuma saņemšanas dienas kāda no konsolidācijas grupā iekļauto sabiedrību uzraudzības institūcijām ir vērsusies domstarpību izšķiršanai Eiropas Banku iestādē par īpašo likviditātes prasību piemērošanu saskaņā ar šā likuma 101.³ panta 4.⁷ un 4.⁸ daļas prasībām vai par visas konsolidācijas grupas vai konsolidācijas grupā iekļauto meitas sabiedrību darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai nepieciešamā kapitāla apmēru, kā arī, ja nepieciešams, par pienākumu visai konsolidācijas grupai un konsolidācijas grupā iekļautajām meitas sabiedrībām uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma, konsolidētās uzraudzības institūcija un Finanšu un kapitāla tirgus

komisija ievēro Eiropas Banku iestādes lēmumu.

(11) Šā panta desmitajā daļā minētos saskaņotos lēmumus var pārsūdzēt konsolidētās uzraudzības institūcijas mītnes valstī attiecīgās valsts likumos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.⁵ pants. (1) Ja rodas ārkārtas situācija, tostarp tiek konstatētas nelabvēlīgas finanšu tirgu attīstības tendences, kas var apdraudēt finanšu tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kurā reģistrētas Finanšu un kapitāla tirgus komisijas uzraudzītas konsolidācijas grupas komercsabiedrības vai šādas konsolidācijas grupas kredītiestāžu nozīmīgas filiāles, vai konsolidācijas grupā neiekļautas licencētas komercsabiedrības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ievērojot ierobežotas pieejamības informācijas atklāšanas noteikumus un krīžu vadības nodrošināšanai pēc iespējas izmantojot jau izveidotus informācijas apmaiņas veidus, nekavējoties brīdina par ārkārtas situāciju Eiropas Banku iestādi, Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, attiecīgās dalībvalsts centrālo banku vai citu par monetāro sistēmu atbildīgo kompetento iestādi, kā arī kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu brokeru sabiedrību un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzības institūcijas un paziņo visu ar to uzdevumu izpildi saistīto informāciju.

(¹) Ja informācija par šā panta pirmajā daļā minēto ārkārtas situāciju nonāk Latvijas Bankas rīcībā, tā nekavējoties brīdina par šo situāciju Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un Eiropas Banku iestādi.

(2) Konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju, kas jau ir citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas rīcībā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja iespējams, pieprasa no attiecīgās uzraudzības institūcijas, lai konsolidācijas grupā iekļautajām komercsabiedrībām nevajadzētu vairākas reizes sniegt vienu un to pašu informāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.⁶ pants. (1) Lai nodrošinātu efektīvu konsolidēto uzraudzību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija slēdz sadarbības līgumus ar konsolidācijas grupā iekļauto komercsabiedrību uzraudzības institūcijām. Finanšu un kapitāla tirgus komisija kā par konsolidēto uzraudzību atbildīgā institūcija ir tiesīga uzņemt papildu uzraudzības uzdevumus, kā arī precizēt sadarbības procedūras.

(2) Uzdevumus, kas var sekmēt tādas Latvijas Republikā reģistrētas un konsolidācijas grupā iekļautas kredītiestādes uzraudzību, kura ir citas dalībvalsts mātes kredītiestādes vai citas dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var nodot attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijai saskaņā ar savstarpēju vienošanos. Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par šādu vienošanos un tās saturu.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir konsolidētās uzraudzības institūcija, tā izveido konsolidācijas grupā iekļauto citu dalībvalstu meitas sabiedrību uzraudzības institūciju un tādu dalībvalstu uzraudzības institūciju, kurās konsolidācijas grupu veidošajām kredītiestādēm ir reģistrētas saskaņā ar šā likuma 108.³ panta sestās daļas prasībām noteiktās nozīmīgās filiāles, uzraugu kolēģiju, lai veicinātu šā likuma 112.³, 112.⁴ pantā un 112.⁵ panta pirmajā daļā minēto uzdevumu izpildi, kā arī, ja nepieciešams, iesaista uzraugu kolēģijā ārvalstu uzraudzības institūciju pārstāvjus, ja ārvalstī tiek ievēroti Eiropas Savienībā pieņemtajiem ierobežotas pieejamības informācijas atklāšanas noteikumiem līdzvērtīgi noteikumi, lai nodrošinātu atbilstīgu koordināciju un sadarbību ar attiecīgajām ārvalstu uzraudzības institūcijām.

(4) Uzraugu kolēģijas dalībnieki ir tiesīgi savstarpēji apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju. Tās darbība neietekmē uzraudzības institūciju tiesības un pienākumus, bet nodrošina konsolidētās uzraudzības institūcijai un citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām, kas veido uzraugu kolēģiju, šādu uzdevumu izpildi:

- 1) informācijas apmaiņu starp iesaistītajām uzraudzības institūcijām un Eiropas Banku iestādi;
- 2) ja nepieciešams, vienošanās panākšanu par brīvprātīgu uzdevumu veikšanu un pienākumu deleģēšanu;
- 3) uzraudzības pārbaužu programmu noteikšanu saskaņā ar šā likuma 101.panta prasībām, balstoties uz konsolidācijas grupas risku novērtējumu, kas veikts atbilstoši šā likuma 101.³ pantā noteiktajam;
- 4) uzraudzības efektivitātes palielināšanu, novēršot uzraudzības prasību dublēšanos, tostarp pieprasot šā likuma 112.⁵ panta otrajā daļā un 112.⁷ panta trešajā daļā minēto informāciju;
- 5) konsekventu prudenciālo prasību piemērošanu saskaņā ar šo likumu un ES regulu Nr. 575/2013 visām

konsolidācijas grupas komercsabiedrībām;

6) šā likuma 112.³ panta pirmās daļas 3.punktā minēto uzraudzības darbību veikšanu.

(5) Uzraugu kolēģijā saskaņā ar to veidojošo uzraudzības institūciju lēmumu, ja nepieciešams, var iekļaut uzraugu kolēģijā iesaistītās dalībvalsts Eiropas Centrālo banku sistēmā iekļauto centrālās bankas pārstāvi vai Eiropas Centrālās bankas pārstāvi, kā arī attiecīgās ārvalsts uzraudzības institūcijas pārstāvi, ja šīs ārvalsts normatīvie akti, pēc visu uzraugu kolēģiju veidojošo uzraudzības institūciju viedokļa, paredz šajā likumā un Eiropas Savienības tiesību aktos noteiktajam ierobežotas pieejamības informācijas apmaiņas tiesiskajam regulējumam līdzvērtīgu tiesisko regulējumu.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija kā konsolidētās uzraudzības institūcija vada uzraugu kolēģijas sanāksmes un nosaka, kuras uzraudzības institūcijas tiek aicinātas piedalīties uzraugu kolēģijas sanāksmēs. Finanšu un kapitāla tirgus komisija laikus informē visus uzraugu kolēģijas dalībniekus par kolēģijas sanāksmju organizēšanu, galvenajiem izskatāmajiem jautājumiem un plānotajām darbībām. Finanšu un kapitāla tirgus komisija arī laikus informē visus uzraugu kolēģijas dalībniekus par kolēģijas sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem.

(7) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pieņemot lēmumus izveidotās uzraugu kolēģijas ietvaros, ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību šīm uzraudzības institūcijām, jo īpaši lēmumu ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par uzraugu kolēģijas pieņemtajiem lēmumiem, tai skaitā ārkārtas situācijās, un sniedz tai visu informāciju, kas nepieciešama uzraudzības prasību vienlīdzīgai piemērošanai.

(9) Ja citas dalībvalsts konsolidētās uzraudzības institūcija veic tādas konsolidācijas grupas uzraudzību, kurā iekļauta Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, vai tādu kredītiestāžu uzraudzību, kurām Latvijas Republikā ir reģistrētas nozīmīgas filiāles, Finanšu un kapitāla tirgus komisija piedalās tās izveidotās uzraugu kolēģijas darbā tādā apjomā, kādu nosaka konsolidētās uzraudzības institūcija.

(10) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga ar uzraugu kolēģijas darbību saistīto domstarpību izšķiršanai vērsties Eiropas Banku iestādē saskaņā ar ES regulu Nr. 1093/2010.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.⁷ pants. (1) Sadarbojoties ar citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ar tām apmainās ar informāciju, kas ir būtiska vai noderīga konsolidētās uzraudzības veikšanai un šā likuma un ES regulas Nr. 575/2013 prasību ievērošanas pārbaudei. Finanšu un kapitāla tirgus komisija pēc savas iniciatīvas sniedz visu būtisko informāciju un pēc pieprasījuma sniedz noderīgu informāciju citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām. Informācija tiek uzskatīta par konsolidētās uzraudzības veikšanai būtisku, ja tā var ietekmēt citas dalībvalsts kredītiestādes vai finanšu iestādes darbības stabilitātes vērtējumu un ietver vismaz informāciju par:

1) konsolidācijas grupas juridisko, pārvaldības un organizatorisko struktūru, norādot konsolidācijas grupā ietilpstošās regulētās komercsabiedrības, neregulētās meitas sabiedrības un nozīmīgas filiāles un jebkuru mātes komercsabiedrību, kā arī informāciju par šā likuma 14.panta pirmās daļas 2. un 3.punkta, 34.¹ panta, 50.⁹ panta prasību ievērošanu un par konsolidācijas grupā ietilpstošo regulēto komercsabiedrību uzraudzības institūcijām;

2) procedūrām, kas ievērojamas, saņemot informāciju no kredītiestādēm, kuras veido grupu, un šīs informācijas pārbaudes kārtību;

3) kredītiestādes vai citu grupas komercsabiedrību negatīvām attīstības tendencēm, kas var būtiski ietekmēt kredītiestādes darbību;

4) būtiskām sankcijām un uzraudzības pasākumiem ārkārtas situācijās, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka un veic saskaņā ar šo likumu, arī par pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma un jebkādiem ierobežojumiem attīstītās operacionālā riska mērīšanas pieejas izmantošanai atbilstoši ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajam.

(1¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga informēt Eiropas Banku iestādi par gadījumiem, kad citu dalībvalstu uzraudzības institūcijas nav sniegušas būtisku informāciju vai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas motivēta pieprasījuma ir atteikušās sadarboties, vai nav rīkojušās atbilstoši (saprātīgā) termiņā.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sniedz visu noderīgo informāciju citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām, kuru jurisdikcijā ir Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes kredītiestādes meitas sabiedrības, Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības un Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības. Nosakot noderīgās informācijas apjomu, ņem vērā minēto meitas sabiedrību nozīmību attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmā.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tādas kredītiestādes uzraudzībai, kas ir citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes kredītiestādes, citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, nepieciešama informācija par kapitāla prasību aprēķinam izmantojamām pieejām, to metodoloģiju un ieviešanas kārtību atbilstoši šajā likumā un ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajam, kura jau var būt attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijas rīcībā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja iespējams, pieprasa šādu informāciju no dalībvalsts uzraudzības institūcijas.

(4) Pirms citu dalībvalstu uzraudzības funkciju veikšanai svarīgu lēmumu pieņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar attiecīgo dalībvalstu uzraudzības institūcijām par šādiem jautājumiem:

1) par tādām izmaiņām akcionāru sastāvā un kredītiestādes grupas organizatoriskajā vai pārvaldes struktūrā, kurām nepieciešama uzraudzības institūciju atļauja;

2) par būtiskām sankcijām un uzraudzības pasākumiem ārkārtas situācijās, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija plāno noteikt un veikt, arī par pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni nekā minimālā kapitāla prasību kopsumma un jebkādiem ierobežojumiem attīstītās operacionālā riska mērīšanas pieejas izmantošanai atbilstoši ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajam. Pirms šajā punktā minēto lēmumu pieņemšanas attiecībā uz kredītiestādēm, kuras ir citu dalībvalstu mātes kredītiestāžu vai citu dalībvalstu mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību meitas sabiedrības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija vienmēr konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju, kas ir atbildīga par konsolidēto uzraudzību. Steidzamos gadījumos vai gadījumos, kad šādas konsultācijas varētu apdraudēt lēmuma pieņemšanas efektivitāti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var nekonsultēties ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju un nekavējoties paziņot tai pieņemto lēmumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.⁸ pants. (1) Ja vienas vai vairāku kredītiestāžu mātes sabiedrība ir jaukta pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija tieši vai ar kredītiestāžu — meitas sabiedrību — starpniecību pieprasa, lai jauktā pārvaldītājsabiedrība un tās citas meitas sabiedrības sniedz informāciju, kas ir būtiska kredītiestāžu — meitas sabiedrību — uzraudzībai.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var veikt pārbaudes vai uzdot to veikšanu trešajām personām — zvērinātam revidentam, zvērinātu revidentu komercsabiedrībai, lai pārbaudītu informāciju, kas saņemta no jauktajām pārvaldītājsabiedrībām un to meitas sabiedrībām. Ja jauktā pārvaldītājsabiedrība vai kāda no tās meitas sabiedrībām ir reģistrēta citā dalībvalstī, informācijas pārbaudi klātienē veic šā likuma 112.¹² pantā noteiktajā kārtībā.

112.⁹ pants. (1) Kredītiestādei, kuras mātes sabiedrība ir jaukta pārvaldītājsabiedrība, ir pienākums sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai informāciju par darījumiem, kurus tā veikusi ar mātes sabiedrību un citām tās meitas sabiedrībām, izņemot lielos riska darījumus, par kuriem informācija Finanšu un kapitāla tirgus komisijai sniegta atbilstoši ES regulai Nr. 575/2013.

(2) Kredītiestāde izveido piemērotu risku vadības un iekšējās kontroles sistēmu, kā arī izstrādā attiecīgas grāmatvedības procedūras, lai pienācīgi noteiktu, novērtētu un kontrolētu darījumus ar tās mātes sabiedrību, kas ir jaukta pārvaldītājsabiedrība, un citām šīs jauktās pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrībām.

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka kārtību, kādā iesniedzama šā panta pirmajā daļā minētā informācija. *(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

112.¹⁰ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no kredītiestādēm, finanšu iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām pārvaldītājsabiedrībām, jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un to meitas sabiedrībām vai komercsabiedrībām, kas iekļautas konsolidācijas grupā vai ir atbrīvotas no iekļaušanas tajā, un minētajām personām ir pienākums sniegt informāciju, kura saskaņā ar normatīvajiem aktiem, tai skaitā ES regulu Nr. 575/2013, vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un citas dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas

savstarpējo vienošanos ir nepieciešama kredītiestāžu konsolidētās uzraudzības veikšanai.

(2) Ja mātes sabiedrība un kāda no tās meitas sabiedrībām — kredītiestādēm — ir reģistrēta Latvijas Republikā un citās dalībvalstīs, Finanšu un kapitāla tirgus komisija un šo dalībvalstu uzraudzības institūcijas apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama konsolidētās uzraudzības veikšanai. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija neveic Latvijas Republikā reģistrētas mātes sabiedrības konsolidēto uzraudzību, tad pēc citas dalībvalsts par šādas uzraudzības veikšanu atbildīgās uzraudzības institūcijas lūguma Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa no mātes sabiedrības informāciju, kas varētu būt būtiska konsolidētajai uzraudzībai, un nosūta to par konsolidēto uzraudzību atbildīgajai uzraudzības institūcijai.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga apmainīties ar citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām ar šā panta otrajā daļā minēto informāciju, kas saņemta no kredītiestāžu finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, finanšu iestādēm, jauktajām pārvaldītājsabiedrībām un tādām to meitas sabiedrībām, kuras nav kredītiestādes vai ir atbrīvotas no iekļaušanas konsolidācijas grupā, un kas ir nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām konsolidētās uzraudzības veikšanai. Tas, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisija iegūst un izmanto šādu informāciju, nenozīmē, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzrauga minētos komersantus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.11 pants. (1) Ja kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta pārvaldītājsabiedrība kontrolē vienu vai vairākas meitas sabiedrības, kuras ir apdrošināšanas sabiedrības vai komercsabiedrības, kas sniedz tādus ieguldījumu pakalpojumus, kuriem vajadzīga atļauja (licence), tad Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar citu dalībvalstu šādu apdrošināšanas sabiedrību un citu licencēto komercsabiedrību uzraudzības institūcijām. Finanšu un kapitāla tirgus komisija sniedz citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām informāciju, kas var nodrošināt šādu komercsabiedrību darbības un finanšu stāvokļa uzraudzību.

(2) Informācija, ko saņem Finanšu un kapitāla tirgus komisija, veicot konsolidēto uzraudzību (īpaši jebkāda no uzraudzības institūcijām saņemtā informācija), uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic tādu kredītiestāžu, kas ir finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības, uzraudzību finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī atbilstoši ES regulā Nr. 575/2013 noteiktajam, Finanšu un kapitāla tirgus komisija sagatavo šādu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību sarakstu un nosūta to citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām, Eiropas Banku iestādei un Eiropas Komisijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.12 pants. (1) Ja ir jāpārbauda tādas informācijas patiesums, kuru Finanšu un kapitāla tirgus komisija, veicot konsolidēto uzraudzību, saņēmusi par citā dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, finanšu iestādi, palīgpakalpojumu uzņēmumu (ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 18.apakšpunkta izpratnē), finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai par kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrību, kura ir apdrošināšanas sabiedrība vai komercsabiedrība, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kuriem ir vajadzīga atļauja (licence), vai par kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrību, kura nav pakļauta konsolidētajai uzraudzībai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosūta attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijai lūgumu pārbaudīt saņemtās informācijas patiesumu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija pati veic saņemtās informācijas pārbaudi, ja attiecīgā uzraudzības institūcija tai devusi atļauju, kā arī var piedalīties informācijas pārbaudē, ko veic attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcija vai kāda cita minēto pārbaudi veikt pilnvarota persona.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga veikt pārbaudes Latvijas Republikā reģistrētā kredītiestādē, finanšu iestādē, palīgpakalpojumu uzņēmumā (ES regulas Nr. 575/2013 4.panta 1.punkta 18.apakšpunkta izpratnē), finanšu pārvaldītājsabiedrībā, jauktā pārvaldītājsabiedrībā, jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrībā vai kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrībā, kura ir apdrošināšanas sabiedrība vai komercsabiedrība, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kuriem ir vajadzīga atļauja (licence), vai kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrībā, kura nav pakļauta konsolidētajai uzraudzībai, pamatojoties uz citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieprasījumu, lai pārbaudītu tās informācijas patiesumu, kuru attiecīgā dalībvalsts uzraudzības institūcija saņēmusi par attiecīgajām sabiedrībām, veicot konsolidēto uzraudzību, vai atļaut veikt šādu pārbaudi šīs dalībvalsts uzraudzības institūcijai. Ja attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcija pati neveic pārbaudi, tā var piedalīties Finanšu un kapitāla tirgus komisijas veiktajā pārbaudē.

(16.05.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.¹³ pants. (1) Ja Latvijas Republikā reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas ir kredītiestādes vai finanšu iestādes mātes sabiedrība, neievēro šā likuma prasības vai nesniedz kredītiestādes konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības piemērot šajā likumā minētās sankcijas, tai skaitā aizliegt izmantot tās balsstiesības Latvijas Republikā reģistrētās kredītiestādēs un finanšu iestādēs.

(2) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

112.¹⁴ pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija neveic tādas kredītiestādes konsolidēto uzraudzību, kuras mātes sabiedrība ir ārvalsts kredītiestāde, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc kredītiestādes mātes sabiedrības lūguma, vai pēc dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapsrošināšanas sabiedrības, alternatīvo ieguldījumu fonda pārvaldnieka, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības vai ieguldījumu brokeru sabiedrības lūguma konsultējas ar iesaistītajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām un novērtē, vai kredītiestāde ir pakļauta dalībvalstīs noteiktajām konsolidētās uzraudzības līdzvērtīgām prasībām.

(2) Izvērtējot, vai attiecīgās ārvalsts uzraudzības institūcijas veiktā konsolidētā uzraudzība atbilst dalībvalstīs noteiktajām konsolidētās uzraudzības prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar Eiropas Banku iestādi pirms šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas.

(3) Ja ārvalsts uzraudzības institūcijas veiktā konsolidētā uzraudzība neatbilst dalībvalstīs noteiktajām prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija tādas kredītiestādes konsolidēto uzraudzību, kuras mātes sabiedrība ir ārvalsts kredītiestāde, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, veic atbilstoši šā likuma un ES regulas Nr. 575/2013 prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.03.2012., 16.05.2013. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

VIII nodaļa **Kredītiestādēm piemērojamie ierobežojumi**

(Nodaļas nosaukums 12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

113.pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka kredītiestāde neievēro, vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir pamats uzskatīt, ka 12 mēnešu laikā no dienas, kad tā pieņēmusi lēmumu par šajā pantā minēto darbību īstenošanu, neievēros šā likuma, ES regulas Nr. 575/2013, tieši piemērojamo Eiropas Savienības institūciju izdoto normatīvo aktu vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdoto lēmumu vai normatīvo noteikumu prasības, vai ja kredītiestādes darbība apdraud tās stabilitāti vai maksātpēju, Latvijas kredītiestāžu sektora drošību vai stabilitāti, draud nodarīt ievērojamus zaudējumus valsts tautsaimniecībai, vai ja no kredītiestādes notiek pārmērīga noguldījumu vai citu piesaistīto līdzekļu aizplūde, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pieņemot lēmumu, ir tiesīga īstenot vienu vai vairākas šādas darbības:

1) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

2) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

3) dot kredītiestādes pārvaldes institūcijām, to vadītājiem un locekļiem saistošus rakstveida norādījumus, kas nepieciešami šādas situācijas novēršanai;

4) noteikt kredītiestādes tiesību un darbības ierobežojumus, tajā skaitā pilnīgi vai daļēji apturēt finanšu pakalpojumu sniegšanu, kā arī noteikt saistību izpildes ierobežojumus;

5) *(izslēgts ar 11.06.2015. likumu);*

6) iecelt kredītiestādē vienu vai vairākus Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarniekus (turpmāk — lēmums par pilnvarnieka iecelšanu);

7) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

8) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

9) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

10) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

11) piemērot šā likuma 101.³ panta 4.⁴ daļā minētos pasākumus.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga īstenot vienu vai vairākas šā panta pirmajā daļā minētās darbības arī tad, ja kredītiestādes konsolidācijas grupā esošas komercsabiedrības darbība apdraud vai var apdraudēt attiecīgās kredītiestādes vai visa kredītiestāžu sektora stabilu darbību.

(3) Ja tiek noteikti šā panta pirmās daļas 4.punktā minētie ierobežojumi kredītiestādei, kas apkalpo tranzītkredītu, Finanšu ministrija pieņem lēmumu par tranzītkredīta apkalpošanas turpināšanu šajā kredītiestādē vai nodošanu citām kredītiestādēm.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par šajā pantā minēto darbību īstenošanai noteiktajiem principiem.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga atbilstoši ES regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem īstenot vienu vai vairākas šādas darbības:

1) aizliegt komplektētu privāto ieguldījumu produktu izplatīšanu;

2) uzlikt par pienākumu apturēt komplektētu privāto ieguldījumu produktu izplatīšanu;

3) aizliegt izplatīt pamatinformācijas dokumentu, kas neatbilst ES regulas Nr. 1286/2014 6., 7., 8. vai 10. panta prasībām, un uzdot publicēt jaunu šai regulai atbilstošu pamatinformācijas dokumentu;

4) uzlikt par pienākumu personai, kas ir komplektētu privāto ieguldījumu produktu izveidotājs vai sniedz konsultācijas par komplektētu privāto ieguldījumu produktiem, vai tos pārdod, informēt attiecīgo klientu, kurš ir privātais ieguldītājs un kura tiesības un intereses ir aizskartas, par piemēroto sankciju vai uzraudzības pasākumu un par to, kur klients var iesniegt sūdzību vai kur tas var vērsties, lai uzsāktu ārpustiesas strīdu risināšanu, kā arī par viņa tiesībām ar prasību vērsties tiesā.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010., 22.03.2012., 24.04.2014., 11.06.2015. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

114.pants. *(Izslēgts ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)*

115.pants. (1) Lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu tiek noteikts pilnvarnieka darbības mērķis, uzdevumi un funkcijas, pilnvaru apjoms un termiņš, pilnvarnieka atalgojuma apmērs, pilnvarnieka uzdevumu veikšanai pieļaujamo izdevumu apmērs, kā arī citi noteikumi, kurus Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzskata par būtiskiem.

(2) Ja tiek iecelti vairāki pilnvarnieki, tad papildus šā panta pirmajā daļā minētajam lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu tiek noteikts pilnvarnieku pilnvaru apjoma sadalījums un viņu savstarpējā pakļautība.

(3) Personu nevar iecelt par pilnvarnieku bez tās rakstveida piekrišanas.

(4) Pilnvarnieku iecel uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā Finanšu un kapitāla tirgus komisija šo termiņu var pagarināt, ja joprojām pastāv pilnvarnieka iecelšanai nepieciešamie nosacījumi.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

116.pants. (1) Par pilnvarnieku var būt:

1) fiziskā persona, tajā skaitā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieks, kurš atbilst šā panta otrās daļas prasībām un uz kuru nevar attiecināt šā panta trešajā daļā noteiktos ierobežojumus;

2) juridiskā persona (kapitālsabiedrība), uz kuras valdes locekļiem nevar attiecināt šā panta trešajā daļā noteiktos ierobežojumus un kuras valdes locekļu vairākums atbilst šā panta otrās daļas prasībām.

(2) Par pilnvarnieku var iecelt fizisko personu, par kuras rīcības objektivitāti attiecībā uz konkrēto kredītiestādi nav

šaubu un kurai ir:

- 1) valsts atzīta otrā līmeņa augstākā profesionālā izglītība vai augstākā akadēmiskā izglītība un atbilstoša kvalifikācija;
- 2) atbilstoša kompetence un pietiekama profesionālā darba pieredze;
- 3) nevainojama reputācija.

(3) Par pilnvarnieku nevar iecelt fizisko personu:

- 1) kura ir atzīstama par ieinteresētu personu attiecībā uz kredītiestādi vai ir ar to saistīta persona;
- 2) pret kuru kā pret parādnieku ir pabeigta vai ierosināta maksātnespējas lieta vai kura ir uzskatāma par parādnieka pārstāvi maksātnespējas lietā un šī lieta nav izbeigta;
- 3) kura ir bijusi notiesāta par noziegumu pret valsti, noziedzīgu nodarījumu pret tpašumu, vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, pārvaldes kārtību vai jurisdikciju vai noziedzīgu nodarījumu tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 4) pret kuru ir uzsākta kriminālvajāšana vai kura ir kriminālprocesā aizdomās turētais;
- 5) kura ir notiesāta par šīs daļas 3.punktā noteiktā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kaut arī atbrīvota no soda izciešanas noilguma, apžēlošanas vai amnestijas dēļ;
- 6) pret kuru kriminālprocess par šīs daļas 3.punktā noteiktā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir izbeigts sakarā ar noilgumu vai amnestiju;
- 7) kurai Krimināllikumā noteiktajā kārtībā ir noteikts tiesību ierobežojums veikt noteiktu komercdarbību vai ieņemt attiecīgus amatus;
- 8) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu).*

(4) Ja lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu atbilstoši šā likuma 117.panta pirmās daļas 3.punktam ir noteikts, ka pilnvarnieks veic kredītiestādes pārvaldīšanu, tad papildus šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktajām prasībām un ierobežojumiem par šādu pilnvarnieku var būt vienīgi šā panta pirmajā daļā minētā juridiskā persona vai tāda fiziskā persona, kura ir Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieks vai kura iecelta maksātnespējas procesa administratora amatā saskaņā ar Maksātnespējas likumu.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

117.pants. (1) Lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu var noteikt, ka ar tā spēkā stāšanās brīdi:

- 1) pilnvarnieks ir tiesīgs sasaukt kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku sapulci, padomes un valdes sēdi un piedalīties tajā ar tiesībām ierosināt sapulcē un sēdē izskatāmos jautājumus;
- 2) pilnvarnieks lemj, vai atļaut vai neatļaut kredītiestādei veikt maksājumus, slēgt jaunus darījumus, kā arī grozīt vai izbeigt esošos darījumus, lai nodrošinātu kredītiestādei šā likuma 113.panta pirmās daļas 4.punktā noteikto ierobežojumu izpildi;
- 3) pilnvarnieks veic kredītiestādes pārvaldīšanu.

(2) Ja lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu ir noteiktas viņa tiesības atbilstoši šā panta pirmajai daļai sasaukt kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku sapulci, padomes un valdes sēdi un piedalīties tajā, tad kredītiestādes attiecīgās pārvaldes institūcijas lēmums nav pieņemts, ja pret to iebilst pilnvarnieks.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija lemj par kredītiestādes padomes, valdes un prokūrista darbības apturēšanu un aizlieguma noteikšanu kredītiestādei rīkoties ar savu mantu, kā arī ar tās valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu, tad šīs tiesības atbilstoši šā panta pirmās daļas 3.punktam iegūst pilnvarnieks. Pilnvarnieka iecelšana neierobežo Komerclikumā noteiktās akcionāru tiesības.

(3¹) Ja pilnvariekam Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieņemtajā lēmumā par pilnvarieka iecelšanu ir noteiktas pilnvaras pārstāvēt kredītiestādi, tad šādu lēmumu Finanšu un kapitāla tirgus komisija publicē savā mājaslapā internetā.

(4) Pilnvarieks savu uzdevumu veikšanai ir tiesīgs:

1) izdot saistošus rīkojumus visām kredītiestādes struktūrvienībām un tās darbiniekiem;

2) neievērot kredītiestādes statūtos, nolikumos un noteikumos (politikas, procedūru aprakstos un citos darbības instrumentos) norādītos ierobežojumus;

3) iesniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai priekšlikumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju, veikt kredītiestādes mantas, ķermenisku vai bezķermenisku lietu, līgumu un saistību atsavināšanu vai nodošanu, ja šo darbību mērķis ir nodrošināt kredītiestādē izdarīto noguldījumu atmaksu;

4) kredītiestādes pārvaldes institūciju vārdā sastādīt un apstiprināt kredītiestādes finanšu pārskatus.

(5) Pilnvaras sasaukt akcionāru sapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pilnvarieks var īstenot tikai ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas piekrišanu, ja vien šāda piekrišana jau nav ietverta šā panta pirmajā daļā minētajā lēmumā.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010., 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

118.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izmaksā pilnvariekam atalgojumu un sedz viņa uzdevumu veikšanai nepieciešamos izdevumus lēmumā par pilnvarieka iecelšanu noteiktajā apmērā. Šajā daļā noteiktās izmaksas kredītiestāde kompensē Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās noteiktajā termiņā.

(2) Pilnvariekam par viņa uzdevumu veikšanu nav tiesību saņemt jebkāda veida atlīdzību vai ienākumus papildus lēmumā par pilnvarieka iecelšanu noteiktajam.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

119.pants. (1) Kredītiestādes pārvaldes institūcijām, struktūrvienībām, darbiniekiem un citiem kredītiestādes pārstāvjiem un akcionāriem ir pienākums sadarboties ar pilnvarieku un pēc viņa pieprasījuma:

1) nodot viņam lietas (dokumentus, atslēgas, pieejas kodus, paroles u.tml.);

2) sniegt viņam nepieciešamo informāciju, dokumentus, paskaidrojumus un palīdzību.

(2) Pilnvarieks nekavējoties ziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par šā panta pirmajā daļā minēto noteikumu neizpildi, kā arī par citiem šķēršļiem viņa uzdevumu izpildei.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

120.pants. (1) Pilnvariekam ir pienākums Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajos termiņos sniegt tai pārskatu par savu darbību un nekavējoties ziņot Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par atklātajiem faktiem, kas var ietekmēt kredītiestādes finansiālo stāvokli.

(2) Pilnvarieks, izpildot savus uzdevumus, rūpējas par valsts tautsaimniecības interesēm, Latvijas kredītiestāžu sektora drošību un stabilitāti un noguldītāju interešu aizsardzību, kā arī par kredītiestādes rūpīgu un piesardzīgu vadību.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

121.pants. (1) Pilnvarieks ir tiesīgs atteikties no savu pienākumu veikšanas, iesniedzot Finanšu un kapitāla tirgus komisijai motivētu iesniegumu, kam pievienojams pilnvarieka darbības pārskats par visu viņa darbības laiku.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata pilnvarieka iesniegumu par atteikšanos no pienākumu veikšanas viena mēneša laikā no tā saņemšanas dienas un pieņem attiecīgu lēmumu. Līdz šā lēmuma pieņemšanai un lietu nodošanai pilnvarieks turpina veikt viņam noteiktos pienākumus.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

122.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzrauga pilnvarnieka darbību un ir tiesīga katrā laikā pēc saviem ieskatiem viņu atcelt.

(2) Pilnvarnieka pilnvaras izbeidzas:

- 1) izbeidzoties lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu noteiktajam termiņam vai
- 2) ar pilnvarnieka atcelšanu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata jautājumu par pilnvarnieka atcelšanu, ja konstatē, ka pilnvarnieks, pildot savus pienākumus, neievēro šā likuma vai citu normatīvo aktu noteikumus un tiesas nolēmumus, ka viņš neatbilst šajā likumā noteiktajām prasībām vai ļaunprātīgi izmanto savas pilnvaras.

(4) Pilnvarnieks, izbeidzoties pilnvarām, nodod lietas Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā termiņā tās noteiktajai personai.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

123.pants. Par šā likuma VIII nodaļā minēto darbību veikšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

124.pants. *(Izslēgts ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)*

125.pants. *(Izslēgts ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)*

IX nodaļa Kredītiestādes likvidācija

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

126.pants. (1) Kredītiestādes likvidāciju var veikt:

- 1) saskaņā ar kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumu (pašlikvidācija);
- 2) saskaņā ar tiesas nolēmumu;
- 3) maksātnespējas gadījumā.

(2) Aizliegts likvidēt kredītiestādi, lai veiktu tās reorganizāciju.

(3) Aizliegta kredītiestādes reorganizācija, pārreģistrējot to par citu, ar kredītiestāžu darbību nesaistītu komercsabiedrību bez Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rakstveida atļaujas, kuru Finanšu un kapitāla tirgus komisija izsniedz, ja kredītiestāde ir izpildījusi visas kredītiestādes grāmatvedības reģistros fiksētās saistības pret noguldītājiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

126.¹ pants. (1) Reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā tiesiskās attiecības, kas izriet no darba līgumiem, regulē vienīgi tie dalībvalsts normatīvie akti, kuri attiecas uz noslēgtajiem darba līgumiem.

(2) Reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā tiesības attiecībā uz:

- 1) nekustamo īpašumu regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums;
- 2) kuģi vai gaisakuģi regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras pārziņā atrodas attiecīgais publiskais reģistrs,

kurā attiecīgais kuģis vai gaisakuģis ierakstīts (reģistrēts);

3) finanšu instrumentiem, kas reģistrējami publiskajos reģistros, kredītiestāžu kontos vai centrālajā depozitārijā, un uz tajos nostiprinātajām tiesībām regulē tie dalībvalsts normatīvie akti, saskaņā ar kuriem tiek apliecinātas kredītiestādes īpašuma tiesības uz attiecīgajiem finanšu instrumentiem.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

127.pants. Ar kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumu nav apturams vai pārtraucams iepriekš akcionāru sapulcē pieņemtais lēmums uzsākt pašlikvidācijas procesu vai veikt reorganizācijas pasākumus. Kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) pašlikvidācijas uzsākšana neierobežo tās likvidācijas uzsākšanu ar tiesas nolēmumu.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

128.pants. (1) Kredītiestāde, kas gatavojas uzsākt pašlikvidāciju (arī tās filiāles likvidāciju iesaistītajā valstī), piecu dienu laikā pēc šāda lēmuma pieņemšanas iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesnieguma projektu par pašlikvidāciju. Iesnieguma projektam pievieno pēdējo kredītiestādes pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās un kas sagatavots atbilstoši Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem par gada pārskata sagatavošanu, un ziņas par iespējamo likvidatoru.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemti visi nepieciešamie dokumenti, kuri apliecina šā panta pirmajā daļā minēto informāciju, pārbauda, vai kredītiestāde spēj noteiktajā termiņā un pilnā apmērā izpildīt tās grāmatvedības reģistros reģistrētās saistības pret kreditoriem, un iesniedz Eiropas Centrālajai bankai lēmuma projektu par kredītiestādei izsniegtās licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai anulēšanu.

(3) Kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) pašlikvidāciju veic akcionāru sapulces ievēlēts likvidators. Kredītiestāde sagatavo lietu (piemēram, dokumentu, mantu) nodošanas aktu. Likvidators, uzsākot pienākumu pildīšanu, aktu pieņem un paraksta.

(4) Likvidators, pabeidzot kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) pašlikvidāciju, pieņem lēmumu par pašlikvidācijas pabeigšanu un iesniedz to Finanšu un kapitāla tirgus komisijai.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005., 16.07.2009. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

129.pants. (1) Ja kredītiestādei izsniegto licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai anulē saskaņā ar šā likuma 27. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 8. vai 9. punktu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ieceļ pilnvarnieku un iesniedz tiesā pieteikumu par šīs kredītiestādes likvidāciju un likvidatora iecelšanu, vienlaikus izvirzot likvidatora kandidatūru.

(2) Pēc licences anulēšanas kredītiestādes akcionāru sapulce nav tiesīga lemt par pašlikvidācijas uzsākšanu un likvidatora iecelšanu.

(3) Ja tiek anulēta kredītiestādei izsniegtā licence kredītiestādes darbībai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties rakstveidā par to informē Latvijas Banku.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par pilnvarnieka iecelšanu pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 09.06.2005., 22.02.2007., 12.02.2009., 21.07.2017. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

130.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)*

131.pants. (1) Par kredītiestādes likvidatoru, atzīstot kredītiestādi par likvidējamu ar tiesas nolēmumu, var būt:

1) zvērināti advokāti;

2) zvērināti revidenti;

3) komercsabiedrības, kuru pamatnodarbošanās veids ir audita pakalpojumi.

(2) Ja par likvidatoru tiek iecelta juridiskā persona, tā rakstveidā pilnvaro fizisko personu, kura pārstāvēs likvidatoru

likvidācijas procesā un uz kuru attiecināmas šā panta pirmajā daļā noteiktās prasības un šā likuma 132.pantā noteiktie ierobežojumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

131.¹ pants. (1) Par kredītiestādes administratoru kredītiestādes maksātnespējas procesā var būt fiziskā persona, kura iecelta maksātnespējas procesa administratora amatā saskaņā ar Maksātnespējas likumu, kura no administratora amata nav atbrīvota, atcelta vai atstādināta vai kuras amata darbība nav apturēta un uz kuru nav attiecināmi šā likuma 132.¹ pantā noteiktie ierobežojumi.

(2) (Daļa tiks iekļauta likuma redakcijā uz attiecīgu grozījumu Civilprocesa likumā (attiecībā uz kredītiestāžu maksātnespējas lietām) spēkā stāšanās dienu. Sk. Pārejas noteikumu 79. punktu)

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Elektroniskajā maksātnespējas uzskaites sistēmā kārto administratoru amata pretendentu sarakstu, pazīmes, pēc kādām administratoru iekļauj administratoru amata pretendentu sarakstā, un kārtību, kādā, izmantojot Tiesu informatīvās sistēmas nodrošinātu automatizētu atlasīšanu, izvēlas administratora amata kandidātu kredītiestādes maksātnespējas procesā.

(21.07.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

132. pants. (1) Fiziskā persona likvidatora pienākumus kredītiestādes likvidācijas procesā nevar uzņemt un pildīt, ja:

- 1) likvidators, kurš iecelts administratora amatā, sakarā ar konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem no administratora amata ir atbrīvots, atcelts vai atstādināts vai tā amata darbība ir apturēta;
- 2) likvidators ir aizdomās turētais vai apsūdzētais kriminālprocesā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;
- 3) likvidators ir sodīts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 4) likvidators pēdējo piecu gadu laikā pirms kredītiestādes likvidācijas procesa pasludināšanas dienas ir bijis:
 - a) likvidējamās kredītiestādes dalībnieks (akcionārs) vai pārvaldes institūciju loceklis,
 - b) likvidējamās kredītiestādes prokūrists vai komercpilvarnieks,
 - c) persona, kura ir ar likvidējamās kredītiestādes dibinātāju, dalībnieku (akcionāru) vai pārvaldes institūciju locekli laulībā, radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei,
 - d) kreditors, kas atrodas vienā koncernā ar likvidējamo kredītiestādi;
- 5) likvidatoram ar likvidējamo kredītiestādi pēdējo piecu gadu laikā pirms attiecīgā likvidācijas procesa pasludināšanas dienas ir bijušas darba tiesiskās attiecības;
- 6) likvidators pēdējo divu gadu laikā pirms likvidatora iecelšanas dienas ir bijis pilnvarojuma līguma attiecībās ar likvidējamās kredītiestādes kreditoru tā tiesiskajās attiecībās ar likvidējamo kredītiestādi;
- 7) likvidējamai kredītiestādei ir prasījuma tiesības pret likvidatoru, izņemot gadījumu, kad prasījuma kopējais apmērs nepārsniedz 20 minimālās mēnešalgas un šis prasījums radies likvidatora darījuma attiecībās ar kredītiestādi tās parastās darbības ietvaros, par darījumu nav strīda un likvidators nebauda īpašas priekšrocības;
- 8) likvidatoram ir prasījuma tiesības pret likvidējamo kredītiestādi, izņemot gadījumu, kad prasījuma apmērs nepārsniedz segtā noguldījuma apmēru;
- 9) pret likvidatoru kā pret parādnieku ir ierosināta maksātnespējas lieta vai likvidators ir parādnieka pārstāvis citā maksātnespējas lietā un šī cita lieta nav izbeigta;
- 10) likvidators ir personiski ieinteresēts likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesa lietā vai ir citi apstākļi, kas rada pamatotas šaubas par viņa objektivitāti;
- 11) likvidators likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesā pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas

darbības, kurās viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar likvidatoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei, vai viņa darījumu partneri ir vai varētu būt personiski vai mantiski ieinteresēti;

12) likvidators pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz tādu kreditoru vai parādnieku, kura dalībnieks, akcionārs, biedrs, pārraudzības, kontroles vai izpildinstitūcijas loceklis ir viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar likvidatoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei;

13) likvidators jau ir pildījis likvidatora pienākumus šīs likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesā.

(2) Uz likvidatoru — juridisko personu — attiecas šā panta pirmās daļas 4. punkta "d" apakšpunkta, 6., 7., 8., 10. un 13. punkta noteikumi, kā arī šādi ierobežojumi:

1) likvidators pēdējo piecu gadu laikā pirms kredītiestādes likvidācijas procesa pasludināšanas dienas ir bijis likvidējamās kredītiestādes dalībnieks (akcionārs);

2) pret likvidatoru kā pret parādnieku ir ierosināta maksātnespējas lieta;

3) likvidators likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesā pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš pats vai viņa darījumu partneri ir vai varētu būt personiski vai mantiski ieinteresēti;

4) likvidators pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz tādu kreditoru vai parādnieku, kura dalībnieks vai akcionārs ir viņš pats.

(3) Likvidators un likvidatora komercsabiedrības pilnvarota fiziskā persona drīkst vienlaikus pildīt kredītiestādes likvidatora vai administratora pienākumus tikai vienā kredītiestādes likvidācijas vai maksātnespējas procesā.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei ir tiesīga kontrolēt likvidatora darbību un atbilstību šajā likumā noteiktajiem ierobežojumiem. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu likvidatora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no likvidatora paskaidrojumus un jebkuru citu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar kredītiestādes likvidācijas procesu.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

132.¹ pants. (1) Administratora pienākumus kredītiestādes maksātnespējas procesā nevar uzņemt un pildīt, ja:

1) sakarā ar konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem administrators no amata ir atbrīvots, atcelts vai atstādināts vai tā amata darbība ir apturēta;

2) administrators ir aizdomās turētais vai apsūdzētais kriminālprocesā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

3) administrators ir sodīts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;

4) administrators pēdējo piecu gadu laikā pirms kredītiestādes maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas ir bijis:

a) administrējamās kredītiestādes dalībnieks (akcionārs) vai pārvaldes institūciju loceklis,

b) administrējamās kredītiestādes prokūrists vai komercpilnvarnieks,

c) persona, kura ir ar administrējamās kredītiestādes dibinātāju, dalībnieku (akcionāru) vai pārvaldes institūciju locekli laulībā, radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei;

5) administratoram ar administrējamo kredītiestādi pēdējo piecu gadu laikā pirms attiecīgā maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas ir bijušas darba tiesiskās attiecības;

6) administrators pēdējo divu gadu laikā pirms administratora iecelšanas dienas ir bijis pilnvarojuma līguma attiecībās ar administrējamās kredītiestādes kreditoru tā tiesiskajās attiecībās ar administrējamo kredītiestādi;

7) administrējamai kredītiestādei ir prasījuma tiesības pret administratoru vai administratoram ir prasījuma

tiesības pret administrējamo kredītiestādi;

8) pret administratoru kā pret parādnieku ir ierosināta cita maksātnespējas lieta vai administrators ir parādnieka pārstāvis citā maksātnespējas lietā un šī cita lieta nav izbeigta;

9) administrators ir personiski ieinteresēts administrējamās kredītiestādes maksātnespējas procesa lietā vai ir citi apstākļi, kas rada pamatotas šaubas par viņa objektivitāti;

10) administrators administrējamās kredītiestādes maksātnespējas procesā pilda ar administratora pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar administratoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei, vai viņa darījumu partneri ir vai varētu būt personiski vai mantiski ieinteresēti;

11) administrators pilda ar administratora pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz tādu kreditoru vai parādnieku, kura dalībnieks, akcionārs, biedrs, pārraudzības, kontroles vai izpildinstitūcijas loceklis ir viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar administratoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei;

12) administrators jau ir pildījis administratora pienākumus šīs administrējamās kredītiestādes maksātnespējas procesā.

(2) Administrators drīkst vienlaikus pildīt kredītiestādes administratora vai likvidatora pienākumus tikai vienā kredītiestādes maksātnespējas vai likvidācijas procesā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei ir tiesīga kontrolēt administratora darbību un atbilstību šajā likumā noteiktajiem ierobežojumiem. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu administratora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no administratora paskaidrojumus un jebkuru citu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar kredītiestādes maksātnespējas procesu.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

133.pants. (1) Kredītiestādes likvidators ne vēlāk kā triju dienu laikā pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisijā akceptēts kredītiestādes akcionāru sapulces lēmums vai pieņemts tiesas nolēmums par likvidāciju, iesniedz publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un vismaz divos citos laikrakstos paziņojumu par kredītiestādes likvidāciju, kurā norāda:

1) datumu, kad pieņemts lēmums par pašlikvidāciju vai tiesas nolēmums, un datumu, ar kuru kredītiestāde atzīta par likvidējamu;

2) termiņu, līdz kuram piesakāmas kreditoru un citu personu prasības un citas pretenzijas;

3) likvidatora vārdu, uzvārdu (nosaukumu un pilnvarotā pārstāvja vārdu, uzvārdu, ja likvidators ir juridiskā persona), darbības vietu un tālruna numuru.

(2) Šā panta pirmās daļas 2. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši. Termiņa tecējums sākas ar dienu, kad paziņojums publicēts oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(3) Kredītiestādes likvidators nodrošina vārda "likvidējamā" lietošanu visos kredītiestādes rekvizītos.

(4) Uz tiesas ieceltu kredītiestādes likvidatoru attiecināmi šā likuma XI nodaļas noteikumi, izņemot 160.pantu un 166.pantu, kā arī attiecināmas šā likuma 172. un 172.¹ pantā administratoram noteiktās tiesības, pienākumi un pilnvaras.

(5) Uz akcionāru sapulces ievēlētu kredītiestādes likvidatoru attiecināmi šā likuma XI nodaļas noteikumi, izņemot 155.pantu, 156.panta otro daļu, 157.panta otro un trešo daļu, 160.pantu, 166., 167., 168. un 169.pantu, kā arī attiecināmas šā likuma 172. un 172.¹ pantā administratoram noteiktās tiesības, pienākumi un pilnvaras.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 16.05.2013., 24.04.2014. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

134.pants. (1) Kredītiestādes likvidācijas izdevumus sedz likvidējamā kredītiestāde.

(2) Likvidācijas izdevumos tiek iekļauti šādi maksājumi:

- 1) likvidatora un likvidatora palīga atlīdzība šā likuma 135.pantā noteiktajā apjomā;
- 2) darbiniekiem izmaksājamās darba algas, skaitot no dienas, kad pieņemts lēmums par kredītiestādes likvidāciju, un izmaksājami atlaišanas pabalsti;
- 3) nepieciešamie izdevumi likvidējamās kredītiestādes mantas uzturēšanai un nepieciešamo darba telpu uzturēšanai likvidācijas laikā;
- 4) tiesas izdevumi;
- 5) izdevumi publikāciju ievietošanai laikrakstos;
- 6) izdevumi izsoļu organizēšanai;
- 7) izdevumi, kas saistīti ar likvidācijas procesā veicamo ierakstu izdarīšanu publiskajos reģistros.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

135.pants. (1) Kredītiestādes likvidācijas gadījumā, ja likvidācija tiek veikta, pamatojoties uz šā likuma 126.panta pirmās daļas 1.punktu, likvidatora atlīdzību nosaka kredītiestādes akcionāru sapulce.

(2) Ja likvidāciju veic saskaņā ar tiesas nolēmumu un ja kreditoru sapulce ar likvidatoru nav vienojusies par citu atlīdzības apmēru, likvidatora un likvidatora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmēru nosaka kā atbilstošu daļu no starpības starp kopējo kreditoriem izmaksājamo naudas līdzekļu apmēru un summu, kurā ietilpst naudas līdzekļi likvidējamās kredītiestādes kasē, tās noguldījumi Latvijā Bankā, brīvi pieejamie (neapgrūtinātie) naudas līdzekļi citās kredītiestādēs, līdzekļi, kas iegūti, pārdodot finanšu instrumentus, kuri iekļauti tirdzniecībai regulētajā tirgū, un līdzekļi, kas iegūti, izmantojot prasījuma tiesības pret dalībvalsti vai ārvalsti. Šo likvidatora un likvidatora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmēru nosaka kā:

- 1) 2 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs nepārsniedz 30 procentus no šīs starpības;
- 2) 3 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs pārsniedz 30 procentus, bet nepārsniedz 60 procentus no šīs starpības;
- 3) 4 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs pārsniedz 60 procentus, bet nepārsniedz 75 procentus no šīs starpības;
- 4) 5 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs pārsniedz 75 procentus no šīs starpības.

(2¹) Likvidatora un likvidatora palīga kopējās ikmēneša atlīdzības apmērs nedrīkst pārsniegt 100 000 *euro*.

(3) Attiecībā uz naudas līdzekļiem, kas atgūti tiesvedības ceļā, šā panta otrajā daļā noteiktajai atlīdzībai tiek piemērots koeficients par sarežģītību 1,25 tajā izmaksājamās atlīdzības daļā, kas proporcionāli atbilst kopējo tiesvedības ceļā atgūto līdzekļu apmēram.

(4) Attiecībā uz naudas līdzekļiem, kas atgūti tiesvedības ceļā, atzīstot pretēji kredītiestādes interesēm noslēgtu darījumu par spēkā neesošu vai atceļamu, šā panta otrajā daļā noteiktajai atlīdzībai tiek piemērots koeficients par sarežģītību 1,5 tajā izmaksājamās atlīdzības daļā, kas proporcionāli atbilst kopējo tiesvedības ceļā atgūto līdzekļu apmēram.

(5) *(Izslēgta ar 01.11.2018. likumu)*

(6) Likvidators sedz izdevumus atlīdzībai šā likuma 161.panta ceturtās daļas 19.punktā minētajām personām un citus ar likvidācijas procesu saistītus izdevumus, kas nav minēti šā likuma 134.panta otrajā daļā, ja kreditoru sapulce ar likvidatoru nav vienojusies par citu izdevumu segšanas kārtību.

(7) Likvidācijas procesā, kurš uzsākts ar tiesas nolēmumu vai maksātnespējas procesa ietvaros, kreditoru sapulces sasaukšanu un lēmumu pieņemšanu likvidators un administrators nodrošina saskaņā ar šā likuma 135.¹,

135.², 135.³, 135.⁴, 135.⁵, 135.⁶ un 135.⁷ pantu.

(8) Administratoram vai likvidatoram ir tiesības sasaukt kreditoru sapulci:

1) pēc savas iniciatīvas;

2) ja to pieprasa kreditori.

(16.05.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.03.2018. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.¹ pants. (1) Administrators vai likvidators kreditoru sapulces laiku, vietu un darba kārtību paziņo kreditoriem ne vēlāk kā divas nedēļas pirms noteiktā sapulces datuma. Paziņojums par kreditoru sapulci publicējams oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un divos citos laikrakstos.

(2) Ja kreditoru ir vairāk nekā trīs simti, administrators vai likvidators, paziņojot par kreditoru sapulci, uzaicina kreditorus, kuru prasījumi nepārsniedz vienu procentu no visu prasījumu summas, pilnvarot kopīgu pārstāvi.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.² pants. (1) Tiesības būt pārstāvētiem kreditoru sapulcē ir visiem kreditoriem neatkarīgi no prasījuma apmēra. Kreditori sapulcē piedalās personiski vai ar likumisko vai līgumisko pārstāvju starpniecību.

(2) Ja kreditoru skaits ir lielāks par trim simtiem, kreditoru sapulcē personiski piedalīties ir tiesīgi tikai tie kreditori, kuri pārstāv ne mazāk kā vienu procentu no visu prasījumu summas. Šajā gadījumā viena persona pārstāv vairākus kreditorus.

(3) Balsstiesības kreditoru sapulcē, kurā notiek balsojums par likvidācijas vai maksātnespējas procesa plānu, ir arī nodrošinātajiem kreditoriem pilnā prasījumu apmērā.

(4) Nodrošinātajiem kreditoriem kreditoru sapulcē ir balsstiesības parāda nenodrošinātās daļas apmērā. Nodrošinātie kreditori var atteikties no nodrošinājuma vai tā daļas un pieteikt prasījumu, attiecīgi iegūstot balsstiesības visa parāda vai tā nenodrošinātās daļas apmērā.

(5) Uz kreditoru sapulcēm tiek uzaicinātas personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā ir obligāta.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.³ pants. (1) Kreditoru sapulce:

1) ievēlē kreditoru komiteju;

2) vienojas ar administratoru vai likvidatoru par administratora vai likvidatora kopējās proporcionālās atlīdzības un citu ar maksātnespējas vai likvidācijas procesu saistītu izdevumu apmēra noteikšanu;

3) izskata citus ar maksātnespējas vai likvidācijas procesu saistītus jautājumus, kurus izskatīšanai izvirza administrators vai likvidators.

(2) Kreditoru sapulci vada administrators vai likvidators.

(3) Kreditoru sapulce ir tiesīga pieņemt lēmumus neatkarīgi no tajā pārstāvēto parādu apmēra, ja par sapulces sasaukšanu šajā likumā paredzētajā termiņā ir paziņots visiem zināmajiem kreditoriem un ja uz to ir uzaicinātas personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas vai likvidācijas procesā ir obligāta.

(4) To personu neierašanās uz kreditoru sapulci, kuru piedalīšanās maksātnespējas vai likvidācijas procesā ir obligāta, nav šķērslis tās norisei, ja kreditoru sapulce sasaukta šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(5) Kreditoru sapulce pieņem lēmumus ar klātesošo balsstiesīgo kreditoru balsu vienkāršu vairākumu pēc prasījumu summas. Katra kreditora balsu skaits tiek noteikts proporcionāli viņa pieteikto, kā arī parādnieka — kredītiestādes — dokumentos (grāmatvedības uzskaites reģistros) atspoguļoto parādu summai, ja kreditora prasījums nav pieteikts.

(6) Balsu skaitu kreditoru sapulcē nosaka, piešķirot vienu balsi par mazāko zināmo kreditora prasījumu (prasījumu summu); pārējo kreditoru balsu skaits tiek noteikts, dalot katra kreditora prasījumu (prasījumu summu) ar mazāko zināmo prasījumu (prasījumu summu). Katra kreditora balsu skaitu nosaka pirms katras kreditoru sapulces, ņemot vērā nenodrošināto kreditoru sastāvu un prasījumu summu izmaiņas.

(7) Kreditoru sapulces gaita tiek protokolēta. Protokolēšanu nodrošina kreditoru sapulces vadītājs.

(8) Kreditoru sapulci ar tās motivētu lēmumu var pārtraukt uz laiku līdz vienam mēnesim, ja par to nobalso vairāk nekā puse klātesošo kreditoru pēc prasījumu summas, norādot sapulces atsākšanas laiku, vietu un darba kārtību.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.⁴ pants. (1) Kreditoru sapulce ievēlē kreditoru komiteju, ja savus prasījumus maksātnespējas vai likvidācijas procesā pieteikuši vairāk nekā piecdesmit kreditori.

(2) Kreditoru komiteju ievēlē no kreditoru sapulces balsstiesīgo dalībnieku vidus ne mazāk kā piecu un ne vairāk kā deviņu locekļu sastāvā uz visu maksātnespējas vai likvidācijas procesa laiku. Kreditoru komitejā ir pārstāvētas visas attiecīgajā maksātnespējas vai likvidācijas procesā iesaistītās kreditoru kārtas atbilstoši šā likuma 139.² un 139.³ pantā noteiktajam.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.⁵ pants. (1) Kreditoru sapulcei ir tiesības atcelt kreditoru komiteju.

(2) Kreditoru komitejas loceklis var atteikties no pienākumu pildīšanas, par to rakstveidā brīdinot administratoru vai likvidatoru mēnesi iepriekš. Ja kreditoru komitejas locekļu skaits kļūst mazāks par pieciem, administrators vai likvidators sasauca kreditoru sapulci, kas ievēlē jaunus kreditoru komitejas locekļus.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.⁶ pants. (1) Kreditoru komitejas darbības forma ir sēdes.

(2) Kreditoru komitejas sēdes sasauca un vada kreditoru komitejas priekšsēdētājs. Administrators vai likvidators var pieprasīt, lai kreditoru komitejas priekšsēdētājs sasauca kreditoru komitejas sēdi nedēļas laikā no pieprasījuma iesniegšanas dienas.

(3) Kreditoru komiteja ir tiesīga pieņemt lēmumus, ja sēdē piedalās vairāk nekā puse no kreditoru komitejā ievēlētajiem locekļiem. Lēmumus kreditoru komiteja pieņem ar klātesošo komitejas locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsis sadalās līdzīgi, izšķirošā ir kreditoru komitejas priekšsēdētāja balss.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

135.⁷ pants. (1) Kreditors sevis pārstāvēšanai kreditoru sapulcē var pilnvarot ne vairāk kā vienu personu. Pilnvarotā persona pārstāv kreditoru pilnā kreditora prasījuma apmērā.

(2) Kreditoru kārta sevis pārstāvēšanai kreditoru sapulcē var pilnvarot ne vairāk kā vienu personu. Pilnvarotā persona pārstāv kreditoru kārtu visas kreditoru kārtas dalībnieku prasījumu summas apmērā.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

136.pants. (1) Ja likvidācija notiek saskaņā ar tiesas nolēmumu, pēc likvidācijas pabeigšanas likvidators iesniedz tiesai un Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par visu likvidācijas periodu. Tiesa apstiprina pārskatu par visu likvidācijas periodu. Lēmumu par likvidācijas pabeigšanu pieņem tiesa.

(2) Ja notiek kredītiestādes pašlikvidācija, likvidators piecu dienu laikā pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rakstveida lūguma saņemšanas iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par kredītiestādes likvidācijas gaitu. Pēc pašlikvidācijas pabeigšanas likvidators iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par visu pašlikvidācijas periodu.

(3) Likvidatora pārskatam jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par kredītiestādes likvidācijas gaitu un likvidatora darbību.

(4) Katra mēneša pirmo 10 dienu laikā likvidators iesniedz publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" likvidējamās kredītiestādes iepriekšējā mēneša pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskatu par atgūtajiem aktīviem, tai skaitā mantu, un likvidācijas izdevumiem iepriekšējā mēnesī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003., 16.07.2009. un 16.05.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

137.pants. (1) Ja likvidators konstatē, ka kredītiestādes akcionāri, padomes, valdes priekšsēdētājs vai locekļi, rīkotājdirektori, iekšējā audita dienesta vadītājs vai locekļi, sabiedrības kontrolieris, revidenti vai zvērināti revidenti ir pārkāpuši savas pilnvaras vai nav ievērojuši likumu, Ministru kabineta noteikumu, Latvijas Bankas normatīvo norādījumu un noteikumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasības, kredītiestādes statūtu noteikumus vai kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumus, vai arī darbojušies nolaidīgi vai apzināti ļaunprātīgi, viņa pienākums ir ziņot par to tiesībsardzības institūcijām pēc piekritis.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētās rīcības rezultātā nodarīts zaudējums kreditoriem vai akcionāriem, likvidators ceļ prasību tiesā pret vainīgajām personām par šo zaudējumu atlīdzināšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

138.pants. (1) Ja likvidators kredītiestādes likvidācijas gaitā konstatē, ka likvidējamās kredītiestādes mantas nepietiek visu kreditoru prasījumu pilnīgai apmierināšanai, likvidatora pienākums ir pieņemt lēmumu par maksātnespējas procesa uzsākšanu un iesniegt tiesā maksātnespējas pieteikumu, kredītiestādes vārdā lūdzot tiesu pasludināt kredītiestādi par maksātnespējīgu un pieņemt lēmumu par maksātnespējas procesa uzsākšanu.

(2) (Izslēgta ar 01.11.2018. likumu)

(3) Šādā gadījumā par kredītiestādes administratoru ar tiesas nolēmumu apstiprināms likvidators, ja ievērotas šā likuma 131.¹ panta prasības un nav 132.¹ pantā noteikto ierobežojumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

139.pants. Izmaksu un parādu segšanas kārtību nosaka likvidators, ievērojot šā likuma 139.¹, 139.², 139.³, 139.⁴, 139.⁵, 139.⁶ un 139.⁷ panta noteikumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

139.¹ pants. (1) Kredītiestādes naudas līdzekļi, kuri iegūti no tām hipotēkām un aizstājēseguma, kas atbilstoši Hipotekāro ķīlu zīmju likumam iekļauts ķīlu zīmju seguma reģistrā, izlietojami ķīlu zīmju emisijas radīto saistību izpildei. Tikai tad, kad minētās saistības ir izpildītas, atlikušie līdzekļi izlietojami pārējo izmaksu un parādu segšanai. Pārējo izmaksu un parādu segšanas kārtību saskaņā ar šā likuma 139.², 139.³, 139.⁴ un 139.⁵ panta noteikumiem nosaka likvidators.

(2) No kredītiestādes naudas līdzekļiem, kas nav iekļauti ķīlu zīmju seguma reģistrā, vispirms pilnībā tiek segtas maksātnespējas procesa vai likvidācijas izmaksas.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

139.² pants. Pēc maksātnespējas procesa vai likvidācijas izdevumu segšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti kreditoru prasījumu pamatsummu (bez procentiem) apmierināšanai šādās kārtās:

1) izmaksas noguldītājiem, kuriem saskaņā ar likumu pienākas garantētā atlīdzība segtā noguldījuma apmērā. Izmaksas nosaka segtā noguldījuma apmērā saskaņā ar Noguldījumu garantiju likumu. Ja noguldītājam kredītiestādē ir atvērti vairāki konti, tiek uzskatīts, ka noguldītājam ir viens noguldījums visu noguldījumu summas apmērā. Ja noguldītājs ir saņēmis garantēto atlīdzību segtā noguldījuma apmērā, viņš zaudē prasījuma tiesības attiecībā uz saņemto summu un noguldījumu garantiju fonda prasījumi pret kredītiestādi tiek pielīdzināti šīs kārtas prasījumiem;

2) izmaksas noguldītājiem, kuri ir fiziskās personas, mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi (Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likuma izpratnē), noguldījuma daļas apmērā, kas pārsniedz segto noguldījumu, izņemot tos noguldījumus, kas piesaistīti, izmantojot Latvijā reģistrētas kredītiestādes filiāli, kura atrodas ārpus Eiropas Savienības;

3) darbinieku prasījumi attiecībā uz darba samaksu par pēdējiem trim darba tiesisko attiecību mēnešiem 12 mēnešu periodā pirms tiesas sprieduma par parādnieka maksātnespēju pasludināšanas; attiecībā uz atlīdzību par ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, uz kuru tiesības iegūtas 12 mēnešu periodā pirms tiesas sprieduma par parādnieka maksātnespēju pasludināšanas; attiecībā uz atlīdzību par cita veida apmaksātu prombūtni pēdējos trijos darba tiesisko attiecību mēnešos 12 mēnešu periodā pirms tiesas sprieduma par parādnieka maksātnespēju pasludināšanas; attiecībā uz atlaišanas pabalstu likumā noteiktajā minimālajā apmērā; attiecībā uz kaitējuma atlīdzību sakarā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību — par visu nesamaksāto laikposmu un šīs atlīdzības summu par trim gadiem uz priekšu, ja nelaimes gadījums darbā noticis vai arodslimība iegūta līdz 1997. gada 1. janvārim, kā arī tad, ja bijušajam darbiniekam, kurš nav uzskatāms par apdrošināto personu saskaņā ar likumu "Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām", arodslimība, kuras cēlonis ir šā darbinieka veiktais darbs kaitīgos darba apstākļos līdz 1997. gada 1. janvārim, konstatēta pēc 1997. gada 1. janvāra; valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumi, kas saistīti ar šajā punktā minētajām izmaksām, vai Maksātnespējas kontroles dienesta prasījumi, ja tas ir apmierinājis iepriekšminētos prasījumus no darbinieku prasījumu garantiju fonda līdzekļiem saskaņā ar likumu "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā";

4) nodokļi un citi maksājumi (parādi) valsts budžetā un pašvaldību budžetos, kā arī tie tranzītkredīti un procentu maksājumi par šo kredītu izmantošanu, kuri līdz maksātnespējas pasludināšanas dienai vai dienai, kad tiesa pieņem nolēmumu par kredītiestādes likvidāciju, ir atmaksāti kredītiestādei;

5) tie parādi kreditoriem, kuri izveidojušies, kredītiestādei pieņemot izpildei, bet neizpildot klienta maksājuma uzdevumus par naudas pārskaitīšanu valsts vai pašvaldības budžeta kontos;

6) valsts prasījumi par valsts garantēto kredītu atmaksāšanu.

(01.11.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

139.³ pants. Pēc šā likuma 139.² pantā paredzēto kreditoru prasījumu pilnīgas apmierināšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti kreditoru prasījumu apmierināšanai šādās kārtās:

1) pārējie likumīgie kreditoru prasījumi (pamatsumma kopā ar procentiem), arī to kreditoru prasījumi, kuri kreditora statusu ieguvuši pēc maksātnespējas lietas ierosināšanas vai tiesas nolēmuma par likvidāciju pieņemšanas, ja tie saskaņā ar šo likumu nav pielīdzināmi šā likuma 139.² pantā paredzētajiem kreditoru prasījumiem. Atliktie nodokļu maksājumi pēc maksājumu veikšanas šā likuma 139.² pantā paredzētajiem kreditoru prasījumiem, atlikušie fizisko personu noguldījumi un darba algu parādi, kā arī citi no darba tiesiskajām attiecībām izrietoši maksājumi tiek pielīdzināti šīs kārtas prasījumiem. Ja kreditora noguldījums ir bijis apdrošināts un kreditors ir saņēmis apdrošināšanas atlīdzību, attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības (fonda) prasījumi pret kredītiestādi tiek pielīdzināti šīs kārtas prasījumiem;

2) *(izslēgts ar 28.02.2019. likumu);*

3) kreditoru prasījumi, kuri pieteikti pēc noteiktā termiņa, kā arī par nodokļu uzskaiti un kontroli atbildīgo valsts un pašvaldību institūciju prasījumi;

3¹) prasījumi, kas izriet no emitēta parādu vērtspapīra, kura sākotnējais dzēšanas termiņš saskaņā ar prospektu ir vismaz viens gads, kurš nav uzskatāms par atvasinātu finanšu instrumentu, kurā nav ietverts atvasināts finanšu instruments un attiecībā uz kuru prospektā ir noteikta zemāka prioritāte nekā tiem kreditoru prasījumiem, kuri ir līdzīgi šā likuma 139.² pantā un šā panta 1. un 3. punktā noteiktajiem. Emitētu parāda vērtspapīru ar mainīgu procentu likmi, kas nosakāma, pamatojoties uz finanšu tirgū vispāratzīti lietotu bāzes procentu likmi, un emitētu parāda vērtspapīru, kas nav izteikts emitenta valsts valūtā, ar nosacījumu, ka pamatsumma, atmaksas summa un procentu likme ir izteikta vienā un tajā pašā valūtā, neuzskata par tādu emitētu parāda vērtspapīru, kurā ietverts atvasināts finanšu instruments tikai šajā teikumā minēto pazīmju dēļ;

4) prasījumi par līdzekļiem, kurus kreditori aizdevuši kredītiestādei uz noteiktu laiku ar nosacījumu, ka pirms termiņa tos var pieprasīt vienīgi kredītiestādes likvidācijas gadījumā.

(01.11.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

139.⁴ pants. Katras nākamās kreditoru kārtas prasījumi tiek apmierināti tikai pēc iepriekšējās kreditoru kārtas prasījumu pilnīgas apmierināšanas. Ja kredītiestādes naudas līdzekļu nepietiek, lai pilnīgi apmierinātu visus vienas kārtas kreditoru prasījumus, šie prasījumi apmierināmi proporcionāli summai, kas pienākas katram kreditoram šīs kārtas ietvaros.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

139.⁵ pants. Naudas līdzekļi, kas paliek pāri pēc šā likuma 139.² un 139.³ pantā minēto prasījumu apmierināšanas, tiek sadalīti kredītiestādes akcionāriem proporcionāli katra ieguldījuma apmēram.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

139.⁶ pants. Ja kredītiestādes likvidācijas procesā kreditori ir iesnieguši savus kreditoru prasījumus, pēc kredītiestādes maksātnespējas procesa pasludināšanas tie atkārtoti kreditoru prasījumus kredītiestādes likvidācijas procesā pieteiktajā apmērā neiesniedz.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

139.⁷ pants. Ja tiesa kredītiestādes likvidācijas procesā pasludina kredītiestādi par maksātnespējīgu, administrators turpina apmierināt attiecīgās kārtas kreditoru prasījumus līdz likvidatora noteiktajam kreditoru prasījumu procentuālajam apmēram. Sasniedzot šā panta pirmajā teikumā noteikto prasījumu apmēru, administrators apmierina attiecīgo kārtu kreditoru prasījumus atbilstoši šajā likumā noteiktajai kārtībai.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

X nodaļa **Kredītiestādes maksātnespēja**

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

140.pants. (1) Kredītiestāde var iesniegt maksātnespējas pieteikumu, ja tā nespēj vai sakarā ar pierādāmiem apstākļiem nespēs pienācīgi izpildīt savas parādu saistības.

(2) Kredītiestādei ir pienākums iesniegt maksātnespējas pieteikumu, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) kredītiestāde nespēj nokārtot parādu saistības astoņu dienu laikā pēc saistību izpildes termiņa iestāšanās un nav panākta rakstveida vienošanās ar kreditoriem par šā parāda nokārtošanu;

2) kredītiestādes parādu saistības pārsniedz tās aktīvus.

141.pants. Uz maksātnespējas pieteikumu, kuru iesniedz kredītiestādes likvidators, attiecas visi šā likuma 138.panta un 140.panta pirmās daļas noteikumi.

142.pants. (1) Administrators citā maksātnespējas procesā var iesniegt maksātnespējas pieteikumu pret kredītiestādi, kurai ir parādu saistības pret šā administratora pārstāvamo parādnieku.

(2) Šādā gadījumā uz administratora pieteikumu attiecas visi šā likuma 143.panta noteikumi.

143.pants. Kreditors vai kreditoru grupa var iesniegt maksātnespējas pieteikumu, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) piecu dienu laikā pēc tam, kad kreditors kredītiestādei iesniedzis pretenziju, prasījums nav ne apmierināts, ne celti iebildumi pret to, un pēc šā termiņa izbeigšanās kreditors savu nodomu iesniegt maksātnespējas pieteikumu rakstveidā darījis zināmu kredītiestādei vismaz trīs dienas pirms tā iesniegšanas, turklāt kredītiestāde nav varējusi parādu nokārtot arī šajā termiņā;

2) kredītiestāde ir kreditoram rakstveidā paziņojusi par savu faktisko maksātnespēju.

143.¹ pants. (1) Ja kreditoru pastāvīgā dzīvesvieta vai vadības atrašanās vieta ir ārpus Latvijas Republikas, to tiesības iesniegt kreditoru prasījumus un citas pretenzijas ir tādas pašas kā Latvijas Republikā reģistrētu vai pastāvīgi dzīvojošu kreditoru tiesības.

(2) Ja kreditoru pastāvīgā dzīvesvieta vai vadības darbības vieta atrodas ārpus Latvijas Republikas, to tiesības reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā ir tādas pašas kā Latvijas Republikā reģistrētu vai pastāvīgi dzīvojošu kreditoru tiesības.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

144.pants. (1) Maksātnespējas pieteikumu nedrīkst iesniegt nodrošinātie kreditori. Līdz maksātnespējas lietas ierosināšanai nodrošināto kreditoru prasījumi pret kredītiestādi par parādu piedziņu tiek izskatīti vispārējā kārtībā.

(2) Maksātnespējas pieteikumu drīkst iesniegt tie nodrošinātie kreditori, kuru prasījums pret kredītiestādi nav nodrošināts pilnībā.

145.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var iesniegt tiesā maksātnespējas pieteikumu, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) kredītiestāde nespēj pienācīgi izpildīt savas parādu saistības;

2) kredītiestādes parādu saistības pārsniedz tās aktīvus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

146.pants. (1) Kredītiestādei, kredītiestādes likvidatoram, kreditoram vai kreditoru grupai, administratoram citā maksātnespējas procesā maksātnespējas pieteikums vispirms jāiesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijā.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija piecu dienu laikā no maksātnespējas pieteikuma saņemšanas dienas izskata šo pieteikumu un tādā gadījumā, ja konstatē faktisko maksātnespēju vai tās iestāšanās iespējamību, lemj par pieteikuma iesniegšanu tiesā likumā noteiktajā kārtībā. Finanšu un kapitāla tirgus komisija maksātnespējas pieteikumu iesniedz tiesā triju dienu laikā pēc tam, kad pieņēmusi lēmumu par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lemt par pieteikuma apturēšanu uz noteiktu laiku, kas nav ilgāks par mēnesi, ja tās rīcībā ir pierādījumi, ka kredītiestādes faktiskā maksātnespēja ir īslaicīga un saistīta ar īslaicīgām likviditātes problēmām. Ja noteiktā pieteikuma atlikšanas termiņa beigās kredītiestādes maksātnespēja nav atjaunojusies, Finanšu un kapitāla tirgus komisija maksātnespējas pieteikumu iesniedz tiesā likumā noteiktajā kārtībā triju dienu laikā pēc atliktā termiņa izbeigšanās.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija tādā gadījumā, ja tā nav konstatējusi kredītiestādes faktisko maksātnespēju vai tās iestāšanās iespējamību, Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā un termiņos pieņem motivētu lēmumu par pieteikuma noraidīšanu un to triju dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas rakstveidā paziņo pieteikuma iesniedzējam, norādot lēmuma motīvus. Maksātnespējas pieteikuma noraidīšana Finanšu un kapitāla tirgus komisijā nav šķērslis tā iesniegšanai tiesā. Tomēr šajā gadījumā kreditoru prasību nodrošināšanai nav piemērojami prasības nodrošinājuma līdzekļi, kas traucē kredītiestādei sniegt finanšu pakalpojumus.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties rakstveidā informē Latvijas Banku par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu tiesai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

147.pants. *(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)*

148.pants. (1) Līdz ar maksātnespējas lietas ierosināšanu kreditoram ir aizliegts veikt darījumus, ar kuriem tiek nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem vai trešajām personām.

(2) Mantiskās tiesības, kuras radušās kreditoram vai trešajām personām šā panta pirmajā daļā minēto kreditora darbību rezultātā, uz kreditora vai administratora iesnieguma pamata atzīstamas par spēkā neesošām likumos noteiktajā kārtībā.

(3) Līdz ar maksātnespējas lietas ierosināšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisija ieceļ pilnvarnieku.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par pilnvarnieka iecelšanu pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

149.pants. Līdz ar kredītiestādes pasludināšanu par maksātnespējīgu:

- 1) kredītiestāde zaudē tiesības rīkoties ar savu mantu, kā arī ar tās valdījumā vai turējumā esošo trešo personu mantu un šīs tiesības iegūst administrators;
- 2) kredītiestādes pārvaldes institūciju darbība tiek apturēta un kredītiestādes pārvaldīšanu veic administrators;
- 3) apstājas nokavējuma naudas un procentu pieaugums kreditoru prasījumiem, izņemot nodokļu parādus, kuriem pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

150.pants. (1) Pieteikumu par maksātnespējas procesa pabeigšanu tiesā iesniedz administrators. Nolēmumu par maksātnespējas procesa pabeigšanu pieņem tiesa.

(2) (Izslēgta ar 01.11.2018. likumu)

(3) Maksātnespējas process tiek izbeigts, ja tiesa noraida maksātnespējas pieteikumu vai izbeidz maksātnespējas lietu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

151.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)*

152.pants. (1) Maksātnespējas process tiek finansēts no kredītiestādes līdzekļiem.

(2) Maksātnespējas gadījumā, kad tiek veikts kriminālprocess par novešanu līdz maksātnespējai, maksātnespējas procesa izdevumus tiesa var piedzīt solidāri no kredītiestādes padomes un valdes priekšsēdētāja un locekļiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

153.pants. Maksātnespējas procesa izdevumos tiek iekļauti šādi maksājumi:

- 1) administratora un administratora palīga atlīdzība šā likuma 166.pantā noteiktajā apjomā;
- 2) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu);*
- 3) nepieciešamie izdevumi kredītiestādes mantas uzturēšanai un nepieciešamo darba telpu uzturēšanai maksātnespējas procesa laikā;
- 4) tiesas izdevumi;
- 5) izdevumi publikāciju ievietošanai laikrakstos;
- 6) izdevumi izsoļu organizēšanai;
- 7) izdevumi, kas saistīti ar maksātnespējas pasākumu reģistrāciju publiskajos reģistros.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004., 16.05.2013. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

XI nodaļa

Administrators maksātnespējas procesā

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

154.pants. *(Izslēgts ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)*

155.pants. (1) Administratoram ir nepieciešams nodrošinājums tiem gadījumiem, ja viņš ar savu rīcību nodara kaitējumu kreditoriem vai citām personām.

(2) Nodrošinājums ir administratora darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

(3) Administratora darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas noteikumus izdod Ministru kabinets.

156.pants. (1) Administratoram ir personiskais zīmogs ar uzrakstu "Administrators (kredītiestādes nosaukums) maksātnespējas procesā" un viņa vārdu, uzvārdu.

(2) Administratoram ir apliecība ar viņa fotoattēlu, vārdu, uzvārdu un uzrakstu "Administrators (kredītiestādes nosaukums) maksātnespējas procesā". Apliecību apstiprina tiesas priekšsēdētājs ar savu parakstu un tiesas zīmogu.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

157.pants. (1) Pēc iecelšanas līdz lietas izskatīšanai tiesā administrators veic šādas darbības:

1) sagatavo kredītiestādes darbinieku, akcionāru un citu personu sarakstu, kuru piedalīšanās maksātnespējas lietā ir obligāta, un iesniedz šo sarakstu tiesā;

2) sagatavo pārskatu par kredītiestādes aktīviem, tai skaitā mantu, atbilstoši to reālajai (tirgus) vērtībai un iesniedz to tiesā;

3) apzina kredītiestādes valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu;

4) sagatavo kreditoru sarakstu pēc kredītiestādes grāmatvedības reģistros esošajiem datiem, norādot informāciju par kreditoriem, parādu saistību apmēriem un izpildes termiņiem.

(2) Triju dienu laikā pēc maksātnespējas lietas ierosināšanas un administratora iecelšanas administrators un kredītiestādes valdes priekšsēdētājs kopīgi uzsāk kredītiestādes dokumentu un mantas inventarizāciju. Ja valdes priekšsēdētājs atrodas pagaidu prombūtnē vai viņa atrašanās vieta nav zināma, inventarizāciju veic administrators un valdes locekļi. Pēc inventarizācijas pabeigšanas tiek sagatavots un parakstīts inventarizācijas akts un lietu (dokumentu, mantas u.tml.) pieņemšanas un nodošanas akts.

(3) Ja visi valdes locekļi atrodas pagaidu prombūtnē vai viņu atrašanās vieta nav zināma, administrators par to rakstveidā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un pats veic inventarizāciju. Pēc inventarizācijas pabeigšanas administrators sagatavo un paraksta inventarizācijas aktu, un tas tiek uzskatīts arī par lietu (dokumentu, mantas u.tml.) pieņemšanas un nodošanas aktu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

158.pants. (1) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas darbību veikšana attiecībā uz kredītiestādi (arī tās filiāli) neietekmē prasījumu un saistību neto ieskaitu, atpakaļpirkumu un prasījumu un saistību dzēšanu vai citu tiesisku seku ziņā līdzīgu darbību izpildi, ja šādas darbības pieļauj likums attiecībā uz kredītiestādes prasījumiem.

(2) Darījumus, kuri pamatoti ar prasījumu un saistību neto ieskaita vai atpakaļpirkuma līgumiem, regulē vienīgi tie likumi, kuri attiecas uz prasījumu un saistību neto ieskaita vai atpakaļpirkuma līgumu, saskaņā ar kuru šie darījumi tiek slēgti.

(3) Šā panta otrās daļas noteikumi neierobežo šā likuma 218.panta izpildi.

^(3¹) Pilnīga vai daļēja kredītiestādes un tās klienta prasījumu un saistību dzēšana maksātnespējas procesā nav pieļaujama, izņemot gadījumu, kad:

1) kredītiestāde un tās klients pirms kredītiestādes maksātnespējas regulāri ir veikuši vienas kārtas prasījumu un saistību dzēšanu;

2) kredītiestādes prasījumam bija iestājies termiņš pirms kredītiestādes maksātnespējas.

(3²) Kredītiestādes maksātnespējas procesā nav pieļaujama kredītiestādes izsniegtā aizdevuma savstarpēja dzēšana ar noguldījumu.

(4) leinteresētajām personām ir tiesības apstrīdēt šā pantā pirmajā un otrajā daļā noteikto darbību izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

159.pants. (1) Triju dienu laikā pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu administrators nosūta paziņojumu un tiesas sprieduma norakstu Latvijas Bankai, Uzņēmumu reģistram un zemesgrāmatu nodaļai pēc nekustamā īpašuma atrašanās vietas, pavadrakstā norādot savu vārdu, uzvārdu, darbības vietu un tālruņa numuru.

(2) Uzņēmumu reģistram ir pienākums fiksēt iesniegtās ziņas likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" noteiktajā kārtībā.

(3) Zemesgrāmatu nodaļai saskaņā ar Zemesgrāmatu likumu ir pienākums ierakstīt zemesgrāmatas attiecīgajā nodalījumā atzīmi par īpašnieka pasludināšanu par maksātnespējīgu.

(4) Ja maksātnespējas process tiek izbeigts sakarā ar to, ka kredītiestādes maksātspēja ir atjaunojusies, administrators nosūta tiesas nolēmumu Uzņēmumu reģistram un attiecīgajai zemesgrāmatu nodaļai izdarīto atzīmju dzēšanai.

(5) Ja maksātnespējas process tiek pabeigts, administrators nosūta Uzņēmumu reģistram tiesas nolēmumu par maksātnespējas procesa pabeigšanu kredītiestādes izslēgšanai no Komercreģistra.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 16.05.2013. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

160.pants. (1) Triju dienu laikā pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu administrators iesniedz publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un vismaz divos citos laikrakstos paziņojumu par kredītiestādes pasludināšanu par maksātnespējīgu.

(2) Paziņojumā norāda:

1) tiesas sprieduma datumu, kā arī datumu, ar kuru kredītiestāde atzīta par maksātnespējīgu;

2) administratora vārdu, uzvārdu, darbības vietu un tālruņa numuru.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.05.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

161.pants. (1) Pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu administratoram ir visi likumos un kredītiestādes statūtos paredzētie pārvaldes institūciju un to vadītāju pienākumi, tiesības un pilnvaras.

(2) Administratora pienākumi ir šādi:

1) nodrošināt maksātnespējas procesa likumīgu un efektīvu gaitu;

2) pārņemt kredītiestādes mantu, dokumentāciju un zīmogu, kā arī kredītiestādes valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu;

3) pārvaldīt kredītiestādes mantu;

4) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu);*

5) sagatavot kredītiestādes tās mantas sarakstu, pret kuru vērsami nodrošināto kreditoru un pārējo kreditoru prasījumi;

6) pabeigt kredītiestādes dokumentu un mantas inventarizāciju, kas sāka šā likuma 157.panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā;

7) ne vēlāk kā mēneša laikā pēc Finanšu ministrijas pieprasījuma saņemšanas nodot tranzītkredītu apkalpošanu Finanšu ministrijai vai tās norādītajai kredītiestādei;

8) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu);*

9) sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un Latvijas Bankai informāciju par maksātnespējas procesa gaitu un to noteiktajos termiņos iesniegt visu pieprasīto informāciju, kas tām nepieciešama savu funkciju pildīšanai;

10) katra mēneša pirmo 10 dienu laikā iesniegt publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" kredītiestādes iepriekšējā mēneša pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskatu par atgūtajiem aktīviem, tai skaitā mantu, un maksātnespējas procesa izdevumiem iepriekšējā mēnesī;

11) kārtot grāmatvedību atbilstoši šā likuma 75.panta prasībām;

12) sniegt šajā likumā un likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru", kā arī Zemesgrāmatu likumā paredzēto informāciju Uzņēmumu reģistram un zemesgrāmatu nodaļām;

13) iesniegt likumos noteiktajā kārtībā kompetentām institūcijām ziņojumus un materiālus par maksātnespējas procesa gaitā atklātajiem faktiem, kuri var būt par pamatu krimināllietas ierosināšanai;

14) ziņot tiesībsardzības institūcijām pēc piekrišanas, ja administrators konstatē, ka kredītiestādes akcionāri, padomes, valdes priekšsēdētājs vai loceklis, rīkotājdirektori, iekšējā audita dienesta vadītājs vai loceklis, sabiedrības kontrolieris, revidenti vai zvērīnāti revidenti pārkāpuši savas pilnvaras vai nav ievērojuši likumu, Ministru kabineta noteikumu, Latvijas Bankas normatīvo norādījumu un noteikumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasības, kredītiestādes statūtu noteikumus vai kredītiestādes akcionāru sapulču lēmumus, vai arī darbojušies nolaidīgi vai apzināti ļaunprātīgi, kā arī celt prasību tiesā pret vainīgajām personām par zaudējumu atlīdzināšanu, ja šo personu rīcības dēļ nodarīts zaudējums kreditoriem vai akcionāriem;

15) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu);*

16) aprēķināt un apkopot atbilstoši likumam "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā" darbinieku prasījumus un iesniegt pieteikumus par darbinieku prasījumu apmierināšanu Maksātnespējas kontroles dienestam. Pēc naudas līdzekļu saņemšanas no Maksātnespējas kontroles dienesta administrators izmaksā trešajām personām pēc izpildu dokumentiem no attiecīgā darbinieka prasījuma naudas summas, kuras tām pienākas. Administrators iekļauj nenodrošināto kreditoru prasījumu sarakstā Maksātnespējas kontroles dienesta apmierinātās darbinieku prasījumu summas;

17) pirms no hipotekāro ķīlu zīmēm izrietošās saistības un ķīlu zīmju segumā iekļautie aktīvi tiek nodoti citai kredītiestādei, veikt izmaksas hipotekāro ķīlu zīmju turētājiem, ja iestājies procentu izmaksas vai hipotekāro ķīlu zīmju dzēšanas termiņš, nodrošinot, ka izmaksas tiek veiktas no ķīlu zīmju seguma reģistrā iekļautajiem aktīviem, nepieļaujot citu izmaksu veikšanu no hipotekāro ķīlu zīmju reģistrā iekļautajiem aktīviem vai citu grozījumu izdarīšanu hipotekāro ķīlu zīmju reģistrā;

18) ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rīkojuma saņemšanas nodot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas norādītajai kredītiestādei no likvidējamās kredītiestādes emitētajām hipotekārajām ķīlu zīmēm izrietošās saistības pret šo ķīlu zīmju turētājiem kopā ar aktīviem, kas iekļauti hipotekāro ķīlu zīmju seguma reģistrā;

19) regulāri, bet ne retāk kā reizi gadā informēt zināmos kreditorus par maksātnespējas gaitu.

(3) *(izslēgta ar 01.11.2018. likumu)*

(4) Administratora tiesības un pilnvaras ir šādas:

1) atsavināt kredītiestādes mantu šajā likumā noteiktajā kārtībā;

2) slēgt kredītiestādes filiāles vai pārstāvniecības;

3) celt prasību tiesā, lai tiktu atzīti par spēkā neesošiem kredītiestādes darījumi, kurus tā piecu gadu laikā pirms pasludināšanas par maksātnespējīgu slēgusi ar trešajām personām vai par labu trešajām personām un kuri radījuši vai var radīt zaudējumus kreditoriem, kā arī darījumi, kuri slēgti ar kādu no kreditoriem un kuri radījuši vai var radīt zaudējumus citiem kreditoriem;

3¹) vienpusēji atkāpties no līguma izpildes, ja tā izpilde samazina kredītiestādes aktīvus un līgums neregulē

finanšu pakalpojuma sniegšanu;

4) iesniegt tiesai jebkuru kredītiestādes prasījumu pret trešajām personām;

5) pārstāvēt kredītiestādi tiesā un attiecībās ar fiziskajām un juridiskajām personām un uzstāties tās vārdā;

6) apdrošināt kredītiestādes darījumus un kredītiestādes mantu;

7) sagatavot un parakstīt kredītiestādes vārdā jebkuru dokumentu;

8) pieņemt darbā un atlaist no darba administratora palīgu;

9) pieņemt darbā un atlaist no darba darbiniekus, arī tos, kuri pieņemti darbā pirms maksātnespējas lietas ierosināšanas, nepiemērojot Darba likumā noteikto darba līguma uzteikšanas termiņu, kā arī Darba likuma normas par kolektīvo atlaišanu. Ja darbinieks noslēdzis darba koplīgumu, administratoram ir tiesības nepiemērot tā normas par darba līguma uzteikumu, tajā skaitā ar uzteikumu saistītām izmaksām. Pieņemot lēmumu nepiemērot norādītās Darba likuma un noslēgtā darba koplīguma normas, administratora pienākums ir izvērtēt šāda lēmuma lietderību;

10) segt maksātnespējas procesa izdevumus no kredītiestādes līdzekļiem;

11) iznomāt jebkuru kredītiestādes mantu, kā arī nomāt jebkuru mantu, ja tas ir visu kreditoru interesēs;

12) atteikties no jebkura prasījuma pret trešajām personām vai slēgt jebkuru mierizlīgumu kredītiestādes vārdā attiecībā uz kredītiestādes prasījumiem pret trešajām personām, ja šādas darbības rezultātā palielinās iespējas apmierināt kreditoru prasījumus vai tiek paātrināta parādu segšana, būtiski nesamazinot kreditoriem izmaksājamo kompensāciju apmēru;

13) pieprasīt, lai kredītiestādes akcionāri izpilda ar attiecīgu akcionāru sapulces lēmumu noteiktās saistības attiecībā uz kredītiestādes pamatkapitālu vai citu mantu, vai celt tiesā prasību par šādu saistību izpildi piespiedu kārtā;

14) iesniegt tiesā pieteikumu par jebkuras tādas trešās personas atzīšanu par maksātnespējīgu, kurai ir parādu saistības pret kredītiestādi, un pārstāvēt kredītiestādes prasījumus, ja uz pieteikuma pamata tiek ierosināta šīs trešās personas maksātnespējas lieta;

15) mainīt kredītiestādes reģistrēto juridisko adresi;

16) pieprasīt un saņemt no fiziskajām personām, valsts un pašvaldību iestādēm, komercsabiedrībām maksātnespējas procesā nepieciešamo informāciju par kredītiestādi un tās pārstāvjiem;

17) pārstāvēt kredītiestādi kriminālprocesā un lūgt, lai attiecīgajiem kredītiestādes pārstāvjiem tiktu noteikts drošības līdzeklis, ja sakarā ar konkrēto maksātnespējas lietu ir ierosināta krimināllieta;

18) pieprasīt un saņemt no kreditoriem un citām personām prasību un citu pretenziju tulkojumus Latvijas Republikas valsts valodā;

19) pieaicināt speciālistus, lai saņemtu grāmatvedības, audita un juridiskos pakalpojumus, kā arī nodrošinātu kredītiestādes interešu vai administratora pārstāvību valsts pārvaldes un tiesu iestādēs un saņemtu citus pakalpojumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu efektīva maksātnespējas procesa norisi;

20) sasaukt kreditoru sapulci, lai izskatītu jautājumu par administratora un administratora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības un citu ar maksātnespējas procesu saistītu izdevumu apmēra noteikšanu, kā arī citus ar maksātnespējas procesu saistītus jautājumus, kurus izskatīšanai izvirza administrators.

(5) Ja administrators pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu lauž darba līgumu ar kredītiestādes darbiniekiem, par darba līguma laušanas tiesisko pamatu uzskatāmi Darba likuma 101.panta pirmās daļas 9. un 10.punkta noteikumi, ja nav cita likumiska pamata darba līguma laušanai. Darba līguma izbeigšanas gadījumā atlaistie darbinieki iegūst kreditoru statusu :

1) neizmaksātās darba samaksas un ar to saistīto nesaņemto maksājumu apmērā;

2) kaitējuma atlīdzības apmērā sakarā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību par visu nesamaksāto periodu un to maksājumu apmērā, kas izdarāmi par trim gadiem uz priekšu valsts sociālās apdrošināšanas speciālajā budžetā, ja nelaimes gadījums darbā noticis vai arodslimība iegūta līdz 1997.gada 1.janvārim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004., 12.02.2009., 16.07.2009., 11.03.2010., 23.12.2010., 16.05.2013. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

162.pants. (1) Personām ir pienākums sniegt administratoram to rīcībā esošo informāciju, kura ir būtiska maksātnespējas procesā.

(2) Kredītiestādes pārstāvjiem un personām, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā vai kredītiestādes likvidācijā ir obligāta, ir pienākums sniegt administratora pieprasīto informāciju piecpadsmit dienu laikā no pieprasījuma nosūtīšanas dienas. Pieprasījums nododams kredītiestādes pārstāvim vai personām, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā vai kredītiestādes likvidācijā ir obligāta, personiski vai nosūtāms ierakstītā vēstulē.

(3) Kredītiestādes pārstāvji un personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā vai kredītiestādes likvidācijā ir obligāta, iesniedz pieprasīto informāciju rakstveidā, apliecinot tās pareizību ar savu parakstu.

163.pants. (1) Administrators ir pilnā apmērā atbildīgs par zaudējumiem, kuri viņa vainas dēļ nodarīti kreditoriem.

(2) Vairāku administratoru iecelšanas gadījumā administratori ir atbildīgi tikai katrs par savu rīcību un proporcionāli zaudējumiem, kuri viņu vainas dēļ nodarīti kreditoriem. Katra administratora atbildības apmēru šādā gadījumā nosaka tiesa.

(3) Administrators nav atbildīgs par zaudējumiem, kuri nodarīti kreditoriem, pirms viņš uzsācis savu pienākumu pildīšanu.

164.pants. (1) Prasības par administratora nodarīto zaudējumu atlīdzību kreditori var celt tiesā vispārējā kārtībā.

(2) Prasības pret administratoru var celt ne vēlāk kā triju gadu laikā pēc maksātnespējas procesa izbeigšanas.

(3) Ja administrators ar savu rīcību ir nodarījis zaudējumus kreditoriem vai citām ieinteresētajām personām un tiesa šajā rīcībā konstatējusi kriminālsodāma nodarījuma pazīmes, uz prasībām pret administratoru attiecināms vispārējais prasības noilguma termiņš.

(4) Šā panta prasības attiecas uz visiem administratoriem, kuri ir piedalījušies attiecīgajā maksātnespējas procesā, neatkarīgi no piedalīšanās laika vai ilguma, un katrs administrators ir atbildīgs tikai par savu rīcību.

165.pants. Administrators var rakstveidā pilnvarot savu palīgu vai jebkuru kredītiestādes darbinieku veikt atsevišķas darbības, kuras saskaņā ar šo likumu ietilpst administratora pilnvarās. Par zaudējumiem, ko nodara administratora palīgs vai darbinieks, rīkodamies uz šādas pilnvaras pamata, atbildīgs ir administrators.

166.pants. (1) Ja kreditoru sapulce nav vienojusies ar administratoru par citu atlīdzības apmēru, administratora un administratora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmēru nosaka kā atbilstošu daļu no starpības starp kopējo kreditoriem izmaksājamo naudas līdzekļu apmēru un summu, kurā ietilpst naudas līdzekļi likvidējamās kredītiestādes kasē, tās noguldījumi Latvijas Bankā, brīvi pieejamie (neapgrūtinātie) naudas līdzekļi citās kredītiestādēs, līdzekļi, kas iegūti, pārdodot finanšu instrumentus, kuri iekļauti tirdzniecībai regulētajā tirgū, un līdzekļi, kas iegūti, izmantojot prasījuma tiesības pret dalībvalsti vai ārvalsti. Šo administratora un administratora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmēru nosaka kā:

1) 2 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs nepārsniedz 30 procentus no šīs starpības;

2) 3 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs pārsniedz 30 procentus, bet nepārsniedz 60 procentus no šīs starpības;

3) 4 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs pārsniedz 60 procentus, bet nepārsniedz 75 procentus no šīs starpības;

4) 5 procentus no šīs daļas ievaddaļā minētajā starpībā ietilpstošajiem līdzekļiem, kuru apmērs pārsniedz 75 procentus no šīs starpības.

(2) Attiecībā uz naudas līdzekļiem, kas atgūti tiesvedības ceļā, šā panta pirmajā daļā noteiktajai atlīdzībai tiek piemērots koeficients par sarežģītību 1,25 tajā izmaksājamās atlīdzības daļā, kas proporcionāli atbilst kopējo tiesvedības ceļā atgūto līdzekļu apmēram.

(2¹) Administrators un administrators palīga kopējās ikmēneša atlīdzības apmērs nedrīkst pārsniegt 100 000 *euro*.

(3) Attiecībā uz naudas līdzekļiem, kas atgūti tiesvedības ceļā, atzīstot pretēji kredītiestādes interesēm noslēgtu darījumu par spēkā neesošu vai atceļamu, šā panta pirmajā daļā noteiktajai atlīdzībai tiek piemērots koeficients par sarežģītību 1,5 tajā izmaksājamās atlīdzības daļā, kas proporcionāli atbilst kopējo tiesvedības ceļā atgūto līdzekļu apmēram.

(4) Šā panta pirmajā daļā noteikto kreditoriem kopējo izmaksājamo naudas līdzekļu apmēru aprēķina naudas līdzekļu apmēru, kas iegūts, maksātnespējas procesa laikā atgūstot mantu vai izpārdodot kredītiestādes aktīvus, samazinot par šā likuma 153.pantā noteiktajiem maksātnespējas procesa izdevumiem (izņemot maksātnespējas administratora atlīdzību). No aprēķinātā kreditoriem izmaksājamā naudas līdzekļu apmēra pirms izmaksas atskaita administratoram un administratora palīgam noteikto proporcionālo atlīdzību.

(5) Administrators un administrators palīgs saņem fiksētu atlīdzību šādos gadījumos un šādā kopējā apmērā:

1) no administratora iecelšanas dienas līdz maksātnespējas lietas izskatīšanai — vienreizēju atlīdzību 10 minimālo mēnešalgu apmērā;

2) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu)*;

3) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu)*;

4) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu)*.

(6) Aprēķinot administratora un administrators palīga kopējo proporcionālo atlīdzību, to samazina par saskaņā ar šā panta piekto daļu aprēķināto fiksēto atlīdzības apmēru.

(7) Administrators sedz izdevumus atlīdzībai šā likuma 161.panta ceturtās daļas 19.punktā minētajām personām un citus ar maksātnespējas procesu saistītus izdevumus, kas nav minēti šā likuma 153.pantā, ja kreditoru sapulce ar administratoru nav vienojusies par citu izdevumu segšanas kārtību.

(8) Kreditoru sapulces sasaukšana un lēmumu pieņemšana par šajā pantā minētajiem jautājumiem tiek nodrošināta saskaņā ar šā likuma 135.¹, 135.², 135.³, 135.⁴, 135.⁵, 135.⁶ un 135.⁷ pantu.

(16.05.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.03.2018. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

167.pants. (1) Administratora pienākumi izbeidzas:

1) ja administrators tiek atcelts saskaņā ar šā likuma 168.pantu;

2) ja administrators atkāpjas saskaņā ar šā likuma 169.pantu;

3) ja tiek izbeigts maksātnespējas process saskaņā ar šā likuma 150.pantu;

4) administratora nāves gadījumā.

(2) Ja notiek administratoru maiņa saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1. vai 2. punkta noteikumiem, jaunais administrators stājas pie pienākumu pildīšanas pēc tam, kad parakstīts lietu (dokumentu, mantas u.tml.) pieņemšanas un nodošanas akts. Aktam pievienojams iepriekšējā administratora darbības pārskats. Līdz šā akta parakstīšanai iepriekšējais administrators turpina veikt pienākumus un ir atbildīgs likumā noteiktā kārtībā.

(3) *(Izslēgta ar 01.11.2018. likumu)*

(4) Informāciju par administratora pilnvaru izbeigšanos publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 16.05.2013. un 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

168.pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija izsaka neuzticību administratoram, tā lūdz tiesu atcelt šo administratoru un iecelt citu, iesakot jaunu administratora kandidatūru.

(2) Atceltā administratora pienākums ir 15 dienu laikā no atcelšanas dienas iesniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un tiesai pārskatu, kuram jāsniedz paties un skaidrs priekšstats par viņa darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

169.pants. (1) Administrators ir tiesīgs atkāpties no savu pienākumu pildīšanas, informējot par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un iesniedzot tiesai rakstveida iesniegumu par atkāpšanos un pārskatu, kuram jāsniedz paties un skaidrs priekšstats par administratora darbību. Iesniegumā norādāmi motīvi, kuru dēļ viņš nevar vai nevēlas turpmāk veikt administratora pienākumus.

(2) Administrators, kura atkāpšanos tiesa apstiprinājusi, saņem atlīdzību saskaņā ar šā likuma 166.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

XII nodaļa Kredītiestāžu manta maksātnespējas procesa laikā

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

170.pants. Kredītiestādes manta maksātnespējas procesa laikā ir:

1) kredītiestādes aktīvi, tai skaitā manta, dienā, kad tiesā tiek iesniegts maksātnespējas pieteikums;

2) augļi, kas iegūti no kredītiestādes aktīviem, tai skaitā mantas, maksātnespējas procesa laikā;

3) citi maksātnespējas procesa laikā likumīgā ceļā iegūti aktīvi, tai skaitā manta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

171.pants. (1) Pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu kredītiestādes mantas pārvaldīšanas tiesības ir tikai administratoram.

(2) Administrators pārvalda kredītiestādes mantu un rīkojas ar to šajā likumā noteikto pilnvaru apjomā.

(3) Naudas līdzekļi, kas iegūti, maksātnespējas procesa laikā atgūstot mantu vai izpārdodot kredītiestādes aktīvus, ieskaitāmi kredītiestādes kontā Latvijas Bankā. Administratoram ir tiesības turēt skaidro naudu kasē apmēros, kas nepieciešami maksātnespējas procesa kārtējo izdevumu segšanai.

172.pants. (1) Kredītiestādes mantas sarakstā iekļauj noguldījumus un procentus par tiem, bet neiekļauj citu kredītiestādes turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu un valsts fondēto pensiju shēmas ieguldījumu plānu, privāto pensiju fondu pensiju plānu līdzekļus, pensiju plānos un apdrošināšanas līgumos noteikto saistību izpildei paredzētos līdzekļus, ja šis nosacījums minēts noguldījumu līgumā, un sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas garantijas fonda līdzekļus.

(2) Administrators nodrošina trešajām personām piederošās mantas uzturēšanu līdz tās nodošanai īpašniekam. Administrators ir tiesīgs piedzīt no trešajām personām izdevumus, kas radušies sakarā ar to mantas uzturēšanu.

(3) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.11.2003., 26.02.2009. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

172.¹ pants. (1) Administrators uzaicina trešās personas saņemt savu mantu un vienojas par tās saņemšanas kārtību, attiecīgu paziņojumu publicējot plašsaziņas līdzekļos un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(2) Mantu, kuru trešās personas nepārņem savā valdījumā, administrators atsavina šā panta 2.¹ daļā noteiktajā kārtībā un triju mēnešu laikā pēc tās atsavināšanas uzaicina trešās personas pieteikt prasības par naudas līdzekļu izmaksu, attiecīgu paziņojumu publicējot plašsaziņas līdzekļos un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(2¹) Kredītiestādes aktīvu, tai skaitā mantas, pārdošana notiek publiskajās izsolēs, ja kreditoru sapulce nav lēmusi citādi un ja attiecībā uz konkrēto mantu likums nenosaka citu atsavināšanas kārtību. Izsoles organizē un izsoļu noteikumus izstrādā administrators.

(3) Naudas līdzekļus, par kuru izmaksu trešās personas nepiesaka savus prasījumus, administrators, noslēdzot rakstveida līgumu, nodod glabājumā citai paša izraudzītai Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei, paziņojumu par līguma noslēgšanu publicējot plašsaziņas līdzekļos un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(4) Maksājumu par nodoto naudas līdzekļu glabājumu ietur atbilstoši kredītiestādes cenrādim no naudas līdzekļu summas, kas pienākas trešajām personām.

(5) Trešā persona zaudē prasījuma tiesības pret kredītiestādi, ja 10 gadu laikā nav kredītiestādei pieteikusi prasījumu un izņēmusi naudas līdzekļus, kas tai pienākas. Naudas līdzekļi, kuri pienākas trešajām personām un attiecībā uz kuriem iestājies noilgums, piekrīt valstij kā beztīpašnieka manta.

(6) Šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētā administratora rīcība ar trešajām personām piederošo mantu attiecināma arī uz rīcību ar kredītiestādes kreditoru mantu, par kuru kreditori nepiesaka savus prasījumus.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

173.pants. (1) Pēc administratora prasības var tikt atzīti par spēkā neesošiem kredītiestādes darījumi neatkarīgi no šo darījumu veida, ja:

1) tie noslēgti pēc maksātnespējas iestāšanās dienas un kredītiestāde ar tiem ir nodarījusi zaudējumus kreditoriem;

2) tie noslēgti piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas, kredītiestāde ar tiem apzināti nodarījusi zaudējumus kreditoriem un persona, ar kuru vai kurai par labu noslēgts darījums, ir zinājusi par šādu zaudējumu nodarīšanu;

3) tie noslēgti piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas un tiesa ir konstatējusi, ka kredītiestāde novesta līdz maksātnespējai ar kriminālsodāmu nodarījumu un persona, ar kuru vai kurai par labu darījums slēgts, ir zinājusi par šo nodarījumu.

(2) Ja darījumus, ar kuriem nodarīti zaudējumi kreditoriem, kredītiestāde noslēgusi ar ieinteresētajām personām attiecībā uz kredītiestādi vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu vai kriminālsodāmu nodarījumu, ja tās nepierāda pretējo.

(3) Nodrošinātais kreditors var iesniegt tiesā prasību par administratora noslēgta darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, ja darījums attiecas uz prasījuma nodrošināšanai ieķīlāto mantu un ir aizskartas nodrošinātā kreditora tiesības.

(4) Kredītiestādes uzņēmuma pāreju, kas veikta saskaņā ar šā likuma 59.³ pantu vai 59.⁴ panta otro daļu, nevar atzīt par spēkā neesošu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

174.pants. (1) Kredītiestādes dāvināto mantu vai tās daļu var atprasīt atbilstoši Civillikuma 1927.panta noteikumiem.

(2) Par spēkā neesošiem var tikt atzīti piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas vai pēc tās noslēgtie darījumi, kuros pušu savstarpējo saistību nevienlīdzīgums norāda, ka faktiski izdarīts dāvinājums.

(3) Nevar atzīt par spēkā neesošiem ziedojumus Latvijā reģistrētām sabiedriskajām organizācijām, kuras nodarbojas ar kultūras, zinātnes, izglītības, sporta, veselības aizsardzības vai sociālās palīdzības veicināšanu. Ziedojumu šādai organizācijai var atzīt par spēkā neesošu un atprasīt, ja ir pierādījumi, ka šis ziedojums ir fiktīvs vai netiek izmantots paredzētajiem mērķiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

175.pants. (1) Pēc administratora prasības par spēkā neesošu var atzīt ķīlas līgumu, ja:

1) kredītiestādes kreditora ķīlas tiesība nodibināta pēc maksātnespējas iestāšanās dienas vai pēdējo sešu mēnešu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas tādām kreditora prasījumiem pret kredītiestādi, kurš līdz tam nav bijis nodrošināts;

2) tas noslēgts pēc maksātnespējas iestāšanās dienas vai gada laikā pirms tās un ķīlas ņēmējs ir bijis ieinteresētā persona attiecībā uz kredītiestādi;

3) ķīla atsavināta nodrošinātā kreditora prasījuma apmierināšanai pēc maksātnespējas iestāšanās dienas vai sešu mēnešu laikā pirms tās un atsavināšana nav notikusi atklātā izsolē gadījumos, kad ķīla saskaņā ar likumu vai līgumu bijusi pārdodama šādā izsolē.

(2) Ja ķīlas līgums tiek atzīts par spēkā neesošu, attiecīgais nodrošinātais kreditors iegūst nenodrošinātā kreditora statusu.

XIII nodaļa Kredītiestādes sanācija

(Nodaļa izslēgta ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)

176.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

177.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

178.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.¹ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.² pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.³ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.⁴ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.⁵ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.⁶ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.⁷ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.⁸ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

179.⁹ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

180.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

181.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

182.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

183.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

183.¹ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

XIV nodaļa **Kredītiestādes bankrota procedūra**

(Nodaļa izslēgta ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)

184.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

185.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

186.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

187.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

188.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

189.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

190.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

191.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

192.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

193.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

194.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

195.pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

195.¹ pants. *(Izslēgts ar 01.11.2018. likumu, kas stājas spēkā 15.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 78. punktu)*

XV nodaļa Atbildība

196.pants. (1) Par šā likuma, tieši piemērojamo Eiropas Savienības institūciju izdoto normatīvo aktu vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdoto normatīvo noteikumu vai pieņemto lēmumu pārkāpumiem Finanšu un kapitāla tirgus komisija var piemērot šādas sankcijas:

- 1) izteikt publisku paziņojumu, norādot par pārkāpumu atbildīgo personu un pārkāpuma būtību;
- 2) izteikt brīdinājumu;
- 3) pieprasīt, lai kredītiestāde vai par pārkāpumu atbildīgā persona nekavējoties izbeidz attiecīgo rīcību;
- 4) noteikt pagaidu aizliegumu kredītiestādes valdes vai padomes loceklim vai citai fiziskajai personai, kura ir atbildīga par pārkāpumu, veikt tai noteiktos pienākumus kredītiestādē;
- 5) uzlikt par pienākumu kredītiestādes akcionāru sapulcei, padomei vai valdei atsaukt no amata kredītiestādes valdes vai padomes locekli, iekšējā audita dienesta vadītāju, risku direktoru, par darbības atbilstības kontroli atbildīgo personu, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu, sabiedrības kontrolieri, ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītāju vai prokūristu;
- 6) uzlikt šajā likumā noteiktās soda naudas;
- 7) anulēt licenci saskaņā ar šā likuma 27.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 7., 8. un 9.punktu.

(2) Par normatīvo aktu pārkāpumiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā Finanšu un kapitāla tirgus komisija piemēro Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteiktās sankcijas.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. un 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

196.¹ pants. Ja kredītiestādes akcionāra ietekme uz kredītiestādi apdraud vai var apdraudēt tās finansiāli stabilitāti, piesardzīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu vadību un darbību vai ja būtisku līdzdalību ieguvusi persona neatbilst kredītiestādes dibinātājiem noteiktajām prasībām, nav finansiāli stabila, nesniedz vai atsakās sniegt šā likuma 28.panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisija papildus šā likuma 196.pantā noteiktajām sankcijām ir tiesīga aizliegt akcionāram izmantot visu tam piederošo akciju balsstiesības.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

197.pants. *(Izslēgts ar 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)*

197.¹ pants. *(Izslēgts ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)*

198.pants. (1) Ja persona nepilda šā likuma 8.panta prasības, ir sniegusi apzināti nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, nav darījusi zināmu saskaņā ar šo likumu prasīto informāciju vai traucējusi Latvijas Bankas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai veikt pārbaudes, Finanšu un kapitāla tirgus komisija un Latvijas Banka ir tiesīgas uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai personai soda naudu no 1400 līdz 14 200 *euro*.

(2) Ja kredītiestāde nepilda šā likuma 79., 89.¹, 89.², 90., 91., 95. un 96.panta prasības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga uzlikt kredītiestādei soda naudu no 1400 līdz 14 200 *euro*.

(3) *(Izslēgta ar 24.05.2012. likumu)*

(4) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(5) Par tāda patērētāja kredītēšanas līguma slēgšanu, kurā kredīta summa ir vienāda ar 100 minimālajām mēnešalgām vai lielāka, ja nav saņemta Valsts ieņēmumu dienesta vai citas valsts nodokļu administrācijas izziņa par patērētāja ienākumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei uzliek soda naudu — 1400 *euro*. Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc minētās soda naudas uzlikšanas, Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei uzliek soda naudu — 4300 *euro*.

(6) Par tāda kredīta izsniegšanu, kura summa ir vienāda ar 100 minimālajām mēnešalgām vai lielāka un kura atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, vairāk nekā 90 procentu apmērā no attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei uzliek soda naudu — 1400 *euro*. Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc minētās soda naudas uzlikšanas, Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei uzliek soda naudu — 4300 *euro*.

(7) (Izslēgta ar 29.05.2008. likumu; grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 23.07.2008. Skat. Pārejas noteikumu 33.punktu).

(8) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(9) (Izslēgta ar 24.04.2014. likumu)

(10) Par noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšanu bez Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licences (atļaujas) saņemšanas vai gadījumā, ja persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību kredītiestādē pirms šā likuma 29.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma iesniegšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, tā izskatīšanas laikā vai pēc tam, kad stājies spēkā šā likuma 29.panta septītajā daļā minētais lēmums par aizliegumu iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, izbeigusi vai samazinājusi būtisku līdzdalību, nepaziņojot par to Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, vai ja kredītiestāde ir ieguvusi licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, sniedzot nepatiesu informāciju vai citā pretdiskrīcijā veidā, nepilda šā likuma 32., 34.¹, 35.²⁶, 35.²⁷ vai 35.²⁸ panta prasības vai ES regulas Nr. 575/2013 28., 52. vai 63.panta prasības attiecībā uz maksājumiem pašu kapitālā iekļauto instrumentu turētājiem, 99.panta 1.punkta, 101.panta, 394.panta 1.punkta, 395.panta, 405.panta, 415.panta 1. un 2.punkta, 430.panta 1.punkta, 431.panta 1., 2. un 3.punkta, 451.panta 1.punkta prasības, atkārtoti vai pastāvīgi nepilda ES regulas Nr. 575/2013 412.panta prasības, vai ja kredītiestādes valdes vai padomes loceklis neatbilst šā likuma prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga:

1) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz 10 procentiem no iepriekšējā finanšu gada neto ienākumu summas, kas atbilst summai, kuru saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013 izmanto, lai aprēķinātu operacionālā riska pašu kapitāla prasību saskaņā ar pamatrādītāja pieeju. Ja 10 procenti no iepriekšējā finanšu gada neto ienākumu summas, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmajā teikumā noteikto, ir mazāk par 142 300 *euro*, tad Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga uzlikt soda naudu līdz 142 300 *euro*. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrības meitas sabiedrība, iepriekšējā finanšu gada neto ienākumu summa atbilst summai, kuru saskaņā ar ES regulu Nr. 575/2013 izmanto, lai aprēķinātu operacionālā riska pašu kapitāla prasību saskaņā ar pamatrādītāja pieeju, pamatojoties uz galējās mātes sabiedrības iepriekšējā finanšu gada konsolidētajos finanšu pārskatos uzrādīto;

2) uzlikt amatpersonai, darbiniekam vai personai, kura pārkāpuma izdarīšanas laikā ir atbildīga par noteiktas darbības veikšanu kredītiestādes uzdevumā vai interesēs, soda naudu līdz pieciem miljoniem *euro*;

3) uzlikt soda naudu līdz pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu vai novērsto iespējamo zaudējumu divkārtšam apmēram.

(11) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši ES regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem ir tiesīga:

1) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz pieciem miljoniem *euro* vai līdz trim procentiem no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējo pieejamo minētās juridiskās personas revidēto gada pārskatu. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, kas sagatavo konsolidētos gada pārskatus saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu vai konsolidētos finanšu pārskatus saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts normatīvo aktu prasībām, attiecīgo kopējo apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums vai atbilstoša veida ienākumi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem grāmatvedības jomā, ņemot vērā pēdējo pieejamo konsolidēto gada pārskatu, ko apstiprinājusi galvenā mātes sabiedrības vadības struktūra;

2) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai soda naudu līdz 700 000 *euro*;

3) kā alternatīvu šīs daļas 1. vai 2. punktā noteiktajam uzlikt soda naudu līdz pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu vai novērsto iespējamo zaudējumu divkārtšam apmēram.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 26.05.2005., 17.05.2007., 29.05.2008., 26.02.2009., 23.12.2010., 24.05.2012., 19.09.2013., 24.04.2014., 02.06.2016. un 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

198.¹ pants. *(Izslēgts ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)*

199.pants. Par citām šā likuma 198. pantā neminētām darbībām, kuru rezultātā ir pārkāptas šā likuma vai uz tā pamata izdoto normatīvo aktu vai tieši piemērojamo Eiropas Savienības institūciju izdoto normatīvo aktu prasības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija un Latvijas Banka uzliek par pārkāpumu atbildīgajai personai soda naudu līdz 142 300 euro.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.06.2016. un 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

200.pants. Ja kredītiestādes padomes, valdes priekšsēdētājs, locekļi, rīkotājdirektors vai darbinieki apzināti piešķīruši kādam kreditoram nepamatotas pirmtiesības vai piekrituši, ka tādas tiek piešķirtas, attiecīgā persona tiek saukta pie administratīvās atbildības vai pie kriminālatbildības.

201. pants. Par šā likuma 198. un 199. pantā minētajiem pārkāpumiem iekasētās soda naudas tiek ieskaitītas valsts budžetā.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

201.¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informāciju par personām piemērotajām sankcijām un vienlaikus saskaņā ar šā likuma 113.pantu un 101.³ panta 4.⁴ daļu īstenotajām darbībām ievieto savā mājaslapā internetā, norādot ziņas par personu un tās izdarīto pārkāpumu, kā arī par Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta apstrīdēšanu un pieņemto nolēmumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto informāciju Finanšu un kapitāla tirgus komisija var publiskot, neidentificējot personu, ja pēc iepriekšēja izvērtējuma veikšanas konstatē, ka tās fiziskās personas datu atklāšana, kurai piemērota sankcija, nav samērīga vai arī fiziskās vai juridiskās personas datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai uzsākt kriminālprocesa norisi vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

(3) Ja paredzams, ka šā panta otrajā daļā minētie apstākļi saprātīgā laikposmā var izbeigties, šā panta pirmajā daļā minētās informācijas publiskošanu var atlikt uz šādu laikposmu.

(4) Šajā pantā noteiktajā kārtībā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ieviešanas dienas.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi par personām piemērotajām sankcijām.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā publicēt informāciju par citiem lēmumiem, ko tā pieņēmusi saskaņā ar šā likuma 113.pantu un 101.³ panta 4.⁴ daļu, ja tie var skart klientu intereses, bet nevar apdraudēt kredītiestādes vai finanšu tirgus stabilitāti.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

202. pants. Personas, kas novedušas kredītiestādi līdz maksātnespējai, ir saucamas pie atbildības Krimināllikumā paredzētajos gadījumos.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

203.pants. Ja kredītiestādes padomes vai valdes priekšsēdētājs vai locekļi vai kredītiestādes likvidatori šā likuma 138.pantā un 140.panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos nav iesnieguši maksātnespējas pieteikumu, vainīgās personas saucamas pie atbildības par maksātnespējas pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos.

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

204.pants. (1) Ja maksātnespējas pieteikums atzīts par apzināti nepatiesu, tā iesniedzējs sedz tiesas izdevumus un maksātnespējas procesa izdevumus.

(2) Par apzināti nepatiesu maksātnespējas pieteikumu atzīstams tāds pieteikums, kurā sniegtas apzināti nepatiesas ziņas vai ziņas slēptas un kura dēļ kredītiestāde nepamatoti var tikt vai tikusi atzīta par maksātnespējīgu.

(3) Par apzināti nepatiesu maksātnespējas pieteikumu nav atzīstams kreditora pieteikums, ja kredītiestāde, būdama maksātspējīga, nav pildījusi saistības.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

205.pants. (1) Par apzināti nepatiesa maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu parādnieks vai kreditors saucams pie kriminālatbildības.

(2) Apzināti nepatiesa maksātnespējas pieteikuma iesniedzējs ir atbildīgs par nepatiesā pieteikuma rezultātā kredītiestādei nodarīto kaitējumu.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

206.pants. Kreditoru vai citu kredītiestādes maksātnespējas procesā ieinteresētu personu var saukt pie kriminālatbildības par maksātnespējas procesa apzinātu pārkāpšanu, kas izpaužas kā tiesas un administratora pieprasītās likumā paredzētās informācijas nesniegšana vai slēpšana, nepatiesas informācijas sniegšana, izvairīšanās no piedalīšanās lietas izskatīšanā, pretlikumīga mantas (īpašuma) atsavināšana maksātnespējas procesa laikā, mantas (īpašuma), darījumu, dokumentu slēpšana, iznīcināšana vai viltošana un citas tīšas darbības, kuras kavē maksātnespējas lietas gaitu.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

207.pants. Administratoru var saukt pie kriminālatbildības par apzinātu informācijas slēpšanu no tiesas, tās maldināšanu, par šajā likumā neparedzētu darījumu veikšanu par labu vienam kreditoram vai kreditoru kārtai uz citu kreditoru rēķina.

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

208.pants. *(Izslēgts ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)*

208.¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par šā likuma XV nodaļā minēto sankciju piemērošanu, izņemot soda naudas uzlikšanu, pārsūdzēšana neaptur šā akta izpildi.

(2) Pieņemot lēmumu par sankciju piemērošanu personām, kuras pārkāpušas finanšu un kapitāla tirgu regulējošus normatīvos aktus, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ņem vērā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā norādītos apstākļus, kā arī iespējamās pārkāpuma sistēmiskās sekas.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

XVI nodaļa **Kredītiestāžu un ārvalsts kredītiestāžu (arī to filiāļu)** **reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas īpatnības**

(Nodaļa 28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

209.pants. (1) Šīs nodaļas normas piemērojamas:

- 1) Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm, kurām ir izveidotas filiāles citā dalībvalstī;
- 2) citās dalībvalstīs reģistrētām kredītiestādēm, kurām ir filiāles Latvijas Republikā;
- 3) ārvalstu kredītiestādēm, kurām vismaz viena filiāle atrodas Latvijas Republikā un viena — citā dalībvalstī;
- 4) Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm, kurām ir kreditori citā dalībvalstī.

(2) Citas reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju regulējošās normas piemērojamas tādā apjomā, ciktāl tās nav pretrunā ar šīs nodaļas normām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

210.pants. (1) Lēmumu par darbībām, kas saistītas ar mītnes valstī reģistrētu kredītiestāžu (arī to filiāļu) reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju iesaistītajā valstī, ir tiesīgas pieņemt tikai mītnes valsts kompetentas institūcijas atbilstoši attiecīgās valsts likumā noteiktajai kompetencei.

(2) Latvijas Republikā šā panta pirmajā daļā minētie lēmumi ir saistoši, sākot ar dienu, kad tie ir stājušies spēkā dalībvalstī, kurā tie pieņemti.

(3) Latvijas Republikā pieņemtie šā panta pirmajā daļā minētie lēmumi ir saistoši citām dalībvalstīm ar dienu, kad tie ir stājušies spēkā Latvijas Republikā.

(4) Reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju regulē attiecīgās mītnes valsts normatīvie akti, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

211.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija vai cita kompetenta institūcija katra atbilstoši savai normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei, pirms pieņemt lēmumu par tādas kredītiestādes reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, kurai ir kreditori citā dalībvalstī vai filiāle iesaistītajā valstī vai kura iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, nekavējoties informē attiecīgo iesaistītās valsts kompetentu institūciju par šīm darbībām.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nodrošina no citu dalībvalstu kompetentām institūcijām saņemto ar reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju saistīto paziņojumu publicēšanu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā.

(3) Ja tiesa pieņem nolēmumu vai cita kompetenta institūcija nolemj par Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes, kurai ir kreditori citā dalībvalstī, vai kredītiestādes, kura iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, reorganizācijas pasākumiem, likvidāciju vai reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas darbībām, kurās iesaistītas kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī, administrators vai cita likumā pilnvarota persona nekavējoties pēc šā nolēmuma vai lēmuma spēkā stāšanās nodrošina likumos noteikto ar reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju saistīto nolēmumu vai lēmumu publicēšanu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī nosūta paziņojumu par pieņemto nolēmumu vai lēmumu Eiropas Savienības oficiālo publikāciju birojam publicēšanai oficiālajā izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" un divos katras tādas iesaistītās valsts mēroga laikrakstos, kurā atrodas Latvijas Republikā reģistrētās kredītiestādes filiāle vai kreditori.

(4) Šā panta trešajā daļā minēto paziņojumu sagatavo Latvijas Republikas valsts valodā. Paziņojumā norāda tā mērķi, tiesisko pamatu, administratora vai citas likumā pilnvarotas personas identifikācijas datus, prasījumu vai sūdzību iesniegšanas galīgo termiņu (datumu) un tās institūcijas pilnu adresi, kura ir tiesīga izskatīt sūdzības par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju.

(5) Šajā pantā noteikto paziņojumu nepublicēšana neietekmē reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas gaitu un nevar būt par pamatu tam, lai pārsūdzētu vai apstrīdētu tiesas nolēmumu vai kompetentu institūciju lēmumu par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007., 16.05.2013., 24.04.2014. un 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

212.pants. (1) Likvidators vai administrators, vai cita likumā pilnvarota persona par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju nekavējoties rakstveidā paziņo katram zināmajam kreditoram neatkarīgi no tā atrašanās vietas.

(2) Likvidators vai administrators, vai cita likumā pilnvarota persona paziņojumā kreditoriem norāda tiem saistošus termiņus, termiņu neievērošanas sekas, kompetentu institūciju, kurai ir tiesības pieņemt iesniegtos prasījumus vai citus paziņojumus saistībā ar prasījumiem, kā arī citu informāciju, kas rada, groza vai izbeidz kreditoru saistības.

(3) Likvidators vai administrators, vai cita likumā pilnvarota persona paziņojumu kreditoriem sniedz Latvijas Republikas valsts valodā, izmantojot veidlapu, kurā visās dalībvalstu oficiālajās valodās ir virsraksts "Uzaicinājums iesniegt prasījumu. Termiņš, kas jāievēro prasījumu iesniegšanai".

(4) Visiem kreditoriem neatkarīgi no to atrašanās vietas ir tiesības iesniegt savas prasības un pretenzijas saskaņā

ar šā likuma 143.¹ panta pirmo daļu. Kreditors ir tiesīgs iesniegt kreditora prasījumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā (vai vienā no oficiālajām valodām), kurā ir kreditora dzīvesvieta vai vadības atrašanās vieta. Šajā gadījumā uz kreditora prasījuma pieteikuma norāda virsrakstu "Kreditora prasījuma pieteikums" Latvijas Republikas valsts valodā.

(5) Likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai ir tiesības pieprasīt, lai kreditori nodrošina prasījumu tulkojumu Latvijas Republikas valsts valodā tikai tad, ja par to iepriekš paziņots šajā pantā noteiktajā paziņojumā kreditoriem.

213.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pirms tiesa pieņēmusi nolēmumu vai kompetenta institūcija lēmumu par ārvalsts kredītiestādes reorganizācijas pasākumiem vai likvidācijas darbībām, kurās iesaistīta Latvijas Republikā esoša kredītiestādes filiāle, bet, ja tas nav iespējams, pēc attiecīgā nolēmuma vai lēmuma pieņemšanas nekavējoties informē par minēto tiesas nolēmumu vai institūcijas lēmumu to dalībvalstu kompetentas institūcijas, kurās attiecīgā kredītiestāde atvērusi filiāli.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija savu funkciju veikšanai izmanto Eiropas Savienības oficiālo publikāciju biroja publicēto informāciju oficiālajā izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" par to darbību veikšanu, kuras saistītas ar filiāļu iesaisti reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic uzraudzību saskaņā ar šo likumu un sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu kompetentām institūcijām.

(4) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(5) Likvidatori vai administratori, vai citas likumā pilnvarotas personas sadarbojas ar citu valstu pilnvarotām personām, kurām ir tiesības veikt reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

214.pants. Latvijas Republikas normatīvie akti regulē jautājumus, kas saistīti ar:

- 1) aktīviem vai darbībām ar aktīviem, kuri iegūti vai nodoti pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa sākšanas;
- 2) pārvaldes institūciju un likvidatoru vai administratoru tiesībām un pienākumiem;
- 3) prasījumu un saistību neto ieskaitu, prasījumu un saistību dzēšanu, atpakaļpirkumu vai ar citām juridisko seku ziņā līdzīgām darbībām;
- 4) likvidācijas vai maksātnespējas procesa ietekmi uz noslēgtajiem līgumiem, kuru līgumslēdzēja puse ir kredītiestāde, kā arī uz līgumiem, kurus slēgusi tās filiāle;
- 5) likvidācijas vai maksātnespējas procesa ietekmi uz atsevišķu kreditoru ierosinātiem tiesas procesiem, izņemot šā likuma 223.pantā paredzētos nepabeigtos tiesas procesus;
- 6) prasījumiem, kuri iesniegti pret kredītiestādi, un prasījumiem, kuri iesniegti pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa sākšanas;
- 7) normatīvo aktu prasībām, kuras nosaka prasījumu pieteikšanu, pārbaudi un atzīšanu;
- 8) normatīvo aktu prasībām, kuras nosaka kredītiestāžu aktīvu atsavināšanu, no aktīvu atsavināšanas gūto ieņēmumu sadali, prasījumu grupēšanu, un to kreditoru tiesībām, kuru prasījumi pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa uzsākšanas daļēji apmierināti saskaņā ar lietu tiesībām vai ar ieskaitu, vai citām juridisko seku ziņā līdzīgām darbībām;
- 9) normatīvo aktu prasībām, ja likvidācijas vai maksātnespējas process tiek izbeigts (arī izmantojot izlīgumu);
- 10) kreditoru tiesībām pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa pabeigšanas;
- 11) normatīvo aktu prasībām par likvidācijas vai maksātnespējas procesa izmaksām;
- 12) normatīvo aktu noteikumiem, kuri ierobežo visu kreditoru noteiktās tiesības vai nosaka aizliegumus vai

ierobežojumus, lai attiecībā uz kreditoriem novērstu nevienlīdzīgus nosacījumus vai zaudējumus.

215.pants. Ja tiek veikti tādas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) vai kredītiestādes, kas iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, likvidators vai administrators, vai cita attiecīgi pilnvarota persona regulāri, bet ne retāk kā reizi gadā informē citā dalībvalstī zināmos kreditorus par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju.

216.pants. Reorganizācijas pasākumi vai likvidācija neierobežo kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz lietām, kuras pieder kredītiestādei un reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas laikā atrodas citas dalībvalsts teritorijā.

217.pants. (1) Reorganizācijas pasākumi vai likvidācija attiecībā uz kredītiestādi, kas iegādājas aktīvus, pirms uzsākti attiecīgie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, neietekmē darījuma partnera — aktīvu pārdevēja — tiesības, ja šādu reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas uzsākšanas brīdī attiecīgie aktīvi atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikti minētie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija.

(2) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšana attiecībā uz kredītiestādi, kas pārdod aktīvus, pirms uzsākti attiecīgie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, pēc šo aktīvu nodošanas pircējam nav pamats darījuma atcelšanai vai pārtraukšanai un neietekmē darījuma partnera — pircēja — tiesības, ja šādu reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas laikā aktīvi atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikti minētie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija.

(3) Ieinteresētajām personām ir tiesības apstrīdēt šajā pantā noteiktos darījumus.

218.pants. Ja pēc tam, kad pieņemts lēmums par reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšanu un uzsāktas attiecīgās darbības, tiek atsavināti aktīvi, šādas darbības regulē attiecībā uz:

1) nekustamo īpašumu — tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums;

2) kuģi vai gaisakuģi — tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras pārziņā atrodas publiskais reģistrs;

3) finanšu instrumentiem, kas reģistrējami publiskajos reģistros, kredītiestāžu kontos vai centrālajā depozitārijā, un tajos nostiprinātajām tiesībām — tās dalībvalsts normatīvie akti, saskaņā ar kuriem tiek apliecinātas kredītiestādes īpašuma tiesības uz attiecīgajiem finanšu instrumentiem.

219.pants. (1) Regulētā tirgus dalībnieku tiesības un pienākumus darījumos ar finanšu instrumentiem attiecībā uz reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšanu regulē vienīgi tie likumi, kuri piemērojami darījumiem ar finanšu instrumentiem regulētajā tirgū.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neierobežo šā likuma 126.¹ panta otrās daļas izpildi.

(3) Ieinteresētajām personām ir tiesības apstrīdēt šajā pantā noteiktās darbības vai tiesības.

220.pants. (1) Citas dalībvalsts kompetento institūciju iecelta likvidatora vai administratora, vai citas likumā pilnvarotas personas pilnvaras apliecina šo institūciju lēmuma oriģināla apliecināta kopija vai cits apliecinājums, kas atbilst attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem. Kompetentām institūcijām ir tiesības pieprasīt minēto dokumentu tulkojumu Latvijas Republikas valsts valodā.

(2) Citas dalībvalsts ieceltam likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai ir tiesības Latvijas Republikā īstenot pilnvaras, kuras tā drīkst īstenot attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Administratoram vai likvidatoram, vai citai likumā pilnvarotai personai ir tiesības iecelt (pilnvarot) personas, kuras palīdz šim administratoram vai likvidatoram, vai citai personai vai pārstāv to reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas laikā.

(3) Citas dalībvalsts iecelts administrators vai likvidators, vai cita likumā pilnvarota persona, īstenojot savas pilnvaras Latvijas Republikā, ievēro Latvijas Republikas normatīvos aktus, īpaši attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar aktīvu realizāciju un informācijas sniegšanu darbiniekiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

221.pants. (1) Mītnes valstī ieceltam likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai, īstenojot savas pilnvaras, ir pienākums reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju reģistrēt Latvijas Republikas publiskajos reģistros, ja šādas reģistrācijas nepieciešamību nosaka Latvijas Republikas normatīvie akti.

(2) Latvijas Republikā ieceltam likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai, īstenojot savas pilnvaras, ir pienākums reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju reģistrēt iesaistītās valsts publiskajos reģistros, ja šādas reģistrācijas nepieciešamību nosaka attiecīgās dalībvalsts normatīvie akti.

(3) Izdevumi, kas saistīti ar reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas reģistrāciju dalībvalstu publiskajos reģistros, iekļaujami šo procesu izmaksās (izdevumos).

222.pants. Latvijas Republikas normatīvie akti netiek piemēroti tiesībām noteikt aizliegumus vai ierobežojumus maksājumiem vai darījumiem, lai attiecībā uz kreditoriem novērstu nevienlīdzīgus nosacījumus vai zaudējumus, ja persona, kas gūst labumu no šādām darbībām, pierāda, ka:

- 1) darbība, kas aizskar citu kreditoru intereses, izriet no tādas dalībvalsts likumiem, kas nav Latvijas Republika;
- 2) Latvijas Republikas normatīvais akts neparedz labumu guvušās personas darbību apstrīdēšanas iespēju.

223.pants. Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas ietekmi uz tiesvedībā esošajām lietām regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā notiek attiecīgā tiesvedība.

224.pants. (1) Kompetentas institūcijas, kuras likumā noteikto funkciju izpildei saņem informāciju par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, nodrošina minētās informācijas neizpaušanu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās informācijas izpaušanas kārtību regulē attiecīgās dalībvalsts normatīvie akti.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums "Par bankām" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 22./23., 44./45.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 11.nr.), Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta noteikumi nr.212 "Komercbanku noteikumi" (Latvijas Vēstnesis, 1995, 109.nr.), Ministru kabineta noteikumi nr.213 "Noteikumi par fizisko personu noguldījumu kompensāciju" (Latvijas Vēstnesis, 1995, 109.nr.), un Ministru kabineta noteikumi nr. 211 "Noteikumi par komercbanku sanāciju un bankrotu" (Latvijas Vēstnesis, 1995, 109.nr.).

2. Šā likuma 42., 43. un 49.pants stājas spēkā ar 1996.gada 1.janvāri.

3. Piemērojot šā likuma 35.panta otrās daļas un 59. panta prasības:

1) reģistrētajām kredītiestādēm jāievēro, ka kredītiestādes minimālais dibināšanas pamatkapitāls ir:

— no šā likuma spēkā stāšanās dienas līdz 1996.gada 31.martam — ne mazāks kā 100 000 latu,

— no 1996.gada 1.aprīļa līdz 1998.gada 31.martam — ne mazāks kā 1 000 000 latu,

— no 1998.gada 1.aprīļa līdz 1999.gada 31.decembrim — ne mazāks kā 2 000 000 latu;

2) (izslēgts ar 30.10.1997. likumu).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.10.1997 un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījumi attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

4. Šā likuma 38. panta normas nav piemērojamas ar Latvijas Republikas Ministru padomes 1992.gada 1.oktobra

lēmumu nr. 411 ("Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs", 1992, 49./50.nr.) atzītā valsts iekšējā parāda apjomam ar šā lēmuma spēkā stāšanās brīdi.

5. Reģistrētajām kredītiestādēm šā likuma 21.panta prasības jāizpilda līdz 1999.gada 31.decembrim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.10.1997. un 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

6. Šim likumam spēkā stājoties, lombardi turpina darboties saskaņā ar likumu "Par akciju sabiedrībām" un citiem likumiem, bet Latvijas Bankas izsniegtās licences tiek anulētas. Tās nododamas Latvijas Bankai līdz 1995.gada 1.decembrim.

7. Kompensāciju izmaksas noguldītājiem — fiziskajām personām, kuru noguldījumi atrodas komercbankās, kas ir bankrotējušas vai atzītas par maksātnespējīgām līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, tiek turpinātas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

8. Saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 7.punktu prasījuma tiesības valsts garantētās kompensācijas summas apmērā uz līdzekļiem, kas atgūti no komercbankas, kura atzīta par bankrotējušu vai maksātnespējīgu, no fiziskās personas — noguldītāja pāriet Finanšu ministrijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

9. Likuma 12.¹, 12.², 12.³ un 108.¹ panta spēkā stāšanās kārtību nosaka ar īpašu likumu.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

10. Likuma 161.panta otrās daļas 16.apakšpunkts un grozījums 192.panta 2.punktā stājas spēkā 2003.gada 1.janvārī.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

11. Likuma 24.panta pirmās daļas 3.punkts stājas spēkā 2004.gada 1.aprīlī, bet otrā daļa — 2007.gada 1.aprīlī.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

12. Kredītiestāžu maksātnespējas (bankrota) vai likvidācijas procesi, kuri uzsākti pirms šā likuma spēkā stāšanās, risināmi un pabeidzami kārtībā, kādu noteica Kredītiestāžu likums līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

12.¹ Kredītiestādes likvidatoram (administratoram) ir saistoši likuma 135. un 166.panta noteikumi neatkarīgi no kredītiestādes maksātnespējas (bankrota) vai likvidācijas procesa uzsākšanas dienas. Likvidatora (administrators) iepriekšējā darbības laikā saņemtās atlīdzības pārrēķins netiek veikts.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

13. Grozījums likuma 63.pantā stājas spēkā vienlaikus ar tiesu izpildītāju likuma spēkā stāšanos.

(24.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2002.)

14. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 7.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumā.

(27.05.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.06.2004.)

15. Likuma 10.² pants stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgā likuma par finanšu nodrošinājumu spēkā stāšanos.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

16. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 14.punkts stājas spēkā vienlaikus ar bāriņtiesu likuma spēkā stāšanos.
(22.06.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2006.)

17. Uz iekšējiem reitingiem balstīto attīstīto pieeju kredītriska kapitāla prasības aprēķinam un attīstīto operacionālā riska mērīšanas pieeju šā riska kapitāla prasības aprēķinam kredītiestādes piemēro ar 2008. gada 1.janvāri.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

18. Kredītiestādes, kas riska svērto vērtību aprēķinam piemēro uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, līdz 2009.gada 31.decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 20., 21. un 22.punktā norādītajām summām vai vienāds ar tām.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

19. Kredītiestādes, kas operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam izmanto attīstīto mērīšanas pieeju, no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 31.decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 21. un 22.punktā norādītajām summām vai vienāds ar tām.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

20. Līdz 2007.gada 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 95 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

21. No 2008.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 90 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

22. No 2009.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 80 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

23. Šā likuma pārejas noteikumu 18., 19., 20., 21. un 22.punkta prasību izpildei kredītiestāžu darbību raksturojošos rādītājus rēķina individuāli vai konsolidācijas grupas līmenī saskaņā ar šā likuma 50.⁸ un 50.⁹ pantu.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

24. Līdz 2007.gada 31.decembrim kredītiestāde šā likuma 35.pantā noteikto kredītriska un darījumu partnera riska kapitāla prasību aprēķinu saskaņā ar standartizēto pieeju var sagatavot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtībā.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

25. Ja kredītiestāde izmanto šā likuma pārejas noteikumu 24.punktā minēto iespēju, tā līdz 2007.gada 31.decembrim šā likuma 35.pantā noteikto parāda vērtspapīru un kapitāla vērtspapīru pozīcijas riska kapitāla prasību aprēķinu var sagatavot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtībā.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

26. Ja kredītiestāde izmanto šā likuma pārejas noteikumu 24.punktā minēto iespēju, tai nepiemēro šā likuma 36.², 36.³, 36.⁴ un 101.³ panta prasības līdz 2007.gada 31.decembrim.
(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

27. Izmantojot šā likuma pārejas noteikumu 24.punktā minēto iespēju, kredītiestāde šā likuma 35.panta pirmās daļas 4.punktā noteikto operacionālā riska kapitāla prasību samazina par tādu daļu, kas noteikta kā tādu riska darījumu vērtības kopsummā attiecība pret visu kredītriskam pakļauto riska darījumu vērtību kopsummā, kuriem tiek

rēķināta kredītriska kapitāla prasība saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 24.punktu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

28. Ja riska svērto vērtību visiem riska darījumiem aprēķina saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 24.punktu, kredītiestādes lielo riska darījumu un ar kredītiestādi saistīto personu riska darījumu ierobežojumu izpildi nodrošina kārtībā, kādu noteica Finanšu un kapitāla tirgus komisija pirms šo grozījumu spēkā stāšanās.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

29. Grozījumi par šā likuma papildināšanu ar 131.¹ pantu attiecībā uz prasību par valsts aģentūras "Maksātnespējas administrācija" izsniegta sertifikāta nepieciešamību kredītiestādes administratora pienākumu veikšanai nav piemērojami tam kredītiestādes administratoram, kurš savu darbību kā kredītiestādes administrators ir uzsācis pirms šo grozījumu spēkā stāšanās.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

30. Šā likuma 74.³ pants stājas spēkā 2007.gada 1.jūlijā. Kredītiestādēm ir pienākums Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu, kā arī nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā pieprasījuma noguldījumu kontiem, kas atvērti un nav slēgti pirms šā likuma 74.³ panta spēkā stāšanās dienas.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

31. Grozījumi šā likuma 106.pantā attiecībā uz ceturtais un piektās daļas izslēgšanu un 198.panta trešajā daļā, kā arī 106.¹ pants stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(17.05.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.06.2007.)

32. Grozījumi šā likuma 89.¹ pantā piemērojami pārskatiem, kuri iesniegti Valsts ieņēmumu dienestam 2008.gada 1.jūlijā vai vēlāk.

(29.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

33. Grozījumi šā likuma 198.pantā attiecībā uz septītās daļas izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Patērētāju tiesību aizsardzības likumā.

(29.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

34. Ja pieteikums par Finanšu un kapitāla tirgus komisijas administratīvo aktu administratīvajai rajona tiesai iesniegts līdz 2009.gada 1.janvārim, lēmumu par iesniegto pieteikumu pieņem, kā arī ierosināto administratīvo lietu izskata un tiesas nolēmumu šajā lietā pieņem un pārsūdz saskaņā ar Administratīvā procesa likuma noteikumiem.

(23.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

35. Grozījumi šā likuma 106.¹ un 198.pantā attiecībā uz komercsabiedrībām, kurām ir ciešas attiecības ar kredītiestādi, piemērojami ar 2009.gada 1.aprīli.

(26.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

36. Šā likuma 59.⁶ panta pirmās un otrās daļas noteikumi par aizliegumiem nav piemērojami kredītiestādei, kurai pirms šīs tiesību normas spēkā stāšanās atbilstoši normatīvajiem aktiem par komercdarbības atbalstu ir sniegts komercdarbības atbalsts vai kurai ir noteikti noguldījumu ierobežojumi.

(22.10.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.01.2011. Grozījums attiecībā uz vārda „banka” aizstāšanu ar vārdu „kredītiestāde” stājas spēkā 30.04.2011. Sk. Pārejas noteikumu 39.punktu)

37. Ministru kabinets līdz 2010.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 63.panta 3.¹ daļā paredzētos noteikumus.

(28.01.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

38. Grozījumi šā likuma 59.² panta pirmajā daļā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Komerclikumā.

(11.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

39. Grozījumi likumā attiecībā uz vārda "banka" aizstāšanu ar vārdu "kredītiestāde" un grozījumi likuma 1., 3., 6., 9., 11., 11.¹, 12.⁵, 21., 35.², 37., 44., 72.¹ un 112.¹ pantā par šo pantu vai tā atsevišķu daļu izslēgšanu attiecībā uz elektronisko naudu un elektroniskās naudas institūcijām, kā arī grozījums 117.pantā stājas spēkā vienlaikus ar elektronisko naudas institūciju darbību regulējošiem grozījumiem Maksājumu pakalpojumu likumā.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

40. Līdz 2012.gada 31.decembrim šā likuma 112.⁴ panta otrajā un desmitajā daļā minētā lēmuma pieņemšanai piemēro sešu mēnešu termiņu.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

41. Kredītiestādes, kas riska svērto vērtību aprēķinam izmanto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, līdz 2011.gada 31.decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 45.punktā norādīto pašu kapitāla apmēru vai vienāds ar to.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

42. Kredītiestādes, kas pēc 2010.gada 1.janvāra ir saņēmušas Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauju izmantot uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju riska svērto vērtību aprēķinam, nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 45.punktā noteikto pašu kapitāla apmēru vai vienāds ar to. Pašu kapitāla aprēķināšanā izmantojama šo pārejas noteikumu 45. vai 46.punktā noteiktā aprēķināšanas kārtība.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

43. Kredītiestādes, kas operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam izmanto attīstīto mērīšanas pieeju, līdz 2011.gada 31.decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 45.punktā noteikto pašu kapitāla apmēru vai vienāds ar to.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

44. Kredītiestādes, kas pēc 2010.gada 1.janvāra ir saņēmušas Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauju operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam izmantot attīstīto mērīšanas pieeju, nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 45.punktā noteikto pašu kapitāla apmēru vai vienāds ar to. Pašu kapitāla aprēķināšanā izmantojama šo pārejas noteikumu 45. vai 46.punktā noteiktā aprēķināšanas kārtība.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

45. Līdz 2011.gada 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 80 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

46. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var atļaut kredītiestādēm, kas pēc 2010.gada 1.janvāra saņēmušas tās atļauju riska svērto vērtību aprēķinam izmantot uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju vai operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam piemērot attīstīto mērīšanas pieeju, aprēķināt šo pārejas noteikumu 45.punktā minēto minimālo pašu kapitāla apmēru, izmantojot piemērotas vienkāršākas pieejas kredītriska un operacionālā riska kapitāla prasību noteikšanai saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto minimālo kapitāla prasību aprēķināšanas kārtību.

(23.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.01.2011.)

47. Grozījumi šā likuma 63.panta pirmajā daļā attiecībā uz tās papildināšanu ar 18.punktu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Konkurences likumā.

(22.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

48. Kredītiestādes, kas riska svērto vērtību aprēķinam izmanto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, turpina nodrošināt pašu kapitālu, kurš vienmēr ir lielāks par šo pārejas noteikumu 50.punktā norādīto pašu kapitāla apmēru vai vienāds ar to, līdz 2012.gada 31.decembrim.

(22.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

49. Kredītiestādes, kas operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam izmanto attīstīto mērīšanas pieeju, turpina nodrošināt pašu kapitālu, kurš vienmēr ir lielāks par šo pārejas noteikumu 50.punktā noteikto pašu kapitāla apmēru vai vienāds ar to, līdz 2012.gada 31.decembrim.

(22.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

50. Līdz 2012.gada 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 80 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.

(22.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

51. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 11.punkta grozījumi (tā izteikšana jaunā redakcijā) daļā par nodokļu administrēšanas vajadzībām nepieciešamās informācijas sniegšanu par informācijas pieprasītājas valsts konkrētu nodokļu maksātāju saskaņā ar Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, 63.panta pirmās daļas 11.¹ punkts daļā par ārvalsts konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšanu saskaņā ar tādiem Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, kuros ir noteikta paredzami svarīgas informācijas sniegšana, kā arī grozījumi 63.panta trešajā daļā (trešā teikuma izteikšana jaunā redakcijā) piemērojami, sākot ar 2013.gada 1.jūliju. Līdz 2013.gada 30.jūnijam kredītiestādes nodokļu administrēšanas vajadzībām informāciju saskaņā ar Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem sniedz tādā apjomā, kāds noteikts šā likuma 63.panta pirmās daļas 11.punktā dienā pirms attiecīgo grozījumu (63.panta 11. un 11.¹ punktā) spēkā stāšanās dienas.

(14.03.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.04.2013.)

52. Šā likuma 100.¹ pants attiecībā uz kredītiestādes maksājumiem Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās darbības finansēšanai stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likumā.

(16.05.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

53. Grozījumi šā likuma 1.panta 41. un 42.punktā, 135.pantā, 153.panta 2.punktā, 161.panta ceturtās daļas 9., 19. un 20.punktā un 166.pantā nav piemērojami kredītiestādes maksātnespējas un likvidācijas procesam, kas uzsākts pirms attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās.

(16.05.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

54. Attiecībā uz kredītiestādes administratora izvēli maksātnespējas procesos, kuri uzsākti līdz 131.¹ panta grozījumu spēkā stāšanās dienai (panta izteikšana jaunā redakcijā), piemērojamas tiesību normas, kuras bija spēkā administratora iecelšanas dienā, izņemot gadījumus, kad maksātnespējas procesā ieceljams cits administrators.

(16.05.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.06.2013.)

55. Šā likuma 65.panta ceturtā daļa stājas spēkā 2014.gada 1.jūnijā.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

56. Šā likuma 35.⁴, 35.⁵, 35.⁶, 35.⁷ un 35.⁸ panta prasības par pretciklisko kapitāla rezervi stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

57. Šā likuma 35.⁹, 35.¹⁰, 35.¹¹ un 35.¹² panta prasības par globāli sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī. No 2016.gada 1.janvāra prasību ievēro 25 procentu apmērā, no 2017.gada 1.janvāra — 50 procentu apmērā, no 2018.gada 1.janvāra — 75 procentu apmērā un no 2019.gada 1.janvāra — 100 procentu apmērā no šajās likumā noteiktā.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

58. Šā likuma 35.¹³, 35.¹⁴ un 35.¹⁵ panta prasības par citas sistēmiski nozīmīgas iestādes kapitāla rezervi stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

59. Šā likuma 35.¹⁸ panta trešā un ceturtā daļa stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

60. Šā likuma 21.panta pirmās daļas 3.punktā minētos citus uzkrātos ienākumus, kas uzrādīti visaptverošo ienākumu pārskatā, iekļauj sākotnējā kapitālā no 2015.gada 1.janvāra saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktiem pārejas perioda nosacījumiem.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

61. Šā likuma 34.³ panta otrās daļas prasību piemēro attiecībā uz atalgojuma mainīgo daļu, ko nosaka ne vēlāk kā par 2014.gada otrā pusgada darbības rezultātiem, un attiecīgā perioda atalgojuma nemainīgo daļu neatkarīgi no darba līguma vai pilnvarojuma līguma noslēgšanas datuma.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

62. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 11.² punktā minētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2015.gada 31.martam.

(29.01.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.02.2015.)

63. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 18.punkts stājas spēkā 2016.gada 1.aprīlī.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

64. Grozījumi šā likuma 89.¹ pantā, 90.panta pirmās daļas jaunā redakcija un 91.panta jaunā redakcija, kā arī 89.² un 91.¹ pants attiecībā uz gada pārskata, konsolidētā gada pārskata vai zvērināta reidenta ziņojuma vai to kopiju iesniegšanas termiņa pagarināšanu piemērojami, sākot ar 2015.gada pārskata gadu (gadu, kurš sākas 2015.gada 1.janvārī vai 2015.gada kalendāra gada laikā).

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

65. Kredītiestādes par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu atbildību šā likuma 24. un 25.panta prasībām nodrošina līdz 2017.gada 1.janvārim.

(02.06.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2016.)

66. 2016.gadā soda naudas, kas iekasētas par darbībām, kuru rezultātā ir pārkāptas normatīvo aktu prasības attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu (tai skaitā par šā likuma 198.¹ pantā minētajiem pārkāpumiem), ar finanšu ministra rīkojumu tiek novirzītas apropriācijas palielināšanai valsts pamatbudžeta programmai "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem", ja ir pieņemts Ministru kabineta lēmums un Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija piecu darbdienu laikā no attiecīgās informācijas saņemšanas dienas nav iebildusi pret apropriācijas palielinājumu.

(02.06.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2016.)

67. Ministru kabinets līdz 2017.gada 1.martam izdod šā likuma 66.² panta astotajā daļā paredzētos noteikumus.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

68. Kredītiestāde tos inkasācijas uzdevumus, rīkojumus par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu vai tiesu izpildītāju dotos rīkojumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, kuri izdoti līdz 2017.gada 30.jūnijam, un šā likuma 66.¹ pantā noteiktos rīkojumus, kas paziņoti, izmantojot šā likuma 66.² panta otrās daļas 2. un 3.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, izpilda tādā secībā, kādā tos ir saņēmusi kredītiestāde. Kredītiestāde rīkojumus, ar kuriem tiek precizēts tajos inkasācijas uzdevumos, rīkojumos par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai

pilnīgu apturēšanu vai rīkojumos par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, kuri izdoti līdz 2017.gada 30.jūnijam, noteiktais naudas līdzekļu apmērs vai izpildāmās darbības, pieņem izpildei piešķirto unikālo numuru secībā un izpilda tādā secībā, kāda tika noteikta sākotnējā (aizstājamā) rīkojuma izpildei.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

69. Šā likuma 66.² panta otrās daļas 2. un 3.punkts un astotās daļas otrais teikums (attiecībā uz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt kārtību, kādā kredītiestāde, izpildot šā likuma 66.¹ panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta otrās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu) zaudē spēku ar 2019.gada 1.jūliju.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

70. Kredītiestāde ar 2019.gada 1.jūliju nodrošina šā likuma 66.² panta otrās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu. Kredītiestāde ar 2017.gada 1.jūliju var izmantot šā likuma 66.² panta otrās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai, iepriekš informējot par to Valsts ieņēmumu dienestu un Tiesu administrāciju. Kredītiestāde, kas nav informējusi Valsts ieņēmumu dienestu un Tiesu administrāciju par elektroniskās datu apmaiņas uzsākšanu, izmantojot šā likuma 66.² panta otrās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, līdz 2019.gada 30.jūnijam datu apmaiņai ar Valsts ieņēmumu dienestu izmanto šā likuma 66.² panta otrās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai, bet ar tiesu izpildītājiem — šā likuma 66.² panta otrās daļas 3.punktā noteikto datu apmaiņas veidu atbilstoši Civilprocesa likumā paredzētajai kārtībai, kāda bija spēkā līdz 2017.gada 30.jūnijam.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

71. Šā likuma 63.² pants, 65.panta pirmā daļa (jaunā redakcijā), 65.panta 1.¹ un 1.² daļa, 65.panta otrā daļa (jaunā redakcijā), 66.pants (jaunā redakcijā), šā likuma 66.¹ un 66.² pants stājas spēkā 2017.gada 1.jūlijā. Līdz šā likuma 63.² panta spēkā stāšanās dienai kredītiestādei ir pienākums sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu, kā arī nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā kontiem saskaņā ar tiesību normām, kas noteiktas Ministru kabineta 2007.gada 26.jūnija noteikumos Nr.421 "Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienestam sniedzama informācija par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu un nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā pieprasījuma noguldījuma kontiem".

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

72. Papildus šā likuma 63.² pantā noteiktajam kredītiestādes līdz 2017. gada 31. augustam katras kalendāra nedēļas otrajā darbdienā Valsts ieņēmumu dienestam sniedz informāciju par iepriekšējā nedēļā atvērtajiem un slēgtajiem juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu un nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā — pieprasījuma noguldījuma kontiem, norādot klienta nosaukumu (firmu), vienoto reģistrācijas kodu, pieprasījuma noguldījuma konta numuru, valūtu, konta atvēršanas un slēgšanas datumu. Kredītiestādes minēto informāciju sniedz atbilstoši kārtībai, kāda kredītiestādēm ir noteikta šīs informācijas sniegšanai līdz 2017. gada 30. jūnijam.

(21.07.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

73. Šā likuma 116. panta ceturtajā daļā minētajam pilnvarniekam vai 131.¹ pantā minētajam administratoram, kurš ir iecelts par pilnvarnieku vai administratoru līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 116. panta ceturtajā daļā un 131.¹ pants, kas izteikts jaunā redakcijā, un kuram atbilstoši Maksātnespējas likumam ir derīgs biedrības "Latvijas Sertificēto maksātnespējas procesa administratoru asociācija" izsniegts maksātnespējas procesa administratora sertifikāts, ir tiesības turpināt pilnvarnieka vai administratora pienākumu pildīšanu.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

74. Grozījumi par šā likuma papildināšanu ar 186. panta piekto daļu un 195.¹ pantu attiecībā uz atkārtotu kreditoru prasījumu pieteikšanu un to apmierināšanu nav piemērojami kredītiestādes maksātnespējas procesam, kas uzsākts pirms attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.08.2017.)

75. Grozījumi šā likuma 135. panta otrajā daļā (kas paredz likvidatora un likvidatora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmēra noteikšanas kārtību) un 166. panta pirmajā daļā (kas paredz administratora un administratora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmēra noteikšanas kārtību) nav piemērojami kredītiestādes likvidācijas un

maksātnespējas procesam, kas uzsākts pirms attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās.

(01.03.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.03.2018.)

76. Šā likuma 24. panta 2.¹ daļa neattiecas uz šā likuma 24. panta pirmajā daļā minētajām personām, kuras ieceltas amatā līdz dienai, kad stājas spēkā 24. panta 2.¹ daļa.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

77. Šā likuma 34.⁵ pants stājas spēkā 2019. gada 1. februārī. Šā likuma 34.⁵ panta trešā daļa neattiecas uz personām, kuras šīs daļas spēkā stāšanās dienā ir darba tiesiskajās attiecībās ar kredītiestādi un atbilst vienai vai vairākām šā likuma 34.⁵ panta trešajā daļā noteiktajām pazīmēm sakarā ar to, ka persona kļuvusi maksātnespējīga vai izdarījusi kādu no minētajiem likumpārkāpumiem pirms attiecīgās daļas spēkā stāšanās dienas.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

78. Grozījumi attiecībā uz šā likuma XIII nodaļas "Kredītiestādes sanācija" un XIV nodaļas "Kredītiestādes bankrota procedūra" izslēgšanu nav piemērojami kredītiestādes maksātnespējas un likvidācijas procesam, kas uzsākts pirms attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās. Šādam maksātnespējas un likvidācijas procesam piemēro tiesību normas, kuras bija spēkā līdz šā punkta pirmajā teikumā minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018.)

79. Šā likuma 131.¹ panta otrā daļa, grozījumi 168. panta pirmajā daļā un 169. panta pirmajā daļā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgo grozījumu Civilprocesa likumā (attiecībā uz kredītiestāžu maksātnespējas lietām) spēkā stāšanās dienu. Ministru kabinets līdz 2019. gada 1. maijam iesniedz Saeimai attiecīgos grozījumus Civilprocesa likumā. Šā likuma 131.¹ panta trešajā daļā paredzēto administratora izvēli un kārtību kredītiestādes administratoru amata pretendentu saraksta kārtošānai piemēro, sākot ar attiecīgo grozījumu Civilprocesa likumā (attiecībā uz kredītiestāžu maksātnespējas lietām) spēkā stāšanās dienu.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.11.2018. Minētie grozījumi tiks iekļauti likuma redakcijā uz attiecīgo grozījumu Civilprocesa likumā spēkā stāšanās dienu)

80. Grozījumi šā likuma 65. panta 1.² daļā, 66. panta ceturtajā daļā, 66.¹ panta pirmās daļas 1. punktā, 66.² panta trešās daļas otrajā teikumā un septītās daļas pirmais teikums (jaunā redakcijā) attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par nodokļiem un nodevām".

(28.02.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2019. Minētie grozījumi tiks iekļauti likuma redakcijā uz attiecīgu grozījumu likumā "Par nodokļiem un nodevām" spēkā stāšanās dienu)

81. Grozījumi šā likuma 159. pantā un 161. panta otrās daļas 12. punktā par vārdu "zemesgrāmatu nodaļa" (attiecīgā skaitlī un locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "rajona (pilsētas) tiesa" (attiecīgā skaitlī un locījumā) stājas spēkā 2019. gada 1. jūnijā.

(28.02.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2019. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.06.2019.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005., 22.02.2007., 29.05.2008., 26.02.2009., 11.03.2010., 23.09.2010., 23.12.2010., 15.03.2012., 22.03.2012., 24.05.2012., 14.03.2013., 16.05.2013., 24.04.2014., 11.06.2015., 21.07.2017. un 28.02.2019. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2019.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) *(izslēgts ar 14.03.2013. likumu);*

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 20.marta direktīvas 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu;

- 3) *(izslēgts ar 23.12.2010. likumu);*
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 4.aprīļa direktīvas 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju;
- 5) Padomes 2003.gada 3.jūnija direktīvas 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem;
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 16.decembra direktīvas 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK;
- 7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 9.marta direktīvas 2005/1/EK, ar ko groza Padomes direktīvas 73/239/EEK, 85/611/EEK, 91/675/EEK, 92/49/EEK un 93/6/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 94/19/EK, 98/78/EK, 2000/12/EK, 2001/34/EK, 2002/83/EK un 2002/87/EK, lai izveidotu finanšu pakalpojumu komiteju jaunu organizatorisko struktūru;
- 8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 15.decembra direktīvas 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem direktīvā 2001/34/EK;
- 9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 14.jūnija direktīvas 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija);
- 10) Padomes 1968.gada 9.marta Pirmās direktīvas 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58.panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses;
- 11) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 15.jūlija direktīvas 2003/58/EK, ar ko Padomes direktīvu 68/151/EEK groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmēj sabiedrībām;
- 12) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 5.septembra direktīvas 2007/44/EK, ar ko groza Padomes direktīvu 92/49/EEK un direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē;
- 13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 13.novembra direktīvas 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ direktīvu 97/5/EK;
- 14) *(izslēgts ar 24.05.2012. likumu);*
- 15) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 16.septembra direktīvas 2009/110/EK par elektroniskas naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem direktīvā 2005/60/EK un direktīvā 2006/48/EK un par direktīvas 2000/46/EK atcelšanu;
- 16) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 16.septembra direktīvas 2009/111/EK, ar ko groza direktīvu 2006/48/EK, direktīvu 2006/49/EK un direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lielajiem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību;
- 17) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 24.novembra direktīvas 2010/76/ES, ar ko groza direktīvu 2006/48/EK un direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapīrizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi;
- 18) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem;
- 19) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 24.novembra direktīvas 2010/78/ES, ar ko groza direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām;

20) Padomes 2011.gada 15.februāra direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ direktīvu 77/799/EEK;

21) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 16.novembra direktīvas 2011/89/ES, ar ko attiecībā uz finanšu konglomerātā esošo finanšu sabiedrību papildu uzraudzību groza direktīvas 98/78/EK, 2002/87/EK, 2006/48/EK un 2009/138/EK;

22) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 26.jūnija direktīvas 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza direktīvu 2002/87/EK un atceļ direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK;

23) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014.gada 15.maija direktīvas 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērto režīmu un neregulējuma režīmu un groza Padomes direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ);

24) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija direktīvas 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (Dokuments attiecas uz EEZ);

25) Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra direktīvas (ES) 2017/2399, ar ko groza direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātnespējas hierarhijā.

Likums stājas spēkā ar tā izsludināšanas dienu.

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 5.oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētājs A.Gorbunovs

Rīgā 1995.gada 24.oktobrī